

USTAWA**z dnia 9 stycznia 1997 r.****Kodeks celny****TYTUŁ I****PRZEPISY OGÓLNE****Art. 1.**

Ustawa reguluje zasady i tryb przywozu towarów na polski obszar celny oraz wywozu towarów z polskiego obszaru celnego, związane z tym prawa i obowiązki osób oraz uprawnienia i obowiązki organów celnych.

Art. 2.

- § 1. Wprowadzenie towaru na polski obszar celny lub jego wyprowadzenie z polskiego obszaru celnego następuje w chwili faktycznego przywozu towaru na polski obszar celny lub jego faktycznego wywozu z tego obszaru.
- § 2. Wprowadzenie towaru na polski obszar celny lub jego wyprowadzenie z polskiego obszaru celnego powoduje z mocy prawa powstanie obowiązków i uprawnień przewidzianych w przepisach prawa celnego, jeżeli przepisy prawa, w tym umowy międzynarodowe, nie stanowią inaczej.
- § 3. Do wprowadzania na polski obszar celny lub wyprowadzania z polskiego obszaru celnego przedmiotów, objętych z mocy odrębnych przepisów ochroną własności intelektualnej, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące towaru wprowadzanego lub wyprowadzanego z polskiego obszaru celnego.
- § 4. Zasady powstawania i wykonywania oraz wygasania zobowiązań podatkowych, związanych z wprowadzeniem towaru na polski obszar celny lub z jego wyprowadzeniem z polskiego obszaru celnego, oraz zakres praw i obowiązków organów celnych w tych sprawach regulują odrębne przepisy.

Art. 3.

§ 1. Użyte w niniejszej ustawie określenia oznaczają:

- 1) dozór celny – wszelkie działania podejmowane przez organ celny w celu zapewnienia przestrzegania przepisów prawa celnego oraz innych przepisów mających zastosowanie do towarów przywożonych na polski obszar celny lub z niego wywożonych,

Opracowano na podstawie: tj. Dz.U. z 2001 r. Nr 75, poz. 802, Nr 89, poz. 972, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368, Nr 128, poz. 1403, z 2002 r. Nr 41, poz. 365, Nr 89, poz. 804, Nr 112, poz. 974, Nr 141, poz. 1178, Nr 169, poz. 1387, Nr 188, poz. 1572, z 2003 r. Nr 120, poz. 1122.

- 2) dług celny – powstałe z mocy prawa zobowiązanie do uiszczenia należności celnych przywozowych (dług celny w przywozie) lub należności celnych wywozowych (dług celny w wywozie) odnoszące się do towarów,
- 3) dłużnik – każdą osobę zobowiązaną do zapłacenia kwoty wynikającej z długu celnego, **nowe brzmienie pkt 12 w § 1 w art. 3 wchodzi w życie z dn. 1.01.2003 r. i obowiązuje do dnia przyjęcia RP do UE (Dz.U. z 2002 r. Nr 188, poz. 1572)**
- 4) elementy kalkulacyjne – elementy służące do naliczania należności celnych przywozowych i należności celnych wywozowych odnoszących się do towaru,
- 5) kontrola celna – wykonywanie czynności w ramach dozoru celnego, w szczególności takich jak: rewizja celna towarów, nakładanie i sprawdzanie zamknięć celnych, przeszukiwanie osób i pomieszczeń, konwój celny, strzeżenie towarów, kontrola wymaganych dokumentów i ich autentyczności, kontrola innych dokumentów i kontrola księgowości osób, zatrzymywanie i kontrola środków transportu, kontrola bagaży i innych towarów przewożonych przez osoby oraz innych podobnych czynności,
- [6) kontyngent taryfowy – wymagającą uzyskania pozwolenia określoną ilość lub wartość towarów, dla których Rada Ministrów ustaliła obniżone stawki celne,]*
- <6) kontyngent taryfowy - określoną ilość lub wartość towarów w przywozie na polski obszar celny, dla których ustanowiono obniżone stawki celne,>** **nowe brzmienie pkt 6 w § 1 w art. 3 wchodzi w życie z dn. 1.01.2003 r. i obowiązuje do dnia przyjęcia RP do UE (Dz.U. z 2002 r. Nr 188, poz. 1572)**
- 7) miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny – inne niż urząd celny miejsce, w którym mogą być dokonywane czynności przewidziane w przepisach prawa celnego,
- 8) należności celne przywozowe – cła i inne opłaty związane z przywozem towarów,
- 9) należności celne wywozowe – cła i inne opłaty związane z wywozem towarów,
- 10) osoba:
- a) osobę fizyczną,
 - b) osobę prawną,
 - c) jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej,
- 11) osoba krajowa:
- a) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w kraju,
 - b) osobę prawną lub jednostkę organizacyjną nie mającą osobowości prawnej, mającą siedzibę główną w kraju,
 - c) inna niż określona w lit. a) i b) osoba, która na podstawie odrębnych przepisów jest uprawniona do prowadzenia działalności gospodarczej w kraju i posiada siedzibę w kraju,
- [12) plafon taryfowy – określoną ilość lub wartość towarów w przywozie na polski obszar celny lub w ich wywozie poza polski obszar celny, dla których Rada Ministrów ustaliła obniżone stawki celne; określona ilość lub wartość towarów może być realizowana, a nawet przekroczona przed terminem zamknięcia (zamknięcie plafonu),]*
- <12) plafon taryfowy - określoną ilość lub wartość towarów w przywozie na polski obszar celny, dla których ustanowiono obniżone stawki celne; określona ilość lub wartość towarów może być realizowana, a nawet**

przekroczona, przed terminem przywrócenia stosowania stawek celnych określonych w taryfie celnej,>

12a) podróżny – każdą osobę fizyczną:

- a) mającą miejsce zamieszkania na polskim obszarze celnym, opuszczając ten obszar czasowo albo powracając na ten obszar po czasowym pobycie za granicą,
- b) niemającą miejsca zamieszkania na polskim obszarze celnym, przybywającą czasowo na polski obszar celny lub opuszczającą polski obszar celny po czasowym pobycie,

13) polski obszar celny – terytorium Rzeczypospolitej Polskiej,

14) przedstawienie towarów organowi celnemu – zawiadomienie organu celnego przez osobę, dokonane w wymaganej formie, o dostarczeniu towarów do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny,

15) rewizja celna – ustalenie rodzaju, ilości, stanu towaru oraz, w razie potrzeby, ocena wartości celnej towaru,

16) status celny – określenie towaru jako towaru krajowego lub niekrajowego,

17) środki polityki handlowej – ustanowione w ramach polityki gospodarczej państwa pozataryfowe środki, takie jak ograniczenia ilościowe i zakazy dotyczące przywozu i wywozu oraz środki ochrony rynku określone w odrębnych ustawach,

18) towary krajowe:

- a) towary całkowicie uzyskane lub wyprodukowane na polskim obszarze celnym, zgodnie z warunkami określonymi w art. 16, bez udziału towarów przywiezionych spoza polskiego obszaru celnego,
- b) towary przywiezione spoza polskiego obszaru celnego i dopuszczone do obrotu,
- c) towary uzyskane lub wyprodukowane na polskim obszarze celnym z towarów określonych w lit.b) lub z towarów określonych w lit.a) i b);

towary krajowe tracą swój status celny z chwilą opuszczenia polskiego obszaru celnego, z zastrzeżeniem przepisu art. 88,

19) towary niekrajowe – inne niż określone w pkt 18,

20) uprawniony do korzystania z procedury celnej – osobę, na rzecz której zostało dokonane zgłoszenie celne, albo osobę, na którą zostały przeniesione prawa i obowiązki związane z procedurą celną, o ile jest to zgodne z przepisami prawa,

21) urząd celny – jednostkę organizacyjną administracji celnej, w której mogą zostać dokonane czynności przewidziane w przepisach prawa celnego,

22) zamknięcia celne – plomby, pieczęcie lub inne znaki urzędowe nakładane przez polski organ celny lub inne upoważnione do tego polskie jednostki organizacyjne na towary, pomieszczenia, składy celne, magazyny celne, środki przewozowe lub ich części, a także nakładane przez organy celne państw obcych lub przez osoby upoważnione przez te organy na towary, środki przewozowe lub ich części,

23) zgłaszający – osobę, która dokonuje zgłoszenia celnego we własnym imieniu na swoją rzecz, we własnym imieniu na cudzą rzecz, albo osobę, w której imieniu dokonuje się zgłoszenia celnego,

- 24) zgłoszenie celne – czynność, poprzez którą osoba wyraża, w wymaganej formie i w określony sposób, zamiar objęcia towaru określoną procedurą celną,
- 25) zwolnienie towarów – czynność organu celnego umożliwiającą użycie towarów w celach określonych przez procedurę celną, jaką zostały objęte [./<,>
- <26) jednostkowa cena importowa - cenę liczoną w walucie polskiej, zapłaconą lub należną za jednostkę towaru przywożonego na polski obszar celny, skorygowaną o koszty transportu i ubezpieczenia do granicy państwa lub portu polskiego,**
- 27) okres odniesienia - okres odniesienia w rozumieniu art. 2 pkt 5 ustawy z dnia 26 września 2002 r. o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, o zmianie ustawy - Kodeks celny oraz o zmianie innych ustaw (Dz.U. Nr 188, poz. 1572), zwanej dalej „ustawą o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą”,**
- 28) importer tradycyjny - importera tradycyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 6 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą,**
- 29) importer nietradycyjny - importera nietradycyjnego w rozumieniu art. 2 pkt 7 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą,**
- 30) kwota gwarantowana - kwotę gwarantowaną w rozumieniu art. 2 pkt 8 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą.>**

dodane pkt 26-30 w § 1 w art. 3 wchodzi w życie z dn. 1.01.2003 r. i obowiązują do dnia przyjęcia RP do UE (Dz.U. z 2002 r. Nr 188, poz. 1572)

§ 2. Przeznaczenie celne to:

- 1) objęcie towaru procedurą celną,
- 2) wprowadzenie towaru do wolnego obszaru celnego lub do składu wolnocłowego,
- 3) powrotny wywóz towaru poza polski obszar celny,
- 4) zniszczenie towaru,
- 5) zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa.

§ 3. Procedura celna to sposób postępowania obejmujący:

- 1) dopuszczenie do obrotu,
- 2) tranzyt,
- 3) skład celny,
- 4) uszlachetnianie czynne,
- 5) przetwarzanie pod kontrolą celną,
- 6) odprawę czasową,
- 7) uszlachetnianie bierne,
- 8) wywóz.

Art. 4.

- § 1. Każda osoba zamierzająca faktycznie dokonać przywozu lub wywozu może uzyskać od organu celnego informację o stosowaniu przepisów prawa celnego.
- § 2. Informacje udzielane są bezpłatnie, jednakże koszty poniesione przez organ celny, związane z analizami lub ekspertyzami, opiniami biegłych, a także przechowywaniem, dozorowaniem, ubezpieczeniem, zniszczeniem oraz z

odesłaniem towarów do wnioskodawcy podlegają zwrotowi przez wnioskodawcę.

- § 3. W odniesieniu do kosztów, o których mowa w § 2, organ celny będzie brał pod uwagę celowość i zasadność ich poniesienia, a w szczególności zapewni, aby nie odbiegały one rażąco od średnich kosztów występujących z tytułu dokonywania takich czynności na polskim obszarze celnym.

Art. 4¹.

- § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych dąży do zapewnienia jednolitego stosowania prawa celnego przez organy celne, dokonując w szczególności jego urzędowej interpretacji, przy uwzględnieniu orzecznictwa sądów oraz Trybunału Konstytucyjnego.
- § 5. Przepisy art. 14 § 2-4 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. - Ordynacja podatkowa (Dz.U. Nr 137, poz. 926 i Nr 160, poz. 1083, z 1998 r. Nr 106, poz. 668, z 1999 r. Nr 11, poz. 95 i Nr 92, poz. 1062, z 2000 r. Nr 94, poz. 1037, Nr 116, poz. 1216, Nr 120, poz. 1268 i Nr 122, poz. 1315, z 2001 r. Nr 16, poz. 166, Nr 39, poz. 459, Nr 42, poz. 475, Nr 110, poz. 1189, Nr 125, poz. 1368 i Nr 130, poz. 1452 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804, Nr 113, poz. 984, Nr 153, poz. 1271 i Nr 169, poz. 1387) stosuje się odpowiednio.

**§ 2-4 w art. 4¹
skreślone**

Art. 5.

- § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych wydaje w formie decyzji, na pisemny wniosek osoby, wiążącą informację taryfową dotyczącą klasyfikacji towaru według kodu taryfy celnej.
- § 2. Decyzja, o której mowa w § 1, wiąże organy celne oraz osobę, której udzielono tej informacji. Wiążącą informację taryfową stosuje się do towarów, wobec których formalności celne zostały dokonane po dniu, w którym informacja ta została udzielona.
- § 3. Przedmiotem wiążącej informacji taryfowej jest klasyfikacja towarów według nomenklatury towarowej taryfy celnej.
- § 4. Osoba, której udzielono informacji, o której mowa w § 1, powinna udowodnić, że towar zgłoszony jest takim samym towarem jak opisany w informacji.
- § 5. Wiążąca informacja taryfowa jest ważna przez 6 lat od daty wydania.
- § 6. Wiążąca informacja taryfowa jest nieważna, jeżeli została wydana na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub nieprawidłowych bądź niekompletnych danych przedstawionych przez wnioskodawcę.
- § 7. Wiążąca informacja taryfowa traci ważność, gdy:
- 1) w wyniku zmiany przepisów staje się sprzeczna z prawem; datą, z którą wiążąca informacja taryfowa traci ważność, jest dzień wejścia w życie tych przepisów,
 - 2) staje się niezgodna z interpretacją przepisów taryfy celnej przez zmiany wyjaśnień do nomenklatury towarowej taryfy celnej bądź przez wydanie opinii dotyczących klasyfikacji przez Światową Organizację Celną lub przez zmianę Not wyjaśniających do nomenklatury Zharmonizowanego systemu oznaczania i kodowania towarów, przyjętego przez Światową Organizację Celną, bądź przez zmianę Not wyjaśniających do

Nomenklatury Scalonej Unii Europejskiej; datą, z którą wiążąca informacja taryfowa traci ważność, jest data publikacji wymienionych zmian i opinii,

- 3) wydana została wskutek błędu lub jest sprzeczna z prawem; datą, z którą informacja taryfowa traci ważność, jest data powiadomienia osoby, której tej informacji udzielono.

- § 8. W wypadku gdy wiążąca informacja taryfowa utraciła ważność na podstawie § 7 pkt 2 lub pkt 3, osoba, której udzielono tej informacji, może korzystać z niej dalej przez okres 6 miesięcy od publikacji lub powiadomienia, jeżeli zawarła na podstawie wiążącej informacji taryfowej, przed datą publikacji lub powiadomienia, wiążące umowy kupna lub sprzedaży towarów.
- § 9. Osoba, której udzielono wiążącej informacji taryfowej, może ją wykorzystać w okolicznościach określonych w § 8 jedynie do celów:
- 1) określania należności celnych przywozowych lub celnych wywozowych,
 - 2) obliczania zwrotów należności celnych przywozowych przy wywozie,
 - 3) uwzględnienia świadectwa potwierdzającego pochodzenie towaru, o ile świadectwo to zostało wydane na podstawie wymienionej informacji.
- § 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji taryfowej, wzór wniosku o udzielenie wiążącej informacji taryfowej i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji taryfowej. Określając warunki wydawania wiążącej informacji taryfowej minister właściwy do spraw finansów publicznych określi także termin rozpatrzenia wniosku, sposób postępowania z informacjami poufnymi i próbkami towarów oraz sposób rozliczenia kosztów badań i analiz przeprowadzanych w celu wydania wiążącej informacji taryfowej.

Art. 5¹.

- § 1. Prezes Głównego Urzędu Cei wydaje w formie decyzji, na pisemny wniosek osoby, wiążącą informację o pochodzeniu towaru.
- § 2. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru dotyczy towaru klasyfikowanego według jednego kodu taryfy celnej i jednego kraju pochodzenia.
- § 3. Decyzja, o której mowa w § 1, wiąże organy celne wobec osoby, której udzielono informacji w zakresie określenia pochodzenia towaru.
- § 4. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru nie zastępuje dokumentów potwierdzających pochodzenie towarów.
- § 5. Wiążącą informację o pochodzeniu towaru stosuje się do towarów, wobec których formalności celne zostały dokonane po dniu, w którym informacja została udzielona.
- § 6. Organ celny może zażądać, aby osoba, której udzielono wiążącej informacji o pochodzeniu, wykazała, że towar i okoliczności istotne dla uzyskania pochodzenia są takie same, jak opisane w informacji.
- § 7. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru jest ważna przez okres 3 lat od daty jej wydania.
- § 8. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru jest nieważna, jeżeli została wydana na podstawie nieprawdziwych dokumentów lub nieprawidłowych bądź niekompletnych danych przedstawionych przez wnioskodawcę.

§ 9. Wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, gdy:

- 1) w wyniku zmiany przepisów staje się sprzeczna z prawem; datą, z którą wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, jest dzień wejścia w życie tych przepisów,
- 2) staje się niezgodna z interpretacją reguł pochodzenia towarów poprzez zmiany wyjaśnień do reguł pochodzenia towarów, wynikających w szczególności z postanowień Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia, stanowiącego załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu (WTO) oraz interpretacji tego Porozumienia; datą, z którą wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, jest data wejścia w życie zmian wyjaśnień do reguł pochodzenia towarów,
- 3) wydana została wskutek błędu lub jest sprzeczna z prawem; datą, z którą wiążąca informacja o pochodzeniu towaru traci ważność, jest data powiadomienia osoby, której tej informacji udzielono.

§ 10. W wypadku gdy wiążąca informacja o pochodzeniu towaru utraciła ważność na podstawie § 9 pkt 2 lub 3, osoba, której udzielono tej informacji, może korzystać z niej dalej przez okres sześciu miesięcy od daty, o której mowa w § 9 pkt 2 lub 3, jeżeli zawarła na podstawie informacji o pochodzeniu towaru, przed tą datą, umowę dotyczącą kupna lub sprzedaży towarów.

§ 11. Osoba, której udzielono wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, może ją wykorzystać, w sytuacjach określonych w § 10, jedynie do celów:

- 1) określania należności celnych przywozowych lub celnych wywozowych,
- 2) obliczania kwoty należności celnych przywozowych podlegających zwrotowi,
- 3) uwzględnienia świadectwa potwierdzającego pochodzenie towaru, o ile świadectwo to zostało wydane na podstawie tej informacji.

§ 12. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wydawania wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, wzór wniosku o udzielenie wiążącej informacji o pochodzeniu towaru i niezbędne dokumenty, które należy do niego dołączyć, a także wzór formularza wiążącej informacji o pochodzeniu towaru. Określając warunki wydania wiążącej informacji o pochodzeniu towaru, minister właściwy do spraw finansów publicznych określi także termin rozpatrzenia wniosku oraz sposób postępowania z informacjami poufnymi.

Art. 6.

§ 1. Organ celny może wykonywać wszelkie czynności kontroli celnej, które uzna za stosowne według przepisów prawa celnego, w każdym miejscu znajdującym się na polskim obszarze celnym lub – jeżeli umowy międzynarodowe tak stanowią – poza polskim obszarem celnym.

§ 2. Organ celny może w każdym czasie podejmować czynności z zakresu kontroli celnej wobec towaru znajdującego się na polskim obszarze celnym w celu ustalenia, czy towar został wprowadzony na polski obszar celny zgodnie z przepisami prawa.

§ 3. Rewizji celnej nie podlegają:

- 1) na zasadzie wzajemności:

- a) towary przeznaczone dla obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także organizacji międzynarodowych mających siedziby lub placówki w Rzeczypospolitej Polskiej,
 - b) towary przeznaczone dla osób korzystających z przywilejów i immunitetów dyplomatycznych,
 - c) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane do obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych i misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej oraz opatrzone pieczęcią przesyłki przez nie wysyłane,
- 2) opatrzone pieczęcią przesyłki urzędowe przesyłane między Ministerstwem Spraw Zagranicznych Rzeczypospolitej Polskiej a polskimi przedstawicielstwami dyplomatycznymi, urzędami konsularnymi i misjami specjalnymi za granicą.
- § 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Obrony Narodowej i ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określi, w drodze rozporządzenia, sposób i warunki wykonywania kontroli celnej oraz nadawania przeznaczenia celnego okrętom wojennym i wojskowym statkom powietrznym oraz wyposażeniu i sprzętowi jednostek wojskowych, a także wyposażeniu i sprzętowi jednostek organizacyjnych resortu spraw wewnętrznych i administracji. § 4 w art. 6 skreślony
- § 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze zarządzenia, wzory pieczęci, zamknięć celnych, stempli i innych znaków stosowanych przy wykonywaniu kontroli celnej.
- § 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób prowadzenia kontroli celnej bagażu przewożonego drogą morską lub powietrzną, z uwzględnieniem rodzaju bagażu kontrolowanego oraz wskazania miejsc właściwych do prowadzenia kontroli.

Art. 7.

- § 1. Każda osoba pośrednio lub bezpośrednio uczestnicząca w czynnościach związanych z wymianą towarową jest zobowiązana do dostarczenia organowi celnemu, na jego żądanie, w ustalonych terminach, dokumentów i informacji mających znaczenie dla kontroli celnej, w jakiegokolwiek formie, jak również do udzielenia niezbędnej pomocy.
- § 2. Na żądanie dyrektora izby celnej banki są zobowiązane udzielać informacji o obrotach i stanach na rachunkach bankowych w związku z toczącym się postępowaniem w sprawie o przestępstwo skarbowe:
- 1) przeciwko posiadaczowi rachunku będącemu osobą fizyczną lub
 - 2) o przestępstwo popełnione w zakresie działalności osoby prawnej lub jednostki organizacyjnej nie mającej osobowości prawnej, która to osoba lub jednostka jest posiadaczem rachunku.
- § 3. Żądanie, o którym mowa w § 2, powinno zawierać oznaczenie posiadacza rachunku oraz okresu objętego informacją.
- § 4. Organy celne mogą zbierać i wykorzystywać w celu realizacji ustawowych zadań informacje, w tym dane osobowe, oraz przetwarzać je w rozumieniu przepisów o ochronie danych osobowych, także bez wiedzy i zgody osoby,

której dane dotyczą. Administrator danych jest obowiązany udostępnić dane na podstawie imiennego upoważnienia organu celnego, okazanego przez funkcjonariusza celnego wraz z legitymacją służbową. Informacja o udostępnieniu tych danych podlega ochronie zgodnie z przepisami o ochronie informacji niejawnych.

Art. 8.

Każda informacja o charakterze poufnym jest chroniona tajemnicą służbową i nie może być rozpowszechniana przez organ celny bez wyraźnego pozwolenia osoby lub urzędu, który jej udzielił; przekazywanie informacji jest dozwolone w wypadku, gdy organ celny jest do tego zobowiązany lub upoważniony zgodnie z obowiązującymi ustawami.

Art. 9.

- § 1. Nielegalnym wprowadzeniem towaru jest wprowadzenie dokonane z naruszeniem przepisów art. 35 § 2, art. 36, art. 37, art. 39 i art. 180 § 2.
- § 2. Jeżeli w trakcie kontroli celnej nie można ustalić, że wprowadzonym na polski obszar celny towarom, których rodzaj i ilość wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej, zostało nadane przeznaczenie celne zgodnie z przepisami prawa celnego, uważa się, że towary te zostały nielegalnie wprowadzone na polski obszar celny.

Art. 10.

Osoby posiadające dokumenty mające znaczenie dla kontroli celnej powinny je przechowywać przez 5 lat i udostępniać na każde żądanie organu celnego. Termin ten rozpoczyna swój bieg z upływem ostatniego dnia roku kalendarzowego, w którym:

- 1) zostało przyjęte zgłoszenie celne o dopuszczenie do obrotu, jeżeli chodzi o towary dopuszczone do obrotu w innych wypadkach niż określone w pkt 2, lub zostało przyjęte zgłoszenie celne do wywozu,
- 2) przestają być pod dozorem celnym towary dopuszczone do obrotu w związku z zastosowaniem zerowej lub obniżonej stawki ze względu na przeznaczenie albo podlegające zwolnieniu od należności celnych przywozowych ze względu na przeznaczenie,
- 3) zostaje zakończona odpowiednia procedura celna, jeżeli chodzi o towary objęte inną procedurą celną niż określone w pkt 1 i 2,
- 4) towary zostały wyprowadzone z wolnego obszaru celnego.

Art. 11.

Terminy określone w przepisach prawa celnego nie podlegają przedłużeniu, odroczeniu lub przywróceniu poza wypadkami ustanowionymi w przepisach tego prawa.

Art. 12.

- § 1. W uzasadnionych wypadkach organy celne prowadzą ewidencję towarów, którym nadano przeznaczenie celne.

- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia:
- 1) wypadki, sposób i tryb prowadzenia przez urzędy celne ewidencji towarów, którym nadano przeznaczenie celne,
 - 2) wzory rejestrów, ksiąg, innych dokumentów ewidencyjnych oraz wzory formularzy używanych w toku sprawowania dozoru celnego i kontroli celnej.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje dokumentów mających znaczenie dla kontroli celnej, a także osoby zobowiązane do ich przechowywania.

TYTUŁ II

ELEMENTY KALKULACYJNE

**pkt 3 w § 2 w art. 12
skreślony**

DZIAŁ I

Taryfa celna, inne środki taryfowe i klasyfikacja towarów

Art. 13.

- § 1. Cła określone są na podstawie taryfy celnej lub innych środków taryfowych.
- § 2. Środki polityki handlowej oraz środki, o których mowa w art. 14, stosuje się zgodnie z klasyfikacją nomenklatury towarowej taryfy celnej.
- § 3. Taryfa celna obejmuje:
- 1) Polską Scaloną Nomenklaturę Towarową Handlu Zagranicznego PCN (nomenklatura towarowa),
 - 2) stawki celne, sposób, warunki i zakres ich stosowania,
 - 3) jednostki miar,
 - 4) obniżone stawki celne określone w umowach zawartych przez Rzeczpospolitą Polską z niektórymi krajami lub grupami krajów,
 - 5) preferencyjne stawki celne przyjęte jednostronnie przez Rzeczpospolitą Polską w odniesieniu do niektórych krajów, grup krajów lub regionów,
 - 6) opłaty rolne i inne należności przywozowe ustanowione w ramach polityki rolnej lub na podstawie odrębnych przepisów mających zastosowanie do niektórych towarów uzyskiwanych w drodze przetwórstwa produktów rolnych.
- § 4. Stawki celne, o których mowa w § 3 pkt 4 i pkt 5, są stosowane na wniosek zgłaszającego, o ile towary, do których się to odnosi, spełniają warunki do ich zastosowania. Zastosowanie tych stawek oraz stawek, o których mowa w § 3 pkt 2, może nastąpić retrospektywnie, o ile zostaną spełnione warunki określone przepisami prawa, w tym umowami międzynarodowymi.
- § 5. Klasyfikację towarów w taryfie celnej określa kod taryfy celnej.
- § 6. Rada Ministrów ustanawia, w drodze rozporządzenia, taryfę celną.
- § 7. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze rozporządzenia, wyjaśnienia do taryfy celnej, zapewniające jednolitą i właściwą interpretację Zharmonizowanego Systemu Oznaczania i Kodowania

Towarów, Scalonej Nomenklatury oraz Polskiej Scalonej Nomenklatury Towarowej Handlu Zagranicznego.

[Art. 14.]

- § 1. Towary mogą podlegać innym środkom taryfowym ze względu na ich właściwości, przeznaczenie lub w związku z zawartymi przez Rzeczpospolitą Polską preferencyjnymi umowami międzynarodowymi.
- § 2. Środkami taryfowymi, o których mowa w § 1, są: zawieszenie w całości lub w części poboru ceł, kontyngenty taryfowe i plafony taryfowe.
- § 3. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, ze względu na właściwości towarów, ze względu na ich przeznaczenie lub w związku z zawartymi przez Rzeczpospolitą Polską preferencyjnymi umowami międzynarodowymi z niektórymi krajami lub grupami krajów, może:
- 1) zawiesić w całości lub w części pobór ceł,
 - 2) ustanowić kontyngent taryfowy, określając sposób jego rozdysponowania, zgodnie z § 3a–3e,
 - 3) ustanowić plafon taryfowy.
- § 3a. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego dokonywane jest, z zastrzeżeniem § 4, w następujący sposób:
- 1) w proporcji do liczby osób składających wnioski,
 - 2) proporcjonalnie do wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą,
 - 3) według kolejności złożenia kompletnych wniosków.
- § 3b. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego zgodnie z § 3a pkt 1 polega na wydaniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:
- 1) rozpatruje się wnioski złożone w okresie 21 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia o ustanowieniu kontyngentu taryfowego,
 - 2) kontyngent taryfowy rozdysponowywany jest, po upływie terminu określonego w pkt 1, proporcjonalnie do liczby osób składających wnioski,
 - 3) wydane pozwolenie nie może przekraczać wielkości wnioskowanych przez osobę,
 - 4) okres ważności pozwolenia wynosi 3 miesiące, chyba że w pozwoleniu ustalono inny termin ważności.
- § 3c. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego zgodnie z § 3a pkt 2 polega na wydaniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:
- 1) rozpatruje się wnioski złożone w okresie 21 dni od dnia wejścia w życie rozporządzenia o ustanowieniu kontyngentu taryfowego,
 - 2) kontyngent taryfowy rozdysponowywany jest, po upływie terminu określonego w pkt 1, proporcjonalnie do sumy wartości obrotów, za okres 12 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku, towarem objętym kontyngentem taryfowym, na jaką opiewają wszystkie złożone wnioski,
 - 3) wydane pozwolenie nie może przekraczać wielkości wnioskowanych przez osobę,
 - 4) jeżeli osoby składające wniosek, przed jego złożeniem, nie dokonywały obrotu z zagranicą towarem objętym kontyngentem taryfowym, kontyngent może być rozdysponowany na rzecz tych osób, proporcjonalnie do ich

liczby, łącznie do wysokości 15% wielkości ustanowionego kontyngentu taryfowego,

5) okres ważności pozwolenia wynosi 3 miesiące, chyba że w pozwoleniu ustalono inny termin ważności.

§ 3d. Ponowne rozdysponowanie kontyngentu, o którym mowa w § 3b i § 3c, następuje co 3 miesiące od daty jego wejścia w życie, chyba że ze względu na okres obowiązywania kontyngentu taryfowego lub interes gospodarczy Rada Ministrów, ustanawiając kontyngent taryfowy, określi inny termin.

§ 3e. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego zgodnie z § 3a pkt 3 polega na wydaniu pozwolenia na podstawie kompletnych wniosków, rozpatrywanych zgodnie z kolejnością ich złożenia, i może nastąpić wyłącznie, jeżeli:

1) obowiązek wprowadzenia kontyngentu taryfowego wynika z zawartych przez Rzeczpospolitą Polską preferencyjnych umów międzynarodowych z niektórymi krajami lub grupami krajów,

2) przewidywane zapotrzebowanie osób wnioskujących o pozwolenie w ramach ustanowionego kontyngentu taryfowego będzie niższe niż wielkość kontyngentu.

§ 4. Rada Ministrów w szczególnie uzasadnionych wypadkach może określić inny, niż wymienione w § 3a, sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego. Inny sposób rozdysponowania może być ustanowiony, jeżeli:

1) jest stosowany w Unii Europejskiej przy rozdziale kontyngentów,

2) wynika z umowy międzynarodowej.

§ 4a. Rada Ministrów, ustanawiając kontyngent taryfowy, o którym mowa w § 3 i 4, może określić maksymalną ilość bądź wartość towaru, na jaką może być udzielone pozwolenie, zwaną „transzą”.

§ 5. Środki, o których mowa w § 2 i § 3, są stosowane na wniosek zgłaszającego, o ile towary, do których się to odnosi, spełniają warunki do ich stosowania. Zastosowanie tych środków może nastąpić retrospektywnie, o ile zostaną spełnione warunki określone przepisami prawa.

§ 6. W razie ustanowienia kontyngentu taryfowego, o którym mowa w § 3 pkt 2, do objęcia towaru procedurą celną z zastosowaniem obniżonych stawek wymagane jest pozwolenie ministra właściwego do spraw gospodarki, z zastrzeżeniem § 6 m.

§ 6a. Pozwolenie na przywóz towarów w ramach kontyngentu taryfowego udzielane jest osobom, które spełniają następujące warunki:

1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),

2) są podatnikami podatku od towarów i usług,

3) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,

4) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenia społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe.

§ 6b. Do pozwoleń, o których mowa w § 6, stosuje się odpowiednio art. 265¹ § 1.

§ 6c. Minister właściwy do spraw gospodarki, w drodze decyzji, wydaje i odmawia wydania pozwolenia, zmienia oraz cofa wydane pozwolenia.

§ 6d. Odmowa wydania pozwolenia następuje, jeżeli wnioskodawca:

- 1) nie spełnił wymogów określonych w § 6a i § 6j,
- 2) naruszył w ciągu 24 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku warunki uprzednio wydanego pozwolenia.

§ 6e. Odmowa wydania pozwolenia następuje w wypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu.

§ 6f. Cofnięcie pozwolenia następuje, jeżeli nastąpiło naruszenie warunków, o których mowa w § 6a.

§ 6g. Pozwolenie wydaje się na czas określony.

§ 6h. Pozwolenie wydaje się na określoną ilość lub wartość towaru.

§ 6i. Wnioskodawcy może być wydane jedno pozwolenie na dany towar, ważne do czasu jego wykorzystania lub upływu terminu jego ważności.

§ 6j. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o wydanie pozwolenia na przywóz towarów w ramach kontyngentu taryfowego,
- 2) wykaz dokumentów, które należy dołączyć do wniosku,
- 3) warunki wydania i wykorzystania pozwolenia, w tym tryb składania sprawozdań z wykorzystania pozwoleń,
- 4) wzór tego pozwolenia,
- 5) sposób i tryb ewidencjonowania pozwoleń.

§ 6k. Rada Ministrów, ustanawiając kontyngent taryfowy, może uzależnić wydanie pozwolenia, o którym mowa w § 6, od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości, z tym że nie może ona przekraczać 100% wartości celnej towaru.

§ 6l. W razie wykorzystania udzielonego pozwolenia w wysokości mniejszej niż 95% ogólnej ilości lub wartości towaru objętego pozwoleniem, kaucja ulega przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa, proporcjonalnie do niewykorzystanej ilości lub wartości towaru objętego tym pozwoleniem. Kaucja ulega w całości przypadkowi na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli pozwolenie zostanie wykorzystane w ilości mniejszej niż 5% ilości lub wartości towaru objętego tym pozwoleniem.

§ 6l. Minister właściwy do spraw gospodarki, z zastrzeżeniem § 8a, określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady oraz tryb pobierania i zwrotu kaucji. Rozporządzenie powinno uwzględniać obowiązujące w tym zakresie przepisy Unii Europejskiej, jak również określać termin wnoszenia kaucji, formę i walutę, w jakiej wnoszona może być kaucja.

§ 6l¹. Zwrot kaucji następuje w kwocie nominalnej, bez odsetek, w terminie 30 dni od dnia złożenia kompletnych dokumentów dotyczących wykorzystania udzielonego pozwolenia.

§ 6m. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami, pozwolenie, o którym mowa w § 6, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

§ 6n. Od decyzji, o której mowa w § 6m, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

§ 7. Minister właściwy do spraw gospodarki może ustalić, w drodze rozporządzenia, tryb realizacji ustanowionych plafonów taryfowych, z zastrzeżeniem § 8a.

- § 8. *Minister właściwy do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, zamknięcie plafonu taryfowego, z zastrzeżeniem § 8a.*
- § 8a. *W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem z zagranicą towarami i usługami oraz o obrocie specjalnym, rozporządzenia, o których mowa w § 6ł, 7 i 8, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.*
- § 9. *Od dnia wejścia w życie rozporządzenia, o którym mowa w § 8, cła są pobierane w wysokości określonej w taryfie celnej.]*

dodane art. 14¹-14¹⁹
wchodzą w życie z
dn. 1.01.2003 r. i
obowiązują do dnia
przyjęcia RP do UE
(Dz.U. z 2002 r. Nr
188, poz. 1572)

<Art. 14.

- § 1. **Towary mogą podlegać innym środkom taryfowym ze względu na ich właściwości, przeznaczenie lub w związku z umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska.**
- § 2. **Środkami taryfowymi, o których mowa w § 1, są:**
- 1) zawieszenie w całości lub w części poboru cel,**
 - 2) kontyngent taryfowy,**
 - 3) plafon taryfowy.**
- § 3. **Środki, o których mowa w § 2, są ustanawiane na czas określony.>**

<Art. 14¹.

- § 1. **Minister właściwy do spraw gospodarki, ze względu na właściwości towarów, ze względu na ich przeznaczenie lub w związku z umowami międzynarodowymi, których stroną jest Rzeczpospolita Polska, może, w drodze rozporządzenia ustanowić:**
- 1) zawieszenie w całości lub w części poboru cel,**
 - 2) kontyngent taryfowy,**
 - 3) plafon taryfowy.**
- § 2. **Środki, o których mowa w art. 14 § 2, są stosowane na wniosek zgłaszającego, o ile towary, do których się to odnosi, spełniają warunki do ich stosowania. Zastosowanie tych środków może nastąpić retrospektywnie, o ile zostaną spełnione warunki określone przepisami prawa.**

Art. 14².

- § 1. **Minister właściwy do spraw gospodarki w rozporządzeniu, o którym mowa w art. 14¹ § 1 pkt 2, może określić, dodatkowe warunki udzielenia i wykorzystania pozwolenia oraz pozwoleń częściowych, a także dodatkowe dokumenty i informacje, które powinny być dołączone do wniosku.**
- § 2. **Określając dodatkowe warunki oraz dokumenty i informacje, o których mowa w § 1, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa oraz bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.**

nowe brzmienie art.
14 wchodzi w życie z
dn. 1.01.2003 r. i
obowiązuje do dnia
przyjęcia RP do UE
(Dz.U. z 2002 r. Nr
188, poz. 1572)

Art. 14³.

- § 1.** Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając zawieszenie poboru cel, kontyngent taryfowy lub plafon taryfowy może określić wysokość ceny referencyjnej.
- § 2.** W przypadku gdy jednostkowa cena importowa jest niższa od ceny referencyjnej, nie stosuje się stawek celnych w ramach zawieszenia poboru cel albo stawek celnych obniżonych w ramach kontyngentu taryfowego lub plafonu taryfowego.

Art. 14⁴.

- § 1.** Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego dokonuje się, w jeden z następujących sposobów:
- 1) według kolejności dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu,
 - 2) proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych,
 - 3) proporcjonalnie do wartości obrotów zrealizowanych przez osobę wnioskującą,
 - 4) w drodze przetargu.
- § 2.** Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego, może określić, inny niż określony w § 1 sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego polegający na łączeniu sposobów, o których mowa w § 1, lub wybranych spośród nich elementów.

Art. 14⁵.

- § 1.** Minister właściwy do spraw gospodarki, ustanawiając kontyngent taryfowy, określi sposób jego rozdysponowania stosownie do art. 14⁴.
- § 2.** Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego stosownie do art. 14⁴ § 1 pkt 2 i 3, określi terminy składania i rozpatrywania wniosków o udzielenie pozwolenia.
- § 3.** Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego zgodnie z art. 14⁴ § 1 pkt 3, określi okres odniesienia, kwotę gwarantowaną oraz minimalną ilość lub wartość towarów, których przywóz na polski obszar celny w okresie odniesienia jest warunkiem uznania za importera tradycyjnego.
- § 4.** Minister właściwy do spraw gospodarki, określając sposób rozdysponowania kontyngentu taryfowego zgodnie z art. 14⁴ § 1 pkt 3, może określić wielkość transzy dla importerów nietradycyjnych.

Art. 14⁶.

- § 1.** Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 1, jest dokonywane przy zachowaniu następujących zasad:
- 1) objęcie towaru procedurą dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych w ramach kontyngentu taryfowego wymaga uzyskania zaliczenia towaru na poczet tego kontyngentu,

- 2) dokonanie zgłoszenia celnego do procedury dopuszczania do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych, w ramach kontyngentu taryfowego, stanowi równocześnie wniosek do ministra właściwego do spraw gospodarki o zaliczenie wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet kontyngentu taryfowego,
- 3) wniosek, o którym mowa w pkt 2, może złożyć wyłącznie osoba krajowa,
- 4) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu taryfowego,
- 5) wnioski, o których mowa w pkt 2, są rejestrowane zgodnie z kolejnością dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczania do obrotu,
- 6) organy celne przekazują informacje o wnioskach, o których mowa w pkt 2, ministrowi właściwemu do spraw gospodarki,
- 7) wnioski, o których mowa w pkt 2, są rozpatrywane przez ministra właściwego do spraw gospodarki, zgodnie z kolejnością dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczania do obrotu,
- 8) minister właściwy do spraw gospodarki, na podstawie informacji, o których mowa w pkt 6, dokonuje zaliczenia wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet kontyngentu taryfowego, w całości lub w części, albo odmawia dokonania zaliczenia na poczet kontyngentu taryfowego w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu taryfowego,
- 9) zaliczona ilość lub wartość towarów na poczet kontyngentu taryfowego zostaje objęta procedurą dopuszczania do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych,
- 10) przed zaliczeniem, o którym mowa w pkt 8, na wniosek zgłaszającego, wnioskowana ilość lub wartość towarów może być objęta procedurą dopuszczania do obrotu przy zastosowaniu:
 - a) stawek celnych wynikających z taryfy celnej; w zakresie wniosku o zaliczenie towaru na poczet kontyngentu taryfowego pkt 2 stosuje się odpowiednio,
 - b) obniżonych stawek celnych w ramach kontyngentu taryfowego, pod warunkiem złożenia zabezpieczenia kwoty długu celnego wynikającej ze stawek określonych w taryfie celnej,
- 11) w przypadkach, o których mowa w pkt 10, jeżeli wnioskodawca uzyskał zaliczenie towaru na poczet kontyngentu taryfowego, organ celny z urzędu, odpowiednio:
 - a) określa kwotę wynikającą z długu celnego, uwzględniającą stawki celne obniżone w ramach kontyngentu taryfowego, w stosunku do zaliczonej ilości lub wartości towarów na poczet kontyngentu taryfowego,
 - b) zwraca zabezpieczenie kwoty długu celnego,
- 12) w przypadku, o którym mowa w pkt 10 lit. b), jeżeli wnioskodawca nie uzyskał zaliczenia wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet kontyngentu taryfowego, organ celny z urzędu określa kwotę wynikającą z długu celnego uwzględniającą stawki celne określone w taryfie celnej, w stosunku do niezaliczonej ilości lub wartości towaru.

§ 2. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski” informację o rozdysponowaniu 75% wielkości kontyngentu taryfowego.

Art. 14⁷.

Minister właściwy do spraw gospodarki, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, określi, w drodze rozporządzenia, warunki i tryb rejestrowania wniosków o zaliczenie na poczet kontyngentu taryfowego oraz tryb przekazywania informacji:

- 1) określonych w art. 14⁶ § 1 pkt 6,**
 - 2) o dokonaniu zaliczenia wnioskowanej ilości towaru na poczet kontyngentu taryfowego w całości lub w części, albo o odmowie dokonania zaliczenia na poczet kontyngentu taryfowego**
- a także organy, którym te informacje są przekazywane, mając na względzie sprawny obieg tych informacji.**

Art. 14⁸.

Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 2, polega na udzieleniu pozwolenia przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 14⁵ § 2,**
- 2) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać kontyngentu taryfowego,**
- 3) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach nie przekracza kontyngentu taryfowego, wnioski te są uwzględniane,**
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach przekracza kontyngent taryfowy, kontyngent ten jest rozdysponowywany proporcjonalnie do wielkości wnioskowanych, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku,**
- 5) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 4, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej,**
- 6) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych,**
- 7) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 14¹⁴ § 2.**

Art. 14⁹.

Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 3, polega na udzieleniu pozwolenia, przy zachowaniu następujących zasad:

- 1) rozpatruje się kompletne wnioski, otrzymane przez organ udzielający pozwoleń, w terminach określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 14⁵ § 2,
- 2) wielkości określone we wniosku złożonym przez importera tradycyjnego nie mogą przekraczać kontyngentu pomniejszonego o kwotę gwarantowaną określoną w przepisach wydanych na podstawie art. 14⁵ § 3,
- 3) wielkości określone we wniosku złożonym przez importera nietradycyjnego nie mogą przekraczać kwoty gwarantowanej,
- 4) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów tradycyjnych nie przekracza kontyngentu taryfowego pomniejszonego o kwotę gwarantowaną, wnioski te są uwzględniane,
- 5) jeżeli suma wielkości określonych we wszystkich rozpatrywanych wnioskach złożonych przez importerów tradycyjnych przekracza kontyngent taryfowy pomniejszony o kwotę gwarantowaną, kontyngent ten jest rozdysponowywany na rzecz importerów lub eksporterów tradycyjnych proporcjonalnie do ich udziału w sumie wielkości obrotów, zrealizowanych w okresie odniesienia, a wynik zaokrągla się do drugiej cyfry po przecinku,
- 6) jeżeli pozwolenie ma być udzielone na przywóz określonej liczby sztuk danego towaru, wynik obliczenia, o którym mowa w pkt 5, zaokrągla się w dół do najbliższej liczby całkowitej,
- 7) kontyngent taryfowy jest rozdysponowywany na rzecz importerów nietradycyjnych do wysokości kwoty gwarantowanej, według kolejności złożenia kompletnych wniosków,
- 8) wielkości kontyngentu taryfowego nierozdysponowane na rzecz importerów tradycyjnych powiększają kwotę gwarantowaną i są rozdysponowywane na rzecz importerów nietradycyjnych, według kolejności złożenia kompletnych wniosków,
- 9) w przypadku niezłożenia wniosków przez importerów tradycyjnych kontyngent taryfowy jest rozdysponowany w całości na rzecz importerów nietradycyjnych, według kolejności złożenia kompletnych wniosków,
- 10) wielkości określone w pozwoleniu nie mogą przekraczać wielkości wnioskowanych,
- 11) okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 14¹⁴ § 2.

Art. 14¹⁰.

- § 1. Rozdysponowanie kontyngentu taryfowego według sposobu, o którym mowa w art. 14⁴ § 1 pkt 4 polega na udzieleniu pozwolenia podmiotom wyłonionym w drodze przetargu.
- § 2. Przedmiotem przetargu jest wysokość ceny importowej towaru rolno-spożywczego przywożonego w ramach kontyngentu.
- § 3. Przetarg przeprowadza Prezes Agencji Rynku Rolnego.

§ 4. Ogłoszenie o przetargu zawiera w szczególności informację o:

- 1) ilości i rodzaju towaru objętego przetargiem,
- 2) minimalnej ilości towaru, której może dotyczyć oferta,
- 3) minimalnej cenie importowej CIF,
- 4) terminie i miejscu składania ofert,
- 5) szczegółowych warunkach, jakie powinna spełniać oferta,
- 6) wysokości, formie i terminie wniesienia wadium,
- 7) terminie rozstrzygnięcia przetargu.

§ 5. Ogłoszenie o przetargu:

- 1) zamieszcza się w siedzibie Agencji Rynku Rolnego i w jej oddziałach terenowych,
- 2) ogłasza się na stronach internetowych Agencji Rynku Rolnego oraz w środkach masowego przekazu.

§ 6. Ofertę składa się w terminie i miejscu określonym stosownie do § 4 pkt 4, w zapieczętowanych kopertach.**§ 7. Oferta zawiera:**

- 1) oznaczenie osoby krajowej składającej ofertę, jej siedziby lub miejsca zamieszkania i adresu,
- 2) powołanie się na ogłoszenie o przetargu,
- 3) informację o ilości towaru, który ma być przedmiotem przywozu w ramach kontyngentu,
- 4) proponowaną cenę importową.

§ 8. Oferty złożone nie podlegają wycofaniu, z zastrzeżeniem § 9 pkt 4.**§ 9. Prezes Agencji Rynku Rolnego dokonuje wyboru ofert, zgodnie z następującymi zasadami:**

- 1) wybrana zostaje oferta z najwyższą ceną importową,
- 2) jeżeli oferta nie obejmuje dostępnej w ramach kontyngentu ilości towaru rolno-spożywczego, w stosunku do nierozdysponowanej części kontyngentu, wybiera się kolejną, pod względem proponowanej ceny, ofertę, aż do wyczerpania kontyngentu,
- 3) jeżeli co najmniej dwie osoby zaproponowały w ofercie tę samą cenę, a ilość towaru rolno-spożywczego objętego tymi ofertami przekracza wielkość określoną w ogłoszeniu o przetargu, Prezes Agencji Rynku Rolnego dokonuje redukcji ilości tego towaru, proporcjonalnie do ilości towaru określonej w poszczególnych ofertach,
- 4) jeżeli w wyniku dokonanej redukcji proponowana wielkość towaru nie odpowiada ilości wskazanej w ofercie, osoba może wycofać swoją ofertę, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 10.

§ 10. Prezes Agencji Rynku Rolnego przekazuje osobom, które złożyły ofertę, informację o wyniku przetargu, niezwłocznie po jego rozstrzygnięciu oraz:

- 1) zwraca wadium osobom, których oferty nie zostały wybrane lub które wycofały oferty w przypadku, o którym mowa w § 9 pkt 4,
- 2) zalicza wadium na poczet kaucji osobom, które wygrały przetarg.

- § 11. Osoba, która wygrała przetarg, składa wniosek o udzielenie pozwolenia na przywóz towarów na polski obszar celny, w terminie 7 dni od dnia otrzymania informacji, o której mowa w § 10, z zastrzeżeniem § 9 pkt 4.**
- § 12. Pozwolenie, o którym mowa w § 11, obejmuje ilość towaru ustaloną w drodze przetargu.**
- § 13. Osobie, która nie złożyła wniosku w terminie, o którym mowa w § 11, nie zwraca się wadium, z zastrzeżeniem § 10 pkt 1.**
- § 14. Okres ważności pozwolenia wynosi 120 dni, chyba że w rozporządzeniu o ustanowieniu kontyngentu taryfowego określono inny termin, a wnioskodawca nie wystąpił o udzielenie pozwolenia na krótszy okres, z zastrzeżeniem art. 14¹⁴ § 2.**

Art. 14¹¹.

- § 1. Rozdysponowanie plafonu taryfowego jest dokonywane przy zachowaniu następujących zasad:**
- 1) dokonanie zgłoszenia celnego do procedury dopuszczenia do obrotu z zastosowaniem obniżonych stawek celnych, w ramach plafonu taryfowego, stanowi równocześnie wniosek do organu celnego o zaliczenie wnioskowanej ilości lub wartości towaru na poczet tego plafonu,**
 - 2) wniosek, o którym mowa w pkt 1, może złożyć wyłącznie osoba krajowa,**
 - 3) wielkości określone we wniosku nie mogą przekraczać plafonu taryfowego,**
 - 4) wnioskowane ilości lub wartości towarów są zaliczane na poczet plafonu taryfowego przez organ celny, zgodnie z kolejnością dokonania zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu.**
- § 2. Organy celne przekazują informacje o zaliczonej ilości lub wartości towarów na poczet plafonu taryfowego.**
- § 3. Minister właściwy do spraw gospodarki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw finansów publicznych, mając na względzie sprawny obieg informacji, o których mowa w § 2, określi, w drodze rozporządzenia, tryb ich przekazywania, organy, którym te informacje są przekazywane, a także sposób rejestrowania towarów objętych plafonem taryfowym.**
- § 4. Minister właściwy do spraw gospodarki ogłasza, w drodze obwieszczenia w Dzienniku Urzędowym Rzeczypospolitej Polskiej „Monitor Polski”, informację o rozdysponowaniu 75% wielkości plafonu taryfowego.**

Art. 14¹².

- § 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, z uwzględnieniem § 2, może, w drodze rozporządzenia:**
- 1) określić podwyższenie poziomu stawek celnych w ramach ustanowionego plafonu taryfowego, o ile zostanie przekroczona ilość lub wartość towaru określona w rozporządzeniu o ustanowieniu plafonu taryfowego, a interes gospodarczy państwa lub poszczególnego sektora gospodarki wymaga ograniczenia wielkości przywozu danego towaru dokonywanego przy zastosowaniu dotychczasowych stawek celnych, ale**

nie wymaga jednocześnie przywrócenia stosowania stawek celnych określonych w taryfie celnej,

- 2) przywrócić stosowanie stawek celnych określonych w taryfie celnej, o ile zostanie przekroczona ilość lub wartość towaru określona w rozporządzeniu o ustanowieniu plafonu taryfowego, a interes gospodarczy państwa lub poszczególnego sektora gospodarki wymaga ograniczenia wielkości przywozu danego towaru dokonywanego przy zastosowaniu dotychczasowych stawek celnych.

§ 2. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, rozporządzenie, o którym mowa w § 1, minister właściwy do spraw gospodarki wydaje w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rynków rolnych.

Art. 14¹³.

Rozporządzenie, o którym mowa w art. 14¹² § 1, wchodzi w życie po upływie 3 dni od dnia ogłoszenia.

Art. 14¹⁴.

§ 1. Do objęcia towaru procedurą celną z zastosowaniem obniżonych stawek celnych jest wymagane pozwolenie na przywóz towarów na polski obszar celny, jeżeli przedmiotem przywozu są towary objęte kontyngentem taryfowym, dla którego określono sposób rozdysponowania:

- 1) stosownie do art. 14⁴ § 1 pkt 2-4 albo
- 2) stosownie do art. 14⁴ § 2, o ile został nałożony obowiązek uzyskania pozwolenia.

§ 2. Pozwolenie jest ważne od dnia jego udzielenia do dnia upływu terminu jego ważności, jednak nie dłużej niż do upływu terminu obowiązywania rozporządzenia o ustanowieniu kontyngentu taryfowego.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym ustawą do pozwoleń oraz pozwoleń częściowych stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w rozdziale 5 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą.

Art. 14¹⁵.

§ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki na wniosek osoby krajowej, w drodze decyzji, udziela, odmawia udzielenia pozwolenia, zmienia oraz cofa udzielone pozwolenia, z zastrzeżeniem § 2.

§ 2. W zakresie towarów rolno-spożywczych, w rozumieniu przepisów o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą, decyzje, o których mowa w § 1, wydaje Prezes Agencji Rynku Rolnego.

§ 3. Od decyzji, o których mowa w § 2, przysługuje odwołanie do ministra właściwego do spraw rynków rolnych.

Art. 14¹⁶.

§ 1. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje w przypadku:

- 1) niespełnienia przez wnioskodawcę wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 14¹⁸,

- 2) uznania wnioskodawcy, prawomocnym orzeczeniem, za winnego przestępstwa skarbowego, przestępstwa przeciwko mieniu lub dokumentom albo uznania takim orzeczeniem za winną osobę kierującej podmiotem będącym wnioskodawcą.

§ 2. Odmowa udzielenia pozwolenia następuje także w przypadku wcześniejszego rozdysponowania kontyngentu taryfowego.

Art. 14¹⁷.

Cofnięcie pozwolenia następuje w przypadku naruszenia warunków, na jakich zostało ono udzielone.

Art. 14¹⁸.

§ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzory wniosków stosowane w postępowaniu o udzielenie pozwoleń oraz pozwoleń częściowych,
- 2) wykaz dokumentów i informacji, które powinny być dołączone do wniosku,
- 3) sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń,
- 4) wzory pozwoleń,
- 5) sposób i tryb ewidencjonowania udzielonych pozwoleń
- mając na względzie maksymalne uproszczenie i ujednolicenie wymogów dotyczących dokumentów i informacji, które są niezbędne w postępowaniu o udzielenie pozwoleń, i ich ewidencjonowania.

§ 2. Określając dokumenty, informacje oraz sposób udzielenia i wykorzystania pozwoleń, o których mowa w § 1 pkt 2 i 3, minister właściwy do spraw gospodarki uwzględnia w szczególności potrzebę zapewnienia szczególnej kontroli, uzasadnionej specyfiką obrotu towarami z zagranicą, koniecznością zabezpieczenia interesów państwa lub bezpieczeństwa obrotu gospodarczego.

Art. 14¹⁹.

§ 1. Minister właściwy do spraw gospodarki, w rozporządzeniu o którym mowa w art. 14¹ § 1 pkt 2, może uzależnić udzielenie pozwolenia od złożenia przez wnioskodawcę kaucji w określonej wysokości.

§ 2. Minister właściwy do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb pobierania kaucji oraz jej zwrotu, w tym przypadki, w których wycofanie wniosku o udzielenie pozwolenia nie powoduje przepadku kaucji,
- 2) kwotę kaucji do wysokości której organ udzielający pozwoleń nie pobiera kaucji
- mając na względzie potrzebę zapewnienia prawidłowego wykorzystania udzielonych pozwoleń oraz maksymalnego uproszczenia trybu pobierania i zwrotu kaucji.

§ 3. W zakresie nieuregulowanym ustawą do kaucji stosuje się odpowiednio przepisy zawarte w rozdziale 6 ustawy o administrowaniu obrotem towarami z zagranicą.>

DZIAŁ II

Pochodzenie towarów

Art. 15.

§ 1. Niepreferencyjne pochodzenie towarów określa się w celu:

- 1) stosowania taryfy celnej, z wyjątkiem środków wymienionych w art. 13 § 3 pkt 4 i pkt 5,
- 2) stosowania środków polityki handlowej ustanowionych w odrębnych przepisach,
- 3) sporządzania i wydawania świadectw potwierdzających pochodzenie towarów.

§ 2. Reguły ustalania niepreferencyjnego pochodzenia towarów określają art. 16-19.

Art. 16.

§ 1. Towarami pochodzącymi z danego kraju są towary całkowicie tam uzyskane lub wyprodukowane.

§ 2. Towarami całkowicie uzyskanymi lub wyprodukowanymi w danym kraju są:

- 1) produkty mineralne tam wydobyte,
- 2) rośliny lub produkty roślinne tam zebrane,
- 3) żywe zwierzęta tam urodzone i wyhodowane,
- 4) produkty uzyskane od żywych zwierząt tam wyhodowanych,
- 5) produkty uzyskane przez polowanie lub rybołówstwo na jego terytorium,
- 6) produkty rybołówstwa morskiego i inne produkty wydobyte z mórz znajdujących się poza morzami terytorialnymi danego kraju, dokonywanego przez statki w nim zarejestrowane i pływające pod jego banderą,
- 7) towary wytworzone na pokładach statków przetwórci z produktów, o których mowa w pkt 6, pochodzących z tego kraju, o ile statki przetwórci zostały zarejestrowane w danym kraju i pływają pod jego banderą,
- 8) produkty wydobyte z dna morskiego i z wnętrza ziemi pod nim, znajdującym się poza morzami terytorialnymi, o ile dany kraj ma prawa wyłączności do eksploatacji dna lub wnętrza ziemi pod nim,
- 9) odpady i pozostałości powstałe w danym kraju w wyniku procesów produkcyjnych i towary zużyte, jeśli nadają się wyłącznie do odzyskiwania surowców,
- 10) towary wytworzone w danym kraju wyłącznie z towarów, o których mowa w pkt 1-9, lub z ich pochodnych na dowolnym etapie przetworzenia.

§ 3. Określenie „kraj” w rozumieniu § 2 obejmuje również morza terytorialne kraju.

Art. 17.

Towar, w którego produkcję zaangażowany jest więcej niż jeden kraj, jest uznawany za pochodzący z kraju, w którym podlegał ostatniej istotnej, ekonomicznie uzasadnionej obróbce lub przetworzeniu, które spowodowały wytworzenie nowego produktu lub stanowiły istotny etap wytwarzania w przedsiębiorstwie przystosowanym do tego celu.

Art. 18.

Nie uznaje się towarów za pochodzące z kraju, w którym podlegały obróbce lub przetworzeniu w rozumieniu art. 17, jeżeli z ustalonych faktów wynika, że jedynym celem obróbki lub przetworzenia było obejście przepisów dotyczących pochodzenia towarów.

Art. 19.

- § 1. Ustalenie pochodzenia towarów, o których mowa w art. 16 i art. 17, dokonywane jest przez organ celny na podstawie dowodu pochodzenia towarów.
- § 2. W wypadku wątpliwości co do pochodzenia towarów, organ celny może zażądać dodatkowych dowodów potwierdzających pochodzenie towarów.
- § 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia:
 - 1) szczegółowe zasady i tryb ustalania pochodzenia towarów, o których mowa w art. 17,
 - 2) sposób dokumentowania pochodzenia towarów, o których mowa w § 1 i § 2,
 - 3) listę towarów, których pochodzenie musi być udokumentowane świadectwem pochodzenia.

Art. 20.

- § 1. Warunki uzyskiwania pochodzenia, jakie powinny spełniać towary, aby korzystać ze środków wymienionych w art. 13 § 3 pkt 4 lub pkt 5, oraz sposoby jego dokumentowania określone są według reguł preferencyjnego pochodzenia towarów.
- § 2. W wypadku towarów objętych umowami, o których mowa w art. 13 § 3 pkt 4, reguły, o których mowa w § 1, określone są w tych umowach.
- § 3. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, reguły ustalania pochodzenia towarów, wobec których będą stosowane stawki określone na podstawie art. 13 § 3 pkt 5, oraz sposób jego dokumentowania.

Art. 20¹.

- § 1. Organ celny może udzielić pozwolenia na stosowanie uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów osobom, które spełniają następujące warunki:
 - 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),
 - 2) dokonują wywozu towarów od co najmniej 1 roku,

- 3) są podatnikami podatku od towarów i usług,
- 4) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
- 5) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa oraz składkami na ubezpieczenie społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe,
- 6) nie zostało im cofnięte pozwolenie na stosowanie uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów, ze względu na naruszenie przez nich przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat.
- §2. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach organ celny może udzielić pozwolenia, o którym mowa w § 1, osobom nie spełniającym warunku, o którym mowa w § 1 pkt 5.
- §3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady i tryb stosowania uproszczonego sposobu dokumentowania pochodzenia towarów.

Art. 20².

Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza, w drodze rozporządzenia, wyjaśnienia do reguł pochodzenia towarów, opierając się w szczególności na wyjaśnieniach wynikających z postanowień Porozumienia w sprawie reguł pochodzenia towarów, stanowiącego załącznik do Porozumienia ustanawiającego Światową Organizację Handlu.

DZIAŁ III

Wartość celna towarów

Art. 21.

Wartość celna towarów określana jest w celu ustalenia kwoty wynikającej z długu celnego oraz innych należności pobieranych przez organ celny, jak również stosowania środków polityki handlowej.

Art. 22.

§ 1. Użyte w niniejszym dziale określenia oznaczają:

- 1) wytworzenie – wyhodowanie, wyprodukowanie, wydobycie,
- 2) towary identyczne – towary wytworzone w tym samym kraju, będące takimi samymi pod każdym względem, włączając cechy fizyczne i renomę, jaką posiadają; nieznaczne różnice w wyglądzie zewnętrznym nie są przeszkodą do uznania towarów za identyczne, jeśli odpowiadają one pod innym względem niniejszej definicji,

- 3) towary podobne – towary wytworzone w tym samym kraju, które, nie będąc podobnymi pod każdym względem, posiadają podobne cechy i skład materiałowy, co pozwala im pełnić te same funkcje i być towarami handlowo zamiennymi; jakość towarów, znak towarowy i renoma, jaką posiadają, są czynnikami, które należy uwzględniać przy ustalaniu podobieństwa towarów,
- 4) towary tego samego gatunku i rodzaju – towary zawierające się w grupie lub zakresie towarów wytwarzanych przez jedną gałąź przemysłu lub branżę przemysłową i obejmujące towary identyczne lub podobne,
- 5) prowizja od zakupu – opłatę poniesioną przez kupującego na rzecz jego agenta za usługę polegającą na reprezentowaniu go przy zakupie towarów, dla których ustalana jest wartość celna.

§ 2. Za osoby powiązane ze sobą uznaje się osoby, jeżeli:

- 1) jedna z osób jest urzędnikiem, dyrektorem lub członkiem organu zarządzającego bądź kontrolnego drugiej lub
- 2) są prawnie uznanymi współnikami w działalności gospodarczej, lub
- 3) jedna z osób jest pracodawcą drugiej, lub
- 4) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio dysponuje prawami głosu lub udziałem w kapitale zakładowym albo akcyjnym wynoszącym co najmniej 5% wszystkich praw głosu lub co najmniej 5% kapitału zakładowego albo akcyjnego drugiej osoby, lub
- 5) jedna z osób bezpośrednio lub pośrednio kontroluje drugą, lub
- 6) znajdują się pod bezpośrednią lub pośrednią kontrolą trzeciej osoby, lub
- 7) wspólnie kontrolują, bezpośrednio lub pośrednio, trzecią osobę, lub
- 8) są małżonkami, są spokrewnione lub spowinowacone do drugiego stopnia albo są związane stosunkiem przysposobienia, lub
- 9) jedna z nich w działalności gospodarczej jest wyłącznym dystrybutorem lub wyłącznym koncesjonariuszem drugiej osoby, jeśli odpowiadają kryteriom, o których mowa w pkt 1-8.

§ 3. Za towary identyczne lub towary podobne nie uznaje się towarów wytworzonych w oparciu o wykonane na polskim obszarze celnym prace techniczno-inżynierskie, rozwojowe, artystyczne, projektowe oraz plany i szkice, w stosunku do których nie można dokonać korekty zgodnie z art. 30 § 1 pkt 2 lit. d).

§ 4. Jeżeli brak jest identycznych lub podobnych towarów wytwarzanych przez tę samą osobę, która wytworzyła towary, dla których ustalana jest wartość celna, mogą być brane pod uwagę towary wytwarzane przez inną osobę.

Art. 23.

§ 1. Wartością celną towarów jest wartość transakcyjna, to znaczy cena faktycznie zapłacona lub należna za towar sprzedany w celu przywozu na polski obszar celny, ustalana, o ile jest to konieczne, z uwzględnieniem art. 30 i art. 31.

§ 2. Wartość transakcyjna nie może być przyjęta za wartość celną towaru w wypadku, gdy:

- 1) istnieją ograniczenia w dysponowaniu lub użytkowaniu towarów przez kupującego inne niż ograniczenia, które:

- a) są nakładane lub wymagane przez prawo,
 - b) ograniczają obszar geograficzny, na którym towar może być odsprzedany,
 - c) nie mają istotnego wpływu na wartość towaru, lub
- 2) sprzedaż lub cena towaru są uzależnione od warunków lub spełnienia świadczeń, których wartości nie można ustalić, lub
- 3) jakakolwiek część dochodu z dalszej odsprzedaży, dyspozycji lub późniejszego użytkowania towarów przez nabywcę przypada bezpośrednio lub pośrednio sprzedawcy, chyba że zgodnie z art. 30 może zostać dokonana odpowiednia korekta, lub
- 4) kupujący i sprzedawca są ze sobą powiązani, chyba że wartość transakcyjna może być zaakceptowana w celu ustalenia wartości celnej, zgodnie z § 3.
- § 3. Przy ustalaniu, czy wartość transakcyjna jest do zaakceptowania do celów stosowania § 1, powiązanie ze sobą kupującego i sprzedawcy nie stanowi samo w sobie wystarczającej podstawy do niezaakceptowania wartości transakcyjnej. Gdy okaże się to konieczne, okoliczności dotyczące sprzedaży powinny zostać zbadane, a wartość transakcyjna powinna być zaakceptowana, pod warunkiem że powiązanie nie wpłynęło na cenę. Jeżeli na podstawie informacji uzyskanych od zgłaszającego lub powziętych w inny sposób organ celny ma powody, aby uznać, że powiązanie wpłynęło na cenę, powody takie powinny być podane zgłaszającemu i należy zapewnić mu możliwość ustosunkowania się do nich. Na żądanie zgłaszającego informacja o takich powodach powinna być przedstawiona w formie pisemnej.
- § 4. W wypadku transakcji między osobami powiązanymi wartość transakcyjna jest akceptowana, a wartość celna towarów ustalana zgodnie z § 1, o ile zgłaszający udowodni, że taka wartość jest zbliżona do jednej z występujących w tym samym lub zbliżonym czasie:
- 1) wartości transakcyjnej przy sprzedaży kupującemu, w żadnym konkretnym wypadku nie powiązanemu ze sprzedawcą, identycznych lub podobnych towarów wprowadzonych na polski obszar celny,
 - 2) wartości celnej identycznych lub podobnych towarów, ustalonej zgodnie z art. 27,
 - 3) wartości celnej identycznych lub podobnych towarów, ustalonej zgodnie z art. 28.
- § 5. Przy zastosowaniu kryteriów, o których mowa w § 4, należy uwzględnić różnice w poziomach handlu (hurt, detal), różnice ilościowe, koszty wymienione w art. 30 oraz koszty ponoszone przez sprzedawcę przy transakcjach, w których kupującym jest osoba z nim nie powiązana, a koszty te nie występują przy transakcji między sprzedawcą a osobą z nim powiązaną.
- § 6. Kryteria określone w § 4 mogą być stosowane tylko do celów porównawczych. Wartość celna towaru nie może być ustalona w sposób zastępczy na podstawie § 4.
- § 7. Wartość transakcyjna nie może być przyjęta za wartość celną, o której mowa w § 1, w wypadku gdy organ celny z uzasadnionych przyczyn zakwestionował wiarygodność i dokładność informacji lub dokumentów służących do określenia wartości celnej, które należy dołączyć do zgłoszenia celnego, albo gdy nie zostaną one przedstawione przez zgłaszającego.

- § 8. Przed ustaleniem wartości celnej na podstawie art. 25-29 organ celny wyjaśnia zgłaszającemu, na jego pisemny wniosek, przyczyny zastosowania § 7, wyznaczając termin na złożenie wyjaśnień.
- § 9. Ceną faktycznie zapłaconą lub należną jest całkowita kwota płatności dokonanej lub mającej zostać dokonaną przez kupującego wobec lub na korzyść sprzedawcy za przywożone towary i obejmująca wszystkie płatności dokonane lub mające być dokonane jako warunek sprzedaży towarów kupującemu albo płatności dokonane lub mające być dokonane przez kupującego osobie trzeciej celem spełnienia zobowiązań sprzedawcy. Płatność może zostać dokonana w formie przelewu pieniężnego lub za pomocą innych form zapłaty bezpośrednio lub pośrednio.
- § 10. Podjęte przez kupującego udokumentowane działania dokonane na jego własny rachunek, inne niż te, których doliczenie przewidziane jest w art. 30, nie są uznawane za pośrednią płatność na rzecz sprzedawcy, nawet jeśli mogłyby być uznane za korzystne dla sprzedawcy lub zostały podjęte na podstawie porozumienia ze sprzedawcą, a ich koszt nie będzie doliczony do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej przy ustalaniu wartości celnej przywiezionych towarów.

Art. 24.

- § 1. Jeżeli wartość celna nie może zostać ustalona na podstawie art. 23, ustala się ją stosując w kolejności art. 25-28.
- § 2. Kolejność stosowania art. 27 i art. 28 zostanie zmieniona na wniosek zgłaszającego.

Art. 25.

- § 1. Jeżeli wartość celna przywiezionych towarów nie może być ustalona na podstawie przepisów art. 23, za wartość celną przyjmuje się wartość transakcyjną identycznych towarów sprzedanych i wprowadzonych na polski obszar celny w tym samym lub zbliżonym czasie co towary, dla których ustalana jest wartość celna.
- § 2. Dla ustalenia wartości, o której mowa w § 1, należy stosować wartość transakcyjną identycznych towarów sprzedawanych na tym samym poziomie handlu i w zasadzie w tych samych ilościach co towary, dla których ustalana jest wartość celna. W wypadku gdy nie stwierdzono tego rodzaju sprzedaży, należy przyjmować wartość transakcyjną identycznych towarów sprzedawanych na innych poziomach handlu lub w innych ilościach, z niezbędnymi poprawkami mającymi na celu uwzględnienie różnicy w poziomach handlu lub ilości, pod warunkiem że tego rodzaju korekta może być dokonana na podstawie przedstawionych dowodów określających zasadność i prawidłowość korekty, niezależnie od tego, czy taka korekta prowadzi do zwiększenia, czy też zmniejszenia wartości.
- § 3. Jeżeli koszty, o których mowa w art. 30 § 1 pkt 5, są włączone do wartości transakcyjnej, należy uwzględnić istotne różnice w takich kosztach między towarami, dla których ustalana jest wartość celna, a towarami identycznymi, wynikające z różnic w odległościach i rodzaju transportu.
- § 4. Jeżeli stosując niniejszy artykuł stwierdzono więcej niż jedną wartość transakcyjną towarów identycznych, do ustalenia wartości celnej towarów przywożonych należy przyjmować wartość najniższą.

Art. 26.

- § 1. Jeżeli wartość celna przywożonych towarów nie może być ustalona na podstawie przepisów art. 23 i art. 25, za wartość celną przyjmuje się wartość transakcyjną podobnych towarów sprzedanych i wprowadzonych na polski obszar celny w tym samym lub zbliżonym czasie co towary, dla których ustalana jest wartość celna.
- § 2. Przepisy art. 25 § 2-4 stosuje się odpowiednio.

Art. 27.

- § 1. Jeżeli wartość celna przywożonych towarów nie może być ustalona na podstawie przepisów art. 23, art. 25 i art. 26, za wartość celną przyjmuje się cenę jednostkową towarów przywożonych bądź identycznych lub podobnych sprzedanych na polskim obszarze celnym w największych zbiorczych ilościach i stanie, w jakim są towary, dla których ustalana jest wartość celna, w transakcjach sprzedaży między nie powiązanymi ze sobą osobami, w tym samym lub zbliżonym czasie, nie przekraczającym 90 dni od dnia przywozu towaru, dla którego ustalana jest wartość celna, pomniejszoną o:
- 1) marżę zazwyczaj płaconą lub uzgodnioną do zapłacenia albo też narzut, jaki jest zazwyczaj stosowany na polskim obszarze celnym, obejmujący zyski i wydatki związane ze sprzedażą przywiezionych towarów tego samego gatunku i rodzaju,
 - 2) koszty transportu i ubezpieczenia oraz opłaty załadunkowe i manipulacyjne związane z transportem, po przywozie towarów na polski obszar celny,
 - 3) należności celne przywozowe i inne opłaty pobierane na polskim obszarze celnym z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów.
- § 2. Jeżeli towary przywożone bądź identyczne lub podobne nie są przedmiotem sprzedaży na polskim obszarze celnym w takim samym stanie i w tym samym lub zbliżonym czasie co towary, dla których ustalana jest wartość celna, to na wniosek zgłaszającego wartość celną ustala się na podstawie ceny jednostkowej przywiezionych towarów, po której są one sprzedawane po dokonaniu ich przetworzenia, w największych zbiorczych ilościach, w transakcjach sprzedaży między nie powiązanymi osobami, pomniejszonej o koszty przetworzenia i koszty, o których mowa w § 1 pkt 1-3.

Art. 28.

Jeżeli wartość celna przywożonych towarów nie może być ustalona na podstawie przepisów art. 23 i art. 25-27, za wartość celną przyjmuje się wartość kalkulowaną, która jest sumą:

- 1) kosztów lub wartości materiałów i produkcji bądź innych procesów zastosowanych przy wytworzeniu przywożonych towarów,
- 2) kwoty zysku i kosztów ogólnych równych kwocie zwyczajowo wliczonej w cenę sprzedaży towarów tego samego gatunku lub rodzaju, jak te, dla których ustalana jest wartość celna, wytworzonych przez producentów w kraju wywozu w celu przywozu takich towarów na polski obszar celny,
- 3) kosztów lub wartości, o których mowa w art. 30 § 1 pkt 5.

Art. 29.

§ 1. Jeżeli wartość celna nie może być ustalona na podstawie przepisów art. 23 i art. 25-28, jest ona ustalana na podstawie danych dostępnych na polskim obszarze celnym, z zastosowaniem odpowiednich środków zgodnych z zasadami i ogólnymi przepisami:

- 1) artykułu VII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r.,
- 2) Porozumienia w sprawie stosowania artykułu VII Układu Ogólnego w sprawie Taryf Celnych i Handlu z 1994 r.,
- 3) przepisów niniejszego działu.

§ 2. Wartość celna ustalana z zastosowaniem § 1 nie może być określana na podstawie:

- 1) ceny sprzedaży na polskim obszarze celnym towarów wytworzonych na tym obszarze,
- 2) systemu polegającego na przyjmowaniu do ustalania wartości celnej wyższej z dwóch alternatywnych wartości,
- 3) ceny towarów na rynku wewnętrznym kraju wywozu,
- 4) kosztów produkcji innych niż wartość kalkulowana, która została ustalona dla identycznych lub podobnych towarów na podstawie art. 28,
- 5) cen, po których towary są sprzedawane w kraju wywozu z przeznaczeniem poza polski obszar celny,
- 6) minimalnych wartości celnych,
- 7) arbitralnych bądź nieprawdziwych wartości.

Art. 30.

§ 1. W celu określania wartości celnej z zastosowaniem przepisów art. 23, do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za przywożone towary dodaje się:

- 1) poniesione przez kupującego, lecz nie ujęte w cenie faktycznie zapłaconej lub należnej za towary, koszty:
 - a) prowizji i pośrednictwa, z wyjątkiem prowizji od zakupu,
 - b) pojemników, o ile na potrzeby celne są traktowane łącznie z towarem, którego wartość celna jest ustalana,
 - c) pakowania, zarówno w sensie materiałów jak i robocizny,
- 2) określoną w odpowiedniej proporcji wartość wymienionych poniżej towarów i usług, dostarczonych bezpośrednio lub pośrednio przez kupującego, bezpłatnie lub po obniżonej cenie, do użytku związanego z produkcją i sprzedażą przywożonych towarów, w zakresie, w jakim taka wartość nie została ujęta w cenie faktycznie zapłaconej lub należnej:
 - a) materiałów, komponentów, części i podobnych elementów, które stanowią część składową lub przynależność przywiezionych towarów,
 - b) narzędzi, matryc, form i podobnych elementów użytych przy produkcji przywiezionych towarów,
 - c) materiałów zużytych przy produkcji przywiezionych towarów,

- d) prac techniczno-inżynierskich, rozwojowych, artystycznych i projektowych oraz planów i szkiców wykonanych poza polskim obszarem celnym i niezbędnych do produkcji przywiezionych towarów,
 - 3) honoraria, tantiemy autorskie i opłaty licencyjne, dotyczące towarów, dla których ustalana jest wartość celna, które musi opłacić kupujący, zarówno bezpośrednio jak i pośrednio, jako warunek sprzedaży tych towarów, o ile koszty te nie są ujęte w cenie faktycznie zapłaconej lub należnej,
 - 4) wartość jakiegokolwiek części dochodu z tytułu dalszej odsprzedaży, dyspozycji lub wykorzystania przywiezionych towarów, która przypada bezpośrednio lub pośrednio sprzedawcy,
 - 5) koszty transportu i ubezpieczenia przywiezionych towarów oraz opłaty załadunkowe i manipulacyjne związane z ich transportem, poniesione do granicy państwa lub portu polskiego.
- § 2. Koszty dodane do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej powinny być doliczane, z zastosowaniem przepisów niniejszego artykułu, jedynie na podstawie obiektywnych i wymiernych danych.
- § 3. Nie naruszając przepisów § 1 pkt 3:
- 1) opłaty za prawo do kopiowania przywiezionych towarów na polskim obszarze celnym nie są doliczane do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za te towary, przy ustalaniu ich wartości celnej,
 - 2) płatności za prawo do dystrybucji lub odsprzedaży przywiezionych towarów, poniesione przez kupującego, nie są doliczane do ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za przywiezione towary, jeżeli takie płatności nie stanowią warunku sprzedaży towarów.

Art. 31.

Nie wlicza się do wartości celnej następujących kosztów, o ile można je wyodrębnić z ceny faktycznie zapłaconej lub należnej:

- 1) kosztów transportu przywożonych towarów, które to koszty zostały poniesione po przekroczeniu granicy państwa lub po przybyciu do portu polskiego,
- 2) należności za prace budowlane, instalacyjne, montażowe, obsługę lub pomoc techniczną, wykonane po przywozie towarów, takich jak: zakłady przemysłowe, maszyny lub wyposażenie,
- 3) odsetek wynikających z umowy o finansowaniu zakupu przywiezionych towarów, zawartej przez kupującego, niezależnie od tego, czy finansowanie zapewnione jest przez sprzedawcę, czy też przez inną osobę, o ile umowa ta została zawarta w formie pisemnej, a kupujący, o ile będzie to konieczne – udowodni, że:
 - a) towary zostały sprzedane po cenie zadeklarowanej jako faktycznie zapłaconej lub należnej,
 - b) żądane oprocentowanie nie przekracza normalnie stosowanego oprocentowania dla tego typu transakcji dokonywanych w tym czasie, w kraju, w którym dokonano operacji finansowej,
- 4) opłat za prawo do kopiowania na polskim obszarze celnym towarów przywiezionych,
- 5) prowizji od zakupu,

- 6) należności celnych przywozowych lub innych opłat pobieranych na polskim obszarze celnym z tytułu przywozu lub sprzedaży towarów.

Art. 31¹.

Przepisy niniejszego działu nie naruszają przepisów szczególnych dotyczących ustalania wartości celnej towarów dopuszczanych do obrotu, które uprzednio otrzymały inne przeznaczenie celne.

Art. 31².

Na wniosek osoby uprawnionej do korzystania z procedury celnej wartość celna towarów łatwo psujących się może być ustalona w inny sposób niż określony w art. 23-31, w trybie określonym zgodnie z art. 32.

Art. 32.

Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb ustalania wartości celnej towarów. Wydając rozporządzenia, Rada Ministrów określi w szczególności uproszczony tryb ustalania wartości celnej towarów łatwo psujących się.

Art. 33.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może ogłosić, w drodze rozporządzenia, wyjaśnienia dotyczące wartości celnej wydawane przez właściwe organy.

Art. 34.

W celu ustalania wartości celnej minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób stosowania kursów walut obcych, ogłaszanych przez Narodowy Bank Polski.

TYTUŁ III

Towary wprowadzane na polski obszar celny

DZIAŁ I

Wprowadzenie towarów

Art. 35.

- § 1. Towary wprowadzone na polski obszar celny podlegają, od chwili ich wprowadzenia, dozorowi celnemu. Towary te mogą podlegać kontroli celnej zgodnie z obowiązującymi przepisami.
- § 2. Towary mogą być wprowadzone lub wyprowadzone z polskiego obszaru celnego przez otwarte przejścia graniczne, a przez inne przejścia – tylko po wydaniu pozwolenia przez organ celny.
- § 3. Towary, o których mowa w § 1, pozostają pod dozorem celnym tak długo, jak jest to niezbędne do określenia ich statusu celnego, a w wypadku towarów

niekrajowych – aż do czasu, kiedy ich status celny zostanie zmieniony bądź gdy zostaną wprowadzone do wolnego obszaru celnego albo zostaną powrotnie wywiezione bądź zniszczone zgodnie z art. 186.

Art. 36.

- § 1. Osoba wprowadzająca towary na polski obszar celny jest zobowiązana do niezwłocznego ich dostarczenia trasą określoną przez organ celny i zgodnie z jego instrukcjami (droga celna) do:
- 1) granicznego urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny lub
 - 2) wolnego obszaru celnego, jeżeli towary mają być wprowadzone bezpośrednio do niego:
 - a) drogą morską lub powietrzną,
 - b) drogą lądową bez przejazdu przez inną część polskiego obszaru celnego, o ile wolny obszar celny przylega do granicy lądowej państwa.
- § 2. Każda osoba przejmująca odpowiedzialność za przewóz towarów po ich wprowadzeniu na polski obszar celny, także w wyniku przeładunku, jest odpowiedzialna za wykonanie obowiązków, o których mowa w § 1.
- § 3. Przepis § 1 pkt 1 nie wyłącza stosowania przepisów dotyczących ruchu turystycznego, ruchu przygranicznego, obrotu pocztowego lub ruchu o mało istotnym znaczeniu ekonomicznym, pod warunkiem że możliwości dozoru i kontroli celnej nie będą ograniczone.
- § 4. Przepisów § 1-3 i art. 37, art. 39-50 oraz art. 52 i art. 53 nie stosuje się do towarów, które czasowo opuściły polski obszar celny podczas transportu drogą morską lub powietrzną pomiędzy dwoma miejscami znajdującymi się na tym obszarze, pod warunkiem że przewóz został dokonany drogą bezpośrednią, rejsowym samolotem lub statkiem linii lotniczych albo linii żeglugowych, bez postoju poza polskim obszarem celnym. Niniejszego przepisu nie stosuje się do towarów wcześniej załadowanych w portach lub na lotniskach znajdujących się poza polskim obszarem celnym.
- § 5. Przepisów § 1 nie stosuje się do towarów przewożonych przez polskie morza terytorialne lub przestrzeń powietrzną na pokładzie statków wodnych lub powietrznych, których miejscem przeznaczenia nie jest port lub lotnisko usytuowane na polskim obszarze celnym.
- § 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw transportu, w drodze rozporządzenia, może wyznaczyć drogi celne oraz określić zasady poruszania się i przemieszczania towarów po tych drogach, zabezpieczające przed usunięciem towarów spod dozoru celnego.

Art. 37.

- § 1. Jeżeli na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej obowiązek, o którym mowa w art. 36 § 1, nie może zostać wykonany, osoba zobowiązana do jego wykonania lub inna osoba działająca w jej imieniu powinna bezzwłocznie poinformować organ celny o tej sytuacji. Jeżeli nieprzewidziane okoliczności lub działanie siły wyższej nie spowodowały całkowitej utraty towarów, organ celny powinien zostać dokładnie poinformowany o miejscu, gdzie się one znajdują.

- § 2. Jeżeli na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej statek, o którym mowa w art. 36 § 5, zmuszony jest do tymczasowego zawinięcia do portu lub lądowania na polskim obszarze celnym, a obowiązek, o którym mowa w art. 36 § 1, nie może zostać wykonany, osoba wprowadzająca statek na polski obszar celny lub osoba działająca w jej imieniu powinna bezzwłocznie poinformować organ celny o tej sytuacji.
- § 3. Organ celny określa środki, jakie należy podjąć, aby towary, o których mowa w § 1, jak również towary znajdujące się na pokładzie statku w sytuacjach określonych w § 2 zostały dostarczone do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez ten organ.

Art. 38.

Jeżeli towary zostały nielegalnie wprowadzone na polski obszar celny lub zostały usunięte spod dozoru celnego, organ celny podejmuje wszelkie niezbędne działania w celu uregulowania ich sytuacji łącznie ze sprzedażą towarów.

DZIAŁ II

Przedstawienie towarów i deklaracja skrócona

Art. 39.

Towary, które zgodnie z art. 36 § 1 pkt 1 zostały dostarczone do granicznego urzędu celnego bądź miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny, powinny zostać przedstawione organowi celnemu przez osobę, która wprowadziła je na polski obszar celny, lub przez osobę, która przejęła odpowiedzialność za te towary po ich wprowadzeniu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 40.

- § 1. Po przedstawieniu towarów, a przed nadaniem tym towarom właściwego przeznaczenia celnego, mogą one, za zgodą organu celnego, zostać zbadane.
- § 2. Ryzyko i koszty badania, o którym mowa w § 1, nie obciążają organów celnych.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób, tryb i warunki badania towarów. Sposób i warunki badania towarów powinny umożliwić zgłaszającemu wstępne zbadanie towaru w celu nadania właściwego przeznaczenia celnego.

Art. 41.

- § 1. Z zastrzeżeniem przepisu art. 43, towary przedstawione organowi celnemu powinny być ujęte w deklaracji skróconej.
- § 2. Deklaracja skrócona powinna zostać złożona wraz z przedstawieniem towarów. Organ celny może wyrazić zgodę na późniejsze złożenie deklaracji, jednak nie później niż w pierwszym dniu roboczym następującym po dniu przedstawienia towarów.

Art. 42.

- § 1. Deklaracja skrócona powinna być złożona na formularzu odpowiadającym wzorowi, o którym mowa w § 3. Jednakże organ celny może zezwolić na wykorzystanie, w charakterze deklaracji skróconej, każdego dokumentu urzędowego lub handlowego zawierającego dane niezbędne do ustalenia tożsamości towarów.
- § 2. Deklaracja skrócona powinna zostać złożona przez:
- 1) osobę, która wprowadziła towary na polski obszar celny, lub przez osobę, która przejęła odpowiedzialność za towary po ich wprowadzeniu,
 - 2) osobę, w której imieniu działały osoby, o których mowa w pkt 1.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór deklaracji skróconej oraz dokumenty, które mogą być wykorzystane w charakterze deklaracji skróconej.

Art. 43.

Organ celny może odstąpić od wymogu składania deklaracji skróconej pod warunkiem, że nie ogranicza to możliwości sprawowania dozoru celnego, jeżeli przed upływem terminu, o którym mowa w art. 41 § 2, zostały spełnione formalności niezbędne do nadania towarom przeznaczenia celnego.

DZIAŁ III**Rozładunek towarów i nadanie im przeznaczenia celnego****Art. 44.**

- § 1. Towary mogą być rozładowane lub przeładowane ze środków transportu wyłącznie za zgodą organu celnego, w miejscach wyznaczonych lub uznanych przez ten organ. Jednakże w wypadku bezpośredniego zagrożenia wymagającego natychmiastowego wyładunku wszystkich towarów lub ich części, uzyskanie takiej zgody nie jest wymagane. O takim zdarzeniu należy niezwłocznie poinformować organ celny.
- § 2. Organ celny może w każdym czasie zażądać rozładowania i rozpakowania towarów w celu ich zbadania, przeprowadzenia rewizji celnej, jak również zbadania środków transportu, którymi są one przewożone.

Art. 45.

Każda osoba, która po rozładunku posiada towary i zapewnia ich transport lub składowanie, staje się odpowiedzialna za wykonanie obowiązku przedstawienia towarów w całości na każde żądanie organu celnego.

Art. 46.

Towary nie mogą zostać podjęte z miejsca ich złożenia bez zgody organu celnego.

Art. 47.

Towary przedstawione organowi celnemu powinny otrzymać przeznaczenie celne dopuszczalne dla tych towarów.

Art. 48.

§ 1. Każda osoba jest zobowiązana do dokonania czynności oraz dostarczenia organowi celnemu dokumentów niezbędnych do nadania przeznaczenia celnego towarom objętym deklaracją skróconą w terminie:

- 1) 90 dni od daty złożenia deklaracji skróconej w wypadku towarów przewożonych drogą morską,
- 2) 20 dni od daty złożenia deklaracji skróconej w wypadku towarów przewożonych drogą inną niż morską.

§ 2. W szczególnie uzasadnionych okolicznościach organ celny może przedłużyć terminy określone w § 1, jednak nie więcej niż o:

- 1) 30 dni w wypadku terminu, o którym mowa w § 1 pkt 1,
- 2) 7 dni w wypadku terminu, o którym mowa w § 1 pkt 2,
- 3) okres niezbędny do przeprowadzenia badań, w szczególności wynikających z przepisów dotyczących ochrony zdrowia i życia ludzi lub zwierząt oraz ochrony roślin.

Wniosek w tej sprawie musi zostać złożony przed upływem terminów określonych w § 1.

§ 3. W wypadku zatrzymania towaru, o którym mowa w art. 57 § 2a, termin, o którym mowa w § 1, przedłuża się o okres zatrzymania.

DZIAŁ IV**Czasowe składowanie towarów****Art. 49.**

Towary przedstawione organowi celnemu nabywają status towarów składowanych czasowo, aż do chwili nadania im przeznaczenia celnego (towary składowane czasowo).

Art. 50.

§ 1. Towary składowane czasowo mogą znajdować się jedynie w magazynie celnym lub w innych miejscach za zgodą organu celnego i na warunkach określonych przez ten organ.

§ 2. Przewoźnicy, spedytorzy, zarządzający portami lub osoby prowadzące agencje celne są obowiązani na żądanie organu celnego do prowadzenia magazynów celnych.

§ 3. W wypadkach innych, niż określone w § 2, magazyn celny może być prowadzony przez osoby krajowe, po uzyskaniu przez nie pozwolenia organu celnego, z wyłączeniem jednak osób, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 11 lit. c).

§ 3a. Pozwolenie, o którym mowa w § 3, jest wydawane:

- 1) osobom, które spełniają następujące warunki:
 - a) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
 - b) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenia społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,
 - oraz
 - 2) gdy organ celny może zapewnić właściwy dozór i kontrolę magazynu celnego bez konieczności stosowania środków i nakładów niewspółmiernych do zakresu wnioskowanej działalności.
- § 4. W wypadku gdy nie można zapewnić prowadzenia magazynu celnego przez osoby określone w § 2 i § 3, magazyn celny prowadzi organ celny.
- § 5. Z wyłączeniem wypadków, o których mowa w art. 51, organ celny może zażądać od osoby będącej w posiadaniu towarów złożenia zabezpieczenia w celu zapewnienia uiszczenia kwoty wynikającej z długu celnego, który może powstać w wypadkach określonych w art. 211 lub art. 212.
- § 6. Prowadzący magazyn celny jest obowiązany uzgodnić z właściwym organem celnym regulamin prowadzenia magazynu celnego oraz zapewnić utrzymywanie magazynu w stanie umożliwiającym prowadzenie kontroli celnej.
- § 7. Organ celny może cofnąć pozwolenie, o którym mowa w § 3, jeżeli:
- 1) prowadzący magazyn celny prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa celnego, otrzymanym pozwoleniem lub regulaminem funkcjonowania magazynu celnego,
 - 2) rozmiar prowadzonej działalności nie uzasadnia dalszego jego prowadzenia,
 - 3) po uzyskaniu pozwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia organu celnego,
 - 4) został naruszony którykolwiek warunek określony w § 3a,
 - 5) osoba, która otrzymała pozwolenie, w istotny sposób naruszyła przepisy prawa.
- § 8. Organ celny cofa pozwolenie, o którym mowa w § 3, jeżeli z wnioskiem o cofnięcie występuje osoba, która uzyskała pozwolenie.

Art. 51.

Prowadzący magazyn celny jest obowiązany, na żądanie organu celnego, przyjąć do magazynu towary podlegające kontroli celnej do czasu nadania im przeznaczenia celnego.

Art. 52.

Towary składowane czasowo mogą podlegać jedynie takim czynnościom, jakie są niezbędne do zapewnienia ich przechowania w nie zmienionym stanie, bez zmiany ich wyglądu czy parametrów technicznych. Art. 40 stosuje się odpowiednio.

Art. 53.

- § 1. Organ celny podejmuje niezwłocznie wszelkie niezbędne działania w celu uregulowania sytuacji towarów składowanych czasowo, nie wyłączając ich sprzedaży, w wypadku gdy osoba nie dokonała czynności lub nie dostarczyła organowi celnemu dokumentów niezbędnych do nadania przeznaczenia celnego w terminie, o którym mowa w art. 48.
- § 2. Organ celny może, na ryzyko i koszt osoby będącej w posiadaniu towarów, zarządzić ich przeniesienie w miejsce znajdujące się pod jego dozorem, do czasu, kiedy sytuacja towarów zostanie uregulowana.

Art. 54.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki czasowego składowania towarów oraz tworzenia i prowadzenia magazynów celnych.

DZIAŁ V**Towary niekrajowe przewożone w ramach procedury tranzytu****Art. 55.**

Do towarów, które w chwili wprowadzania na polski obszar celny są już objęte procedurą tranzytu, nie stosuje się przepisów art. 36, 37 oraz art. 39-53, z wyjątkiem art. 36 § 1 pkt 1.

Art. 56.

Jeżeli towary niekrajowe objęte procedurą tranzytu osiągnęły miejsce przeznaczenia na polskim obszarze celnym i zostały przedstawione organom celnym zgodnie z przepisami regulującymi tranzyt, stosuje się przepisy art. 41-53.

TYTUŁ IV**PRZEZNACZENIE CELNE****DZIAŁ I****Przepisy ogólne****Art. 57.**

- § 1. Towary, niezależnie od ich rodzaju, ilości, pochodzenia, miejsca wysyłki lub miejsca przeznaczenia, mogą w każdym czasie, z zachowaniem określonych warunków, otrzymać przeznaczenie celne dopuszczalne dla tych towarów.
- § 2. Przepis § 1 nie wyłącza stosowania umów międzynarodowych oraz zakazów lub ograniczeń wynikających z odrębnych przepisów, a w szczególności dotyczących obyczajności, bezpieczeństwa powszechnego, porządku publicznego, ochrony zdrowia i życia ludzi lub zwierząt, ochrony środowiska i zasobów naturalnych, ochrony roślin, ochrony dóbr kultury oraz ochrony

własności intelektualnej, a także zakazów i ograniczeń ustanowionych ze względów polityki handlowej lub interesu gospodarczego albo narodowego kraju.

- § 2a. Organ celny może z urzędu lub na wniosek osoby uprawnionej zatrzymać towary w wypadku podejrzenia naruszenia przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej. Osobą uprawnioną w rozumieniu niniejszego paragrafu jest właściciel praw z zakresu własności intelektualnej lub osoba upoważniona do korzystania z tych praw.
- §2b. Organ celny może uzależnić zatrzymanie towarów od złożenia zabezpieczenia na pokrycie kosztów związanych z dozorem celnym tych towarów oraz na zabezpieczenie roszczeń osób, których prawa zostały naruszone na skutek zatrzymania towarów.
- § 3. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, sposób i tryb postępowania organów celnych przy zatrzymywaniu towarów w wypadku podejrzenia naruszenia przepisów dotyczących ochrony własności intelektualnej.

Art. 58.

- § 1. Jeżeli umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne zakazują posiadania, rozpowszechniania lub obrotu towarami, organ celny cofa natychmiast towar za granicę lub na polski obszar celny, chyba że umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne przewidują jego przepadek albo inny sposób postępowania.
- § 1a. Jeżeli cofnięcie towaru, o którym mowa w § 1, jest niemożliwe lub niedopuszczalne, organ celny może nakazać zniszczenie towaru.
- § 1b. Jeżeli:
- 1) umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne, o których mowa w § 1, przewidują przepadek towaru lub
 - 2) nakaz zniszczenia, o którym mowa w § 1a, nie może być wydany z powodu braku osoby zobowiązanej w rozumieniu art. 36, lub
 - 3) zniszczenie towaru jest nieuzasadnione
- sąd, na wniosek organu celnego, orzeka o przypadku towaru na rzecz Skarbu Państwa.
- § 2. Koszty cofnięcia towaru, sprzedaży, zniszczenia lub likwidacji w inny sposób ponoszą solidarnie: osoba, która wprowadziła bądź wyprowadza towary, o których mowa w § 1, osoba, która przejęła odpowiedzialność za przewóz tych towarów, bądź każda inna osoba, w której posiadaniu towar się znajduje.

Art. 59.

- § 1. Jeżeli umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne uzależniają posiadanie, obrót lub rozpowszechnianie towarów od spełnienia określonych wymogów, to przywóz lub wywóz tych towarów może być dokonany pod warunkiem ich spełnienia. W wypadku niespełnienia tych wymogów organ celny cofa towar za granicę lub na polski obszar celny, chyba że umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne przewidują jego przepadek albo inny sposób postępowania.
- § 2. Jeżeli cofnięcie towaru, o którym mowa w § 1, jest niemożliwe lub niedopuszczalne, organ celny może:

- 1) dokonać sprzedaży towaru osobie, która zapewnia spełnienie wymogów określonych w § 1 w terminie wyznaczonym przez organ celny albo gdy osoba ta zobowiąże się do dokonania powrotnego wywozu towaru, albo
- 2) nakazać zniszczenie towaru, w wypadku gdy dokonanie sprzedaży towaru będzie niemożliwe lub znacznie utrudnione.

§ 3. Jeżeli:

- 1) umowy międzynarodowe lub przepisy odrębne, o których mowa w § 1, przewidują przepadek towaru lub
 - 2) dokonanie sprzedaży towaru jest niemożliwe lub znacznie utrudnione, lub
 - 3) nakaz zniszczenia, o którym mowa w § 2 pkt 2, nie może być wydany z powodu braku osoby zobowiązanej w rozumieniu art. 36, lub
 - 4) zniszczenie towaru jest nieuzasadnione
- sąd, na wniosek organu celnego, orzeka o przepadku towaru na rzecz Skarbu Państwa.

§ 4. W wypadkach, o których mowa w § 1-3, stosuje się przepis art. 58 § 2.

§ 5. Przepisów § 1-3 nie stosuje się do towarów niebezpiecznych, szkodliwych dla zdrowia lub środowiska naturalnego oraz łatwo psujących się. W takich wypadkach przepisy art. 58 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ II

Procedury celne

Rozdział 1

Objęcie towarów procedurą celną

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 60.

- § 1. Każdy towar, który ma być objęty procedurą celną, powinien zostać zgłoszony do tej procedury.
- § 2. Towary krajowe zgłoszone do procedury wywozu, do procedury uszlachetniania biernego, procedury tranzytu lub procedury składu celnego, od chwili przyjęcia zgłoszenia celnego, aż do ich wyprowadzenia z polskiego obszaru celnego, ich zniszczenia lub do czasu unieważnienia zgłoszenia celnego, podlegają dozorowi celnemu.

Art. 61.

- § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, urzędy celne, w których są dokonywane czynności przewidziane przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, którymi mogą być obejmowane towary, uwzględniając jednostki organizacyjne ustanowione na podstawie art. 284 § 3.

- § 2. Wraz ze sprawozdaniem z wykonania budżetu minister właściwy do spraw finansów publicznych będzie zawiadamiał Sejm o wykonywaniu upoważnienia, o którym mowa w § 1.

Art. 62.

- § 1. Zgłoszenie celne dokonywane jest:

- 1) w formie pisemnej,
- 2) z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, jeżeli przewidują to przepisy szczególne,
- 3) w formie zgłoszenia ustnego lub innej czynności, jeżeli przewidują to przepisy szczególne i o ile w sposób dostateczny została wyrażona wola objęcia towarów procedurą celną.

- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których zgłoszenie celne może być dokonane w innej formie niż pisemna.

Art. 63.

- § 1. Zgłoszenie celne dotyczące towaru będącego przedmiotem przywozu lub wywozu nie stanowiącego działalności gospodarczej, dokonywane przez podróżnych, powinno być złożone najpóźniej w chwili przystąpienia organu celnego do kontroli celnej.
- § 2. Jeżeli żywe zwierzęta, owoce, rośliny w stanie świeżym lub materiały niebezpieczne przywożone są z zamiarem objęcia ich procedurą celną, to zgłoszenie celne do tej procedury powinno być dokonane w dniu dostarczenia towaru do miejsca, o którym mowa w art. 36 § 1 pkt 1.

Oddział 2

Zgłoszenia w formie pisemnej

Art. 64.

- § 1. Zgłoszenie celne w formie pisemnej powinno zostać dokonane przez zgłaszającego na właściwym formularzu, zgodnym ze wzorem przewidzianym do objęcia towaru określoną procedurą celną. Zgłoszenie to powinno być podpisane i zawierać wszystkie elementy niezbędne do objęcia towaru procedurą celną, do której jest zgłaszany.
- § 2. Do zgłoszenia celnego zgłaszający powinien dołączyć dokumenty, których przedstawienie jest wymagane do objęcia towaru procedurą celną, do której jest zgłaszany.
- § 2a. Złożenie zgłoszenia celnego podpisanego przez zgłaszającego lub jego przedstawiciela jest równoznaczne ze złożeniem przez zgłaszającego oświadczenia o prawdziwości danych zawartych w zgłoszeniu celnym oraz autentyczności załączonych do niego dokumentów.
- § 3. Jeżeli składane zgłoszenie celne nie odpowiada wymogom formalnym określonym w § 1 i § 2, organ celny odmawia jego przyjęcia, wskazując przyczyny odmowy w formie pisemnej.

<§ 3a. Organ celny może wyrazić zgodę, aby zgłoszenie celne zostało złożone, zanim zgłaszający będzie mógł przedstawić towar nim objęty. W takim wypadku organ celny wyznacza termin przedstawienia towaru, określony stosownie do okoliczności.

§ 3b. Zgłoszenie celne, o którym mowa w § 3a, może zostać przyjęte jedynie po przedstawieniu towaru organowi celnemu w wyznaczonym terminie. Nieprzedstawienie towaru w wyznaczonym terminie powoduje, że zgłoszenie celne uważa się za niezłożone.>

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne, wzory formularzy oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć. Rozporządzenie powinno precyzować wymogi dla różnych form dokonywania zgłoszenia.

dodane § 3a i 3b w art. 64 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 112)

Art. 65.

§ 1. Organ celny przyjmuje niezwłocznie zgłoszenie celne, jeżeli:

1) zgłoszenie celne odpowiada wymogom określonym w art. 64,

[2) *wraz ze zgłoszeniem celnym przedstawiono towar nim objęty, z zastrzeżeniem art. 80 § 2.]*

<2) wraz ze zgłoszeniem celnym przedstawiono towar nim objęty, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.>

w art. 65: nowe brzmienie pkt 2 w § 1 i dodane § 5a i 5b w art. 65 wchodzi w życie jw. skreślony

§ 2. Podstawę do zastosowania procedury celnej do towaru objętego zgłoszeniem celnym stanowią dane zawarte w zgłoszeniu celnym przyjętym przez organ celny, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 3. Przyjęcie zgłoszenia celnego powoduje z mocy prawa:

1) objęcie towaru procedurą celną,

2) określenie kwoty wynikającej z długu celnego,

– chyba że w sprawie zostanie wydana decyzja rozstrzygająca inaczej o przeznaczeniu celnym towaru lub o kwocie wynikającej z długu celnego.

§ 4. Po przyjęciu zgłoszenia celnego organ celny, na wniosek strony, wydaje decyzję lub może z urzędu wydać decyzję, w której:

1) uznaje zgłoszenie celne za prawidłowe,

2) uznając zgłoszenie celne za nieprawidłowe w całości lub w części:

a) rozstrzyga o nadaniu towarowi właściwego przeznaczenia celnego,

b) określa kwotę wynikającą z długu celnego zgodnie z przepisami prawa celnego lub

c) zmienia elementy zawarte w zgłoszeniu celnym inne niż określone w lit. a) i b).

§ 4a. Wniosek, o którym mowa w § 4, powinien wskazywać, które elementy zawarte w zgłoszeniu celnym są nieprawidłowe, zakres żądania wnioskodawcy oraz dowody uzasadniające to żądanie.

§ 5. Decyzja, o której mowa w § 4, nie może zostać wydana, jeżeli upłynęły 3 lata od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego.

<§ 5a. Przepisy art. 230 § 5 i 6 stosuje się odpowiednio.

§ 5b. Przepisu § 5 nie stosuje się, jeżeli wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych zostanie przedstawiony zgodnie z przepisami działu V tytułu VII ustawy.>

§ 7. W wypadku, o którym mowa w § 4, organ celny nie wydaje postanowienia o wszczęciu postępowania. Za datę wszczęcia postępowania przyjmuje się datę przyjęcia zgłoszenia celnego.

Art. 66.

- § 1. Zgłoszenia celnego może dokonać osoba mogąca przedstawić organom celnym, bezpośrednio lub przez przedstawiciela, towar, którego dotyczy zgłoszenie, jak również wszystkie dokumenty, których przedstawienie jest niezbędne do objęcia towaru procedurą celną, do której jest zgłaszany.
- § 2. Jeżeli przyjęcie zgłoszenia celnego nakłada na osobę szczególne obowiązki, zgłoszenie to powinno zostać dokonane przez tę osobę lub w jej imieniu.
- § 3. Zgłaszającym może być jedynie osoba krajowa, chyba że zgłoszenie dotyczy procedury tranzytu lub odprawy czasowej albo dokonywane jest sporadycznie, w sytuacjach uznanych przez organ celny za uzasadnione.
- § 4. Przepis § 3 nie stanowi przeszkody do stosowania, z zastrzeżeniem wzajemności, przepisów umów międzynarodowych zawartych z innymi krajami.

Art. 67.

- § 1. Po przyjęciu zgłoszenia celnego przez organ celny zgłaszający może dokonać jego sprostowania.
- § 2. Sprostowanie nie może spowodować objęcia zgłoszeniem celnym innej ilości, rodzaju lub wartości celnej towarów niż pierwotnie zgłoszone.
- § 3. Sprostowanie zgłoszenia celnego nie może być dokonane, jeżeli organ celny:
 - 1) poinformował zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji celnej towarów,
 - 2) stwierdził nieprawidłowość danych zawartych w zgłoszeniu celnym,
 - 3) zwolnił towary.

Art. 68.

- § 1. Jeżeli zgłaszający dostarczy dowód, że towar został zgłoszony omyłkowo do procedury celnej określonej w zgłoszeniu lub że w wyniku zaistnienia szczególnych okoliczności objęcie towaru procedurą celną nie jest już uzasadnione, organ celny, na wniosek zgłaszającego, unieważni przyjęte zgłoszenie celne.
- § 2. W wypadku gdy organ celny poinformował zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji celnej, wniosek o unieważnienie zgłoszenia celnego może zostać uwzględniony jedynie po dokonaniu tej rewizji.
- § 3. Po zwolnieniu towarów zgłoszenie celne nie może zostać unieważnione, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
- § 4. Unieważnienie zgłoszenia celnego nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania karnego lub postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe.

Art. 69.

Data właściwą do stosowania przepisów regulujących procedurę celną, do której dokonano zgłoszenia towarów, jest data przyjęcia zgłoszenia celnego przez organ celny, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 70.

- § 1. Po przyjęciu zgłoszenia celnego organ celny może przystąpić do jego weryfikacji, polegającej w szczególności na:
- 1) kontroli zgłoszenia celnego i dołączonych do niego dokumentów; organ celny może zażądać od zgłaszającego przedstawienia innych dokumentów w celu sprawdzenia prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu,
 - 2) rewizji celnej towarów z możliwością pobrania próbek w celu przeprowadzenia ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli.
- § 2. Jeżeli organ celny po weryfikacji uzna zgłoszenie celne za nieprawidłowe, stosuje się art. 65 § 4 pkt 2.

Art. 71.

- § 1. Dostarczenie towarów do miejsc, gdzie mają być poddane rewizji celnej oraz gdzie mogą zostać pobrane próbki i gdzie dokonane zostaną inne czynności wymagane do przeprowadzenia rewizji lub pobrania próbek, dokonywane jest przez zgłaszającego lub na jego odpowiedzialność. Koszty związane z dostarczeniem towarów, w tym rozładunku i załadunku, ponosi zgłaszający.
- § 2. Zgłaszający ma prawo do obecności przy rewizji celnej towarów, jak również przy pobieraniu próbek. Organy celne mogą zażądać obecności zgłaszającego albo jego przedstawiciela przy rewizji celnej lub przy pobieraniu próbek, w szczególności w celu udzielenia pomocy tym organom przy przeprowadzaniu rewizji czy też przy pobieraniu próbek.
- § 3. Pobranie próbek przez organ celny, dokonane zgodnie z obowiązującymi przepisami, nie pociąga za sobą odszkodowania ze strony organu celnego.
- § 4. Jeżeli w wyniku wykonanych analiz i badań stwierdzono, że towar został zgłoszony nieprawidłowo, koszty związane z przeprowadzeniem badań i analiz ponosi zgłaszający.

Art. 72.

- § 1. Jeżeli rewizji celnej poddano jedynie część towarów objętych zgłoszeniem celnym, wyniki tej rewizji odnoszą się do całości towarów objętych zgłoszeniem. Jeżeli zgłaszający uzna, że wyniki częściowej rewizji celnej towarów nie są reprezentatywne dla pozostałej części zgłaszanych towarów, może do czasu zwolnienia towarów zwrócić się z wnioskiem o przeprowadzenie dodatkowej rewizji. Art. 71 § 4 stosuje się odpowiednio.
- § 2. Jeżeli zgłoszenie celne obejmuje kilka pozycji towarowych, zgłoszeniem w rozumieniu § 1 jest każda odrębna pozycja klasyfikowana według kodu taryfy celnej tego zgłoszenia.

Art. 73.

- § 1. Wyniki przeprowadzonej weryfikacji zgłoszenia celnego stanowią podstawę do zastosowania procedury celnej, którą mają być objęte towary.
- § 2. W wypadku nieprzeprowadzenia weryfikacji zgłoszenia celnego, podstawą do zastosowania procedury celnej są dane zawarte w zgłoszeniu.

Art. 74.

- § 1. Organ celny może podejmować czynności pozwalające na ustalenie lub zapewnienie tożsamości towaru, jeżeli jest to niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej, do której towar został zgłoszony. W szczególności może nakładać zamknięcia celne, żądać od zgłaszającego opisów, rysunków, zdjęć fotograficznych lub dokonania innych niezbędnych czynności.
- § 2. Zamknięcia celne umieszczone na towarach oraz na środkach transportu mogą zostać usunięte lub zniszczone tylko przez organ celny albo za jego zgodą, chyba że w następstwie nie dających się przewidzieć okoliczności ich usunięcie lub zniszczenie okaże się niezbędne do zapewnienia ochrony towarów lub środków transportu.

Art. 75.

- § 1. Z zastrzeżeniem art. 76, organ celny zwalnia towary z chwilą dokonania weryfikacji zgłoszenia celnego lub jego przyjęcia bez weryfikacji, jeżeli spełnione zostaną warunki objęcia towarów wskazaną procedurą i o ile towary te nie są przedmiotem ograniczeń lub zakazów. Dotyczy to również sytuacji, gdy do przeprowadzenia weryfikacji dalsza obecność towarów nie jest niezbędna.
- § 2. Zwolnienie udzielane jest jednorazowo dla całości towarów objętych tym samym zgłoszeniem celnym. Art. 72 § 2 stosuje się odpowiednio.

Art. 76.

- § 1. Jeżeli przyjęcie zgłoszenia celnego powoduje powstanie długu celnego, towary, których dotyczy to zgłoszenie, mogą zostać zwolnione jedynie w wypadku, gdy kwota wynikająca z długu celnego została zapłacona lub zabezpieczona.
- § 2. Z zastrzeżeniem § 3, przepisu § 1 nie stosuje się do procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od [cla] **<należności celnych przywozowych>**.
- § 3. Jeżeli stosując przepisy właściwe dla procedury celnej, do której zostały zgłoszone towary, organ celny zażąda złożenia zabezpieczenia, zwolnienie towarów może zostać udzielone jedynie po złożeniu zabezpieczenia.

Art. 77.

- § 1. Organ celny podejmuje, z zastrzeżeniem art. 59, niezbędne działania, włącznie ze sprzedażą towarów, w celu uregulowania sytuacji towarów, które:
 - 1) nie mogły zostać zwolnione ze względu na to, że:

zmiana w § 2 w art.
76 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

- a) ich kontrola nie mogła zostać podjęta lub prowadzona w terminach ustalonych przez organ celny z przyczyn zależnych od zgłaszającego,
 - b) nie przedstawiono dokumentów, od których jest uzależnione objęcie towarów procedurą celną,
 - c) należności celne przywozowe lub celne wywozowe nie zostały uiszczone albo zabezpieczone w wymaganych terminach,
 - d) są przedmiotem zakazów i ograniczeń wynikających ze środków polityki handlowej,
- 2) nie zostały podjęte w terminie 30 dni od dnia ich zwolnienia przez organ celny.

§ 2. Jeżeli postępowanie, o którym mowa w § 1, nie doprowadziło do uregulowania sytuacji towarów, sąd, na wniosek organu celnego, orzeka o przepadku towarów na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 78.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których zgłoszenie celne może być unieważnione po zwolnieniu towarów, szczegółowy tryb postępowania organu celnego przy przeprowadzaniu rewizji celnej, pobieraniu próbek towarów, weryfikacji lub przy unieważnianiu zgłoszeń celnych oraz zwalnianiu towarów. Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności:

- 1) sposób powiadomienia zgłaszającego o zamiarze przeprowadzenia rewizji celnej towarów, wypadki, w których czynności rewizji celnej można ograniczyć do niektórych czynności, oraz wypadki, kiedy powinna być przeprowadzona rewizja celna całości towarów,
- 2) wypadki, w których organ celny pobiera próbki towarów, oraz sposób ich pobierania.

Art. 79.

§ 1. Dyrektor izby celnej może udzielić pozwolenia na stosowanie procedury uproszczonej (upraszczanie czynności niezbędnych do objęcia towarów procedurą celną) osobom, które spełniają następujące warunki:

- 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),
- 2) prowadzą działalność gospodarczą co najmniej od roku,
- 3) są podatnikami podatku od towarów i usług,
- 4) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
- 5) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa oraz składkami na ubezpieczenie społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe,
- 6) złożyły w formie, o której mowa w art. 199 § 1 pkt 1 lub 2, zabezpieczenie generalne należności celnych przywozowych lub celnych wywozowych, w związku ze stosowaniem procedury celnej, w wysokości odpowiadającej zakresowi przewidywanej działalności,

- 7) nie zostało im cofnięte pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej, ze względu na naruszenie przez nich przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat,
 - 8) przedłożą pozytywną opinię o sytuacji finansowej, wydaną przez bank prowadzący rachunek rozliczeniowy.
- § 1a. Pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej może zostać udzielone agencji celnej, jeżeli występuje jako przedstawiciel pośredni w danej procedurze celnej.
- § 1b. Pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej może zostać udzielone agencji celnej, jeżeli występuje jako przedstawiciel bezpośredni w danej procedurze celnej w wypadkach określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 4.
- § 2. Dyrektor izby celnej cofa pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej w wypadku naruszenia którejkolwiek z przesłanek wymienionych w § 1.
- § 3. Dyrektor izby celnej może cofnąć pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej, jeżeli osoba, która otrzymała pozwolenie, w sposób istotny naruszyła przepisy prawa związane z przywozem lub wywozem towarów.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których może zostać wydane pozwolenie na stosowanie procedur uproszczonych przez agencję celną, występującą jako przedstawiciel bezpośredni w danej procedurze. Rozporządzenie powinno określać w szczególności warunki, jakie powinna spełniać agencja celna, rodzaje towarów oraz procedury celne, w których agencja celna występuje jako przedstawiciel bezpośredni.

Art. 80.

- § 1. Upraszczenie czynności niezbędnych do objęcia towarów procedurą celną następuje poprzez:
- 1) zgłoszenie celne uproszczone,
 - 2) złożenie dokumentów handlowych lub urzędowych z wnioskiem o objęcie towarów procedurą celną,
 - 3) wpisanie towarów do rejestrów prowadzonych przez osobę posiadającą pozwolenie na stosowanie procedury uproszczonej.
- § 2. W wypadku, o którym mowa w § 1 pkt 3, dyrektor izby celnej może zwolnić zgłaszającego z obowiązku przedstawienia towarów w urzędzie celnym.
- § 3. Zgłoszenie celne uproszczone, dokument handlowy lub urzędowy bądź wpis do rejestrów powinny zawierać elementy niezbędne do identyfikacji towarów. Wpis do rejestrów powinien wskazywać datę jego dokonania.
- § 4. Zgłaszający zobowiązany jest do przedstawienia zgłoszenia celnego uzupełniającego, mogącego mieć charakter całościowy, okresowy lub podsumowujący.
- § 5. Zgłoszenie celne uzupełniające stanowi jeden niepodzielny akt ze zgłoszeniami celnymi uproszczonymi, określonymi w § 1 pkt 1, 2 lub pkt 3. Nabiera ono mocy prawnej z dniem przyjęcia zgłoszeń celnych uproszczonych. W wypadkach określonych w § 1 pkt 3 wpisanie do rejestrów ma tę samą moc prawną co przyjęcie zgłoszenia celnego, o którym mowa w art. 64.

- § 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki i tryb postępowania przy upraszczaniu czynności niezbędnych do objęcia towarów procedurą celną,
 - 2) rodzaje procedur celnych, w których stosuje się procedurę uproszczoną,
 - 3) rodzaje towarów, okresy rozliczeniowe oraz tryb składania zabezpieczenia przy stosowaniu procedury uproszczonej.

pkt 4 w § 6 w art. 80
skreślony

Oddział 3

Inne formy zgłoszenia

Art. 81.

- § 1. Jeżeli zgłoszenia celne dokonano w sposób określony w art. 62 § 1 pkt 2 lub pkt 3, przepisy art. 64-80 stosuje się odpowiednio.

<§ 1a. Jeżeli zgłoszenie celne jest dokonywane w sposób określony w art. 62 § 1 pkt 2, organ celny może wyrazić zgodę na to, aby dokumenty, o których mowa w art. 64 § 2, nie były przedstawiane wraz ze zgłoszeniem celnym. W takim wypadku dokumenty, które nie są przedstawiane wraz ze zgłoszeniem celnym, przechowuje się do dyspozycji organów celnych.>

- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie powinno spełniać zgłoszenie celne, o którym mowa w § 1, oraz dokumenty, jakie należy do niego dołączyć.

Art. 82.

- § 1. Wprowadzenie na polski obszar celny lub wyprowadzenie z polskiego obszaru celnego towarów niepodlegających należnościom celnym przywózowym albo celnym wywózowym oraz ograniczeniom przewidzianym w przepisach prawa, dokonane przez podróżnego przez przejście odpowiednio oznaczone jako przeznaczone dla osób posiadających wyłącznie te towary, traktuje się jako zgłoszenie celne tych towarów.
- § 2. W wypadkach gdy towary, o których mowa w § 1, nie zostały poddane kontroli celnej, uważa się, że towary te zostały dopuszczone do obrotu albo do wywozu poza polski obszar celny.

dodany § 1a w art. 81
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

Oddział 4

Kontrola zgłoszeń celnych po zwolnieniu towaru

Art. 83.

- § 1. Organ celny po zwolnieniu towarów może z urzędu lub na wniosek zgłaszającego dokonać kontroli zgłoszenia celnego.
- § 2. Po zwolnieniu towarów organ celny, w celu upewnienia się o prawidłowości danych zawartych w zgłoszeniu celnym, może w szczególności kontrolować dokumenty i dane handlowe dotyczące operacji przywozu lub wywozu towarów objętych zgłoszeniem, jak również późniejszych operacji handlowych dotyczących tych towarów. Kontrole te mogą zostać przeprowadzone u

zgłaszającego bądź u każdej innej osoby bezpośrednio lub pośrednio związanej z tymi operacjami, jak również u każdej innej osoby posiadającej takie dokumenty i dane. Organ celny może również przystąpić do kontroli towarów, jeżeli istnieje jeszcze możliwość ich okazania.

- § 3. Jeżeli z kontroli zgłoszenia celnego po zwolnieniu towaru wynika, że przepisy regulujące procedurę celną zostały zastosowane w oparciu o nieprawdziwe, nieprawidłowe lub niekompletne dane lub dokumenty, organ celny podejmuje niezbędne działania w celu właściwego zastosowania przepisów prawa celnego, biorąc pod uwagę nowe dane.

Rozdział 2

Dopuszczenie do obrotu

Art. 84.

Dopuszczenie do obrotu nadaje towarowi niekrajowemu status celny towaru krajowego i następuje po spełnieniu wszystkich wymogów określonych prawem, w szczególności po zastosowaniu przepisów dotyczących należności celnych przywózowych.

Art. 85.

- § 1. Należności celne przywózowe są wymagalne według stanu towaru i jego wartości celnej w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego i według stawek w tym dniu obowiązujących.
- § 2. Jeżeli po dniu przyjęcia zgłoszenia celnego o dopuszczenie do obrotu, lecz przed dniem zwolnienia towaru, nastąpiło obniżenie stawki celnej, na wniosek zgłaszającego, złożony najpóźniej do dnia zwolnienia towaru, stosuje się niższą stawkę.
- § 3. Przepisu § 2 nie stosuje się, jeżeli towary nie mogły zostać zwolnione z przyczyn leżących po stronie zgłaszającego.

Art. 86.

Jeżeli przesyłka zawiera towary klasyfikowane do różnych kodów taryfy celnej i klasyfikacja każdego z tych towarów zgodnie z ich kodem do celów dokonania zgłoszenia celnego pociągałaby za sobą środki i nakłady niewspółmiernie wysokie w stosunku do wysokości należności celnych przywózowych, organ celny może, na wniosek zgłaszającego, wyrazić zgodę, aby należności celne przywózowe zostały pobrane od całej przesyłki, według kodu taryfy celnej właściwego towarowi, który podlega najwyższym należnościom celnym przywózowym.

Art. 87.

- § 1. Towary dopuszczone do obrotu z zastosowaniem zerowej lub obniżonej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie albo podlegające zwolnieniu z należności celnych przywózowych ze względu na przeznaczenie pozostają pod dozorem celnym.

- § 2. Dozór celny, o którym mowa w § 1, z zastrzeżeniem § 2a, trwa 2 lata od dnia dopuszczenia do obrotu.
- § 2a. Dozór celny, o którym mowa w § 1, trwa do dnia, w którym:
- 1) towar zostanie wywieziony, zniszczony lub zużyty,
 - 2) upłynie termin wynikający z przepisu szczególnego, w którym miał być spełniony warunek określonego przeznaczenia towaru,
 - 3) w związku ze zmianą przeznaczenia towaru zostały uiszczone wymagane należności celne przywozowe.
- § 3. Przepisy art. 93 i art. 96, wobec towarów określonych w § 1, stosuje się odpowiednio.

Art. 88.

[Towary dopuszczone do obrotu tracą status celny towarów krajowych, gdy cło za te towary jest zwracane lub umarzane:]

<Towary dopuszczone do obrotu tracą status celny towarów krajowych, gdy należności celne przywozowe za te towary są zwracane lub umarzane:>

- 1) w wypadku, o którym mowa w art. 121 § 1 pkt 2,
- 2) w wypadku, o którym mowa w art. 248,
- 3) jeżeli zwrot lub umorzenie uwarunkowane jest wywozem towarów, powrotnym wywozem lub otrzymaniem innego równoważnego przeznaczenia celnego,
- 4) w wypadku, gdy zgłoszenie o dopuszczeniu do obrotu zostanie unieważnione.

Rozdział 3

Procedury zawieszające i gospodarcze procedury celne

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 89.

- § 1. Określenie „procedura zawieszająca” odnosi się, w wypadku towarów niekrajowych, do następujących procedur:
- 1) tranzytu,
 - 2) składu celnego,
 - 3) uszlachetniania czynnego podlegającego systemowi zawiesznień,
 - 4) przetwarzania pod kontrolą celną,
 - 5) odprawy czasowej.
- § 2. Określenie „gospodarcza procedura celna” odnosi się do następujących procedur:
- 1) składu celnego,
 - 2) uszlachetniania czynnego,
 - 3) przetwarzania pod kontrolą celną,

nowe brzmienie zd.
wst. w art. 88
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

- 4) odprawy czasowej,
- 5) uszlachetniania biernego.

§ 3. Użyte w niniejszym rozdziale określenia oznaczają:

- 1) towary przywożone – towary objęte procedurą zawieszającą, jak również towary, dla których, w ramach uszlachetniania czynnego podlegającego systemowi ceł zwrotnych, zostały spełnione formalności dopuszczenia do obrotu oraz formalności określone w art. 131,
- 2) towary w stanie nie zmienionym – towary przywożone, które w ramach procedury uszlachetniania czynnego lub przetwarzania pod kontrolą celną nie zostały poddane żadnym formom uszlachetniania bądź przetwarzania.

Art. 90.

§ 1. Korzystanie z gospodarczej procedury celnej uzależnione jest od uzyskania pozwolenia organu celnego.

§ 2. Pozwolenie, o którym mowa w § 1, wydaje i cofa organ celny.

[§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków i formularzy stosowanych przy wydawaniu pozwoleń, dokumenty, które należy dołączyć do wniosku, terminy składania wniosków oraz inne szczegółowe warunki udzielania pozwoleń.]

<§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzory wniosków i formularzy stosowanych przy wydawaniu pozwoleń, dokumenty, które należy dołączyć do wniosku, terminy składania wniosków oraz inne szczegółowe warunki wydawania pozwoleń, a także przesłanki ich cofania. Rozporządzenie powinno uwzględniać, w zakresie wydawania i cofania pozwoleń, różnice między poszczególnymi procedurami wynikające z przepisów prawa celnego, a w zakresie cofania pozwoleń w szczególności skalę naruszania prawa przez osoby posiadające pozwolenia oraz ochronę dochodów budżetu państwa.>

Art. 91.

§ 1. Pozwolenie, o którym mowa w art. 90, wydawane jest z zachowaniem warunków dotyczących określonej procedury celnej:

- 1) osobom, które udzielą gwarancji niezbędnych do prawidłowego przebiegu procedury celnej, oraz
- 2) gdy organ celny może zapewnić właściwy dozór i kontrolę procedury bez konieczności stosowania środków i nakładów niewspółmiernych do zakresu wnioskowanej działalności.

§ 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do pozwoleń, o których mowa w art. 105.

Art. 92.

§ 1. Organ celny określa w pozwoleniu warunki oraz terminy stosowania danej procedury celnej.

nowe brzmienie § 3 w art. 90 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

- § 2. Osoba posiadająca pozwolenie ma obowiązek informować organ celny o każdej zmianie, która nastąpiła po wydaniu pozwolenia i mogła mieć wpływ na korzystanie z tego pozwolenia.

Art. 93.

- § 1. Objęcie towarów procedurą zawieszającą wymaga złożenia zabezpieczenia w celu zapewnienia pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego, mogącego powstać w stosunku do tych towarów, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
- § 2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których organ celny może odstąpić od pobrania zabezpieczenia.

Art. 94.

Procedura zawieszająca, z wyłączeniem procedury tranzytu, zostaje zakończona, gdy towary objęte tą procedurą bądź produkty kompensacyjne lub przetworzone pod kontrolą celną otrzymają inne przeznaczenie celne.

Art. 95.

Organy celne podejmują wszelkie działania sprawdzające i wyjaśniające w celu uregulowania sytuacji towarów, wobec których procedura nie została zakończona zgodnie z określonymi warunkami i terminami.

Art. 96.

Prawa i obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z gospodarczej procedury celnej mogą, zgodnie z warunkami określonymi przez organ celny i za zgodą tego organu, zostać przeniesione na inne osoby spełniające warunki wymagane do korzystania z tej procedury.

w art. 97: nowe brzmienie § 1 i 4 oraz skreślenie § 2 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Oddział 2

Tranzyt

Art. 97.

[§ 1. Procedura tranzytu pozwala na przemieszczanie z jednego do drugiego miejsca znajdującego się na polskim obszarze celnym:

- 1) towarów niekrajowych, nie podlegających w tym czasie należnościom celnym przywózowym i środkom polityki handlowej, jeśli przemieszczanie towarów ma się zakończyć poza polskim obszarem celnym, lub
- 2) towarów niekrajowych, jeśli przemieszczanie towarów ma się zakończyć na polskim obszarze celnym; art. 57 § 2 stosuje się odpowiednio, lub
- 3) towarów krajowych w wypadkach określonych w przepisach szczególnych.]

<§ 1. Procedura tranzytu pozwala na przemieszczanie z jednego do drugiego miejsca znajdującego się na polskim obszarze celnym:

- 1) towarów niekrajowych, niepodlegających w tym czasie należnościom celnym przywózowym i środkom polityki handlowej, lub

2) towarów krajowych w wypadkach określonych w przepisach szczególnych.>

[§ 2. Towary, o których mowa w § 1, mogą być objęte procedurą tranzytu nie dłużej niż 14 dni, niezależnie od tego, ile razy towar był objęty tą procedurą, chyba że umowy międzynarodowe stanowią inaczej.]

§ 3. Przemieszczanie, o którym mowa w § 1, odbywa się w szczególności z zastosowaniem:

1) dokumentów określonych przepisami prawa celnego,

2) karnetu TIR, jeżeli:

a) rozpoczęło się lub ma się zakończyć poza polskim obszarem celnym lub

b) dotyczy przesyłek towarów, które mają zostać wyładowane na polskim obszarze celnym i które są przewożone wraz z towarami przeznaczonymi do wyładowania poza polskim obszarem celnym,

3) karnetu ATA używanego jako dokument tranzytowy.

[§ 4. W wypadku wprowadzenia na polski obszar celny towarów, o których mowa w § 1 pkt 2, organ celny może z urzędu, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, uwzględniając interes osoby zobowiązanej, objąć towar procedurą tranzytu.]

nowe brzmienie art. 98 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<§ 4. W wypadku wprowadzenia na polski obszar celny towarów niekrajowych organ celny może z urzędu, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, uwzględniając interes osoby zobowiązanej, objąć towar procedurą tranzytu.>

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki procedury tranzytu, wzory wniosków o objęcie towaru procedurą tranzytu oraz dokumenty, na podstawie których może nastąpić objęcie towaru tą procedurą.

[Art. 98.

Procedura tranzytu zostaje zakończona, gdy towary i odpowiednie dokumenty zostaną przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, zgodnie z przepisami tej procedury.]

<Art. 98.

§ 1. Procedura tranzytu zostaje zakończona, a obowiązki osoby uprawnionej do korzystania z procedury tranzytu spełnione, gdy towary objęte tą procedurą i odpowiednie dokumenty zostaną przedstawione w urzędzie celnym przeznaczenia, zgodnie z przepisami tej procedury.

§ 2. Organ celny uznaje procedurę tranzytu za zamkniętą, jeżeli jest w stanie stwierdzić, na podstawie porównania danych dostępnych w urzędzie wyjścia (urząd, w którym towary objęto procedurą tranzytu) i danych dostępnych w urzędzie celnym przeznaczenia, że procedura ta została w sposób prawidłowy zakończona.>

Art. 99.

- § 1. Główny zobowiązany to osoba, która sama lub za pośrednictwem upoważnionego przedstawiciela, przez zgłoszenie celne, wyraziła wolę wykonania obowiązków przewidzianych procedurą tranzytu.
- § 2. Główny zobowiązany powinien złożyć zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego i innych należności mogących powstać w związku z przywozem lub wywozem towaru, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
- § 3. Organ celny może odstąpić od pobrania zabezpieczenia w wypadku:
- 1) przewozów morskich, rzecznych i powietrznych,
 - 2) przesyłania towarów rurociągami i innymi stałymi liniami przesyłowymi,
 - 3) przewozów dokonywanych przez przedsiębiorstwa kolejowe.

nowe brzmienie pkt 4 w § 2 w art. 100 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 100.

- § 1. Dyrektor izby celnej może, z zastrzeżeniem § 3, zwolnić z obowiązku złożenia zabezpieczenia, przy przewozie towarów w ramach procedury tranzytu, osoby spełniające warunki określone w § 2.
- § 2. Zwolnienie określone w § 1 wydawane jest w formie pozwolenia jedynie osobom spełniającym następujące wymogi:
- 1) mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju,
 - 2) korzystają z procedury tranzytu co najmniej od roku,
 - 3) znajdują się w sytuacji finansowej zapewniającej wywiązanie się z zobowiązań mogących powstać wobec organu celnego,
- [4) nie popełniły żadnego naruszenia przepisów prawa celnego ani przepisów podatkowych,]*
- <4) nie naruszyły w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych,>**
- 5) podpisały, na odpowiednim formularzu, zobowiązanie do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie organu celnego, kwoty należnej z tytułu dokonywania przewozów towarów objętych procedurą tranzytu.
- § 3. Zwolnienia od złożenia zabezpieczenia nie udziela się, jeżeli procedurą tranzytu objęte są towary, których:
- 1) całkowita wartość przekracza określoną kwotę lub
 - 2) przywóz związany jest ze zwiększonym ryzykiem, przy uwzględnieniu wysokości należności celnych przywozowych i innych obciążeń, którym towary te mogą podlegać.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania i cofania pozwoleń, o których mowa w § 2, szczegółowe wymogi, które powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia, wysokość kwoty oraz wykaz towarów, o których mowa w § 3.

nowe brzmienie § 3 w art. 101 wchodzi w życie jw.

Art. 101.

§ 1. Osobą uprawnioną do korzystania z procedury tranzytu jest główny zobowiązany.

§ 1a. Głównym zobowiązanym może być także agencja celna.

§ 2. Główny zobowiązany powinien:

- 1) przedstawić w wyznaczonym terminie i we wskazanym przez organ celny urzędzie celnym towary w nie naruszonym stanie i z zachowaniem środków zastosowanych przez organ celny w celu zapewnienia tożsamości towaru,
- 2) przestrzegać przepisów procedury tranzytu.

[§ 3. *Niezależnie od obowiązków głównego zobowiązanego, każda osoba przewożąca towar lub przyjmująca go, jeśli wie o tym, że jest on objęty procedurą tranzytu, jest również zobowiązana do przedstawienia tego towaru w urzędzie celnym przeznaczenia, z zachowaniem wymogów, o których mowa w § 2.*]

<§ 3. Niezależnie od obowiązków głównego zobowiązanego, każda osoba przewożąca towar lub osoba przyjmująca go, jeśli wie o tym, że jest on objęty procedurą tranzytu, jest zobowiązana do przedstawienia tego towaru w urzędzie celnym przeznaczenia, z zachowaniem wymogów, o których mowa w § 2.>

nowe brzmienie § 1 i 2 w art. 102 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Oddział 3**Skład celny****Art. 102.**

[§ 1. *Procedura składu celnego pozwala na składowanie w składzie celnym:*

- 1) *towarów niekrajowych, które w czasie tego składowania nie podlegają cłu ani ograniczeniom i zakazom określonym w przepisach odrębnych, z wyjątkiem ograniczeń i zakazów stosowanych do ochrony porządku lub bezpieczeństwa publicznego, obyczajności, higieny lub zdrowia ludzi, zwierząt i roślin oraz ochrony środowiska,*
- 2) *towarów krajowych, w wypadkach określonych w przepisach szczególnych.]*

<§ 1. Procedura składu celnego pozwala na składowanie w składzie celnym:

- 1) **towarów niekrajowych, które w czasie tego składowania nie podlegają należnościami celnym przywozowym ani środkom polityki handlowej,**
- 2) **towarów krajowych, jeśli ich objęcie tą procedurą powoduje skutki takie same, jak w wypadku ich wywozu, o ile przewidują to przepisy szczególne.>**

§ 4 w art. 101 skreślony

[§ 2. *Składem celnym jest miejsce określone w pozwoleniu wydanym przez organ celny, podlegające dozorowi celnemu i kontroli celnej, w którym towary mogą być składowane zgodnie z ustalonymi warunkami.]*

<§ 2. Składem celnym jest miejsce określone w pozwoleniu wydanym przez organ celny lub administrowane przez organ celny, podlegające dozorowi celnemu i kontroli celnej, w którym towary mogą być składowane zgodnie z ustalonymi warunkami.>

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia,

wypadki, w których towary mogą być objęte procedurą składu celnego bez ich złożenia w składzie celnym.

Art. 103.

- § 1. Skład celny może być składem celnym publicznym lub składem celnym prywatnym.
- § 2. Składem celnym publicznym jest skład celny, z którego może korzystać każda osoba krajowa w celu składowania towarów.
- § 3. Składem celnym prywatnym jest skład celny przeznaczony do składowania przez prowadzącego skład celny towarów przeznaczonych wyłącznie na potrzeby prowadzonej przez niego działalności gospodarczej.

Art. 104.

[§ 1. Prowadzącym skład celny może być wyłącznie osoba posiadająca pozwolenie na prowadzenie składu celnego.]

nowe brzmienie § 1 i 7 w art. 105 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<§ 1. Prowadzącym skład celny może być wyłącznie osoba posiadająca pozwolenie na prowadzenie składu celnego, chyba że prowadzącym jest organ celny.>

- § 2. Korzystającym ze składu celnego jest osoba, na której rzecz dokonano zgłoszenia do procedury składu celnego, lub osoba, na którą przeniesiono prawa i obowiązki korzystającego ze składu celnego.

Art. 105.

[§ 1. Prowadzenie składu celnego uzależnione jest od uzyskania pozwolenia organu celnego.]

<§ 1. Prowadzenie składu celnego uzależnione jest od uzyskania pozwolenia organu celnego, chyba że prowadzącym jest organ celny.>

- § 2. Pozwolenie, o którym mowa w § 1, wydaje i cofa dyrektor izby celnej.
- § 3. Osoba, która zamierza prowadzić skład celny, składa pisemny wniosek.
- § 4. Pozwolenie określa warunki prowadzenia składu celnego.
- § 5. Pozwolenie na prowadzenie składu celnego udzielane jest tylko osobom, które spełniają następujące warunki:
 - 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) i lit. b),
 - 2) prowadzą działalność gospodarczą co najmniej od roku,
 - 3) są podatnikami podatku od towarów i usług,
 - 4) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
 - 5) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenie społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe,
 - 6) złożą w formie, o której mowa w art. 199 § 1 pkt 1 lub 2, zabezpieczenie generalne należności celnych przywozowych lub celnych wywozowych, w

nowe brzmienie § 1 w art. 104 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

związku ze stosowaniem procedury, w wysokości odpowiadającej zakresowi przewidywanej działalności,

- 7) nie zostało im cofnięte pozwolenie na prowadzenie składu celnego, ze względu na naruszenie przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat,
- 8) przedłożą pozytywną opinię o sytuacji finansowej, wydaną przez bank prowadzący rachunek rozliczeniowy.

[§ 7. Rozpoczęcie działalności składu celnego wymaga uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ celny regulaminu funkcjonowania tego składu, sporządzonego przez prowadzącego skład celny.]

<§ 7. Rozpoczęcie działalności składu celnego wymaga uprzedniego zatwierdzenia przez właściwy organ celny regulaminu funkcjonowania tego składu, sporządzonego przez prowadzącego skład celny. Jeżeli prowadzącym skład jest organ celny, regulamin nie podlega zatwierdzeniu.>

§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i warunki udzielania oraz cofania pozwoleń na prowadzenie składu celnego,
- 2) warunki tworzenia i funkcjonowania składów celnych oraz szczegółowe warunki stosowania procedury składu celnego.

**§ 6 w art. 105
skreślony**

§ 9. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o wydanie pozwolenia na prowadzenie składu celnego, dokumenty, które należy do niego dołączyć oraz wzór pozwolenia na prowadzenie składu celnego.

Art. 106.

§ 1. Dyrektor izby celnej nie wydaje pozwolenia na prowadzenie składu celnego lub ogranicza zakres wnioskowanej działalności w wypadku, gdy udzielenie pozwolenia może powodować zagrożenie interesu gospodarki narodowej, obronności lub bezpieczeństwa państwa albo zagrożenie bezpieczeństwa bądź dóbr osobistych obywateli, a także gdy proponowana lokalizacja składu celnego, stan lub wielkość pomieszczeń, w których ma być prowadzony skład celny, albo stan ich wyposażenia lub też ilość składów celnych uniemożliwi lub znacznie utrudni organowi celnemu sprawowanie dozoru celnego lub kontroli celnej.

§ 2. Dyrektor izby celnej cofa pozwolenie na prowadzenie składu celnego, jeżeli:

- 1) z wnioskiem o cofnięcie występuje prowadzący skład celny,
- 2) po uzyskaniu pozwolenia w terminie 3 miesięcy nie podjęto działalności lub ją przerwano na czas dłuższy niż 3 miesiące, bez powiadomienia organu celnego,
- 3) prowadzący skład celny prowadzi działalność niezgodnie z przepisami prawa celnego, otrzymanym pozwoleniem lub regulaminem funkcjonowania składu celnego,
- 4) zostaje naruszony którykolwiek warunek określony w art. 105 § 5.

§ 3. Dyrektor izby celnej może cofnąć pozwolenie na prowadzenie składu celnego, gdy rozmiar prowadzonej działalności nie uzasadnia dalszego jej prowadzenia

lub gdy osoba, która otrzymała pozwolenie, w istotny sposób naruszyła przepisy prawa lub nie gwarantuje należytego stosowania tego prawa.

Art. 107.

Z zastrzeżeniem art. 108, prowadzący skład celny odpowiedzialny jest za:

- 1) zapewnienie, aby towary złożone w składzie celnym nie zostały usunięte spod dozoru celnego,
- 2) wykonywanie obowiązków wynikających ze składowania towarów objętych procedurą składu celnego,
- 3) przestrzeganie warunków określonych w pozwoleniu i regulaminie funkcjonowania składu celnego.

nowe brzmienie art. 108 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

[Art. 108.

Pozwolenie na prowadzenie składu celnego publicznego może określać, że odpowiedzialność, o której mowa w art. 107 pkt 1 i 2, ponosi jedynie korzystający ze składu.]

<Art. 108.

Pozwolenie na prowadzenie składu celnego publicznego może określać, że odpowiedzialność, o której mowa w art. 107 pkt 1 lub 2, ponosi jedynie korzystający ze składu.>

Art. 109.

- § 1. Korzystający ze składu celnego jest odpowiedzialny za wykonywanie obowiązków wynikających z objęcia towarów procedurą składu celnego oraz jest zobowiązany do złożenia zabezpieczenia w celu zagwarantowania pokrycia długu celnego mogącego powstać w związku z objęciem towaru procedurą składu celnego.
- § 2. Za zgodą organu celnego zabezpieczenie generalne złożone jako warunek wydania pozwolenia na prowadzenie składu celnego może być wykorzystywane jako zabezpieczenie, o którym mowa w § 1.

Art. 110.

Dyrektor izby celnej może wydać pozwolenie na przeniesienie na inną osobę praw i obowiązków prowadzącego skład celny, jeżeli osoba ta spełnia warunki do uzyskania pozwolenia.

dodany § 2 w art. 112 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 111.

Organ celny może zażądać od prowadzącego skład celny złożenia zabezpieczenia dotyczącego odpowiedzialności określonej w art. 107.

Art. 112.

<§ 1.> Osoba wyznaczona lub zaakceptowana przez organ celny jest zobowiązana do prowadzenia, w sposób określony przez ten organ, ewidencji towarowej dotyczącej wszystkich towarów objętych procedurą składu celnego.

<§ 2. Organ celny może odstąpić od wymogu prowadzenia ewidencji, o której mowa w § 1, w wypadku gdy:

- 1) prowadzącym skład celny jest ten organ lub**
- 2) określono, zgodnie z art. 108, że odpowiedzialność ponosi jedynie korzystający ze składu, a zgłoszenie celne do procedury składu celnego jest dokonywane w formie pisemnej, o której mowa w art. 64, lub w formie uproszczonej określonej w art. 80 § 1 pkt 1 lub 2, jeżeli są spełnione warunki określone w art. 91.>**

[Art. 113.

Towary objęte procedurą składu celnego, z chwilą ich wprowadzenia do składu celnego, powinny zostać ujęte w ewidencji towarowej, o której mowa w art. 112.]

nowe brzmienie art. 113 i § 3 w art. 114 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<Art. 113.

Towary objęte procedurą składu celnego, z chwilą ich wprowadzenia do składu celnego, powinny zostać ujęte w ewidencji towarowej, o której mowa w art. 112 § 1, chyba że organ celny odstąpił od wymogu jej prowadzenia.>

Art. 114.

§ 1. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach i o ile nie ogranicza to możliwości sprawowania dozoru celnego, organ celny może wydać pozwolenie, by:

- 1) towary krajowe inne niż określone w art. 102 § 1 pkt 2 były wprowadzone do składu celnego,
- 2) towary niekrajowe zostały poddane w pomieszczeniach składu celnego procesom uszlachetniania, w ramach procedury uszlachetniania czynnego, zgodnie z warunkami tej procedury,
- 3) towary niekrajowe zostały poddane w pomieszczeniach składu celnego procesom przetworzenia pod kontrolą celną, zgodnie z warunkami tej procedury.

nowe brzmienie art. 115 wchodzi w życie jw.

§ 2. W wypadkach określonych w § 1 towary nie są objęte procedurą składu celnego.

[§ 3. Organ celny może zażądać, aby towary określone w § 1 zostały ujęte w ewidencji towarowej, o której mowa w art. 112.]

<§ 3. Organ celny może zażądać, aby towary określone w § 1 zostały ujęte w ewidencji towarowej, o której mowa w art. 112 § 1.>

[Art. 115.

Składowanie towarów objętych procedurą składu celnego nie jest ograniczone w czasie. W wyjątkowych wypadkach organ celny może wyznaczyć termin, przed którego upływem korzystający ze składu celnego powinien nadać towarom inne przeznaczenie celne.]

<Art. 115.

§ 1. Składowanie towarów objętych procedurą składu celnego nie jest ograniczone w czasie, z zastrzeżeniem § 2. W wyjątkowych wypadkach organ celny może wyznaczyć termin, przed którego upływem korzystający ze składu celnego powinien nadać towarom inne przeznaczenie celne.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, dla towarów krajowych, dla których przepisy odrębne łączą objęcie ich procedurą składu celnego ze skutkami takimi, jak w wypadku ich wywozu:

- 1) terminy składowania towarów objętych procedurą składu celnego,**
- 2) przeznaczenia celne, inne niż wywóz, które mogą otrzymać towary w celu zakończenia procedury składu celnego.**

Rozporządzenie powinno uwzględniać w szczególności regulacje dotyczące stosowania środków określonych w przepisach odrębnych oraz rodzaj towarów podlegających tym środkom, zapewniając zarazem ochronę interesów budżetu państwa.>

Art. 116.

§ 1. Towary przywożone mogą być poddane zwyczajowym czynnościom mającym na celu zapewnienie ich utrzymania w nie zmienionym stanie, poprawienie ich wyglądu, jakości handlowej lub przygotowanie ich do dystrybucji bądź odsprzedaży.

§ 2. Dokonanie czynności, o których mowa w § 1, jest uzależnione od uprzedniego uzyskania pozwolenia organu celnego.

§ 3. Pozwolenie ustala warunki dokonania tych czynności.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, czynności, o których mowa w § 1, uwzględniając w szczególności rodzaj towarów oraz cel i warunki ich składowania.

Art. 117.

§ 1. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach towary objęte procedurą składu celnego mogą zostać czasowo wyprowadzone ze składu celnego.

§ 2. Wyprowadzenie, o którym mowa w § 1, może nastąpić jedynie po uprzednim uzyskaniu od organu celnego pozwolenia określającego warunki, na jakich to wyprowadzenie może nastąpić.

§ 3. Towary czasowo wyprowadzone ze składu celnego mogą zostać poddane czynnościom, o których mowa w art. 116 § 1. Przepis art. 116 § 2 i § 3 stosuje się odpowiednio.

Art. 118.

Organ celny może wydać pozwolenie na przemieszczenie towarów objętych procedurą składu celnego do innego składu celnego.

Art. 119.

§ 1. Jeżeli w stosunku do towarów przywożonych, objętych procedurą składu celnego, powstanie dług celny, a wartość celna tych towarów została ustalona w oparciu o cenę faktycznie zapłaconą lub należną wraz z zawartymi w niej kosztami składowania i utrzymania w stanie nie zmienionym towarów, gdy były objęte procedurą składu celnego, to koszty te odlicza się od wartości celnej, o ile są oddzielnie wyodrębnione z ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za towar.

[§ 2. Jeżeli towary przywożone objęte procedurą składu celnego zostały poddane zwyczajowym czynnościom, o których mowa w art. 116 § 1, to na wniosek zgłaszającego przy ustalaniu kwoty cła uwzględnia się rodzaj, wartość celną oraz ilość towaru, jak gdyby towary te nie były poddane tym czynnościom.]

w art. 119: nowe brzmienie § 2 i dodany § 4 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<§ 2. Jeżeli towary przywożone objęte procedurą składu celnego zostały poddane zwyczajowym czynnościom, o których mowa w art. 116 § 1, to na wniosek zgłaszającego, przy ustalaniu kwoty należności celnych przywozowych, uwzględnia się rodzaj, wartość celną oraz ilość towaru, jak gdyby towary te nie były poddane tym czynnościom.>

§ 3. Jeżeli towary przywożone objęte procedurą składu celnego są, na podstawie art. 80, dopuszczone do obrotu bez przedstawiania ich organom celnym i przed złożeniem odpowiedniego zgłoszenia, a elementy kalkulacyjne dotyczące tych towarów zostały określone lub przyjęte w chwili objęcia towarów procedurą składu celnego, uznaje się, że elementy te należy uwzględnić przy stosowaniu art. 222. Towary te podlegają kontroli, o której mowa w art. 83.

<§ 4. W wypadku, o którym mowa w § 3, osoba uprawniona do korzystania z procedury może złożyć wniosek o zastosowanie elementów kalkulacyjnych właściwych w dniu powstania długu celnego, jeżeli możliwe jest ich ustalenie. W tym wypadku nie stosuje się przepisów § 1 i 2.>

Art. 120.

Wartość celna towaru zgłaszanego do procedury dopuszczenia do obrotu, który to towar wcześniej był objęty procedurą składu celnego, może zostać obniżona w stosunku do wartości tego towaru z dnia objęcia procedurą składu celnego jedynie w szczególnie uzasadnionych wypadkach.

Oddział 4**Uszlachetnianie czynne****Art. 121.**

§ 1. Z zastrzeżeniem art. 122, procedura uszlachetniania czynnego pozwala na poddanie na polskim obszarze celnym jednemu lub większej liczbie procesów uszlachetniania:

[1) towarów niekrajowych przeznaczonych do powrotnego wywozu poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych, bez obciążania tych towarów cłem lub stosowania wobec nich środków polityki handlowej, lub]

<1) towarów niekrajowych przeznaczonych do powrotnego wywozu poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych, bez

nowe brzmienie pkt 1 i 2 w § 1 w art. 121 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

obciążania tych towarów należnościami celnymi przywozowymi lub stosowania wobec nich środków polityki handlowej, lub>

[2) towarów dopuszczonych do obrotu ze zwrotem lub umorzeniem cla należnego do zapłacenia za takie towary, jeżeli zostaną one wywiezione poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych.]

<2) towarów dopuszczonych do obrotu ze zwrotem lub umorzeniem należności celných przywozowych należnych do zapłacenia za takie towary, jeżeli zostaną one wywiezione poza polski obszar celny w postaci produktów kompensacyjnych.>

§ 2. W procedurze uszlachetniania czynnego wymienione określenia oznaczają:

- 1) system zawieszén – procedurę uszlachetniania czynnego w formie przewidzianej w § 1 pkt 1,
- 2) system cel zwrotnych – procedurę uszlachetniania czynnego w formie przewidzianej w § 1 pkt 2,
- 3) procesy uszlachetniania:

a) obróbkę towarów, w tym składanie, montaż lub instalowanie ich w innych towarach,

b) przetwarzanie towarów,

c) naprawę towarów, w tym ich odnawianie i porządkowanie,

[d) wykorzystywanie niektórych towarów nie wchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, jeżeli towary te są całkowicie lub częściowo zużyte w tym procesie, z wyłączeniem narzędzi, urządzeń i wyposażenia,]

<d) wykorzystywanie niektórych towarów, z zastrzeżeniem § 3, niewchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, nawet jeżeli towary te są całkowicie lub częściowo zużyte w tym procesie,>

- 4) produkty kompensacyjne – wszelkie produkty powstałe w wyniku procesów uszlachetniania, w tym resztki i odpady,
- 5) towary ekwiwalentne – towary krajowe, które są wykorzystywane w miejsce towarów przywożonych do wytwarzania produktów kompensacyjnych,
- 6) współczynnik produktywności – ilość lub procent produktów kompensacyjnych uzyskanych w wyniku uszlachetnienia w stosunku do określonej ilości towarów przywożonych.

<§ 3. Za procesy uszlachetniania, o których mowa w § 2 pkt 3 lit. d), nie uznaje się wykorzystywania towarów niewchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, określonych w rozporządzeniu, o którym mowa w § 4.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje towarów niewchodzących w skład produktów kompensacyjnych, ale umożliwiających lub ułatwiających ich produkcję, których wykorzystywanie nie będzie uznawane za proces uszlachetniania. Rozporządzenie powinno uwzględniać sposób wykorzystania poszczególnych rodzajów towarów oraz ich szczególnie udział w procesach uszlachetniania.>

w art. 121: nowe brzmienie lit. d w pkt 3 w § 2 i dodane § 3 i 4 wchodzą w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 122.

§ 1. Organ celny może wydać pozwolenie na:

- 1) wytwarzanie produktów kompensacyjnych z towarów ekwiwalentnych,
- 2) wywóz poza polski obszar celny produktów kompensacyjnych wytwarzanych z towarów ekwiwalentnych, przed przywozem towarów przeznaczonych do uszlachetnienia,
– pod warunkiem, że towary ekwiwalentne są tej samej jakości i mają te same cechy charakterystyczne co towary przywożone do uszlachetnienia.

§ 2. W szczególnych wypadkach i za zgodą organu celnego mogą zostać dopuszczone towary ekwiwalentne o wyższym stopniu przetworzenia niż towary przywożone.

§ 3. W wypadkach, o których mowa w § 1 i § 2, towary przywożone są traktowane jako towary ekwiwalentne, a te ostatnie są traktowane jako towary przywożone.

§ 4. Jeżeli produkty kompensacyjne, w wypadku, o którym mowa w § 1 pkt 2, podlegają należnościom celnym wywozowym, a nie zostały wywiezione lub powrotnie wywiezione w ramach procedury uszlachetniania czynnego, osoba posiadająca pozwolenie powinna złożyć zabezpieczenie w celu zagwarantowania uiszczenia tych należności w razie nieprzywiezienia w terminie towarów do uszlachetnienia.

Art. 123.

Pozwolenie na uszlachetnianie czynne może być wydane na wniosek osoby, która dokonuje procesu uszlachetniania lub która organizuje ten proces.

Art. 124.

§ 1. Pozwolenie na uszlachetnianie czynne udzielane jest jedynie:

- 1) osobom krajowym; pozwolenie na dokonanie przywozu nie mającego charakteru zarobkowego może być udzielone również osobom mającym miejsce zamieszkania za granicą,

[2) gdy można będzie stwierdzić, że towary przywożone wejdą w skład produktów kompensacyjnych, nie naruszając przepisów dotyczących wykorzystywania towarów określonych w art. 121 § 2 pkt 3 lit. d) lub art. 122, o ile możliwe będzie stwierdzenie, że warunki wymagane wobec towarów ekwiwalentnych będą spełnione.]

<2) jeżeli, uwzględniając przepisy dotyczące wykorzystywania towarów określonych w art. 121 § 2 pkt 3 lit. d), można będzie stwierdzić, że towary przywożone wejdą w skład produktów kompensacyjnych lub jeżeli możliwe będzie stwierdzenie, w wypadku, o którym mowa w art. 122, że warunki wymagane wobec towarów ekwiwalentnych będą spełnione.>

§ 2. Organ celny może odmówić udzielenia pozwolenia, jeżeli procedura nie przyczynia się do stworzenia korzystnych warunków dla wywozu lub powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych oraz jeżeli udzielenie pozwolenia narusza w sposób istotny interesy producentów krajowych (warunki ekonomiczne).

nowe brzmienie pkt 2 w § 1 w art. 124 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 125.

§ 1. Organ celny wyznacza termin, w którym produkty kompensacyjne powinny zostać wywiezione lub powrotnie wywiezione bądź otrzymać inne przeznaczenie celne. Termin wyznaczany jest przy uwzględnieniu czasu niezbędnego na przeprowadzenie czynności związanych z uszlachetnieniem i zbytem produktów kompensacyjnych.

[§ 2. Termin, o którym mowa w § 1, biegnie od dnia, w którym towary niekrajowe zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego. Organ celny może wydać pozwolenie na przedłużenie terminu na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku osoby posiadającej pozwolenie.]

<§ 2. Termin, o którym mowa w § 1, biegnie od dnia, w którym towary niekrajowe zostały objęte procedurą uszlachetniania czynnego. Organ celny może przedłużyć termin na podstawie odpowiednio umotywowanego wniosku osoby posiadającej pozwolenie.>

w art. 125: nowe brzmienie § 2 i dodany § 2b wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

§ 2a. Organ celny może wydać pozwolenie, aby termin, o którym mowa w § 1, rozpoczynający swój bieg w danym:

- 1) miesiącu kalendarzowym – upływał ostatniego dnia miesiąca kalendarzowego, w którym upływa termin odnoszący się do ostatniego objęcia procedurą uszlachetniania czynnego dokonanego w danym miesiącu (zestawienie miesięczne),
- 2) kwartale – upływał ostatniego dnia kwartału, w którym upływa termin odnoszący się do ostatniego objęcia procedurą uszlachetniania czynnego dokonanego w danym kwartale (zestawienie kwartalne).

§ 4 w art. 125 skreślony

<§ 2b. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób stosowania zestawień miesięcznych i kwartalnych, uwzględniając w szczególności zasady określone w § 2a.>

§ 3. W wypadku zastosowania art. 122 § 1 pkt 2 organ celny wyznacza termin, w ciągu którego towary niekrajowe powinny zostać zgłoszone do procedury uszlachetniania czynnego. Termin ten biegnie od dnia przyjęcia zgłoszenia do wywozu produktów kompensacyjnych uzyskanych z odpowiednich towarów ekwiwalentnych. Towary, które zostaną przywiezione po upływie terminu, nie są traktowane jako towary ekwiwalentne w rozumieniu art. 122 § 3.

Art. 126.

<§ 1.> Organ celny zatwierdza współczynnik produktywności; może również określić sposób jego wyznaczania. Współczynnik produktywności określa się, uwzględniając okoliczności, w jakich proces uszlachetniania jest lub ma być prowadzony.

dodane § 2 i 3 w art. 126 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<§ 2. W uzasadnionych wypadkach, w szczególności, jeżeli proces uszlachetniania jest przeprowadzany zazwyczaj w ściśle określonych warunkach technicznych, z wykorzystaniem towarów posiadających jednolite właściwości i umożliwiających wytworzenie produktów kompensacyjnych o jednolitej jakości, organ celny może zatwierdzić ryczałtowy współczynnik produktywności.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze

rozporządzenia, wykaz ryczałtowych współczynników produktywności wraz ze sposobem ich obliczania. Wykaz ten powinien uwzględniać opis towarów przywożonych oraz opis produktów kompensacyjnych, biorąc pod uwagę właściwości oraz jakość określone w § 2, wraz z nomenklaturą towarową tych towarów i produktów.>

Art. 126¹.

- § 1. Organ celny może, z zastrzeżeniem § 3, zwolnić z obowiązku złożenia zabezpieczenia przy korzystaniu z procedury uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień.
- §2. Zwolnienie określone w § 1 wydawane jest w formie pozwolenia osobom spełniającym następujące wymogi:
- 1) mają swoją siedzibę lub miejsce zamieszkania w kraju,
 - 2) korzystają z procedury uszlachetniania czynnego od co najmniej roku,
 - 3) ich sytuacja finansowa i posiadany majątek zapewniają wywiązywanie się z zobowiązań mogących powstać wobec organu celnego,
 - 4) nie naruszyły w sposób istotny przepisów prawa celnego lub przepisów podatkowych,
 - 5) podpisały, na odpowiednim formularzu, zobowiązanie do zapłacenia, na pierwsze pisemne żądanie organu celnego, kwoty należnej z tytułu przywozu towarów objętych procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień.
- §3. Zwolnienia z obowiązku złożenia zabezpieczenia nie udziela się, jeżeli procedurą uszlachetniania czynnego w systemie zawiesznień objęte są towary, których przywóz związany jest ze zwiększonym ryzykiem, przy uwzględnieniu wysokości należności celnych przywozowych i innych obciążeń, którym towary te mogą podlegać.
- §4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania i cofania pozwoleń, o których mowa w § 2, szczegółowe wymogi, które powinna spełniać osoba ubiegająca się o wydanie pozwolenia, oraz wykaz towarów, o których mowa w § 3.

Art. 127.

- § 1. W razie powstania długu celnego, jego wysokość określa się na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla towarów przywożonych w dniu przyjęcia zgłoszenia celnego tych towarów do procedury uszlachetniania czynnego, z zastrzeżeniem art. 128.
- § 2. Jeżeli w chwili, o której mowa w § 1, towary przywożone spełniają warunki do korzystania z preferencyjnych, obniżonych lub zawieszonych stawek celnych bądź stawek obniżonych w ramach kontyngentów taryfowych lub plafonów taryfowych, będą one mogły korzystać z takich stawek tylko wówczas, gdy stawki te obowiązują w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu wobec identycznych towarów.

Art. 128.

- § 1. Produkty kompensacyjne znajdujące się w wykazie, o którym mowa w § 6, podlegają właściwym dla nich należnościami celnym przywozowym, gdy zostaną dopuszczone do obrotu w ilościach proporcjonalnych do wywiezionej części produktów kompensacyjnych nie znajdujących się w tym wykazie; osoba posiadająca pozwolenie może wnioskować o naliczenie należności za te produkty zgodnie z warunkami określonymi w art. 127.
- § 2. Produkty kompensacyjne, które zostały objęte procedurą zawieszającą lub wprowadzone do wolnego obszaru celnego, podlegają należnościami celnym przywozowym, obliczanym zgodnie z przepisami dotyczącymi właściwej procedury zawieszającej lub wolnego obszaru celnego, przy czym kwota należności celnych przywozowych nie może być niższa od kwoty naliczonej zgodnie z art. 127, chyba że produkty kompensacyjne objęte zostały procedurą przetwarzania pod kontrolą celną; osoba zainteresowana może wnioskować o naliczenie należności zgodnie z warunkami określonymi w art. 127.
- § 3. Produkty kompensacyjne mogą podlegać przepisom dotyczącym sposobu obliczania należności celnych przywozowych w ramach procedury przetwarzania pod kontrolą celną, o ile towary przywożone mogą być objęte tą procedurą.
- § 4. Produkty kompensacyjne będą korzystać z preferencji taryfowych ze względu na ich przeznaczenie, o ile w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu obowiązują przepisy przewidujące preferencyjne traktowanie identycznych towarów.
- § 5. Produkty kompensacyjne będą zwolnione od cła, o ile w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu obowiązują przepisy przewidujące zwolnienie od cła identycznych towarów.
- § 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz produktów kompensacyjnych oraz wykaz procesów uszlachetniania, do obliczania należności celnych przywozowych właściwych dla tych produktów.

Art. 129.

[§ 1. Po uzyskaniu pozwolenia wydanego zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących uszlachetniania biernego, niektóre lub wszystkie produkty kompensacyjne lub towary w stanie nie zmienionym mogą zostać wywiezione poza polski obszar celny w celu poddania ich uzupełniającym procesom uszlachetniania.]

nowe brzmienie § 1 w art. 129 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

- <§ 1. Po uzyskaniu pozwolenia wydanego zgodnie z warunkami określonymi w przepisach dotyczących uszlachetniania biernego, niektóre lub wszystkie produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym mogą zostać czasowo wywiezione poza polski obszar celny w celu poddania ich uzupełniającym procesom uszlachetniania.>**
- § 2. W wypadku powstania długu celnego w stosunku do towarów powrotnie przywożonych, nałożone zostaną:
 - 1) należności celne przywozowe na produkty kompensacyjne lub towary w stanie nie zmienionym, o których mowa w § 1, obliczone zgodnie z art. 127 lub art. 128, oraz

- 2) należności celne przywozowe na produkty powrotnie przywożone po ich uszlachetnieniu poza polskim obszarem celnym, których kwota zostanie obliczona na podstawie przepisów dotyczących procedury uszlachetniania biernego, na tych samych warunkach, jakie miałyby zastosowanie, gdyby towary wywożone w ramach procedury uszlachetniania biernego zostały dopuszczone do obrotu przed dokonaniem tego wywozu.

Art. 130.

System cel zwrotnych może być stosowany wobec wszystkich towarów, z wyjątkiem tych, które w chwili przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu:

- 1) podlegają ograniczeniom ilościowym w przywozie, lub
- 2) korzystają z zawieszonych stawek celnych albo, w ramach plafonów taryfowych lub kontyngentów taryfowych, z obniżonych stawek celnych.

Art. 131.

- § 1. W zgłoszeniu o dopuszczenie towaru do obrotu należy wskazać, że przywóz towaru następuje w systemie cel zwrotnych, oraz podać dane dotyczące udzielonego pozwolenia.
- § 2. Na żądanie organu celnego do zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu należy dołączyć pozwolenie na uszlachetnianie czynne.

Art. 132.

Do systemu cel zwrotnych nie mają zastosowania art. 122 § 1 pkt 2, § 3 i § 4, art. 127, art. 128 § 3 i art. 135.

Art. 133.

- § 1. *[Osoba posiadająca pozwolenie może zwrócić się o zwrot lub umorzenie cła, o ile udowodni organowi celnemu, że produkty kompensacyjne uzyskane z towarów przywiezionych i dopuszczonych do obrotu w systemie cel zwrotnych lub towary w stanie niezmienionym zostały:]* **<Osoba posiadająca pozwolenie może zwrócić się o zwrot lub umorzenie należności celnych przywozowych, o ile udowodni organowi celnemu, że produkty kompensacyjne uzyskane z towarów przywiezionych i dopuszczonych do obrotu w systemie cel zwrotnych lub towary w stanie niezmienionym zostały:>**

§ 3 w art. 133
skreślony

nowe brzmienie zd.
wst. w art. 133
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

- 1) wywiezione lub
- 2) objęte, w celu późniejszego powrotnego ich wywozu, procedurą tranzytu, procedurą składu celnego, procedurą odprawy czasowej, procedurą uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień, lub wprowadzone do wolnego obszaru celnego,
 - jeżeli zostały spełnione wszystkie pozostałe warunki procedury uszlachetniania czynnego.
- § 2. W wypadku otrzymania przeznaczenia celnego, jednego z określonych w § 1 pkt 2, produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym traktowane są jak towary niekrajowe.

[§ 4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ celny może zezwolić, aby produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, które zgodnie z § 1 zostały objęte procedurą celną bądź umieszczone w wolnym obszarze celnym, zostały dopuszczone do obrotu. W takim wypadku, z zastrzeżeniem art. 128 § 2, uznaje się, że kwota zwróconego lub umorzonego cła staje się kwotą wynikającą z długu celnego.]

<§ 4. W szczególnie uzasadnionych wypadkach organ celny może zezwolić, aby produkty kompensacyjne lub towary w stanie niezmienionym, które zgodnie z § 1 zostały objęte procedurą celną bądź umieszczone w wolnym obszarze celnym, zostały dopuszczone do obrotu. W takim wypadku, z zastrzeżeniem art. 128 § 2, uznaje się, że kwota zwróconych lub umorzonych należności celnych przywózowych staje się kwotą wynikającą z długu celnego.>

[§ 5. W celu określenia kwoty cła, które ma zostać zwrócone lub umorzone, art. 128 § 1 stosuje się odpowiednio.]

<§ 5. W celu określenia kwoty należności celnych przywózowych, które mają zostać zwrócone lub umorzone, art. 128 § 1 stosuje się odpowiednio.>

nowe brzmienie § 4 i 5 w art. 133 i dodany art. 133¹ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<Art. 133¹.

§ 1. Zwrot należności celnych przywózowych nie przysługuje, jeżeli wywóz produktów kompensacyjnych połączony był ze stosowaniem preferencyjnych środków przewidzianych dla wywozu towaru poza polski obszar celny.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, preferencyjne środki związane z wywozem towarów, do których stosuje się zakaz zwrotu należności celnych przywózowych, o którym mowa w § 1. Rozporządzenie powinno uwzględniać środki określone w przepisach odrębnych, w tym stosowane w ramach polityki rolnej państwa.>

Art. 134.

Czasowy wywóz produktów kompensacyjnych, dokonywany w sposób określony w art. 129 § 1, nie będzie uważany za wywóz ze zwrotem należności określonym w art. 133, z wyjątkiem wypadków, gdy takie produkty nie zostały powrotnie przywiezione do kraju w wyznaczonym terminie.

Art. 135.

Nie pobiera się należności celnych wywózowych od produktów kompensacyjnych powstałych w trakcie procedury uszlachetniania czynnego z zastosowaniem systemu zawiesznień.

[Art. 136.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania i cofania pozwoleń, szczegółowe warunki stosowania procedury uszlachetniania czynnego oraz termin złożenia wniosku o zwrot lub umorzenie cła i może określić:

- 1) warunki ekonomiczne dla udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,
- 2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,
- 3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.]

<Art. 136.

§ 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki wydawania pozwoleń, a także przesłanki ich cofania, szczegółowe warunki stosowania procedury uszlachetniania czynnego oraz termin złożenia wniosku o zwrot lub umorzenie należności celnych. Rozporządzenie powinno uwzględniać takie warunki, które zapewnią prawidłowy przebieg procedury uszlachetniania czynnego, umożliwiając organom celnym sprawowanie właściwego dozoru i kontroli celnej w tej procedurze, a w zakresie cofania pozwoleń w szczególności skalę naruszania prawa przez osoby posiadające pozwolenia oraz ochronę budżetu państwa.

nowe brzmienie art.
136 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia:

- 1) warunki ekonomiczne do udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,
- 2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,
- 3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.

Określając warunki ekonomiczne, należy uwzględnić okoliczność, iż mają się one przyczyniać do stworzenia korzystnych uwarunkowań dla wywozu lub powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych oraz w sposób istotny chronić interesy producentów krajowych.>

Oddział 5

Przetwarzanie pod kontrolą celną

Art. 137.

Procedura przetwarzania pod kontrolą celną umożliwia użycie towarów niekrajowych na polskim obszarze celnym w procesach zmieniających ich rodzaj lub stan, bez stosowania wobec nich [cła] <należności celnych przywozowych> i środków polityki handlowej, oraz umożliwia dopuszczenie produktów powstających w takich procesach (produkty przetworzone) do obrotu, z zastosowaniem właściwych dla nich należności celnych przywozowych.

Art. 138.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów

zmiana w art. 137
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

oraz rodzaje procesów przetwarzania, wobec których stosuje się procedurę przetwarzania pod kontrolą celną.

Art. 139.

Pozwolenie na przetwarzanie pod kontrolą celną udzielane jest na wniosek osoby, która ma dokonać przetwarzania lub organizować to przetwarzanie.

Art. 140.

§ 1. Pozwolenie na przetwarzanie pod kontrolą celną może być udzielone osobom krajowym, gdy zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) będzie możliwe ustalenie, że towary przywożone wejdą w skład produktów przetworzonych,
- 2) przywiezione towary po ich przetworzeniu nie mogą być, bez ponoszenia nadmiernych kosztów, przywrócone do rodzaju lub stanu, w jakim znajdowały się w chwili, gdy zostały objęte procedurą,
- 3) zastosowanie procedury przetwarzania pod kontrolą celną nie będzie stanowić obejścia przepisów dotyczących pochodzenia towarów i ograniczeń ilościowych mających zastosowanie wobec towarów dopuszczanych do obrotu.

§ 2. Organ celny może odmówić udzielenia pozwolenia, jeżeli procedura nie przyczynia się do stworzenia lub utrzymania działalności przetwórczej w kraju lub jeżeli udzielenie pozwolenia narusza w sposób istotny interesy producentów krajowych (warunki ekonomiczne).

[Art. 141.

Do procedury przetwarzania pod kontrolą celną stosuje się odpowiednio art. 125 § 1 i § 2 oraz art. 126.]

<Art. 141.

Do procedury przetwarzania pod kontrolą celną stosuje się odpowiednio art. 125 § 1, 2 i 2a oraz art. 126.>

**nowe brzmienie art.
141 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)**

Art. 142.

W wypadku powstania długu celnego odnoszącego się do towarów w stanie nie zmienionym lub produktów, które znajdują się na pośrednim etapie przetworzenia w stosunku do stopnia przetworzenia określonego w pozwoleniu, kwota długu jest obliczana na podstawie elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia towarów do procedury przetwarzania pod kontrolą celną.

Art. 143.

§ 1. Jeżeli towary przywożone spełniają warunki do zastosowania preferencyjnych, obniżonych lub zawieszonych stawek celnych w chwili ich objęcia procedurą przetwarzania pod kontrolą celną, a zastosowanie w tym czasie tego rodzaju stawek jest możliwe wobec produktów dopuszczanych do obrotu, identycznych

jak produkty przetworzone, to należności, którym podlegają produkty przetworzone, oblicza się z zastosowaniem takich stawek.

- § 2. Jeżeli obniżone stawki celne wobec towarów przywożonych stosowane są w ramach kontyngentów taryfowych lub plafonów taryfowych, to zastosowanie takich stawek wobec produktów przetworzonych uzależnione jest również od ich obowiązywania wobec towarów przywożonych w dniu dopuszczenia do obrotu produktów przetworzonych.
- § 3. W wypadku, o którym mowa w § 2, ilość towarów przywożonych, która została faktycznie zużyta przy wytworzeniu dopuszczonych do obrotu produktów przetworzonych, jest wliczana do kontyngentów taryfowych lub plafonów taryfowych obowiązujących dla towarów przywożonych w dniu dopuszczenia do obrotu produktów przetworzonych. Dopuszczone do obrotu produkty przetworzone nie obciążają kontyngentów taryfowych ani plafonów taryfowych ustanowionych dla towarów identycznych jak produkty przetworzone.

Art. 144.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki udzielania i cofania pozwoleń oraz szczegółowe warunki stosowania procedury przetwarzania pod kontrolą celną oraz może określić:

- 1) warunki ekonomiczne dla udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,
- 2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,
- 3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.

Oddział 6

Odprawa czasowa

Art. 145.

[§ 1. Procedura odprawy czasowej pozwala na wykorzystywanie na polskim obszarze celnym towarów niekrajowych przeznaczonych do powrotnego wywozu bez dokonywania żadnych zmian, z wyjątkiem zwykłego zużycia wynikającego z używania tych towarów, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem od cła i bez stosowania wobec nich środków polityki handlowej.]

<§ 1. Procedura odprawy czasowej pozwala na wykorzystywanie na polskim obszarze celnym towarów niekrajowych przeznaczonych do powrotnego wywozu bez dokonywania żadnych zmian, z wyjątkiem zwykłego zużycia wynikającego z używania tych towarów, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych i bez stosowania wobec nich środków polityki handlowej.>

nowe brzmienie § 1, 3 i 4 w art. 145 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

§ 2. Pozwolenie na dokonanie odprawy czasowej udzielane jest na wniosek osoby, która ma użytkować towary lub organizować ich użytkowanie.

[§ 3. Procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od cła mogą być objęte wyłącznie towary, o których mowa w art. 148 pkt 2.]

<§ 3. Procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych mogą być objęte wyłącznie towary, o których mowa w art. 148 pkt 2.>

[§ 4. Procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od cła mogą być objęte towary, które spełniają następujące warunki:

- 1) są własnością osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą,*
- 2) nie są towarami podlegającymi odprawie czasowej z całkowitym zwolnieniem od cła.]*

<§ 4. Procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych mogą być objęte towary, które spełniają następujące warunki:

- 1) są własnością osoby mającej siedzibę lub miejsce zamieszkania za granicą,**
- 2) nie są towarami podlegającymi odprawie czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych lub, które będąc takimi towarami, nie spełniają warunków do objęcia ich procedurą odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych.>**

nowe brzmienie § 3 w art. 147 i nowe brzmienie art. 148 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 146.

- § 1. Z zastrzeżeniem § 2, w wypadku braku możliwości ustalenia tożsamości towarów przywożonych, organ celny nie wydaje pozwolenia na zastosowanie procedury odprawy czasowej.
- § 2. Organ celny może wyrazić zgodę na zastosowanie procedury odprawy czasowej w wypadku, gdy brak możliwości ustalenia tożsamości towaru nie spowoduje nadużycia tej procedury.

Art. 147.

- § 1. Organ celny wyznacza termin, w którym towary przywożone powinny zostać powrotnie wywiezione lub otrzymać nowe przeznaczenie celne.
- § 2. Przy wyznaczaniu terminu, o którym mowa w § 1, należy uwzględnić cel przywozu, jednakże termin ten nie może przekroczyć 2 lat, licząc od dnia przyjęcia zgłoszenia celnego, chyba że przepis szczególny przewiduje skrócenie tego terminu.

[§ 3. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, na wniosek osoby zainteresowanej i we właściwych granicach, przedłużyć terminy, o których mowa w § 1 i § 2, w celu umożliwienia wykorzystania towaru zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na stosowanie procedury. Wniosek powinien być złożony nie później niż 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w § 1 lub § 2.]

<§ 3. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych okolicznościach, na wniosek osoby zainteresowanej i we właściwych granicach, przedłużyć terminy, o których mowa w § 1 i 2, w celu umożliwienia wykorzystania towaru zgodnie z warunkami określonymi w pozwoleniu na stosowanie procedury.>

[Art. 148.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb i warunki stosowania procedury odprawy czasowej,*
- 2) towary, które mogą być przedmiotem odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od cła,*
- 3) towary, które nie mogą być przedmiotem odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od cła.]*

<Art. 148.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) szczegółowy tryb, warunki i terminy stosowania procedury odprawy czasowej,**
- 2) towary, które mogą być przedmiotem odprawy czasowej z całkowitym zwolnieniem od należności celnych przywozowych,**
- 3) towary, które nie mogą być przedmiotem odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych.**

Rozporządzenie powinno w szczególności określać dla poszczególnych kategorii towarowych warunki i terminy stosowania procedury odprawy czasowej, umożliwiające właściwe wykorzystanie towaru w czasie stosowania tej procedury.>

Art. 149.

[§ 1. Kwota cła za towary objęte procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od cła wynosi za każdy rozpoczęty miesiąc stosowania tej procedury 3% kwoty cła, które miałyby być uiszczone za te towary, gdyby zostały dopuszczone do obrotu w dniu, w którym zostały objęte procedurą odprawy czasowej.]

<§ 1. Kwota należności celnych przywozowych za towary objęte procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych wynosi za każdy rozpoczęty miesiąc stosowania tej procedury 3% kwoty, która miałyby być uiszczona za te towary, gdyby zostały dopuszczone do obrotu w dniu, w którym zostały objęte procedurą odprawy czasowej, z zastrzeżeniem § 2a.>

[§ 2. Należność obliczana jest za cały okres objęcia towaru procedurą i pobierana w ratach miesięcznych płatnych z góry za każdy miesiąc.]

<§ 2. Kwota należności, o której mowa w § 1, jest płatna z góry za każdy miesiąc, w terminie, o którym mowa w art. 231 § 1 pkt 1, liczonym od początku każdego miesiąca stosowania procedury odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych.>

<§ 2a. Łączna kwota należności celnych przywozowych pobrana w okresie stosowania procedury odprawy celnej czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych nie może być wyższa od kwoty, którą należałoby uiszczyć, gdyby towary zostały dopuszczone do obrotu w dniu, w którym zostały objęte tą procedurą.>

w art. 149: nowe brzmienie § 1, 2 i 4 oraz dodany § 2a wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

§ 3. Przeniesienie, zgodnie z art. 96, praw i obowiązków wynikających z procedury odprawy czasowej nie oznacza, że taki sam system zwolnień musi być zastosowany wobec osoby, na którą przeniesiono prawa i obowiązki wynikające z tej procedury.

[§ 4. Jeżeli przeniesienie, o którym mowa w § 3, dokonywane jest z częściowym zwolnieniem dla obu osób uprawnionych do korzystania z tej procedury w tym samym miesiącu, posiadacz pierwotnego pozwolenia będzie zobowiązany do zapłacenia kwoty cła za cały ten miesiąc.]

<§ 4. Jeżeli przeniesienie, o którym mowa w § 3, jest dokonywane z częściowym zwolnieniem dla obu osób uprawnionych do korzystania z tej procedury w tym samym miesiącu, posiadacz pierwotnego pozwolenia będzie zobowiązany do zapłacenia kwoty należności celnych przywozowych za cały ten miesiąc.>

[Art. 150.

§ 1. W razie powstania długu celnego w stosunku do towarów przywożonych, kwota takiego długu będzie obliczana według elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich procedurą odprawy czasowej.

zmiana w § 1 w art.
151 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

§ 2. Jeżeli z powodu innego niż objęcie towarów procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od cła powstanie dług celny w stosunku do towarów objętych procedurą odprawy czasowej, kwota takiego długu będzie równa różnicy między kwotą należności określoną z zastosowaniem § 1 a kwotą pobraną na podstawie art. 149.]

<Art. 150.

§ 1. W razie powstania długu celnego w stosunku do towarów przywożonych kwota takiego długu będzie obliczana według elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich procedurą odprawy czasowej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

nowe brzmienie art.
150 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

§ 2. Jeżeli z powodu innego niż objęcie towarów procedurą odprawy czasowej z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywozowych powstanie dług celny w stosunku do towarów objętych procedurą odprawy czasowej, kwota takiego długu będzie równa różnicy między kwotą należności określoną z zastosowaniem § 1 a kwotą pobraną na podstawie art. 149.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, towary podlegające odprawie czasowej, w stosunku do których dług celny będzie obliczany na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla tych towarów w chwili określonej w art. 222 § 1-3, uwzględniając w szczególności cel przywozu towarów, w tym przywóz towarów z zamiarem ewentualnej ich sprzedaży.>

Oddział 7

Uszlachetnianie bierne

Art. 151.

- § 1. Procedura uszlachetniania biernego pozwala – z zastrzeżeniem art. 129 oraz przepisów mających zastosowanie do systemu wymiany towarów określonego w art. 159-164 – dokonać czasowego wywozu towarów krajowych poza polski obszar celny w celu poddania ich procesom uszlachetniania oraz dopuszczenia produktów powstałych w wyniku tych procesów do obrotu, z całkowitym lub częściowym zwolnieniem od *[cła]* **<należności celnych przywozowych>**.
- § 2. Wobec towarów krajowych wywożonych czasowo stosuje się należności celne wywozowe, środki polityki handlowej oraz inne określone w przepisach wymagania do wyprowadzenia towaru krajowego poza polski obszar celny.
- § 3. W procedurze uszlachetniania biernego wymienione określenia oznaczają:
- 1) towary wywożone czasowo – towary objęte procedurą uszlachetniania biernego,
 - 2) procesy uszlachetniania – procesy wymienione w art. 121 § 2 pkt 3 lit. a)-c),
 - 3) produkty kompensacyjne – wszelkie produkty powstałe w wyniku procesów uszlachetniania,
 - 4) współczynnik produktywności – ilość lub procent produktów kompensacyjnych uzyskanych w wyniku uszlachetnienia w stosunku do określonej ilości towarów wywożonych czasowo.

w art. 154: nowe brzmienie pkt 2 w § 1 i dodany § 3 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 152.

Nie mogą zostać objęte procedurą uszlachetniania biernego towary krajowe:

- 1) których wywóz wiąże się ze zwrotem lub umorzeniem *[cła]* **<należności celnych przywozowych>** lub
- 2) które przed ich wywozem zostały dopuszczone do obrotu z całkowitym zwolnieniem od *[cła]* **<należności celnych przywozowych>** ze względu na ich przeznaczenie, tak długo, jak obowiązują warunki ustalone do udzielenia takiego zwolnienia.

Art. 153.

Pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego wydaje się na wniosek osoby, która zleca dokonanie procesu uszlachetniania.

Art. 154.

- § 1. Pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego jest udzielane jedynie:
- 1) osobom krajowym,
 - [2) jeżeli możliwe będzie ustalenie, że towary wywożone czasowo wejdą w skład produktów kompensacyjnych.]*
 - <2) jeżeli możliwe będzie ustalenie, że towary wywożone czasowo wejdą w skład produktów kompensacyjnych, z zastrzeżeniem § 3.>**
- § 2. Organ celny może odmówić udzielenia pozwolenia, jeżeli udzielenie pozwolenia narusza w sposób istotny interesy producentów krajowych (warunki ekonomiczne).

zmiana w pkt 1 i 2 w art. 152 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<§ 3. Jeżeli charakter procesu uszlachetniania uniemożliwia ustalenie, że towary wywożone czasowo wejdą w skład produktów kompensacyjnych, organ celny może, na podstawie odpowiednio uzasadnionego wniosku, udzielić pozwolenia na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego, w wypadku gdy będzie można ustalić, że towary użyte w procesach uszlachetniania posiadają taką samą klasyfikację towarową w taryfie celnej, tę samą jakość handlową oraz te same parametry techniczne, jak towary wywożone czasowo.>

Art. 155.

- § 1. Organ celny wyznacza termin, w którym produkty kompensacyjne powinny zostać powrotnie przywiezione na polski obszar celny. Organ celny może termin ten przedłużyć na podstawie odpowiednio uzasadnionego wniosku osoby posiadającej pozwolenie. **nowe brzmienie art. 157 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)**
- [§ 2. Wniosek powinien być złożony nie później niż 30 dni po upływie terminu, o którym mowa w § 1.]
- § 3. Organ celny zatwierdza współczynnik produktywności; może również określić sposób jego wyznaczania.

Art. 156.

- § 1. Całkowite lub częściowe zwolnienie od *[cła]* **<należności celnych przywozowych>**, o którym mowa w art. 157 § 1, może być udzielone jedynie w wypadku, gdy zgłoszenie celne o dopuszczenie do obrotu produktów kompensacyjnych zostało złożone w imieniu lub na rzecz:
- 1) osoby posiadającej pozwolenie określone w art. 154,
 - 2) innej osoby krajowej, pod warunkiem że uzyskała ona zgodę osoby posiadającej pozwolenie,
- jeżeli spełnione są warunki pozwolenia.
- § 2. Całkowitego lub częściowego zwolnienia od *[cła]* **<należności celnych przywozowych>**, o którym mowa w art. 157 § 1, nie udziela się, jeżeli jeden z warunków lub obowiązków wynikających z procedury uszlachetniania biernego nie został wykonany, chyba że wykazano, iż uchybienia te nie miały rzeczywistego wpływu na prawidłowy przebieg tej procedury.

§ 2 w art. 155 skreśla się z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

[Art. 157.

- § 1. *Całkowite lub częściowe zwolnienie od cła polega na odliczeniu od kwoty cła za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu kwoty cła, które miałyby zastosowanie w tym samym dniu do towarów wywiezionych czasowo, jak gdyby były one przywożone na polski obszar celny z kraju, gdzie zostały poddane procesowi uszlachetniania.*
- § 2. *Kwota, którą należy odliczyć zgodnie z § 1, jest obliczana w oparciu o ilość, rodzaj i wartość towarów z dnia przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich procedurą uszlachetniania biernego oraz na podstawie innych elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu produktów kompensacyjnych.*

zmiana w § 1 i 2 w art. 156 wchodzi w życie jw.

§ 3. *Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania obliczeń, o których mowa w § 1 i § 2.]*

<Art. 157.

- § 1. Całkowite lub częściowe zwolnienie od należności celnych przywozowych polega na odliczeniu od kwoty należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu kwoty należności celnych przywozowych, która miałaby zastosowanie w tym samym dniu do towarów wywiezionych czasowo, jak gdyby były one przywożone na polski obszar celny z kraju, gdzie zostały poddane procesowi uszlachetniania.
- § 2. Kwota, którą należy odliczyć zgodnie z § 1, jest obliczana w oparciu o ilość i rodzaj towarów z dnia przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich procedurą uszlachetniania biernego oraz na podstawie innych elementów kalkulacyjnych z dnia przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu produktów kompensacyjnych.
- § 2a. Wartość towarów wywożonych czasowo uwzględnia się przy ustalaniu wartości celnej produktów kompensacyjnych zgodnie z art. 30 § 1 pkt 2 lit. a) lub jeżeli wartość nie może zostać ustalona w ten sposób, jest ona ustalana jako różnica między wartością celną produktów kompensacyjnych a kosztami uszlachetnienia biernego.
- § 2b. Jeżeli towary wywożone czasowo zostały, przed ich objęciem procedurą uszlachetniania biernego, dopuszczone do obrotu z zastosowaniem obniżonej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie, wielkość odejmowanej kwoty jest równa kwocie należności celnych przywozowych faktycznie pobranych w momencie obejmowania procedurą dopuszczenia do obrotu, tak długo jak obowiązują warunki ustalone dla zastosowania takiej stawki.
- § 2c. Jeżeli towary wywożone czasowo mogłyby korzystać w chwili dopuszczenia ich do obrotu z obniżonej lub zerowej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie, stawka taka jest uwzględniana, w wypadku gdy towary te zostały poddane czynnościom zgodnym z takim przeznaczeniem w kraju, w którym zostało dokonane uszlachetnianie lub ostatni proces uszlachetniania.
- § 2d. Jeżeli produkty kompensacyjne są objęte preferencyjną lub obniżoną stawką celną, to przy obliczaniu kwoty należności celnych przywozowych, która powinna być odliczona zgodnie z § 1, stosuje się odpowiednio stawkę celną preferencyjną lub obniżoną, gdy taka istnieje.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, sposób dokonywania obliczeń, o których mowa w § 1-2d, biorąc pod uwagę w szczególności koszty, które wlicza się do kosztów uszlachetniania biernego, oraz koszty, które nie są uwzględniane przy obliczaniu kwoty do odliczenia.>

[Art. 158.

- § 1. *Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo i jeżeli naprawa jest dokonywana odpłatnie, to częściowe zwolnienie*

od cła polega na obliczeniu kwoty należności, jaka byłaby zastosowana na podstawie elementów kalkulacyjnych dotyczących produktów kompensacyjnych w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu tych produktów.

§ 2. Podstawą do obliczenia cła od towarów, o których mowa w § 1, jest wartość celna równa kwocie kosztów naprawy, pod warunkiem że koszty te stanowią jedyne świadczenie osoby posiadającej pozwolenie oraz że na wysokość kosztów nie miały wpływu powiązania tej osoby z osobą dokonującą naprawy.

dodany art. 158¹
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

§ 3. Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo, to w wypadku ich dopuszczenia do obrotu podlegają one całkowitemu zwolnieniu od cła, o ile naprawa jest wykonaniem umowy gwarancyjnej i została dokonana nieodpłatnie.]

<Art. 158.

§ 1. Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo i jeżeli naprawa jest dokonywana odpłatnie, to częściowe zwolnienie od należności celnych przywózowych polega na obliczeniu kwoty należności, jaka byłaby zastosowana na podstawie elementów kalkulacyjnych dotyczących produktów kompensacyjnych w dniu przyjęcia zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu tych produktów.

§ 2. Podstawą do obliczenia należności celnych przywózowych od towarów, o których mowa w § 1, jest wartość celna równa kwocie kosztów naprawy, pod warunkiem, że koszty te stanowią jedyne świadczenie osoby posiadającej pozwolenie oraz że na wysokość kosztów nie miały wpływu powiązania tej osoby z osobą dokonującą naprawy.

§ 3. Jeżeli proces uszlachetniania ma na celu naprawę towarów wywożonych czasowo, to w wypadku ich dopuszczenia do obrotu podlegają one całkowitemu zwolnieniu od należności celnych przywózowych, o ile naprawa jest wykonaniem zobowiązania gwarancyjnego lub została przeprowadzona ze względu na istnienie wady fabrycznej oraz została dokonana nieodpłatnie.

§ 4. Przepisu § 3 nie stosuje się, jeżeli w chwili obejmowania towarów po raz pierwszy procedurą dopuszczenia do obrotu wartość celna towarów została ustalona z uwzględnieniem ich wadliwości.>

nowe brzmienie art.
158 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

<Art. 158¹.

§ 1. Organ celny może, na wniosek osoby ubiegającej się o udzielenie pozwolenia lub posiadającej pozwolenie na korzystanie z procedury uszlachetniania biernego, wyrazić zgodę na stosowanie średniej stawki celnej, jaka będzie miała zastosowanie do procesu uszlachetniania.

§ 2. Średnia stawka celna, o której mowa w § 1, może być stosowana, jeżeli:

- 1) proces uszlachetniania nie polega na naprawie towarów wywożonych czasowo,
- 2) proces uszlachetniania charakteryzuje się stałymi warunkami technologicznymi,
- 3) częstotliwość dokonywania procesów uszlachetniania uzasadnia stosowanie średniej stawki celnej.

- § 3. Średnia stawka celna, o której mowa w § 1, jest obliczana na okres nieprzekraczający 12 miesięcy (okres rozliczeniowy), z uwzględnieniem:**
- 1) spodziewanej wysokości należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne powrotnie przywożone w tym okresie oraz kosztów uszlachetniania biernego spodziewanych w tym samym okresie lub**
 - 2) danych dotyczących należności celnych przywozowych, uiszczonych za takie same produkty kompensacyjne, uzyskane w takich samych procesach uszlachetniania i dopuszczone do obrotu w okresie do 6 miesięcy poprzedzających złożenie wniosku o stosowanie średniej stawki celnej, oraz poniesionych w tym okresie kosztów uszlachetniania biernego.**
- § 4. Średnią stawkę celną stanowi wyrażony w procentach stosunek należności celnych przywozowych do kosztów uszlachetniania biernego, ustalonych zgodnie z § 3.**
- § 5. Średnią stawkę celną, obliczoną z zastosowaniem § 3 i 4, zaokrągla się do pełnych punktów procentowych w ten sposób, że część dziesiętną poniżej 0,5 pomija się, a część dziesiętną wynoszącą 0,5 i więcej podnosi się do pełnych punktów procentowych. Stawkę zaokrągloną w ten sposób podwyższa się o jeden punkt procentowy.**
- § 6. W okresie rozliczeniowym podstawą do obliczenia należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu z zastosowaniem średniej stawki celnej jest wartość celna równa poniesionym kosztom uszlachetniania biernego.**
- § 7. Na koniec każdego okresu rozliczeniowego organ celny dokonuje, stosownie do art. 157, ostatecznego obliczenia kwoty należności celnych przywozowych za produkty kompensacyjne dopuszczone do obrotu w danym okresie rozliczeniowym. Art. 229 § 1 i 2 oraz art. 246 stosuje się odpowiednio.**
- § 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób obliczania i stosowania średniej stawki celnej, uwzględniając potrzebę ułatwienia obliczania całkowitego lub częściowego zwolnienia od należności celnych przywozowych, przy jednoczesnym zabezpieczeniu interesów budżetu państwa.>**

Art. 159.

- § 1. Zastosowanie systemu wymiany towarów w ramach uszlachetniania biernego jest możliwe jedynie wówczas, gdy proces uszlachetniania polega na naprawie towarów krajowych.**
- § 2. System wymiany towarów polega na zastąpieniu towaru, który ma być naprawiony, innym towarem już naprawionym, zwanym dalej „produktem zamiennym”, który jest przywożony zamiast produktu kompensacyjnego.**
- § 3. Przepisy mające zastosowanie do produktów kompensacyjnych stosuje się wobec produktów zamiennych.**
- § 4. Organ celny może wydać pozwolenie na to, aby produkty zamienne zostały przywiezione przed wywozem towarów będących przedmiotem czasowego wywozu (uprzedni przywóz).**

- § 5. Uprzedni przywóz produktu zamiennego może być dokonany po złożeniu zabezpieczenia w wysokości nie niższej niż kwota wynikająca z długu celnego, jaki powstałby przy dopuszczeniu tego towaru do obrotu.

Art. 160.

- § 1. Produkty zamienne powinny mieć taką samą klasyfikację towarową w taryfie celnej, tę samą jakość handlową i te same parametry techniczne, jak naprawione towary wywożone czasowo.

- § 2. Jeżeli towary wywożone czasowo były używane przed wywozem, to produkty zamienne, z zastrzeżeniem § 3, powinny również być produktami używanymi.

[§ 3. Organ celny uznaje towar nowy za produkt zamienny, jeżeli został on wydany nieodpłatnie ze względu na zobowiązania gwarancyjne.]

<§ 3. Organ celny uznaje towar nowy za produkt zamienny, jeżeli został on wydany nieodpłatnie ze względu na zobowiązania gwarancyjne lub w związku z istnieniem wady fabrycznej.>

Art. 161.

Zastosowanie systemu wymiany towarów jest dopuszczalne jedynie wówczas, gdy istnieje możliwość sprawdzenia, czy warunki określone w art. 160 zostały spełnione.

Art. 162.

- § 1. W wypadku uprzedniego przywozu towary będące przedmiotem czasowego wywozu powinny być wywiezione w terminie dwóch miesięcy, licząc od dnia przyjęcia przez organ celny zgłoszenia o dopuszczenie do obrotu produktów zamiennych.

- § 2. Na wniosek osoby zainteresowanej organ celny może w szczególnie uzasadnionych wypadkach przedłużyć termin, o którym mowa w § 1.

[§ 3. Wniosek o przedłużenie terminu powinien zostać złożony nie później niż przed upływem uprzednio wyznaczonego terminu.]

Art. 163.

W wypadku gdy do towaru uprzednio przywiezionego stosuje się art. 157, kwota do odliczenia jest ustalana w zależności od elementów kalkulacyjnych mających zastosowanie do towarów będących przedmiotem czasowego wywozu w dniu przyjęcia zgłoszenia o objęcie ich tą procedurą.

nowe brzmienie § 3 w art. 160 i skreślenie § 3 w art. 162 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 164.

Przepisu art. 154 pkt 2 nie stosuje się do systemu wymiany towaru.

Art. 165.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, warunki udzielania i cofania pozwoleń oraz szczegółowe warunki stosowania procedury uszlachetniania biernego oraz może określić:

- 1) warunki ekonomiczne dla udzielania pozwolenia na korzystanie z procedury oraz towary, których te warunki dotyczą,
- 2) organy odpowiedzialne za stwierdzenie spełnienia warunków ekonomicznych,
- 3) tryb stwierdzenia spełnienia warunków ekonomicznych.

Rozdział 4

Wywóz

Art. 166.

- § 1. Procedura wywozu pozwala na wyprowadzenie towaru krajowego poza polski obszar celny.
- § 2. Dopuszczenie towaru do wywozu jest możliwe po spełnieniu wymogów określonych w przepisach prawa, z uwzględnieniem w szczególności środków polityki handlowej oraz przepisów dotyczących należności celnych wywozowych.
- § 3. Każdy towar krajowy przeznaczony do wywozu, z wyjątkiem towarów objętych procedurą uszlachetniania biernego, powinien zostać objęty procedurą wywozu, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
- § 4. Zgłoszenie do procedury wywozu składane jest w urzędzie celnym właściwym ze względu na siedzibę lub miejsce zamieszkania zgłaszającego lub w urzędzie celnym właściwym ze względu na miejsce, w którym towary zostały zapakowane lub załadowane do transportu wywozowego.
- § 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, tryb stosowania procedury wywozu oraz wypadki, w których zgłoszenie do procedury wywozu może zostać dokonane w innym urzędzie celnym niż określony w § 4, uwzględniając formę dokonywania zgłoszenia celnego i rodzaj towaru.

Art. 167.

Towar zostaje dopuszczony do wywozu pod warunkiem, że opuści polski obszar celny w tym samym stanie, w jakim znajdował się w chwili przyjęcia zgłoszenia wywozowego.

DZIAŁ III

Inne przeznaczenia celne

Rozdział 1

Wolne obszary celne i składy wolnocłowe

Oddział 1

Przepisy ogólne

Art. 168.

- § 1. Wolne obszary celne i składy wolnocłowe są to wydzielone części polskiego obszaru celnego, w których:
- 1) przy stosowaniu należności celnych przywozowych i środków polityki handlowej dotyczących przywozu towary niekrajowe traktowane są jako znajdujące się poza polskim obszarem celnym, chyba że zostały objęte dopuszczalną procedurą celną lub zostały wykorzystane niezgodnie z warunkami określonymi w przepisach prawa celnego,
 - 2) wprowadzenie towarów krajowych powoduje skutki takie same, jak w wypadku ich wywozu, o ile przewidują to przepisy szczególne.
- § 2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, warunki i kryteria tworzenia i znoszenia wolnych obszarów celnych i składów wolnocłowych. W rozporządzeniu zostaną wskazane w szczególności warunki dotyczące lokalizacji wolnego obszaru celnego, a także zostaną określone dokumenty niezbędne do rozpatrzenia wniosku o ustanowienie wolnego obszaru celnego. Rada Ministrów określi przesłanki i tryb likwidacji wolnych obszarów celnych.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki, w drodze rozporządzenia, ustanawia i znosi wolne obszary celne oraz składy wolnocłowe, określa ich obszar i wyznacza osobę zarządzającą.
- § 4. Wszelkie postanowienia niniejszej ustawy odnoszące się do wolnych obszarów celnych stosuje się odpowiednio do składów wolnocłowych.

Art. 169.

Zarządzającym wolnym obszarem celnym może być jedynie osoba krajowa, z wyłączeniem osób, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 11 lit. c), posiadająca prawo własności lub wieczystego użytkowania gruntu, na którym ma być ustanowiony wolny obszar celny.

Art. 170.

- § 1. Dyrektor izby celnej ustala sposób odgraniczenia wolnego obszaru celnego oraz miejsca wejścia i wyjścia w wolnym obszarze celnym. Do wykonania odgraniczenia wolnego obszaru celnego od pozostałego polskiego obszaru celnego zobowiązany jest zarządzający.

- § 2. Wszelkie prace budowlane na terenie wolnego obszaru celnego mogą być wykonywane tylko po uprzednim otrzymaniu pozwolenia odpowiedniego organu, zgodnie z prawem budowlanym, wydanego po uzgodnieniu z dyrektorem izby celnej.

Art. 171.

- § 1. Granice i miejsca wejścia i wyjścia z wolnego obszaru celnego podlegają dozorowi celnemu.
- § 2. Wstęp do wolnego obszaru celnego oraz przemieszczanie się w nim odbywa się według zasad i na warunkach ustalonych z organem celnym.
- § 3. Organ celny może przeprowadzać kontrolę celną towarów wprowadzanych do wolnego obszaru celnego, znajdujących się w nim lub z niego wyprowadzanych. Osoby oraz środki transportu przemieszczające się przez granicę wolnego obszaru celnego mogą również zostać poddane kontroli celnej.
- § 4. W celu umożliwienia kontroli celnej towaru, o której mowa w § 3, kopia dokumentu przewozowego powinna zostać dostarczona organowi celnemu lub przechowywana do jego dyspozycji przez osobę wyznaczoną w tym celu przez ten organ. W wypadku przeprowadzania kontroli towary powinny zostać udostępnione organowi celnemu.

zmiana w pkt 2 w § 2
w art. 174 wchodzi w
życie z dn. 10.08.2003
r. (Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

Art. 172.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki prowadzenia działalności w wolnych obszarach celnych i składach wolnocłowych. W rozporządzeniu zostaną określone w szczególności czynności, których powinien dokonać przedsiębiorca działający w wolnym obszarze celnym w wypadku rozpoczęcia lub zakończenia działalności.

Oddział 2

Wprowadzanie towarów do wolnych obszarów celnych

Art. 173.

- § 1. Do wolnego obszaru celnego mogą zostać wprowadzone towary niekrajowe i towary krajowe.
- § 2. Organ celny może zażądać złożenia towarów stanowiących zagrożenie lub mogących uszkodzić inne towary, albo które z innych względów wymagają specjalnych urządzeń, w pomieszczeniach do tego celu przystosowanych.

Art. 174.

- § 1. Z zastrzeżeniem art. 171 § 3 i 4, wprowadzenie towaru do wolnego obszaru celnego nie wymaga przedstawienia go organowi celnemu ani dokonania zgłoszenia celnego.
- § 2. Organowi celnemu przedstawiane są i podlegają formalnościom celnym jedynie towary:
- 1) które są objęte procedurą celną i których wprowadzenie do wolnego obszaru celnego powoduje zakończenie tej procedury lub

- 2) w stosunku do których zapadła decyzja o zwrocie lub umorzeniu [cła] **<należności celnych przywózowych>**, zezwalająca na umieszczenie tych towarów w wolnym obszarze celnym, lub
 - 3) których wprowadzenie do wolnego obszaru celnego powoduje skutki, o których mowa w art. 168 § 1 pkt 2.
- § 3. Organ celny może zażądać informacji o towarach, które podlegają należnościom celnym wywozowym lub innym przepisom dotyczącym wywozu.
- § 4. Na wniosek osoby zainteresowanej organ celny poświadcza status celny towaru znajdującego się w wolnym obszarze celnym.

Oddział 3

Zasady prowadzenia działalności w wolnych obszarach celnym

Art. 175.

- § 1. Okres pozostawania towarów w wolnych obszarach celnym jest nieograniczony.
- § 2. Organ celny może wyznaczyć dla towarów, o których mowa w art. 168 § 1 pkt 2, termin ich pozostawania w wolnym obszarze celnym.

Art. 176.

- § 1. Na warunkach przewidzianych w niniejszej ustawie w wolnym obszarze celnym dozwolona jest każda działalność przemysłowa, usługowa lub handlowa, z wyłączeniem handlu detalicznego. O zamiarze prowadzenia działalności należy uprzednio powiadomić właściwy organ celny.
- § 2. Wyłączenie, o którym mowa w § 1, nie dotyczy handlu detalicznego, dokonywanego w wolnym obszarze celnym ustanowionym na terenie lotniczego, morskiego lub rzeczno-przebiegu granicznego.
- § 2a. Na terenie wolnego obszaru celnego ustanowionego na terenie lotniczego, morskiego lub rzeczno-przebiegu granicznego mogą dokonywać zakupu wyłącznie podróżni opuszczający polski obszar celny.
- § 3. Organ celny może zakazać lub ograniczyć prowadzenie działalności, o której mowa w § 1, ze względu na rodzaj towarów lub możliwości sprawowania dozoru celnego.
- § 4. Organ celny może zakazać prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym w wypadku, gdy osoby:
- 1) kierujące działalnością podmiotu zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
 - 2) zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa lub składkami na ubezpieczenie społeczne albo jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne, upadłościowe, likwidacyjne lub układowe,
 - 3) prowadzą działalność niezgodnie z przepisami prawa celnego, a w szczególności prowadzą ewidencję niezgodnie z art. 179.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których organ celny może wprowadzić zakazy lub ograniczenia dotyczące prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym. W rozporządzeniu minister właściwy do spraw finansów publicznych wskaże, że prowadzenie działalności w wolnym obszarze celnym może być zakazane lub ograniczone w szczególności w wypadku naruszenia przez prowadzącego działalność w wolnym obszarze celnym przepisów regulujących prowadzenie działalności gospodarczej, zaprzestania prowadzenia działalności w wolnym obszarze celnym na czas dłuższy niż 6 miesięcy bez powiadomienia organu celnego, utraty przez wnioskodawcę tytułu prawnego do korzystania z pomieszczeń lub terenu, gdzie wnioskodawca prowadzi działalność.

Art. 177.

- § 1. Towary niekrajowe podczas ich pozostawiania w wolnym obszarze celnym mogą być:
- 1) dopuszczone do obrotu, na warunkach przewidzianych przez tę procedurę i art. 181,
 - 2) przedmiotem zwyczajowych czynności, o których mowa w art. 116, bez pozwolenia,
 - 3) objęte procedurą uszlachetniania czynnego na warunkach określonych przez tę procedurę,
 - 4) objęte procedurą przetwarzania pod kontrolą celną na warunkach określonych przez tę procedurę,
 - 5) objęte procedurą odprawy czasowej na warunkach określonych przez tę procedurę,
 - 6) przedmiotem zrzeczenia, zgodnie z przepisem art. 187,
 - 7) zniszczone za zgodą organu celnego, po dostarczeniu temu organowi przez osobę zainteresowaną niezbędnych informacji, w szczególności o przyczynach, sposobach i skutkach zniszczenia towaru.
- § 2. Jeżeli towary objęte jedną z procedur, o których mowa w § 1 pkt 3-5, są zużywane lub używane na terenie wolnego obszaru celnego, nie pobiera się zabezpieczenia, o którym mowa w art. 93 § 1.
- § 3. Jeżeli towary objęte są jedną z procedur, o których mowa w § 1 pkt 3-5, organ celny może podejmować odpowiednie czynności kontroli celnej w takim zakresie, jaki jest niezbędny do zapewnienia dozoru celnego wolnych obszarów celnych.

Art. 178.

Towary niekrajowe, do których nie ma zastosowania art. 177, oraz towary krajowe, o których mowa w art. 168 § 1 pkt 2, nie mogą być użyte ani zużyte w wolnych obszarach celnych.

Art. 179.

- § 1. Osoba wykonująca w wolnym obszarze celnym działalność polegającą na składowaniu, obróbce, przerobie, sprzedaży lub kupnie towarów jest

zobowiązana do prowadzenia ewidencji towarowej w sposób zatwierdzony przez organ celny.

- § 2. Towary powinny zostać ujęte w ewidencji towarowej niezwłocznie po ich złożeniu w magazynach, na placach lub w innych miejscach prowadzenia działalności, o której mowa w § 1. Ewidencję towarów należy prowadzić w sposób umożliwiający organom celnym identyfikację towarów oraz w sposób wykazujący ich przemieszczanie.
- § 3. W wypadku przeładunku towarów w wolnym obszarze celnym dokumenty dotyczące tego przeładunku należy przechowywać do dyspozycji organów celnych. Krótkotrwałe składowanie towarów związane z takim przeładunkiem uważane jest za część przeładunku.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ogólne warunki i wzory ewidencji prowadzonej w wolnym obszarze celnym lub składzie wolnocłowym.

Oddział 4

Wyprowadzanie towarów z wolnych obszarów celnych

Art. 180.

- § 1. Towary wyprowadzane z wolnego obszaru celnego mogą zostać:
 - 1) wywiezione lub powrotnie wywiezione poza polski obszar celny,
 - 2) wprowadzone do pozostałej części polskiego obszaru celnego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
- § 2. Wobec towarów wyprowadzanych z wolnego obszaru celnego na pozostały polski obszar celny stosuje się przepisy tytułu III niniejszej ustawy, jednakże do towarów krajowych nie stosuje się art. 47-53.

Art. 181.

- § 1. Jeżeli dług celny powstaje wobec towaru niekrajowego, a wartość celna tego towaru została ustalona w oparciu o cenę faktycznie zapłaconą lub należną, wraz z zawartymi w niej kosztami składowania i utrzymania w stanie nie zmienionym towarów w czasie ich złożenia w wolnym obszarze celnym, to koszty te odlicza się od wartości celnej, o ile są wyodrębnione z ceny faktycznie zapłaconej lub należnej za towar.
- § 2. Jeżeli towar, o którym mowa w § 1, został poddany w wolnym obszarze celnym zwyczajowym czynnościom, o których mowa w art. 116, to na wniosek zgłaszającego, przy ustalaniu kwoty należności celnych przywozowych, uwzględnia się rodzaj, wartość celną oraz ilość towaru, jak gdyby towary te nie były poddane tym czynnościom.

Art. 182.

W wypadku wywozu lub powrotnego wywozu towarów z wolnego obszaru celnego organ celny powinien dokonać sprawdzenia, czy nie zostały naruszone przepisy, które stosuje się do wywozu lub powrotnego wywozu .

Art. 183.

- § 1. W wypadku wprowadzenia lub powrotnego wprowadzenia towarów do pozostałej części polskiego obszaru celnego lub ich objęcia procedurą celną, poświadczenie określone w art. 174 § 4 może zostać wykorzystane w celu udowodnienia krajowego lub niekrajowego statusu celnego tych towarów.
- § 2. W wypadku gdy przez poświadczenie, o którym mowa w § 1, lub w inny sposób osoba zainteresowana nie udowodniła statusu celnego towarów, towary te uważane są za:
- 1) towary krajowe – przy stosowaniu przepisów dotyczących należności celnych wywozowych, pozwoleń wywozowych oraz środków polityki handlowej dotyczących ich wywozu,
 - 2) towary niekrajowe – w innych wypadkach.

Rozdział 2**Powrotny wywóz, zniszczenie i zrzeczenie się towarów****Art. 184.**

Towary niekrajowe mogą:

- 1) zostać powrotnie wywiezione poza polski obszar celny,
- 2) zostać zniszczone,
- 3) stać się przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa.

Art. 185.

- § 1. Powrotny wywóz wymaga odpowiedniego zastosowania przepisów dotyczących wyprowadzania towarów poza polski obszar celny łącznie ze środkami polityki handlowej.
- § 2. O zamiarze powrotnego wywozu towaru należy powiadomić organ celny.
- § 3. Organ celny nie wyraża zgody na dokonanie powrotnego wywozu, jeżeli przepisy, o których mowa w § 1, tak stanowią.
- § 4. W wypadku powrotnego wywozu towarów objętych gospodarczą procedurą celną przepisy art. 64-80 i art. 83 stosuje się odpowiednio.

Art. 186.

- § 1. Zniszczenie towaru może nastąpić po uprzednim wydaniu pozwolenia przez organ celny.
- § 2. Zawiadomienie o zamiarze zniszczenia towarów powinno zostać sporządzone na piśmie.
- § 3. Zawiadomienie, o którym mowa w § 2, należy przedstawić w urzędzie celnym w takim terminie, aby organ celny mógł nadzorować zniszczenie towaru.
- § 4. Organ celny może nakazać zniszczenie towaru, jeżeli przepisy to przewidują. Nakaz zniszczenia towaru może być poprzedzony nakazem dokonania powrotnego wywozu towaru.

- § 5. Odpady i pozostałości pochodzące ze zniszczenia powinny uzyskać jedno z przeznaczeń celnych przewidzianych dla towarów niekrajowych. Pozostają one pod dozorem celnym aż do chwili określonej w art. 35 § 3.
- § 6. Zniszczenie towaru nie powinno pociągać za sobą żadnych kosztów i obciążeń dla organu celnego.

Art. 187.

- § 1. Organ celny może wyrazić zgodę na zrzeczenie się towaru na rzecz Skarbu Państwa bez innych obciążeń niż należności celne przywozowe.
- § 2. Organ celny może odstąpić od warunku, o którym mowa w § 1, jeżeli z okoliczności sprawy wynika, że przyjęcie zrzeczonego towaru nie narazi Skarbu Państwa na straty.

Art. 188.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb postępowania przy zniszczeniu towaru, zrzeczeniu na rzecz Skarbu Państwa oraz powrotnym wywozie, z uwzględnieniem:

- 1) wzoru wniosku bądź określenia wymogów, jakim powinien odpowiadać wniosek o nadanie przeznaczenia celnego w tym zakresie,
- 2) trybu i warunków udzielania pozwoleń na zniszczenie towaru,
- 3) wypadków i warunków, w których towary mogą zostać powrotnie wywiezione poza polski obszar celny.

TYTUŁ V DEPOZYTY

Art. 189.

- § 1. W depozycie urzędu celnego przechowuje się czasowo:
- 1) towary niekrajowe przed uzyskaniem przez nie przeznaczenia celnego bądź towary krajowe nie dopuszczone do wywozu, jeżeli cofnięcie towaru odpowiednio za granicę lub na polski obszar celny albo ich złożenie w magazynie celnym jest niemożliwe lub utrudnione,
 - 2) towary zatrzymane lub zajęte w celu zabezpieczenia należności celnych przywozowych lub celnych wywozowych,
 - 3) inne towary, w wypadkach przewidzianych w odrębnych przepisach.
- § 2. Towary przyjęte do przechowania w depozycie urzędu celnego mogą być przekazane przez organ celny innej osobie do przechowania pod dozorem celnym.
- § 3. Przechowaniu w depozycie nie podlegają towary niebezpieczne, szkodliwe dla zdrowia lub środowiska naturalnego oraz łatwo psujące się.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:
- 1) szczegółowe warunki oraz sposoby przechowywania towarów w depozycie,
 - 2) terminy przechowania towarów w depozycie.

TYTUŁ VI

OPERACJE UPRIWILEJOWANE

DZIAŁ I

Zwolnienia

Rozdział 1

Przepisy ogólne

Art. 190¹.

art. 190 skreślony

- § 1. Zwolnienia od cła przewidziane w niniejszym dziale stosuje się do towarów obejmowanych procedurą dopuszczenia do obrotu lub procedurą wywozu.
- § 2. Zwolnienia od cła przewidziane w niniejszym dziale stosuje się jedynie na wniosek zgłaszającego przedstawiony organom celnym najpóźniej w chwili składania zgłoszenia celnego.

Art. 190².

Do celów stosowania niniejszego działu:

- 1) za środek transportu przeznaczony do działalności gospodarczej – uważa się, wykorzystywany w działalności gospodarczej, każdy mechaniczny pojazd drogowy, który ze względu na rodzaj, budowę lub wyposażenie jest przeznaczony do przewozu towarów lub osób, a także specjalistyczny mechaniczny pojazd drogowy,
- 2) za prywatny środek transportu – uważa się mechaniczny pojazd drogowy oraz przyczepę do niego, kempingową przyczepę mieszkalną, łódź, samolot i rower, służący do użytku osobistego i nieprzeznaczony do odpłatnego przewozu osób lub do odpłatnego bądź nieodpłatnego transportu towarów w celach handlowych lub do działalności gospodarczej,
- 3) za rzeczy osobistego użytku – uważa się towary bezpośrednio używane przez osobę fizyczną lub wykorzystywane w jej gospodarstwie domowym, jeżeli ich ilość lub rodzaj nie wskazują na przeznaczenie handlowe lub do działalności gospodarczej, a także przenośny sprzęt niezbędny do wykonywania przez tę osobę zawodu,
- 4) za środki trwałe – uważa się sprowadzone z zagranicy towary kompletne lub w częściach (mające cechy kompletności) i zdadne do użytku w momencie przywozu oraz o trwałości pozwalającej na ich używanie przynajmniej przez 3 lata, ujęte w jednej fakturze,
- 5) za próbkę – uważa się najmniejszą ilość towaru, pobraną z dużej partii, która zachowuje skład oraz wszystkie właściwości fizyczne, fizykochemiczne i chemiczne lub biologiczne towaru; w wypadku próbki reklamowej jest to najmniejsza ilość towaru załączona do oferty, wysłana w celach reklamowych lub akwizycyjnych, umożliwiająca zorientowanie ewentualnego klienta o jakości towaru lub, w wypadku zawarcia kontraktu

na podstawie próbek, zobowiązująca do dostarczenia towarów zgodnie z próbkami,

- 6) za procedury księgowe – uważa się procedury wynikające z dokumentacji, o której mowa w art. 10 ustawy z dnia 29 września 1994 r. o rachunkowości (Dz.U. Nr 121, poz. 591, z 1997 r. Nr 32, poz. 183, Nr 43, poz. 272, Nr 88, poz. 554, Nr 118, poz. 754, Nr 139, poz. 933 i 934, Nr 140, poz. 939 i Nr 141, poz. 945, z 1998 r. Nr 60, poz. 382, Nr 106, poz. 668, Nr 107, poz. 669 i Nr 155, poz. 1014, z 1999 r. Nr 9, poz. 75 i Nr 83, poz. 931 oraz z 2000 r. Nr 60, poz. 703, Nr 94, poz. 1037 i Nr 113, poz. 1186), opisującej przyjęte przez jednostkę zasady rachunkowości, a w szczególności zasady prowadzenia odpowiednich kont ksiąg pomocniczych, przeznaczonych do ewidencji zwolnionych od cła składników majątku trwałego i obrotowego.

Rozdział 2

Zwolnienia od cła w przywozie

Art. 190³.

Towary, o których mowa w niniejszym rozdziale, zwolnione są od cła zarówno w wypadku bezpośredniego przywozu z zagranicy, jak i wcześniejszego objęcia inną procedurą celną, która nie zmieniała ich statusu celnego.

Art. 190⁴.

§ 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 2, są rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, przybywającej na polski obszar celny na pobyt stały lub powracającej z czasowego pobytu za granicą, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) rzeczy służyły osobistemu użytkowi tej osoby w miejscu poprzedniego pobytu za granicą, z tym, że prywatne środki transportu musiały służyć takiemu użytkowi przez okres co najmniej 6 miesięcy przed datą zakończenia pobytu za granicą, chyba że prawo kraju poprzedniego pobytu ogranicza możliwość rejestracji prywatnych środków transportu bądź wprowadza warunki konstrukcyjne lub techniczne znacząco różniące się od obowiązujących w kraju,
- 2) rzeczy będą przeznaczone w kraju do takiego samego celu, w jakim były używane za granicą,
- 3) osoba fizyczna przebywała poza polskim obszarem celnym za zgodą władz kraju pobytu przez co najmniej kolejnych 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu,
- 4) od daty ostatniego zgłoszenia celnego zwalniającego od cła towary na podstawie niniejszego artykułu minęło co najmniej 36 miesięcy.

§ 2. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- 3) środków transportu przeznaczonych do działalności gospodarczej.

§ 2a. Warunek, o którym mowa w § 1 pkt 1, nie dotyczy członków służby zagranicznej.

- § 3. Rzeczy osobistego użytku zwolnione są od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia zakończenia pobytu za granicą.
- § 4. Dopuszczenie do obrotu rzeczy osobistego użytku może zostać dokonane partiami, w terminie, o którym mowa w § 3.
- § 5. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.
- § 6. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wydzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, dokonane przed upływem terminu, o którym mowa w § 5, wymaga uprzedniego pisemnego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 7. W wypadku mienia cudzoziemców, którym nadano status uchodźcy lub udzielono azylu, oraz osób krajowych zmuszonych do przybycia na polski obszar celny ze względu na wyjątkowe okoliczności polityczne w kraju poprzedniego pobytu, organ celny może zezwolić na niestosowanie warunków określonych w § 1 pkt 1 i 2, § 3 i § 5 oraz ograniczeń, o których mowa w § 2 pkt 3.
- § 8. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się także w odniesieniu do rzeczy stanowiących mienie osoby fizycznej, zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu przed dniem zakończenia pobytu za granicą, jeżeli osoba ta zobowiąże się do przesiedlenia się do kraju przed upływem 6 miesięcy od dnia przedstawienia organowi celnemu takiego zobowiązania i jeżeli złożone zostanie zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego. W wypadku osób przybywających do kraju na pobyt stały zobowiązanie uważa się za wypełnione z dniem okazania organowi celnemu dokumentów potwierdzających osiedlenie się na polskim obszarze celnym. Terminy określone w § 1 pkt 1 i § 3 liczy się od dnia objęcia towaru procedurą dopuszczenia do obrotu, natomiast termin określony w § 5 liczy się od dnia wykonania zobowiązania.
- § 9. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się także:
- 1) w odniesieniu do rzeczy osobistego użytku osoby fizycznej, która miała miejsce pobytu za granicą przez okres krótszy niż 12 miesięcy, nie krócej jednak niż 6 miesięcy, jeżeli osoba ta udowodni, że nie miała wpływu na skrócenie pobytu,
 - 2) w wypadku gdy osoba fizyczna nie zachowa terminu określonego w § 3, jeżeli udowodni, iż uchybienie nastąpiło bez jej winy.
- § 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zagranicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, oraz może określić, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, które z warunków określonych w § 1-§ 6 nie będą miały zastosowania wobec osób fizycznych przyjeżdżających na polski obszar celny na pobyt stały na podstawie wizy repatriacyjnej.

Art. 190⁵.

- § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 6, są rzeczy osobistego użytku oraz rzeczy nowe, należące do osoby fizycznej niemającej miejsca zamieszkania w kraju, przybywającej do kraju na pobyt stały w związku z zawarciem związku małżeńskiego, jeżeli osoba ta miała miejsce pobytu za granicą przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających zmianę miejsca pobytu.
- § 2. Zwolnienie od cła stosuje się także w odniesieniu do prezentów zwyczajowo ofiarowywanych w związku z zawarciem związku małżeńskiego osobom, o których mowa w § 1, pod warunkiem, że zostały one ofiarowane przez osoby mające miejsce zamieszkania za granicą i wartość poszczególnych prezentów nie jest wyższa niż równowartość 1000 EURO.
- § 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 i § 2, nie stosuje się, jeżeli osoba fizyczna przybywająca na polski obszar celny na pobyt stały korzysta ze zwolnienia od cła, o którym mowa w art. 190⁴.
- § 4. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1 i § 2, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.
- § 5. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy dokonane przed upływem terminu, o którym mowa w § 4, wymaga uprzedniego pisemnego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 6. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 i § 2, nie stosuje się do:
- 1) napojów alkoholowych,
 - 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych.
- § 7. Towary, o których mowa w § 1 i § 2, podlegają zwolnieniu od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 4 miesięcy od dnia zawarcia związku małżeńskiego przez osobę uprawnioną do zwolnienia od cła i pod warunkiem przedstawienia przez tę osobę dokumentu potwierdzającego zawarcie związku małżeńskiego.
- § 8. Dopuszczenie do obrotu towarów, o których mowa w § 1 i w § 2, może zostać dokonane partiami, w terminie określonym w § 7.
- § 9. Zwolnienie od cła stosuje się także, w odniesieniu do towarów zgłoszonych do procedury dopuszczenia do obrotu, przed ustalonym dniem zawarcia związku małżeńskiego, nie wcześniej jednak niż 2 miesiące przed tym dniem, jeżeli złożone zostanie zabezpieczenie w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego.
- § 10. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zezwolić na zastosowanie zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule:
- 1) osobie, która przebywała za granicą przez okres krótszy niż określony w § 1, jeżeli osoba ta udowodni, że jej zamiarem było przebywanie za granicą przez co najmniej 12 miesięcy,
 - 2) osobie, która przed podjęciem decyzji o zawarciu związku małżeńskiego czasowo przebywała na polskim obszarze celnym, pod warunkiem że

bezpośrednio przed rozpoczęciem czasowego pobytu osoba ta przez okres co najmniej 12 miesięcy miała miejsce stałego pobytu za granicą,

- 3) gdy osoba nie zachowa terminu określonego w § 7, jeżeli udowodni, że uchybienie to nastąpiło bez jej winy.

§ 11. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, oraz może określić tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe.

Art. 190⁶.

§ 1. Zwolnione od cła są rzeczy osobistego użytku pochodzące ze spadku otrzymane przez:

- 1) osobę fizyczną mającą miejsce zamieszkania w kraju albo
- 2) osobę prawną mającą siedzibę w kraju, której statut nie dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 2. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- 3) środków transportu przeznaczonych do działalności gospodarczej,
- 4) nieprzenośnego sprzętu, który służył osobie zmarłej do prowadzenia działalności gospodarczej lub do wykonywania zawodu,
- 5) zapasów surowców, półproduktów lub wyrobów gotowych, wykorzystywanych do produkcji,
- 6) żywego inwentarza,
- 7) zapasów produktów rolnych, których ilość jest większa niż przeznaczona na niezbędne potrzeby domowe rodziny.

§ 3. Rzeczy, o których mowa w § 1, podlegają zwolnieniu od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 2 lat, licząc od dnia nabycia przez osobę uprawnioną praw do spadku na mocy prawomocnego postanowienia o stwierdzeniu nabycia spadku.

§ 4. Dopuszczenie do obrotu rzeczy, o których mowa w § 1, może zostać dokonane partiami, w terminie określonym w § 3.

§ 5. Organ celny może, w szczególnie uzasadnionych wypadkach, zezwolić na zastosowanie zwolnienia od cła rzeczy, o których mowa w niniejszym artykule, pomimo niespełnienia warunku określonego w § 3, jeżeli osoba udowodni, iż uchybienie terminu nastąpiło bez jej winy.

§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki i dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła rzeczy, o których mowa w § 1.

Art. 190⁷.

§ 1. Zwolnione od cła są rzeczy osobistego użytku służące osobie fizycznej niemającej miejsca zamieszkania w kraju do wyposażenia jej mieszkania lub domu w kraju, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:

- 1) osoba ta udowodni, iż ma miejsce zamieszkania za granicą przez okres co najmniej 12 miesięcy poprzedzających przyjazd do kraju,

- 2) rzeczy służyły osobistemu użytkowi tej osoby przez okres co najmniej 6 miesięcy przed dniem przywozu na polski obszar celny,
 - 3) rodzaj i ilość rzeczy wskazuje na przeznaczenie do zwykłego wyposażenia mieszkania lub domu,
 - 4) mieszkanie lub dom stanowią własność osoby korzystającej ze zwolnienia od cła lub zostały przez nią wynajęte na okres co najmniej 2 lat,
 - 5) osoba ta zobowiąże się, iż nie będzie wynajmowała mieszkania lub domu osobom trzecim w okresie nieobecności jej lub rodziny.
- § 2. Udzielenie zwolnienia może zostać uzależnione od złożenia zabezpieczenia na okres 2 lat w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego, który mógłby powstać w wypadku określonym w § 5.
- § 3. Zwolnienie może zostać zastosowane tylko jeden raz w odniesieniu do wyposażenia każdego kolejnego mieszkania lub domu osoby uprawnionej do korzystania ze zwolnienia.
- § 4. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 2 lat, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.
- § 5. W wypadku wynajęcia lub odstąpienia mieszkania lub domu osobom trzecim przed upływem 2 lat, licząc od dnia dopuszczenia do obrotu rzeczy, o których mowa w § 1, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu tego wynajęcia lub odstąpienia i według stawek celnych obowiązujących w tym dniu, z zastrzeżeniem § 7.
- § 6. W wypadku odpłatnego lub nieodpłatnego wypożyczenia, oddania w zastaw, wynajęcia lub odstąpienia rzeczy, o których mowa w § 1, przed upływem 2 lat, licząc od dnia objęcia ich procedurą dopuszczenia do obrotu, § 5 stosuje się odpowiednio.
- § 7. Dług celny nie powstaje, gdy rzeczy, o których mowa w § 1, zostały użyte do wyposażenia kolejnego mieszkania lub domu, jeżeli zostaną zachowane warunki określone w § 1 pkt 4 i 5.
- § 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki przestrzennej i mieszkaniowej określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb, warunki, a także rodzaj i ilość rzeczy przeznaczonych do zwykłego wyposażenia mieszkania lub domu oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190⁸.

- § 1. Zwolnione od cła są rzeczy potrzebne do nauki studenta lub ucznia, rzeczy przeznaczone do zwyczajowego wyposażenia jego pokoju oraz należące do niego odzież, jeżeli przybywa on na polski obszar celny z zamiarem nauki i rzeczy te są wykorzystywane na jego osobiste potrzeby podczas pobytu związanego z nauką.
- § 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się do rzeczy należących do osób przyjętych w poczet studentów dziennych albo wieczorowych studiów o pełnym wymiarze godzinowym lub wpisanych na listę uczniów szkoły podstawowej, gimnazjum lub szkoły ponadgimnazjalnej, lub szkoły ponadpodstawowej.

- § 3. Zwolnienie od cła rzeczy potrzebnych do nauki oraz rzeczy przeznaczonych do zwyczajowego wyposażenia pokoju studenta lub ucznia stosuje się raz w roku szkolnym.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania określi, w drodze rozporządzenia, normy ilościowe lub wartościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190⁹.

- § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 2, są towary umieszczone w przesyłkach wysyłanych z zagranicy bezpośrednio do osoby znajdującej się na polskim obszarze celnym, pod warunkiem że łączna wartość towarów w przesyłce nie przekracza równowartości 22 EURO.
- § 2. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:
- 1) napojów alkoholowych,
 - 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
 - 3) perfum i wód toaletowych.

Art. 190¹⁰.

- § 1. Zwolnione od cła, w ramach ustanowionych norm, są towary umieszczone w przesyłce wysyłanej z zagranicy przez osobę fizyczną i przeznaczonej dla osoby fizycznej znajdującej się na polskim obszarze celnym, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) przesyłka ma charakter okazjonalny,
 - 2) przesyłka zawiera towary wyłącznie osobistego użytku, których ilość i rodzaj nie wskazują na ich przeznaczenie handlowe,
 - 3) odbiorca nie jest obowiązany do uiszczenia jakichkolwiek opłat na rzecz nadawcy w związku z otrzymaniem przesyłki.
- § 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się do kwoty 45 EURO na przesyłkę. W wypadku gdy łączna wartość towarów w przesyłce przekracza tę kwotę, zwolnienie od cła stosuje się do wysokości tej kwoty w stosunku do towarów, które, przywożone oddzielnie, mogłyby korzystać z takiego zwolnienia.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, tryb, warunki, normy ilościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190¹¹.

- § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 3 i § 4, są środki trwałe należące do przedsiębiorcy wykonującego działalność wytwórczą, budowlaną, handlową, usługową, wydobywczą lub rolniczą, który zaprzestał prowadzenia tej działalności za granicą i zamierza wykonywać podobną działalność na polskim obszarze celnym, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) środki trwałe były używane przez przedsiębiorcę w miejscu poprzedniego wykonywania działalności przez okres co najmniej 12 miesięcy przed datą zaprzestania działalności przedsiębiorstwa za granicą,

- 2) środki trwałe są przeznaczone na polskim obszarze celnym do takiego samego celu, w jakim były używane za granicą,
 - 3) rodzaj i ilość przywożonych rzeczy odpowiadają rodzajowi i skali dotychczasowej działalności prowadzonej przez przedsiębiorcę.
- § 2. W wypadku korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, przez właściciela gospodarstwa rolnego, zwolniony od cła jest także żywy inwentarz.
- § 3. Jeżeli powoduje to rozpoczęcie prowadzenia nowej działalności, zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się także w wypadku zaprzestania działalności związanej z połączeniem się przedsiębiorców lub nabyciem albo przejściem w posiadanie przez przedsiębiorcę krajowego zorganizowanej części mienia przedsiębiorcy zagranicznego.
- § 4. Zwolnienia od cła nie stosuje się również do:
- 1) środków transportu, które nie służą do wykonywania działalności gospodarczej,
 - 2) zapasów przeznaczonych do spożycia przez ludzi lub zwierzęta,
 - 3) materiałów pędnych,
 - 4) zapasów surowców, półproduktów i wyrobów gotowych, wykorzystywanych do produkcji,
 - 5) inwentarza żywego stanowiącego własność przedsiębiorcy, który prowadzi działalność gospodarczą w zakresie obrotu zwierzętami hodowanymi.
- § 5. Środki trwałe podlegają zwolnieniu od cła, jeżeli zostały zgłoszone do procedury dopuszczenia do obrotu przed upływem 12 miesięcy od dnia zaprzestania działalności przedsiębiorstwa za granicą.
- § 6. Zwolnienie od cła rzeczy, o których mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem ich nieodstępowania przez okres 12 miesięcy, licząc od dnia objęcia procedurą dopuszczenia do obrotu.
- § 7. W wypadku istnienia ryzyka nadużycia odstąpienia rzeczy termin, o którym mowa w § 6, może zostać przedłużony do 36 miesięcy.
- § 8. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy dokonane przed upływem okresu, o którym mowa w § 6 i § 7, wymaga uprzedniego pisemnego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego według stanu i wartości celnej towaru w dniu tego odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 9. Organ celny może w szczególnie uzasadnionych wypadkach zezwolić na zastosowanie zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule w wypadku, gdy:
- 1) przedsiębiorca nie spełnia warunku określonego w § 1 pkt 1,
 - 2) przedsiębiorca nie zachowa terminu określonego w § 5, jeżeli udowodni, iż uchybienie nastąpiło bez jego winy.
- § 10. Zwolnione od cła są również środki trwałe należące do osób wykonujących wolne zawody, w rozumieniu ustawy z dnia 15 września 2000 r. – Kodeks spółek handlowych (Dz.U. Nr 94, poz. 1037), które uzyskały prawo do wykonywania takich zawodów na polskim obszarze celnym, oraz osób prawnych nieprowadzących działalności gospodarczej, które przenoszą swoją

działalność z zagranicy na polski obszar celny; § 1-§ 9 stosuje się odpowiednio.

Art.190¹².

- § 1. Zwolnione od cła są produkty rolne oraz produkty hodowli, pszczelarstwa, ogrodnictwa i leśnictwa, uzyskane na nieruchomościach znajdujących się za granicą państwa i przylegających do polskiego obszaru celnego, użytkowanych przez osoby krajowe, prowadzące gospodarstwo rolne lub działalność przetwórczą na polskim obszarze celnym, na gruntach przylegających do granicy państwowej, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) produkty te zostały poddane jedynie zabiegom, które zwykle są dokonywane po ich zebraniu lub wyprodukowaniu,
 - 2) w wypadku produktów hodowli – produkty takie uzyskano od zwierząt wyhodowanych na polskim obszarze celnym lub dopuszczonych do obrotu na polskim obszarze celnym,
 - 3) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez osobę prowadzącą gospodarstwo rolne lub na jej rzecz.
- § 2. Do produktów rybołówstwa i gospodarki rybnej prowadzonej przez polskich rybaków w wodach płynących i jeziorach stanowiących granicę polskiego obszaru celnego oraz do produktów łowiectwa prowadzonego przez polskich myśliwych na tych jeziorach i wodach płynących przepis § 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 190¹³.

Zwolnione od cła, na zasadzie wzajemności, są nasiona, nawozy i inne produkty służące do uprawy ziemi i roślin, przeznaczone do wykorzystania na nieruchomościach znajdujących się w kraju i przylegających do granicy państwowej, użytkowanych przez osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub przetwórcze za granicą, na gruntach przylegających do granicy państwowej, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) ilość przywożonych produktów nie przekracza ilości niezbędnej do uprawy lub prowadzenia gospodarstwa,
- 2) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez osobę prowadzącą gospodarstwo rolne lub na jej rzecz.

Art. 190¹⁴.

- § 1. Zwolnione od cła, w ramach ustanowionych norm, są towary przywożone w bagażu osobistym podróżnego przybywającego na polski obszar celny, jeżeli ilość i rodzaj tych towarów nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.
- § 2. Dla celów stosowania niniejszego artykułu:

- 1) za bagaż osobisty – uważa się bagaż podręczny lub bagaż nadany (bagaż, który po przyjęciu i zarejestrowaniu go przez przewoźnika w miejscu wyjazdu lub wylotu nie jest dostępny dla podróżnego w czasie odbywania podróży, w tym także podczas przerw w podróży i zmiany środka transportu na inny),
- [2) za strefę nadgraniczną - uważa się obszar przylegający po obydwu stronach granicy Rzeczypospolitej Polskiej o szerokości 15 kilometrów

oraz cały obszar gmin, których chociażby część położona jest w tym obszarze.]

<2) za strefę nadgraniczną - uważa się obszar przylegający po obydwu stronach granicy Rzeczypospolitej Polskiej o szerokości 15 kilometrów oraz cały obszar gmin lub innych podstawowych jednostek podziału terytorialnego, których chociażby część położona jest w tym obszarze.>

- § 3. Zwolnione od cła, w ramach ustanowionych norm, są również towary przywożone w bagażu osobistym przez osobę, która:
- 1) ma miejsce zamieszkania w strefie nadgranicznej, z zastrzeżeniem § 4, lub
 - 2) przekracza granicę w związku z wykonywaną pracą w strefie nadgranicznej, lub
 - 3) przekracza granicę w związku z wykonywaną pracą w zakresie obsługi środka transportu wykorzystywanego w ruchu międzynarodowym.
- § 4. Podróżny mający miejsce zamieszkania w polskiej części strefy nadgranicznej może korzystać ze zwolnienia, o którym mowa w § 1, pod warunkiem że udowodni, iż nie przyjeżdża ze strefy nadgranicznej w kraju sąsiadującym z Rzeczpospolitą Polską, i jeżeli nie przekracza granicy w związku z wykonywaną pracą w zakresie obsługi środka transportu wykorzystywanego w ruchu międzynarodowym.
- § 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 i w § 3.

Art. 190¹⁵.

- § 1. Zwolnione od cła są towary o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym, umieszczone w wykazie, o którym mowa w § 11, bez względu na osobę i cel, dla których są przywożone.
- § 2. Zwolnione od cła są towary o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym, umieszczone w wykazie, o którym mowa w § 12, przywożone dla:
- 1) jednostek budżetowych prowadzących działalność o charakterze edukacyjnym lub naukowym albo
 - 2) jednostek lub organizacji prowadzących działalność o charakterze edukacyjnym, naukowym lub kulturowym.
- § 3. Zwolniona od cła jest także aparatura naukowa i przyrządy przeznaczone wyłącznie do celów niehandlowych, wymienione w wykazie, o którym mowa w § 13, jeżeli przywożone są dla:
- 1) instytucji publicznych lub użyteczności publicznej, których podstawową działalnością jest prowadzenie badań naukowych lub nauczanie, albo
 - 2) prywatnych instytucji lub organizacji, których wyłączną działalnością jest prowadzenie badań naukowych lub nauczanie.
- § 4. Dla celów stosowania niniejszego artykułu:
- 1) za przyrządy lub aparaturę naukową uważa się towary, które ze względu na swoje parametry techniczne i wyniki pomiarów, jakie za ich pomocą można uzyskać, mogą być przeznaczone głównie do prowadzenia działalności naukowej lub nauczania,

nowe brzmienie pkt 2 w § 2 w art. 190¹⁴ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

- 2) za przeznaczone do celów niehandlowych uważa się przyrządy lub aparaturę przeznaczoną do prowadzenia badań naukowych lub nauczania nieprowadzonych z zamiarem osiągnięcia zysku.
- § 5. Zwolnione od cła są również elementy, części zamienne i akcesoria do aparatury badawczo-pomiarowej zwolnionej od cła oraz narzędzia służące do utrzymania, kontroli lub naprawy tej aparatury, pod warunkiem że są przywożone jednocześnie z tą aparaturą.
- § 6. Jeżeli elementy, części zamienne, akcesoria i narzędzia są przywożone później niż aparatura, to mogą być one zwolnione od cła pod warunkiem, że jednoznacznie można stwierdzić, iż są one przeznaczone do aparatury, która była przywieziona na polski obszar celny z zastosowaniem zwolnienia od cła.
- § 7. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wydzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy zwolnionych od cła na podstawie § 2 i § 3 wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 8. Dług celny nie powstaje, jeżeli zostaną spełnione łącznie następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, która spełnia warunki do skorzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
 - 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
 - 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne dotyczące dopuszczenia do obrotu towaru zwolnionego od cła, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.
- § 9. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia od cła, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia od cła przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 10. Osoba, o której mowa w § 8 pkt 1, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 7-§ 9 stosuje się odpowiednio.
- § 11. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów, o których mowa w § 1.
- § 12. Minister właściwy do spraw szkolnictwa wyższego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania, ministrem właściwym do spraw kultury i ochrony dziedzictwa narodowego oraz ministrem właściwym do spraw finansów

publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów oraz wykaz kategorii jednostek i organizacji uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w § 2. W wykazie mogą być umieszczone wyłącznie towary, których odpowiedniki nie są produkowane w kraju. W wykazie mogą być umieszczone tylko te jednostki, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

- § 13. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego, ministrem właściwym do spraw oświaty i wychowania oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz prywatnych instytucji lub organizacji, o których mowa w § 3, oraz aparatury i przyrządów naukowych przywożonych dla tych instytucji. W wykazie mogą być umieszczone wyłącznie aparatura lub przyrządy naukowe, których odpowiedniki nie są produkowane w kraju. W wykazie mogą być zamieszczone tylko te jednostki i organizacje, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania towarów zwolnionych od cła.
- § 14. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe zasady, tryb i dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1-§ 3.

Art. 190¹⁶.

§ 1. Zwolnione od cła są:

- 1) zwierzęta przeznaczone do badań laboratoryjnych,
- 2) nieprodukowane na terenie Rzeczypospolitej Polskiej substancje biologiczne lub chemiczne nadające się głównie do celów naukowych, przywożone w ilościach, które nie wskazują na przeznaczenie handlowe.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem, że towary są przeznaczone dla instytucji publicznych, których podstawową działalnością jest nauczanie lub prowadzenie badań naukowych, albo dla wydzielonych jednostek tych instytucji, jeżeli podstawową działalnością tych jednostek jest prowadzenie badań naukowych lub nauczanie.

§ 3. Minister właściwy do spraw nauki w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz substancji, o których mowa w § 1 pkt 2. W wykazie mogą być umieszczone wyłącznie substancje biologiczne lub chemiczne, których odpowiedniki nie są produkowane w kraju i których specyfika lub stopień czystości czyni z nich substancje nadające się głównie do celów naukowych.

nowe brzmienie pkt 1
w § 1 w art. 190¹⁷
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

Art. 190¹⁷.

§ 1. Zwolnione od cła są:

[1) substancje lecznicze pochodzenia ludzkiego, a w szczególności krew i jej pochodne, wysuszone osocze krwi, surowica i utrwalone roztwory osocza, immunoglobiny i fibrynogen,]

<1) substancje lecznicze pochodzenia ludzkiego, a w szczególności krew, osocze i inne preparaty krwiopochodne, preparaty czynników krzepnięcia, albumina i immunoglobuliny,>

- 2) odczynniki służące do określania grupy krwi i wykrywania niezgodności grup krwi, bez względu na źródło i sposób ich wytworzenia,
- 3) odczynniki służące do określania grup zgodności tkankowej u ludzi, bez względu na źródło i sposób ich wytworzenia,
- 4) opakowania specjalnie przystosowane do przewozu towarów określonych w pkt 1-3 oraz rozpuszczalniki i dodatki potrzebne do ich użycia, jeżeli są przywożone jednocześnie z tymi towarami.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towary są przeznaczone dla instytucji lub laboratoriów prowadzących działalność medyczną lub naukową niemającą charakteru handlowego, ujętych w wykazie instytucji i laboratoriów uprawnionych do korzystania ze zwolnienia od cła,
- 2) towarom towarzyszy świadectwo zgodności wydane przez odpowiednie władze kraju wysyłki,
- 3) towary są przewożone w pojemniku opatrzonym etykietą identyfikacyjną.

§ 3. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wykaz instytucji i laboratoriów prowadzących działalność medyczną lub naukową, niemającą charakteru handlowego, wykorzystujących towary, o których mowa w § 1,
- 2) dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła

– uwzględniając w szczególności zakres i rodzaj działalności instytucji lub laboratorium.

W wykazie umieszczone mogą być instytucje i laboratoria, w których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190¹⁸.

§ 1. Zwolnione od cła są:

- 1) przyrządy i aparatura przeznaczone do prowadzenia badań naukowych, diagnozowania lub leczenia,
- 2) części zamienne, elementy i specjalne wyposażenie przeznaczone do przyrządów i aparatury, o których mowa w pkt 1, jeżeli zostały one przywiezione jednocześnie z nimi lub zostały przywiezione później, ale uznano je za przeznaczone do przyrządów lub aparatury, które zostały wcześniej zwolnione od cła,
- 3) narzędzia używane do utrzymania, kontroli lub naprawy przyrządów i aparatury, o których mowa w pkt 1, jeżeli zostały przywiezione jednocześnie z nimi lub zostały przywiezione później i jednoznacznie można stwierdzić, iż są przeznaczone do przyrządów i aparatury, które były wcześniej zwolnione od cła.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towary przekazane są nieodpłatnie przez organizacje charytatywne lub osoby fizyczne jako dary szpitalom, innym jednostkom służby zdrowia lub medycznym instytutom badawczym ujętym w wykazie, o którym mowa w § 7, lub zakupione przez takie jednostki w całości z funduszy przekazanych przez organizacje charytatywne lub uzyskanych w drodze zbiórki publicznej,
 - 2) przekazanie towarów nie jest związane z działalnością gospodarczą,
 - 3) ofiarodawca nie jest w żaden sposób powiązany z producentem towarów, które mają być zwolnione od cła.
- § 3. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wydzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu tego odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 4. W wypadku, o którym mowa w § 3, dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, która spełnia warunki do korzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
 - 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do korzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
 - 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne do procedury dopuszczenia do obrotu, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.
- § 5. Jeżeli towar zostanie użyty niezgodnie z przeznaczeniem, o którym mowa w § 1, lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia określonego w niniejszym artykule, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 6. Osoba, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 3-§ 5 stosuje się odpowiednio.
- § 7. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw nauki, ministrem właściwym do spraw szkolnictwa wyższego oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz szpitali i innych jednostek służby zdrowia oraz medycznych instytutów badawczych, o których mowa w § 2 pkt 1. W wykazie mogą być umieszczone szpitale i inne jednostki służby zdrowia oraz medyczne instytuty badawcze, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.
- § 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, zasady i tryb oraz dokumenty niezbędne do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1.

Art. 190¹⁹.

- § 1. Zwolnione od cła są przesyłki zawierające próbki substancji posiadających atest Światowej Organizacji Zdrowia i przeznaczone do kontroli jakości surowców używanych do produkcji środków farmaceutycznych i leków, przywożone dla instytucji powołanych do tego celu.
- § 2. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wykaz instytucji powołanych do kontroli jakości surowców używanych do produkcji środków farmaceutycznych i leków. W wykazie umieszczone mogą być wyłącznie instytucje, które wykorzystują substancje posiadające atest Światowej Organizacji Zdrowia w celu kontroli jakości surowców używanych do produkcji środków farmaceutycznych i leków bez jakiegokolwiek przeznaczenia handlowego. W wykazie mogą być umieszczone tylko te instytucje, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190²⁰.

Zwolnione od cła są środki farmaceutyczne i leki przeznaczone do leczenia ludzi lub zwierząt przybyłych z zagranicy, uczestniczących w międzynarodowych imprezach sportowych organizowanych na terenie kraju, jeżeli ich ilość i rodzaj są odpowiednie do celu, w jakim są przywożone, i do czasu trwania imprezy sportowej.

Art. 190²¹.

§ 1. Zwolnione od cła są:

- 1) towary będące artykułami pierwszej potrzeby, przywożone przez organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne statutowo powołane do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, przeznaczone do nieodpłatnej dystrybucji wśród osób potrzebujących,
- 2) towary przekazywane nieodpłatnie przez osoby mające swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą, bez zamiaru wykorzystania ich przez obdarowanego do celów handlowych, przeznaczone dla organizacji społecznych lub jednostek organizacyjnych statutowo powołanych do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, wykorzystywane do zebrania funduszy w trakcie zbiórek publicznych organizowanych na rzecz osób potrzebujących,
- 3) wyposażenie i materiały biurowe przekazywane nieodpłatnie przez osoby mające swoje miejsce zamieszkania lub siedzibę za granicą i bez zamiaru wykorzystania ich przez obdarowanego do celów handlowych, przeznaczone dla organizacji społecznych lub jednostek organizacyjnych statutowo powołanych do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, wykorzystywanych jedynie dla potrzeb ich funkcjonowania i realizacji celów działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej.

§ 2. Organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne, o których mowa w § 1, mogą korzystać ze zwolnienia od cła, jeżeli statuty tych organizacji nie dopuszczają prowadzenia działalności gospodarczej.

- § 3. Dla celów stosowania niniejszego artykułu za artykuły pierwszej potrzeby uważa się towary niezbędne do zaspokojenia najważniejszych potrzeb osób, takie jak: artykuły żywnościowe, lekarstwa, odzież.
- § 4. Zwolnienia od cła, o których mowa w § 1, udziela się tym organizacjom lub jednostkom organizacyjnym, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.
- § 5. Zwolnienia od cła, o których mowa w § 1, nie stosuje się do:
- 1) napojów alkoholowych,
 - 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
 - 3) kawy i herbaty,
 - 4) środków transportu, z wyjątkiem ambulansów.
- § 6. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 7. W wypadku, o którym mowa w § 6, dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, która spełnia warunki do korzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
 - 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do korzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
 - 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne do procedury dopuszczenia do obrotu, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.
- § 8. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do korzystania ze zwolnienia od cła lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia określonego w niniejszym artykule, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 9. Osoba, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 6-§ 8 stosuje się odpowiednio.
- § 10. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki może określić, w drodze rozporządzenia, rodzaj dokumentów i zakres informacji wymaganych do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła, a także wykaz towarów, do których nie stosuje się zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1. Wykaz może obejmować wyłącznie towary, w stosunku do których stosowanie zwolnienia od cła mogłoby naruszyć interesy przemysłu krajowego.

Art. 190²².

- § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 3, są sprzęt i urządzenia rehabilitacyjne ułatwiające lub umożliwiające proces rehabilitacji leczniczej i zawodowej osób niepełnosprawnych oraz towary specjalnie przystosowane do celów pomocy naukowej, kulturalnej i podnoszenia kwalifikacji zawodowych tych osób, jeżeli towary te są przywożone przez:
- 1) osoby niepełnosprawne na ich własny użytek, pod warunkiem przedłożenia organom celnym orzeczenia ustalającego stopień niepełnosprawności,
 - 2) organizacje społeczne, których statut nie dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej oraz podstawowym celem statutowym jest rehabilitacja i pomoc osobom niepełnosprawnym.
- § 2. Zwolnienia od cła stosuje się także do:
- 1) części zamiennych, elementów i specjalnego wyposażenia przeznaczonych do towarów, o których mowa w § 1,
 - 2) narzędzi używanych do utrzymania, kontroli, kalibrowania lub naprawy towarów, o których mowa w § 1,
 - pod warunkiem że te części zamienne, elementy, wyposażenie lub narzędzia zostały przywiezione jednocześnie z towarami, o których mowa w § 1, lub zostały przywiezione później, ale można jednoznacznie stwierdzić, iż są przeznaczone do takich towarów, które wcześniej zostały zwolnione od cła.
- § 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do środków transportu.
- § 4. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wydzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 5. Dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, o której mowa w § 1, spełniającej warunki do skorzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,
 - 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
 - 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne dotyczące dopuszczenia do obrotu towaru zwolnionego od cła, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.
- § 6. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia od cła, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia od cła przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

- § 7. Osoba, o której mowa w § 5 pkt 1, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 4-§ 6 stosuje się odpowiednio.
- § 8. Minister właściwy do spraw zdrowia w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zabezpieczenia społecznego, ministrem właściwym do spraw finansów publicznych oraz ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, wykaz towarów, o których mowa w § 1. Wykaz może zawierać wyłącznie towary, których zwolnienie od cła nie naruszy interesów przemysłu krajowego.
- § 9. Minister właściwy do spraw zabezpieczenia społecznego w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw zdrowia, ministrem właściwym do spraw gospodarki oraz ministrem właściwym do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania zwolnienia od cła oraz warunki, jakie muszą spełniać organizacje społeczne, o których mowa w § 1 pkt 2, przy czym jednym z warunków jest, że organizacje te mają procedury księgowe umożliwiające kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190²³.

- § 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 3, są towary:
- 1) przywożone przez państwowe jednostki organizacyjne, gminy, organizacje społeczne lub jednostki organizacyjne statutowo powołane do prowadzenia działalności charytatywnej lub do realizacji pomocy humanitarnej, których statut nie dopuszcza prowadzenia działalności gospodarczej, jeżeli są przeznaczone do bezpłatnego :
 - a) rozdania ofiarom klęski żywiołowej lub katastrofy lub
 - b) oddania do dyspozycji ofiarom klęski żywiołowej lub katastrofy i pozostają własnością tych jednostek,
 - 2) przywożone przez jednostki ratownictwa, przeznaczone na ich potrzeby, w związku z prowadzonymi przez nie działaniami ratowniczymi.
- § 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, będzie udzielone tym organizacjom, których procedury księgowe umożliwiają kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.
- § 3. Zwolnienia od cła nie stosuje się do materiałów i sprzętu przeznaczonych do odbudowy terenów dotkniętych klęską żywiołową lub katastrofą.
- § 4. Sprzedaż lub dobrowolne przeniesienie prawa własności w inny sposób, wynajem, użyczenie, wdzierżawienie lub inne odpłatne bądź nieodpłatne odstąpienie rzeczy, o których mowa w § 1, wymaga uprzedniego poinformowania o tym organu celnego i powoduje powstanie długu celnego. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu odstąpienia oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty odstąpienia towaru, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- § 5. Dług celny nie powstaje, jeżeli łącznie zostaną spełnione następujące warunki:
- 1) towary zostaną odstąpione osobie, o której mowa w § 1, spełniającej warunki do skorzystania ze zwolnienia od cła przewidzianego w niniejszym artykule,

- 2) towary będą używane w celu, który uprawniałby do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu,
- 3) organ celny, który przyjął zgłoszenie celne dotyczące dopuszczenia do obrotu towaru zwolnionego od cła, zostanie uprzednio poinformowany o zamiarze odstąpienia.

§ 6. Jeżeli towar zostanie użyty do celu innego niż uprawniający do skorzystania ze zwolnienia od cła na podstawie niniejszego artykułu lub jeżeli osoba posiadająca towar zwolniony od cła przestaje spełniać warunki uprawniające do korzystania ze zwolnienia od cła, wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zmiany sposobu wykorzystania towaru lub w dniu, w którym warunki uprawniające osobę do korzystania ze zwolnienia od cła przestały być spełniane, oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia wyżej wymienionych warunków, art. 222 stosuje się odpowiednio.

§ 7. Osoba, o której mowa w § 5 pkt 1, której odstąpiono towar zwolniony od cła, przejmuje prawa i obowiązki osoby, która odstąpiła ten towar; przepisy § 4-§ 6 stosuje się odpowiednio.

Art. 190²⁴.

§ 1. Zwolnione od cła, z zastrzeżeniem § 2, są:

- 1) odznaczenia przyznane przez rządy państw obcych osobom mającym miejsce zamieszkania w kraju,
- 2) puchary, medale i podobne przedmioty o charakterze symbolicznym, które zostały przyznane za granicą osobom mającym miejsce zamieszkania w kraju, w uznaniu zasług za działalność w dowolnej dziedzinie lub zasług związanych ze szczególnymi wydarzeniami lub osiągnięciami w danej dziedzinie, jeżeli są przywożone na polski obszar celny przez osobę nagrodzoną,
- 3) puchary, medale i podobne przedmioty o charakterze symbolicznym ofiarowane nieodpłatnie przez władze państw obcych lub osoby mające siedzibę za granicą przywożone w celu przyznania ich w kraju za zasługi określone w pkt 2,
- 4) nagrody, trofea i pamiątki o charakterze symbolicznym i o niewielkiej wartości przeznaczone do bezpłatnego rozdania osobom mającym miejsce zamieszkania za granicą podczas kongresów lub podobnych imprez o charakterze międzynarodowym odbywających się w kraju, jeżeli ich ilość nie wskazuje na przeznaczenie handlowe.

§ 2. Zwolnienie od cła stosuje się, jeżeli osoba przywożąca rzeczy, o których mowa w § 1, udowodni, iż spełnia warunki określone w niniejszym artykule oraz przywóz nie ma charakteru handlowego.

Art. 190²⁵.

§ 1. Zwolnione od cła są towary:

- 1) przywożone do kraju przez osoby, które składały oficjalną wizytę za granicą, i otrzymane jako podarunki od przyjmujących je przedstawicieli władz,

- 2) przywożone przez osoby przybywające do kraju z oficjalną wizytą z zamiarem wręczenia ich w charakterze podarunków przedstawicielom władz polskich,
- 3) przesyłane jako podarunki, w dowód przyjaźni lub życzliwości, przez przedstawicieli władz lub przedstawicieli państw obcych oraz zagraniczne organizacje prowadzące działalność o charakterze publicznym polskim przedstawicielom władz lub organizacji prowadzących działalność o takim samym charakterze.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) towar stanowi podarunek o charakterze okazjonalnym,
- 2) ilość lub rodzaj towaru nie wskazuje na przeznaczenie do prowadzenia działalności gospodarczej.

§ 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych.

Art. 190²⁶.

Zwolnione od cła, na zasadzie wzajemności, są:

- 1) dary ofiarowane panującym głowom państw oraz osobom, które zgodnie z przepisami międzynarodowymi korzystają z takich samych przywilejów,
- 2) towary przeznaczone do wykorzystania lub użycia przez panujące głowy państw obcych oraz ich oficjalnych przedstawicieli w okresie ich oficjalnego pobytu na polskim obszarze celnym.

Art. 190²⁷.

- § 1. Zwolnione od cła są próbki towarów mające nieznaczną wartość i mogące służyć jedynie w celu uzyskania zamówień na towary tego samego rodzaju, które mają być przywiezione na polski obszar celny.
- § 2. Organ celny, przyjmując zgłoszenie celne obejmujące próbki, o których mowa w § 1, może uzależnić zwolnienie od cła tych próbek od pozbawienia ich wartości handlowej poprzez przedarcie, przedziurkowanie, naniesienie nieusuwalnych i widocznych znaków lub w każdy inny sposób pozwalający na zachowanie przez ten towar charakteru próbek.

Art. 190²⁸.

Zwolnione od cła są materiały o charakterze reklamowym, w szczególności katalogi, cenniki, instrukcje obsługi lub ulotki handlowe dotyczące towarów przeznaczonych do sprzedaży lub wynajmu albo związane ze świadczeniem usług przewozowych, handlowych, bankowych lub ubezpieczeniowych, przywożone przez osobę mającą siedzibę za granicą, jeżeli łącznie spełnione są następujące warunki:

- 1) na materiałach jest w sposób widoczny umieszczona nazwa przedsiębiorstwa, które produkuje, sprzedaje bądź wynajmuje towary albo które oferuje usługi,
- 2) przesyłka zawiera jeden dokument albo jeden egzemplarz każdego dokumentu, jeżeli składa się z wielu dokumentów; w wypadku gdy

przesyłka zawiera więcej niż jeden egzemplarz tego samego dokumentu, ciężar brutto przesyłki nie może przekroczyć 1 kg,

- 3) przesyłka nie jest w serii przesyłek przekazywanych przez nadawcę temu samemu odbiorcy.

Art. 190²⁹.

Zwolnione od cła są towary spełniające wyłącznie funkcje reklamowe, przesyłane nieodpłatnie przez dostawcę swoim odbiorcom, jeżeli poza ich funkcją reklamową nie będą przeznaczone do jakichkolwiek innych celów.

Art. 190³⁰.

§ 1. Zwolnione od cła są:

- 1) próbki towarów wytwarzanych za granicą, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są bezpłatnie otrzymane z zagranicy lub są uzyskiwane na imprezach, o których mowa w § 2, z towarów przywiezionych z zagranicy,
 - b) są przeznaczone wyłącznie do bezpłatnego rozdania publiczności podczas imprezy,
 - c) mogą być używane wyłącznie w celu reklamy i mają niewielką wartość jednostkową,
 - d) ich wartość i ilość, biorąc pod uwagę liczbę zwiedzających i liczbę wystawców, pozostaje w odpowiednich proporcjach do charakteru imprezy,
 - e) nie mogą zostać przeznaczone do obrotu handlowego i, jeżeli ich charakter na to pozwala, są w opakowaniach zawierających mniejszą ilość towaru niż najmniejsze opakowania takiego towaru znajdujące się w obrocie handlowym,
 - f) produkty żywnościowe oraz napoje niekonfekcjonowane w sposób określony w lit. e), przeznaczone do konsumpcji na imprezach określonych w § 2,
- 2) towary przywożone wyłącznie w celu demonstracji maszyn i urządzeń wytwarzanych za granicą, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są przeznaczone do zużycia lub ulegają zniszczeniu w trakcie trwania imprezy,
 - b) ich wartość i ilość, biorąc pod uwagę liczbę zwiedzających i liczbę wystawców, pozostaje w odpowiednich proporcjach do charakteru imprezy,
- 3) materiały o niewielkiej wartości przeznaczone do budowy, wyposażenia i dekoracji stoisk wystawców zagranicznych, w szczególności farby, lakiery, tapety i inne materiały, jeżeli zostaną zużyte lub zniszczone,
- 4) materiały, katalogi, prospekty, cenniki, plakaty reklamowe, ilustrowane i nieilustrowane kalendarze, nieoprawione fotografie i inne towary dostarczone bezpłatnie w celu wykorzystania ich do reklamy towarów wytwarzanych za granicą, jeżeli łącznie spełniają następujące warunki:
 - a) są przeznaczone do bezpłatnego rozdania,

- b) ich wartość i ilość, biorąc pod uwagę liczbę zwiedzających i ilość wystawców, pozostaje w odpowiednich proporcjach do charakteru imprezy.

§ 2. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się pod warunkiem, że towary przeznaczone są na:

- 1) wystawy, targi, salony i podobne imprezy o charakterze handlowym, przemysłowym, rolnym lub rzemieślniczym,
- 2) wystawy lub imprezy organizowane w celach charytatywnych,
- 3) wystawy lub imprezy organizowane w celach naukowych, technicznych, rzemieślniczych, artystycznych, edukacyjnych, kulturalnych, sportowych, religijnych, związanych z działalnością związków zawodowych, turystycznych lub w celu promowania współpracy międzynarodowej,
- 4) spotkania przedstawicieli organizacji międzynarodowych,
- 5) uroczystości i spotkania o charakterze oficjalnym lub upamiętniającym określone zdarzenia.

§ 3. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1, nie stosuje się do towarów wyprodukowanych za granicą, przywożonych na polski obszar celny na wystawy organizowane prywatnie w lokalach handlowych w celu promowania dalszej ich sprzedaży za granicę.

§ 4. Zwolnienia od cła, o którym mowa w § 1 pkt 1 i 2, nie stosuje się do:

- 1) napojów alkoholowych,
- 2) tytoniu i wyrobów tytoniowych,
- 3) materiałów pędnych.

Art. 190³¹.

§ 1. Zwolnione od cła są towary przeznaczone do badań, analiz lub prób mających na celu określenie ich składu, jakości lub innych parametrów technicznych, przeprowadzanych dla uzyskania informacji lub w ramach testów o charakterze przemysłowym lub handlowym, jeżeli spełnione są łącznie następujące warunki:

- 1) towary poddawane badaniom, analizom lub próbom zostaną w całości zużyte lub zniszczone w trakcie ich wykonywania,
- 2) badania, analizy lub próby nie stanowią promocji handlowej,
- 3) organom celnym zostanie przedłożone pisemne uzasadnienie dotyczące:
 - a) celu przeprowadzania badań, analiz lub prób,
 - b) ilości przywożonego towaru niezbędnej do realizacji celu, dla którego jest przywożony,
- 4) ilości towarów ściśle odpowiadają celowi, dla którego realizacji są przywożone.

§ 2. Organ celny wyznacza termin do dokonania badań, analiz lub prób oraz związanych z nimi formalności administracyjnych.

§ 3. Zwolnienie od cła, o którym mowa w § 1, stosuje się również do towarów, które nie uległy zniszczeniu lub zużyciu w trakcie badań, analiz lub prób, pod warunkiem że produkty powstałe po ich przeprowadzeniu za zgodą organu celnego:

- 1) zostaną całkowicie zniszczone lub pozbawione wartości handlowej albo

- 2) staną się przedmiotem zrzeczenia, bez obciążania kosztami Skarbu Państwa, albo
 - 3) zostaną wywiezione z polskiego obszaru celnego.
- § 4. Z wyjątkiem wypadków określonych w § 3, produkty pozostałe po dokonaniu badań, analiz lub prób podlegają należnościom celnym przywozowym. Wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu zakończenia tych badań, analiz lub prób oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu.
- § 5. Produkty, o których mowa w § 4, podlegają ograniczeniom i zakazom określonym w przepisach odrębnych, w szczególności w przepisach o odpadach.

Art.190³².

Zwolnione od cła są znaki, wzory, szkice lub projekty oraz towarzysząca im dokumentacja i wnioski patentowe przeznaczone dla instytucji właściwych w dziedzinie ochrony praw własności intelektualnej.

Art. 190³³.

Zwolnione od cła są:

- 1) foldery, broszury, książki, czasopisma, przewodniki, oprawione lub nieoprawione plakaty, nieoprawione fotografie i powiększenia fotograficzne, ilustrowane lub nieilustrowane mapy geograficzne, ilustrowane kalendarze, zapisane taśmy lub płyty przeznaczone do odtworzenia obrazu lub dźwięku, których głównym celem jest zachęcanie do wyjazdów zagranicznych, w szczególności do uczestnictwa w spotkaniach lub imprezach o charakterze kulturalnym, turystycznym, sportowym, religijnym, handlowym lub zawodowym, pod warunkiem że towary te:
 - a) są przeznaczone do bezpłatnego rozdania oraz
 - b) nie zawierają więcej niż 25% prywatnych ogłoszeń handlowych, chyba że dotyczą one przedsiębiorców będących osobami krajowymi, oraz
 - c) mają charakter materiałów promocyjnych,
- 2) wykazy i spisy hoteli zagranicznych wydawane przez urzędowe instytucje turystyczne lub pod ich patronatem oraz rozkłady jazdy środków transportu działających za granicą, jeżeli dokumenty te nie zawierają więcej niż 25% prywatnych ogłoszeń handlowych, chyba że dotyczą one przedsiębiorców będących osobami krajowymi,
- 3) materiały wysyłane akredytowanym przedstawicielom lub korespondentom oficjalnych narodowych organizacji turystycznych i nieprzeznaczone do rozdania, a w szczególności roczniki, spisy abonentów telefonicznych, spisy hoteli, katalogi targowe, próbki wyrobów rzemieślniczych o nieznaczonej wartości, dokumentacja na temat muzeów, uniwersytetów, uzdrowisk lub innych podobnych instytucji.

Art. 190³⁴.

§ 1. Zwolnione od cła są:

- 1) dokumenty przysyłane bezpłatnie organom administracji publicznej,
- 2) publikacje rządów państw obcych oraz publikacje organizacji międzynarodowych przeznaczone do bezpłatnego rozdania,
- 3) dokumenty wyborcze, w szczególności karty do głosowania, listy wyborcze w wyborach organizowanych przez organy mające swoje siedziby za granicą,
- 4) przedmioty mające służyć jako dowody lub do podobnych celów przed sądami bądź organami administracji publicznej,
- 5) wzory podpisów i materiały zawierające podpisy, które przesyłane są w ramach zwyczajowej wymiany informacji między służbami publicznymi lub organami bankowymi,
- 6) urzędowe wydawnictwa przeznaczone dla Narodowego Banku Polskiego,
- 7) raporty, sprawozdania z działalności, ulotki informacyjne, prospekty, blankiety przedpłat i inne dokumenty przedsiębiorstw mających swoją siedzibę za granicą i przeznaczone dla posiadaczy lub subskrybentów papierów wartościowych emitowanych przez te przedsiębiorstwa,
- 8) zapisane nośniki, w szczególności w formie zapisów dźwiękowych i mikrofilmów, wykorzystywane do przekazywania informacji, przesyłane bezpłatnie odbiorcy,
- 9) akta, dokumentacja archiwalna, formularze i inne dokumenty mające być wykorzystane w trakcie międzynarodowych spotkań, konferencji lub kongresów oraz sprawozdania z tych imprez,
- 10) plany, rysunki techniczne, odbitki, opisy i inne podobne dokumenty przywożone w celu uzyskania lub realizacji zamówień za granicą, lub w celu uczestnictwa w konkursach organizowanych na polskim obszarze celnym,
- 11) dokumenty przeznaczone do wykorzystania w trakcie egzaminów organizowanych w kraju przez instytucje mające swoją siedzibę za granicą,
- 12) formularze przeznaczone do wykorzystania jako urzędowe dokumenty w międzynarodowym ruchu pojazdów lub w transporcie towarów, odbywających się na podstawie umów międzynarodowych,
- 13) formularze, etykiety, bilety i podobne dokumenty wysyłane przez przedsiębiorstwa przewozowe lub przedsiębiorstwa hotelarskie mające swoją siedzibę za granicą biuram podróży mającym swoją siedzibę w kraju,
- 14) formularze, bilety, konosamenty, listy przewozowe lub inne dokumenty handlowe lub urzędowe, które zostały użyte w obrocie gospodarczym,
- 15) urzędowe druki dokumentów wydawanych przez władze krajów trzecich lub organy międzynarodowe oraz druki odpowiadające międzynarodowym wzorom w celu ich dystrybucji przesyłane przez stowarzyszenia mające siedzibę za granicą odpowiednim stowarzyszeniom mającym siedzibę w kraju,
- 16) fotografie, diapozytywy oraz matryce fotograficzne, w tym zawierające opisy, przesyłane dla agencji prasowych lub wydawców gazet bądź czasopism,
- 17) znaczki skarbowe i podobne druki potwierdzające uiszczenie opłat za granicą.

§ 2. Zwolnienie od cła stosuje się, jeżeli dokumenty określone w § 1 nie mają wartości handlowej.

Art. 190³⁵.

Zwolnione od cła są materiały wykorzystywane do mocowania i zabezpieczania towarów w trakcie ich transportu z zagranicy do kraju, w szczególności sznury, słoma, płótno, papier, karton, drewno, tworzywa sztuczne, które ze swej natury nie służą do powtórnego użytku.

Art. 190³⁶.

Zwolnione od cła są: ściółka i pasze przywożone w środkach transportu wykorzystywanych do przewozu zwierząt z zagranicy do kraju, przeznaczone dla zwierząt w trakcie ich transportu.

Art. 190³⁷.

§ 1. Zwolnione od cła są:

- 1) paliwa przewożone w standardowych zbiornikach prywatnych pojazdów samochodowych, z zastrzeżeniem § 2 i § 3,
- 2) paliwa w przenośnych zbiornikach przewożonych przez prywatne pojazdy samochodowe, przeznaczone do zużycia w tych pojazdach, nie więcej jednak niż 10 litrów,
- 3) niezbędne do eksploatacji smary znajdujące się w środkach transportu.

[§ 2. Zwolnione od cła są paliwa przewożone w standardowych zbiornikach pojazdów samochodowych przeznaczonych do działalności gospodarczej – nie więcej niż 200 litrów na pojazd.]

<§ 2. Zwolnione od cła są paliwa przewożone w standardowych zbiornikach:

- 1) pojazdów samochodowych przeznaczonych do działalności gospodarczej - nie więcej niż 200 litrów na pojazd,
- 2) przeznaczonych do działalności gospodarczej naczep lub przyczep, wyposażonych w układy chłodzenia - w ilości określonej w rozporządzeniu, o którym mowa w § 7.>

§ 3. Zwolnione od cła są, na zasadzie wzajemności, paliwa w standardowych zbiornikach autobusów wykorzystywanych w międzynarodowym transporcie drogowym pasażerów – nie więcej niż 600 litrów na autobus.

§ 4. Dla celów stosowania niniejszego artykułu za standardowy zbiornik uważa się zbiornik paliwa, który jest:

- 1) montowany na stałe przez producenta we wszystkich pojazdach samochodowych, który pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do napędu pojazdu samochodowego lub funkcjonowania systemu chłodzenia i innych systemów działających w tym pojeździe, lub

<1a) montowany na stałe przez producenta we wszystkich naczepach lub przyczepach i który pozwala na bezpośrednie wykorzystanie paliwa do funkcjonowania będącego ich wyposażeniem układu chłodzenia, lub>

- 2) przystosowany do pojazdów samochodowych, pozwalających na bezpośrednie wykorzystanie gazu jako paliwa lub do działania innych systemów, w które może być wyposażony ten pojazd.

w art. 190³⁷: nowe brzmienie § 2 i dodane pkt 1a w § 4 oraz § 7 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

- § 5. Towary, o których mowa w § 1, zwolnione są od cła, jeżeli są wykorzystywane wyłącznie przez pojazd samochodowy, w którym zostały przywiezione. Towary te nie mogą zostać usunięte z tego pojazdu ani być składowane, chyba że jest to konieczne w wypadku jego naprawy, oraz nie mogą zostać odpłatnie lub nieodpłatnie odstąpione przez osobę korzystającą ze zwolnienia.
- § 6. W wypadku naruszenia przepisu § 5 wysokość długu celnego określa się według stanu i wartości celnej towaru w dniu naruszenia tego warunku oraz według stawek celnych obowiązujących w tym dniu. Jeżeli nie można ustalić daty naruszenia § 5, art. 222 stosuje się odpowiednio.
- <§ 7. **Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, ilość paliwa podlegającego zwolnieniu od cła, o którym mowa w § 2 pkt 2. Określając ilość paliwa należy uwzględnić uzasadnioną potrzebę zapewnienia niezakłóconego funkcjonowania układu chłodzenia oraz konieczność ochrony interesów krajowych producentów paliw, z zastrzeżeniem, iż maksymalna ilość paliwa nie może przekroczyć określonej w § 2 pkt 1.>**

Art. 190³⁸.

Zwolnione od cła są towary przeznaczone do budowy, utrzymania lub ozdoby cmentarzy, grobów i pomników upamiętniających ofiary wojny krajów trzecich pochowane na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, które są przywożone przez osoby prawne lub jednostki organizacyjne niemające osobowości prawnej, upoważnione przez te kraje.

Art. 190³⁹.

Zwolnione od cła są:

- 1) trumny zawierające zwłoki i urny z prochami zmarłych, jak również kwiaty, wieńce i inne przedmioty ozdobne zwykle im towarzyszące,
- 2) kwiaty, wieńce i inne przedmioty ozdobne przywożone przez osoby mające miejsce zamieszkania za granicą, udające się na pogrzeby lub przybywające w celu udekorowania grobów znajdujących się na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, jeżeli ich rodzaj i ilość nie wskazują na przeznaczenie handlowe.

Art.190⁴⁰.

Zwolnione od cła są techniczne materiały wojskowe, przywożone przez zagranicznych uczestników ćwiczeń wojskowych organizowanych na terytorium Rzeczypospolitej Polskiej, przeznaczone do zużycia w trakcie tych ćwiczeń.

Art.190⁴¹.

Na zasadzie wzajemności i z zastrzeżeniem nieodstępowania towarów przez okres 3 lat od dnia dopuszczenia do obrotu osobom innym niż wymienione w tym artykule, zwolnione od cła są towary przeznaczone do użytku:

- 1) urzędowego obcych przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej, a także

organizacji międzynarodowych mających siedzibę lub placówkę w Rzeczypospolitej Polskiej,

- 2) osobistego uwierzytelnionych w Rzeczypospolitej Polskiej szefów przedstawicielstw dyplomatycznych państw obcych, osób należących do personelu dyplomatycznego tych przedstawicielstw i misji specjalnych, osób należących do personelu organizacji międzynarodowych oraz innych osób korzystających z przywilejów i immunitetów na podstawie ustaw, umów lub powszechnie uznanych zwyczajów międzynarodowych, jak również pozostających z nimi we wspólnocie domowej członków ich rodzin,
- 3) osobistego urzędników konsularnych państw obcych oraz pozostających z nimi we wspólnocie domowej członków ich rodzin,
- 4) osobistego osób niekorzystających z immunitetów, a należących do cudzoziemskiego personelu przedstawicielstw dyplomatycznych, urzędów konsularnych oraz misji specjalnych w Rzeczypospolitej Polskiej.

Art. 190⁴².

Warunkiem korzystania ze zwolnienia od cła, o którym mowa w art. 190¹⁵ § 2 i 3, art. 190¹⁷, art. 190¹⁸ § 1, art. 190¹⁹ § 1 oraz art. 190²² § 1, jest stosowanie przez jednostkę procedur księgowych, umożliwiających kontrolę wykorzystania zwolnionych od cła towarów.

Art. 190⁴³.

§ 1. W wypadkach uzasadnionych:

- 1) ważnymi potrzebami społecznymi, interesem publicznym lub ekonomicznym kraju, w tym zwłaszcza koniecznością realizacji określonych programów celowych, dotyczących w szczególności podniesienia poziomu bezpieczeństwa publicznego, obronności państwa, zapobiegania i likwidacji skutków klęsk żywiołowych, krajowego systemu ratowniczego oraz utrzymania rezerw państwowych,
- 2) koniecznością ochrony praw nabytych na podstawie art. 190 § 1-3 Kodeksu celnego, w brzmieniu ustalonym przed dniem 1 stycznia 2002 r.,
- 3) koniecznością wykonywania umów międzynarodowych

Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, zwolnienia od cła inne niż określone w art. 190¹-190⁴¹ Kodeksu celnego, a także tryb, warunki, normy ilościowe lub wartościowe, okres zwolnienia od cła oraz dokumenty wymagane do stwierdzenia podstawy stosowania tych zwolnień.

[§ 2. Zwolnienia, o których mowa w ust. 1, mogą być wprowadzone na okres nie dłuższy niż do czasu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.]

<§ 2. Zwolnienia, o których mowa w § 1, mogą być wprowadzone na okres nie dłuższy niż do czasu przystąpienia Rzeczypospolitej Polskiej do Unii Europejskiej.>

nowe brzmienie § 2 w art. 190⁴³ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

ROZDZIAŁ III

Zwolnienia od cła w wywozie

Art. 190⁴⁴.

Zwolnione od cła są przesyłki przesyłane do odbiorcy pocztą i zawierające towary, których wartość nie przekracza równowartości 10 EURO.

Art. 190⁴⁵.

Zwolnione od cła są zwierzęta stanowiące inwentarz żywy gospodarstwa rolnego, które po zaprzestaniu działalności na polskim obszarze celnym przenosi działalność za granicę, jeżeli ilość zwierząt odpowiada charakterowi i wielkości tego gospodarstwa.

Art. 190⁴⁶.

Zwolnione od cła są produkty rolne oraz produkty hodowli, pszczelarstwa, ogrodnictwa i leśnictwa, uzyskane na nieruchomościach znajdujących się na polskim obszarze celnym, przylegających do granicy państwowej, należących lub dzierżawionych przez osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub działalność przetwórczą za granicą, jeżeli:

- 1) produkty te zostały uzyskane od zwierząt pochodzących z kraju sąsiadującego z polskim obszarem celnym lub dopuszczonych do obrotu w tym kraju oraz
- 2) produkty te zostały poddane jedynie zabiegom, które zwykle są dokonywane po ich zebraniu lub wytworzeniu, oraz
- 3) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez producenta rolnego lub na jego rzecz.

Art. 190⁴⁷.

Zwolnione od cła są nasiona przeznaczone do wykorzystania na nieruchomościach znajdujących się w bezpośrednim sąsiedztwie granicy państwowej, użytkowanych przez osoby prowadzące gospodarstwo rolne lub działalność przetwórczą na polskim obszarze celnym, na obszarze znajdującym się w bezpośrednim sąsiedztwie granicy państwowej, jeżeli łącznie są spełnione następujące warunki:

- 1) ilość wywożonych nasion nie przekracza ilości niezbędnej do uprawy oraz
- 2) zgłoszenie celne produktów jest dokonywane przez producenta rolnego lub na jego rzecz.

Art. 190⁴⁸.

Zwolnione od cła są: ściółka i pasze przewożone w środkach transportu wykorzystywanych do wywozu zwierząt za granicę, przeznaczone dla zwierząt w trakcie ich transportu.

DZIAŁ II

Towary powracające

Art. 191.

[§ 1. Towary powracające są to towary, które przed wyprowadzeniem poza polski obszar celny były towarami krajowymi i w terminie 3 lat od dnia ich wyprowadzenia są powrotnie wprowadzane i dopuszczane do obrotu na polskim obszarze celnym. Towary powracające zwalnia się od cła na wniosek osoby zainteresowanej.]

<§ 1. Towary powracające są to towary, które przed wyprowadzeniem poza polski obszar celny były towarami krajowymi i w terminie 3 lat od dnia ich wyprowadzenia są powrotnie wprowadzane i dopuszczane do obrotu na polskim obszarze celnym. Towary powracające zwalnia się od należności celnych przywózowych na wniosek osoby zainteresowanej.>

§ 2. W szczególnie uzasadnionych okolicznościach organ celny może wyrazić zgodę na przedłużenie terminu określonego w § 1 na wniosek osoby zainteresowanej, zgłoszony przed upływem terminu określonego w § 1.

w art. 191: nowe brzmienie § 1, 4, 5, 7 i 8 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

§ 3. Jeżeli towary powracające zostały, przed ich wywozem z polskiego obszaru celnego, dopuszczone do obrotu z zastosowaniem obniżonej lub zerowej stawki celnej ze względu na ich przeznaczenie, zwolnienie określone w § 1 może być zastosowane pod warunkiem, że zostaną one przeznaczone ponownie do tego samego celu.

[§ 4. Jeżeli towary, o których mowa w § 3, nie zostaną przeznaczone do tego samego celu, kwota cła, któremu podlegają, zostanie pomniejszona o kwotę pobraną przy pierwotnym dopuszczeniu do obrotu. Jeżeli pierwotna kwota jest wyższa od kwoty należnej przy dopuszczeniu do obrotu towarów powracających, różnica należności nie podlega zwrotowi.]

<§ 4. Jeżeli towary, o których mowa w § 3, nie zostaną przeznaczone do tego samego celu, kwota należności celnych przywózowych, którym podlegają, zostanie pomniejszona o kwotę pobraną przy pierwotnym dopuszczeniu do obrotu. Jeżeli pierwotna kwota jest wyższa od kwoty należnej przy dopuszczeniu do obrotu towarów powracających, różnica nie podlega zwrotowi.>

[§ 5. Nie stosuje się zwolnień od cła przewidzianych w § 1 wobec towarów wywiezionych poza polski obszar celny w ramach procedury uszlachetniania biernego, chyba że towary te pozostają nadal w stanie, w którym zostały wywiezione.]

<§ 5. Nie stosuje się zwolnień od należności celnych przywózowych przewidzianych w § 1 wobec towarów wywiezionych poza polski obszar celny w ramach procedury uszlachetniania biernego, chyba że towary te pozostają nadal w stanie, w którym zostały wywiezione.>

§ 6. Nie stosuje się zwolnień przewidzianych w § 1 wobec towarów, których wywóz połączony był ze stosowaniem preferencyjnych środków przewidzianych dla wywozu towaru poza polski obszar celny.

[§ 7. Zakaz stosowania zwolnień od cła, o którym mowa w § 6, nie ma zastosowania, jeśli udzielone preferencje zostały cofnięte lub wypłacone kwoty wynikające z preferencji zostały zwrócone.]

<§ 7. Zakaz stosowania zwolnień od należności celnych przywozowych, o którym mowa w § 6, nie ma zastosowania, jeśli udzielone preferencje zostały cofnięte lub wypłacone kwoty wynikające z preferencji zostały zwrócone.>

[§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, preferencyjne środki związane z wywozem towarów, do których stosuje się zakaz zwolnienia od cła określony w § 6. Określając wypadki, w których przepis § 6 nie ma zastosowania, należy uwzględnić w szczególności sytuację, w której ta sama osoba dokonuje powrotnego przywozu towaru.]

<§ 8. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw rolnictwa określi, w drodze rozporządzenia, preferencyjne środki związane z wywozem towarów, do których stosuje się zakaz zwolnienia od należności celnych przywozowych określony w § 6. Określając wypadki, w których przepis § 6 nie ma zastosowania, należy uwzględnić w szczególności sytuację, w której ta sama osoba dokonuje powrotnego przywozu towaru.>

Art. 192.

- § 1. Zwolnienie od *[cła]* **<należności celnych przywozowych>**, o którym mowa w art. 191, jest udzielane, gdy towary są powrotnie przywożone w tym samym stanie, w jakim były wywiezione, oraz gdy osoba zgłaszająca towar przedstawi zgłoszenie wywozowe oraz dokumenty świadczące, w sposób nie budzący wątpliwości, o tożsamości towaru wywiezionego z przywożonym.
- § 2. Wymóg przedstawienia dokumentów wywozowych nie odnosi się do wypadków, w których towar został wyprowadzony poza polski obszar celny bez jego zgłoszenia w formie pisemnej, o ile przepis szczególny dopuszczał taką możliwość.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb powrotnego przywozu towarów, w tym wzór formularza i objaśnienie co do sposobu jego wypełniania, oraz określi dokumenty, które powinny być dołączone do wniosku, o którym mowa w art. 191 § 2.

zmiana w § 1 w art. 192 i w § 2 w art. 193 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 193.

- § 1. Do produktów kompensacyjnych pierwotnie wywiezionych lub powrotnie wywiezionych w związku z procedurą uszlachetniania czynnego przepisy art. 191 i art. 192 stosuje się odpowiednio.
- § 2. Kwota *[cła]* **<należności celnych przywozowych>** jest określana zgodnie z przepisami mającymi zastosowanie w ramach procedury uszlachetniania czynnego. Data powrotnego wywozu produktów kompensacyjnych uważana jest wtedy za datę dopuszczenia do obrotu.

DZIAŁ III**Przywóz produktów rybołówstwa morskiego
oraz innych produktów wydobytych z morza****Art. 194.**

Z zastrzeżeniem art. 16 § 2 pkt 6, zwolnione są od cła, w razie dopuszczenia do obrotu:

- 1) produkty rybołówstwa morskiego oraz inne produkty wydobyte z mórz terytorialnych kraju obcego przez statki zarejestrowane w Rzeczypospolitej Polskiej i pływające pod polską banderą,
- 2) produkty otrzymane z produktów, o których mowa w pkt 1, na pokładzie statków przetwórci zarejestrowanych w Rzeczypospolitej Polskiej i pływających pod polską banderą.

TYTUŁ VII**DŁUG CELNY****DZIAŁ I****Zabezpieczenie kwoty wynikającej z długu celnego****Art. 195.**

- § 1. Jeżeli zgodnie z przepisami prawa celnego organ celny zażąda złożenia zabezpieczenia w celu zagwarantowania pokrycia kwoty wynikającej z długu celnego, dłużnik lub osoba mogąca się nim stać jest zobowiązana do złożenia tego zabezpieczenia.
- § 2. W odniesieniu do tego samego długu celnego organ celny może zażądać złożenia tylko jednego zabezpieczenia.
- § 3. Organ celny może wyrazić zgodę, aby zabezpieczenie zostało złożone przez osobę trzecią zamiast osoby, od której wymagane jest złożenie tego zabezpieczenia.
- § 4. W wypadku gdy dłużnik bądź osoba mogąca się nim stać jest państwową jednostką budżetową, złożenie zabezpieczenia nie jest wymagane.
- § 5. Organ celny może odstąpić od wymogu złożenia zabezpieczenia, jeżeli jego wysokość nie przekracza równowartości 500 EURO.

Art. 196.

- § 1. Organ celny może odstąpić od pobrania zabezpieczenia, o ile przepis szczególny to przewiduje. Jednakże organ celny może zażądać złożenia zabezpieczenia w każdym czasie, jeżeli stwierdzi, że istnieje ryzyko, iż kwota powstałego lub mogącego powstać długu celnego nie zostanie zapłacona w terminie.
- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których organ celny pobiera zabezpieczenie, o którym mowa w § 1.

Art. 197.

- § 1. Na wniosek osoby określonej w art. 195 § 1 lub § 3 dyrektor izby celnej może wydać pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego w celu zagwarantowania pokrycia powstałych lub mogących powstać długów celnych.
- § 2. Pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego mogą otrzymać osoby, które spełniają następujące wymogi:
- 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) i lit. b),
 - 2) dokonują przywozu lub wywozu towarów co najmniej od 1 roku,
 - 3) są podatnikami podatku od towarów i usług,
 - 4) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
 - 5) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa ani składkami na ubezpieczenie społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,
 - 6) nie zostało im cofnięte pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego lub ryczałtowego, ze względu na naruszenie przez nie przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat,
 - 7) przedłożą pozytywną opinię o sytuacji finansowej, wydaną przez bank prowadzący rachunek rozliczeniowy.
- § 2a. Pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego mogą otrzymać osoby, które spełniają następujące wymogi:
- 1) są osobami krajowymi w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) lub lit. b),
 - 2) są podatnikami podatku od towarów i usług,
 - 3) są podmiotami, których działalnością kierują osoby, które nie zostały skazane prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
 - 4) nie zalegają z cłem, podatkami stanowiącymi dochód budżetu państwa oraz składkami na ubezpieczenia społeczne, a także nie jest wobec nich prowadzone postępowanie egzekucyjne lub upadłościowe,
 - 5) nie zostało im cofnięte pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia generalnego, ze względu na naruszenie przez nie przepisów prawa, w okresie ostatnich 3 lat.
- § 3. Pozwolenie, o którym mowa w § 1, mogą również otrzymać agencje celne, które spełniają wymogi określone w § 2 pkt 1 oraz pkt 3-7.
- § 3a. W uzasadnionych gospodarczo wypadkach dyrektor izby celnej może wydać pozwolenie na stosowanie zabezpieczenia ryczałtowego pomimo niespełnienia warunków, o których mowa w § 2 pkt 2, albo zabezpieczenia generalnego pomimo niespełnienia warunku, o którym mowa w § 2a pkt 4.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw gospodarki określi, w drodze rozporządzenia, tryb i warunki wydawania i cofania pozwolenia na stosowanie zabezpieczenia generalnego i zabezpieczenia ryczałtowego oraz wypadki, w których zabez-

pieczenia te można stosować, a także sposób określania wysokości zabezpieczenia ryczałtowego. Rozporządzenie powinno w szczególności określać:

- 1) procedury celne, w których może być stosowane zabezpieczenie generalne i zabezpieczenie ryczałtowe,
- 2) informacje, jakie należy zamieścić we wniosku o wydanie pozwolenia, rodzaje dokumentów, które powinny być dołączone do wniosku.

Art. 198.

§ 1. Organ celny ustala wysokość zabezpieczenia na poziomie równym:

- 1) wysokości długu celnego lub długów celnych, gdy kwota ta może zostać dokładnie obliczona przy przyjmowaniu zabezpieczenia,
- 2) szacunkowej kwocie maksymalnej wynikającej z powstałego lub mogącego powstać długu celnego.

§ 2. W wypadku gdy przyjmowane jest zabezpieczenie generalne długów celnych, których wysokość może ulec zmianie z upływem czasu, osoba, o której mowa w art. 195 § 1 lub § 3, jest zobowiązana do oszacowania wysokości takiego zabezpieczenia na poziomie pozwalającym na pokrycie w każdym czasie jej długów celnych.

§ 3. Do zabezpieczenia ryczałtowego nie mają zastosowania przepisy § 1 i § 2.

Art. 199.

§ 1. Zabezpieczenie może zostać złożone:

- 1) w formie depozytu w gotówce,
- 2) w formie gwarancji,
- 3) w postaci dokumentów gwarancyjnych przewidzianych w umowach międzynarodowych, o ile przepis szczególny na to zezwala.

§ 2. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne formy zabezpieczenia niż te, o których mowa w § 1.

Art. 200.

§ 1. Depozyt w gotówce powinien zostać złożony w walucie polskiej, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

§ 2. Za równoważne z depozytem w gotówce uważa się:

- 1) złożenie czeku potwierdzonego przez krajowy bank wystawcy czeku,
- 2) złożenie innego dokumentu mającego wartość płatniczą.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, sposób złożenia zabezpieczenia, o którym mowa w § 1, oraz dokumenty, o których mowa w § 2 pkt 2, które mogą być przyjmowane przez organ celny.

Art. 201.

§ 1. Gwarant powinien zobowiązać się na piśmie do zapłacenia solidarnie z dłużnikiem, bezwarunkowo i nieodwołalnie na każde wezwanie organu

celnego, zabezpieczonej kwoty wynikającej z długu celnego, jeżeli jej zapłacenie stanie się wymagalne.

- § 2. Gwarantem może być tylko osoba trzecia, mająca swoją siedzibę w kraju, lub działający w kraju oddział banku zagranicznego – ujęte w wykazie gwarantów.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ustala i ogłasza, w drodze rozporządzenia, wykaz gwarantów, o którym mowa w § 2. Rozporządzenie powinno określać wyłącznie podmioty, które ze względu na swoją sytuację finansową zagwarantują realizację zobowiązań wynikających z zabezpieczenia kwoty długu celnego.

Art. 202.

- § 1. Osoba zobowiązana do złożenia zabezpieczenia może wybrać formę zabezpieczenia spośród form przewidzianych w art. 199, chyba że umowy międzynarodowe lub przepisy szczególne nie pozwalają na stosowanie danego zabezpieczenia.
- § 2. Organ celny może określić termin, w którym proponowana forma zabezpieczenia ma zostać utrzymana.

Art. 203.

Organ celny może wyrazić zgodę na złożenie depozytu w gotówce w walutach wymienialnych.

Art. 204.

- § 1. Organ celny odmawia przyjęcia zabezpieczenia, jeżeli stwierdzi, że nie zapewni ono pokrycia w całości kwoty wynikającej z długu celnego.
- § 2. Organ celny może odmówić przyjęcia gwarancji z określonym terminem ważności, jeżeli nie zabezpiecza ona w sposób pewny pokrycia w terminie kwoty wynikającej z długu celnego.

Art. 205.

Jeżeli organ celny stwierdzi, że złożone zabezpieczenie nie zapewnia pokrycia w całości lub w terminie kwoty wynikającej z długu celnego, może zażądać od osoby określonej w art. 195 § 1 złożenia dodatkowego lub nowego zabezpieczenia.

Art. 206.

- § 1. Z zastrzeżeniem § 1a zabezpieczenie nie może zostać zwrócone, dopóki dług celny nie wygaśnie lub nie będzie mógł powstać.
- § 1a. W wypadku procedur zawieszających zabezpieczenie zostaje zwrócone z chwilą rozliczenia procedury.
- § 2. Jeżeli dług celny wygaśnie lub nie może już powstać, zabezpieczenie zostaje niezwłocznie zwrócone.
- § 3. Jeżeli dług celny wygaśnie częściowo lub nie będzie mógł już powstać do części zabezpieczonej kwoty, złożone zabezpieczenie może zostać częściowo zwrócone osobie zainteresowanej na jej wniosek.

Art. 207.

Od kwoty zwracanego zabezpieczenia nie płaci się odsetek.

DZIAŁ II**Powstanie długu celnego****Art. 208.**

Dług celny powstaje w wypadkach określonych w niniejszym dziale.

Art. 209.

§ 1. Dług celny w przywozie powstaje w wypadku:

- 1) dopuszczenia do obrotu towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym,
- 2) objęcia towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym procedurą odprawy czasowej, z częściowym zwolnieniem od [cła] **<należności celnych przywozowych>**.

zmiana w pkt 2 w § 1
w art. 209 wchodzi w
życie z dn. 10.08.2003
r. (Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

§ 2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia zgłoszenia celnego.

§ 3. Dłużnikiem jest zgłaszający. W wypadku przedstawicielstwa pośredniego, o którym mowa w art. 253 § 1 pkt 2, dłużnikiem jest również osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie celne. Jeżeli zgłoszenie celne o objęcie towaru procedurą, o której mowa w § 1, zostało sporządzone na podstawie nieprawdziwych danych, co spowodowało, że należności celne przywozowe nie zostały pobrane lub zostały pobrane w kwocie niższej niż prawnie należna, osoby, które dostarczyły danych wymaganych do sporządzenia zgłoszenia i które wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że dane te są nieprawdziwe, zostają uznane za dłużników.

Art. 210.

§ 1. Dług celny w przywozie powstaje w wypadku:

- 1) nielegalnego wprowadzenia na polski obszar celny towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym,
- 2) nielegalnego wprowadzenia towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym z wolnego obszaru celnego na pozostałą część polskiego obszaru celnego.

§ 2. Dług celny powstaje z chwilą nielegalnego wprowadzenia towaru.

§ 3. Dłużnikami są:

- 1) osoba, która dokonała nielegalnego wprowadzenia,
- 2) osoby, które uczestniczyły we wprowadzeniu i które wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że wprowadzenie to było nielegalne,
- 3) osoby, które nabyły, posiadały lub posiadają towar, o którym mowa w § 1, i które wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że w chwili jego nabycia lub wejścia w jego posiadanie był to towar wprowadzony nielegalnie.

Art. 211.

- § 1. Dług celny w przywozie powstaje w wypadku usunięcia spod dozoru celnego towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym.
- § 2. Dług celny powstaje z chwilą usunięcia towaru spod dozoru celnego.
- § 3. Dłużnikami są:
- 1) osoba, która usunęła towar spod dozoru celnego,
 - 2) osoby, które uczestniczyły w usunięciu towaru i które wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że towar został usunięty spod dozoru celnego,
 - 3) osoby, które nabyły, posiadały lub są w posiadaniu towaru i które wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że był to towar usunięty spod dozoru celnego,
 - 4) osoby zobowiązane do wykonania obowiązków wynikających z czasowego składowania towarów lub wynikających ze stosowania procedury celnej, którą towar został objęty.

Art. 212.

- § 1. Z zastrzeżeniem art. 211, dług celny w przywozie powstaje w wypadku:
- 1) niewykonania obowiązku wynikającego z czasowego składowania towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym lub ze stosowania procedury celnej, którą towar ten został objęty,
 - 2) niedopełnienia warunku wymaganego do objęcia towaru procedurą celną lub do zastosowania obniżonych lub zerowych stawek należności celnych przywozowych, ze względu na przeznaczenie towaru, albo do zwolnienia towaru z należności celnych przywozowych ze względu na przeznaczenie.
- § 2. Dług celny powstaje w chwili niewykonania obowiązku bądź w chwili objęcia towaru odpowiednią procedurą celną, jeżeli stwierdzono, że nie został spełniony lub został naruszony jeden z warunków wymaganych do objęcia towaru tą procedurą lub do udzielenia częściowego lub całkowitego zwolnienia z należności celnych przywozowych ze względu na jego przeznaczenie.
- § 3. Dłużnikiem jest osoba zobowiązana do wykonania obowiązków wynikających z czasowego składowania towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym lub wynikających ze stosowania procedury celnej, którą towar został objęty, bądź osoba zobowiązana do przestrzegania warunków wymaganych do objęcia towaru tą procedurą lub do udzielenia częściowego lub całkowitego zwolnienia z należności celnych przywozowych ze względu na jego przeznaczenie.
- § 4. Dług celny nie powstaje, jeżeli uchybienia, o których mowa w § 1, nie miały istotnego znaczenia dla czasowego składowania towarów lub odpowiedniej procedury celnej.

Art. 213.

- § 1. Dług celny w przywozie powstaje, w wypadku zużycia lub użycia w wolnym obszarze celnym towaru podlegającego należnościom celnym przywozowym, na warunkach innych niż przewidziane w przepisach prawa celnego.

- § 2. W wypadku stwierdzenia braku towarów, którego nie można wyjaśnić w sposób wystarczający, organ celny uznaje, że towary zostały zużyte lub użyte w wolnym obszarze celnym.
- § 3. Dług celny powstaje w chwili, gdy towar zostaje zużyty, lub w chwili, kiedy zostaje użyty po raz pierwszy na warunkach innych niż te, które zostały przewidziane w przepisach prawa celnego.
- § 4. Dłużnikiem jest osoba, która zużyła towar lub użyła go, jak również osoby, które w tym uczestniczyły i które wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że zużycia lub użycia dokonano na warunkach innych niż te, które zostały przewidziane w przepisach prawa celnego.
- § 5. Jeżeli stwierdzono brak towarów w okolicznościach, o których mowa w § 2, i nie jest możliwe ustalenie dłużnika na podstawie § 4, osobą zobowiązaną do zapłacenia kwoty wynikającej z długu celnego jest ostatnia znana tym organom osoba będąca w posiadaniu towarów.

Art. 214.

- § 1. W wypadkach, o których mowa w art. 210 i art. 212 § 1 pkt 1, uważa się, że dług celny w przywozie nie powstaje, gdy osoba, której to dotyczy, udowodni, że niewykonanie obowiązków, o których mowa w art. 36, art. 37, art. 39 i art. 180 § 2 lub wynikających z czasowego składowania towarów bądź z zastosowania procedury celnej, którą został objęty ten towar, spowodowane było całkowitym zniszczeniem lub ostateczną utratą tego towaru ze względu na jego charakter, wypadek losowy lub działanie siły wyższej albo że towar został zniszczony za zgodą organu celnego.
- § 2. Za ostatecznie utracony uważa się towar, który nie może już zostać przez nikogo wykorzystany. Utraty towaru w wyniku kradzieży nie traktuje się jako jego całkowitego zniszczenia lub ostatecznej utraty.
- § 3. Jeżeli towar, dopuszczony do obrotu z zastosowaniem obniżonych lub zerowych stawek należności celnych przywózowych ze względu na przeznaczenie lub zwolniony z należności celnych przywózowych ze względu na przeznaczenie, został wywieziony lub powrotnie wywieziony za zgodą organu celnego, uważa się, że wobec tego towaru nie powstaje dług celny.

Art. 215.

Jeżeli wobec towaru, dopuszczonego do obrotu z zastosowaniem obniżonych lub zerowych stawek należności celnych przywózowych ze względu na przeznaczenie lub zwolnionego od należności celnych przywózowych ze względu na przeznaczenie, nie powstaje dług celny z przyczyn, o których mowa w art. 214 § 1, to odpady i pozostałości powstające w wyniku zniszczenia towaru uważa się za towary niekrajowe.

Art. 216.

- § 1. Jeżeli z przyczyn, o których mowa w art. 211 i art. 212, powstaje dług celny wobec towaru dopuszczonego do obrotu z zastosowaniem obniżonej stawki należności celnych przywózowych ze względu na przeznaczenie, kwota

zapłacona przy dopuszczeniu do obrotu zostanie odliczona od kwoty wynikającej z powstałego długu celnego.

- § 2. Jeżeli dług celny powstaje wobec odpadów i pozostałości powstających przy zniszczeniu towaru, § 1 stosuje się odpowiednio.

Art. 217.

- § 1. Dług celny w wywozie powstaje przy wyprowadzaniu poza polski obszar celny towaru objętego zgłoszeniem celnym i podlegającego należnościom celnym wywozowym.
- § 2. Dług celny powstaje z chwilą przyjęcia zgłoszenia celnego.
- § 3. Dłużnikiem jest zgłaszający. W wypadku przedstawicielstwa pośredniego, o którym mowa w art. 253 § 1 pkt 2, dłużnikiem jest również osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie celne.

Art. 218.

- § 1. Dług celny w wywozie powstaje przy wyprowadzaniu poza polski obszar celny towaru nie objętego zgłoszeniem celnym i podlegającego należnościom celnym wywozowym.
- § 2. Dług celny powstaje w chwili, kiedy towar faktycznie opuszcza polski obszar celny.
- § 3. Dłużnikiem jest:
- 1) osoba, która dokonała wyprowadzenia towaru,
 - 2) osoby, które uczestniczyły w wyprowadzeniu towaru i wiedziały lub przy zachowaniu należytej staranności mogły się dowiedzieć, że zgłoszenie celne nie zostało, a powinno być złożone.

Art. 219.

- § 1. Dług celny w wywozie powstaje w wyniku niedopełnienia warunków, od których uzależnione było całkowite lub częściowe zwolnienie z należności celných wywozowych.
- § 2. Dług celny powstaje w chwili, kiedy towar otrzyma inne przeznaczenie niż to, które zostało określone przy jego wywozie z polskiego obszaru celnego z zastosowaniem całkowitego lub częściowego zwolnienia z należności celných wywozowych. Jeżeli nie jest możliwe określenie tej chwili, dług celny powstaje w dniu, w którym upływa ustalony termin przedstawienia dowodu potwierdzającego dopełnienie ustalonych warunków uprawniających do tego zwolnienia.
- § 3. Dłużnikiem jest zgłaszający. W wypadku przedstawicielstwa pośredniego, o którym mowa w art. 253 § 1 pkt 2, dłużnikiem jest również osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie celne.

Art. 220.

- § 1. Dług celny, o którym mowa w art. 209-213 i art. 217-219, powstaje również wówczas, gdy towary są przedmiotem zakazów lub ograniczeń wywozowych albo przywozowych, niezależnie od ich rodzaju.

§ 2. Dług celny nie powstaje w wypadku nielegalnego przywozu na polski obszar celny:

- 1) fałszywych pieniędzy,
- 2) środków odurzających i substancji psychotropowych, które nie są przedmiotem obrotu handlowego ściśle nadzorowanego przez właściwe władze w celu ich przeznaczenia na potrzeby lecznicze i naukowe.

Art. 221.

Jeżeli w odniesieniu do tego samego długu celnego występuje kilku dłużników, o których mowa w art. 209 § 3, art. 210 § 3, art. 211 § 3, art. 212 § 3, art. 213 § 4 i 5, art. 217 § 3, art. 218 § 3, art. 219 § 3, art. 224 § 3, są oni solidarnie zobowiązani do zapłacenia kwoty wynikającej z tego długu.

Art. 222.

- § 1. Kwota należności celnych przywózowych lub wywózowych jest obliczana na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla towaru w chwili powstania długu celnego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.
- § 2. Jeżeli nie jest możliwe określenie chwili powstania długu celnego, kwota należności celnych przywózowych lub wywózowych jest obliczana na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla towaru w chwili ustalenia, że towar znajduje się w sytuacji powodującej powstanie długu celnego.
- § 3. Jeżeli można ustalić, że dług celny powstał przed stwierdzeniem jego istnienia przez organ celny, kwota należności celnych przywózowych lub wywózowych za ten towar ustalana jest na podstawie elementów kalkulacyjnych właściwych dla towaru w chwili najwcześniejszej, w jakiej istnienie długu celnego mogło zostać ustalone na podstawie zebranych dowodów.

[§ 4. Jeżeli przesunięcie daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu powoduje uzyskanie korzyści finansowej, organ celny pobiera odsetki wyrównawcze.]

<§ 4. W wypadku przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu, organ celny pobiera odsetki wyrównawcze, liczone przy zastosowaniu stawki określonej w przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych. Przepis art. 277 stosuje się odpowiednio.>

[§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wypadki i warunki pobierania odsetek wyrównawczych oraz sposób ich naliczania.]

<§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) sposób naliczania odsetek wyrównawczych, biorąc pod uwagę okoliczności przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu,
- 2) wypadki, w których mimo przesunięcia daty powstania długu celnego lub zarejestrowania kwoty wynikającej z tego długu nie pobiera się odsetek wyrównawczych ze względu na rodzaj towaru w stosunku do którego powstał dług celny, sposób powstania tego długu lub

nowe brzmienie § 4 i 5 w art. 222 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

zabezpieczenia kwoty z niego wynikającej oraz minimalną wysokość odsetek wyrównawczych, podlegających poborowi.>

Art. 223.

- § 1. Dług celny powstaje w miejscu, w którym nastąpiło zdarzenie powodujące jego powstanie.
- § 2. Jeżeli nie można ustalić miejsca, o którym mowa w § 1, uważa się, że dług celny powstał w miejscu, w którym, z zastrzeżeniem § 3, organ celny ustalił, że towar znajduje się w sytuacji powodującej powstanie długu celnego.
- § 3. Jeżeli procedura celna nie jest zakończona, dług celny powstaje w miejscu, w którym towar został:
- 1) objęty procedurą celną lub
 - 2) wprowadzony na polski obszar celny pod odpowiednią procedurą celną.
- § 4. Jeżeli dane, którymi dysponuje organ celny, pozwalają na ustalenie, że dług celny powstał już wtedy, gdy towar znajdował się wcześniej w innym miejscu, uważa się, że dług celny powstał w miejscu, co do którego można stwierdzić, że towar znajdował się tam najwcześniej i można było stwierdzić istnienie długu celnego.

nowe brzmienie art. 225 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 224.

- § 1. Jeżeli:
- 1) umowa międzynarodowa przewiduje zastosowanie preferencyjnych środków taryfowych dla towarów polskiego pochodzenia przywożonych do innego kraju oraz
 - 2) towary, o których mowa w pkt 1, wywożone są z kraju w postaci produktów kompensacyjnych uzyskanych pod procedurą uszlachetniania czynnego, oraz
 - 3) towary przywiezione do kraju były poddane procesowi uszlachetniania, o którym mowa w pkt 2, i podlegały wcześniej należnościom celnym przywozowym,
- to w wypadku wystawienia dokumentów niezbędnych do zastosowania w innym kraju preferencyjnych środków powstaje dług celny w przywozie wobec tych towarów przywiezionych.
- § 2. Dług celny powstaje w chwili przyjęcia przez organ celny zgłoszenia celnego towarów do wywozu.
- § 3. Dłużnikiem jest zgłaszający. W wypadku przedstawicielstwa pośredniego, o którym mowa w art. 253 § 1 pkt 2, dłużnikiem jest również osoba, na rzecz której składane jest zgłoszenie celne.
- § 4. Kwota wynikająca z długu celnego, o którym mowa w § 1, jest obliczana na takich zasadach, jak gdyby w dniu zgłoszenia towarów do wywozu nastąpiło przyjęcie zgłoszenia celnego o dopuszczenie do obrotu towarów przywiezionych w celu zakończenia procedury uszlachetniania czynnego.

[Art. 225.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których nie powstaje dług celny mimo wystąpienia

okoliczności, o których mowa w art. 211 § 1, art. 212 § 1, art. 213 § 1, art. 219 § 1 i art. 224. Rozporządzenie powinno uwzględniać wypadki, w których niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków przewidzianych w przepisach prawa celnego nastąpiło bez winy osoby zobowiązanej.]

<Art. 225.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wypadki, w których nie powstaje dług celny:

1) mimo wystąpienia okoliczności, o których mowa w art. 211 § 1, art. 213 § 1, art. 219 § 1 i art. 224,

2) z uwagi na wystąpienie okoliczności, o których mowa w art. 212 § 4.

Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać wypadki, w których niewykonanie obowiązków lub niedopełnienie warunków przewidzianych w przepisach prawa celnego nie było spowodowane rażącym niedbalstwem osoby zobowiązanej.>

nowe brzmienie § 4 w art. 226 oraz w art. 227: nowe brzmienie § 1 i 3 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

DZIAŁ III

Pokrycie kwoty wynikającej z długu celnego

Rozdział 1

Zarejestrowanie i podanie do wiadomości dłużnika kwoty należności

Art. 226.

§ 1. Każda kwota należności wynikających z długu celnego, zwana dalej „kwotą należności”, jest obliczana przez organ celny z chwilą uzyskania niezbędnych danych i zostaje zarejestrowana.

§ 2. Przepisu § 1 nie stosuje się, jeżeli na podstawie przepisów odrębnych ustanowione zostało tymczasowe cło antydumpingowe lub wyrównawcze.

§ 3. Jeżeli kwota należności prawnie należnych jest wyższa od tej, która została ustalona na podstawie wiążącej informacji taryfowej, organ celny rejestruje kwotę ustaloną na podstawie wiążącej informacji taryfowej.

[§ 4. Organ celny anuluje zarejestrowaną kwotę należności, o której dłużnik nie został powiadomiony przed upływem terminu, o którym mowa w art. 230 § 4.]

<§ 4. Organ celny anuluje zarejestrowaną kwotę należności, o której dłużnik nie został powiadomiony przed upływem terminów, o których mowa w art. 230 § 4 i 4a, z zastrzeżeniem art. 230 § 5 i 6.>

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze zarządzenia, szczegółowe warunki i tryb rejestrowania kwot należności oraz ustali wzory rejestrów i sposób ich prowadzenia.

Art. 227.

[§ 1. Kwota należności powinna zostać zarejestrowana niezwłocznie po jej obliczeniu i nie później niż w ciągu 7 dni, licząc od dnia, w którym towar został zwolniony, jeżeli dług celny powstaje w wyniku:

- 1) objęcia towaru inną procedurą celną niż odprawa czasowa z częściowym zwolnieniem od cła,
- 2) innych czynności mających ten sam skutek prawny, co objęcie towaru procedurami celnymi określonymi w pkt 1.]

<§ 1. Kwota należności powinna zostać zarejestrowana niezwłocznie po jej obliczeniu i nie później niż w ciągu 2 dni, licząc od dnia, w którym towar został zwolniony, jeżeli dług celny powstaje w wyniku:

- 1) objęcia towaru inną procedurą celną niż odprawa czasowa z częściowym zwolnieniem od należności celnych przywózowych,
- 2) innych czynności mających ten sam skutek prawny, co objęcie towaru procedurami celnymi określonymi w pkt 1.>

§ 2. Jeżeli za zgodą organu celnego stosowana jest procedura uproszczona, ogólna kwota należności za wszystkie towary, które zostały zwolnione na rzecz tej samej osoby w terminie wyznaczonym przez organ celny, może zostać całościowo zarejestrowana za cały okres rozliczeniowy, pod warunkiem że zostało złożone zabezpieczenie generalne. Zarejestrowania dokonuje się w ciągu 5 dni, licząc od daty upływu okresu rozliczeniowego.

nowe brzmienie § 1 i 3 w art. 229 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

[§ 3. Jeżeli powstaje dług celny w wypadkach innych niż te, o których mowa w § 1 i § 2, zarejestrowanie kwoty należności następuje w ciągu 7 dni licząc od dnia, w którym organ celny miał możliwość obliczyć kwotę tych należności oraz określić dłużnika.]

<§ 3. Jeżeli powstaje dług celny w wypadkach innych niż te, o których mowa w § 1 i 2, zarejestrowanie kwoty należności następuje w ciągu 2 dni, licząc od dnia, w którym organ celny miał możliwość obliczyć kwotę tych należności oraz określić dłużnika.>

Art. 228.

Terminy zarejestrowania określone w art. 227 mogą zostać przekroczone, jeżeli szczególne okoliczności uniemożliwiają organowi celnemu dotrzymanie tych terminów oraz w razie zaistnienia wypadków losowych lub działania siły wyższej.

Art. 229.

[§ 1. Jeżeli kwota należności nie została zarejestrowana w terminie określonym w art. 227 i art. 228 lub jeżeli została zarejestrowana kwota niższa od prawnie należnej, to zarejestrowanie kwoty należności lub kwoty uzupełniającej zostanie dokonane w terminie nie dłuższym niż 5 dni (zarejestrowanie retrospektywne).]

<§ 1. Jeżeli kwota należności nie została zarejestrowana w terminie określonym w art. 227 i 228 lub jeżeli została zarejestrowana kwota niższa od prawnie należnej, to zarejestrowanie kwoty należności lub kwoty uzupełniającej zostanie dokonane w terminie nie dłuższym niż 2 dni (zarejestrowanie retrospektywne).>

§ 2. Termin, o którym mowa w § 1, liczy się od dnia, w którym organ celny obliczył należności lub kwotę uzupełniającą i określił dłużnika. Art. 228 stosuje się odpowiednio.

[§ 3. Zarejestrowania retrospektywnego nie dokonuje się w wypadkach, o których mowa w art. 226 § 2-4, albo gdy kwota podlegająca zarejestrowaniu nie przekracza równowartości 10 EURO.]

<§ 3. Zarejestrowania retrospektywnego nie dokonuje się w wypadkach:

- 1) o których mowa w art. 226 § 2-4,**
- 2) gdy kwota podlegająca zarejestrowaniu nie przekracza równowartości 10 euro,**
- 3) gdy kwota należności prawnie należnych nie została zarejestrowana na skutek błędu organu celnego, pod warunkiem że błąd ten nie mógł zostać w żaden sposób wykryty przez dłużnika działającego w dobrej wierze i przestrzegającego przepisów dotyczących zgłoszenia celnego.>**

Art. 230.

§ 1. Po zarejestrowaniu kwoty należności organ celny powiadamia o tym dłużnika.

§ 2. Jeżeli kwota należności została zarejestrowana, organ celny może na zgłoszeniu celnym umieścić adnotację, że dłużnik nie zostanie powiadomiony zgodnie z przepisem § 1, zanim kwota należności nie osiągnie wysokości określonej przez ten organ.

§ 3. W wypadku, o którym mowa w § 2, zwolnienie towarów przez organ celny jest równoznaczne z powiadomieniem dłużnika o kwocie zarejestrowanych należności. Dotyczy to również towarów zwolnionych w trybie art. 227 § 2.

§ 4. Powiadomienie dłużnika nie może nastąpić po upływie 3 lat, licząc od dnia powstania długu celnego.

§ 4a. Jeżeli nie jest możliwe określenie daty powstania długu celnego, powiadomienie dłużnika nie może nastąpić po upływie 3 lat, licząc od dnia określonego w art. 222 § 2 i § 3.

[§ 5. Bieg terminu, o którym mowa w § 4, ulega zawieszeniu z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub wniesienia skargi do sądu administracyjnego,*
- 2) zawieszenia postępowania w sprawie celnej.]*

<§ 5. Bieg terminów, o których mowa w § 4 i 4a, ulega zawieszeniu z dniem:

- 1) wszczęcia postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub wniesienia skargi do sądu administracyjnego,**
- 2) zawieszenia postępowania w sprawie celnej,**
- 3) wniesienia odwołania od decyzji w sprawie długu celnego.>**

[§ 6. Termin ten biegnie dalej z dniem prawomocnego zakończenia postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe albo doręczenia organowi celnemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem bądź z dniem podjęcia zawieszonego postępowania w sprawie celnej.]

<§ 6. Terminy, o których mowa w § 4 i 4a, biegną dalej z dniem:

- 1) prawomocnego zakończenia postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe albo**

nowe brzmienie § 5 i 6 w art. 230 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

doręczenia organowi celnemu orzeczenia sądu administracyjnego wraz z jego uzasadnieniem,

2) podjęcia zawieszonego postępowania w sprawie celnej,

3) doręczenia rozstrzygnięcia wydanego w postępowaniu odwoławczym.>

Rozdział 2

Terminy i sposoby uiszczania należności

Art. 231.

§ 1. Kwota należności, o której zarejestrowaniu dłużnik został powiadomiony zgodnie z art. 230, powinna zostać przez niego uiszczona w następujących terminach:

1) jeżeli dłużnik nie korzysta z żadnego z ułatwień płatniczych przewidzianych w art. 233-237, płatność powinna zostać dokonana nie później niż w terminie 10 dni, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o wysokości należności,

2) jeżeli dłużnik korzysta z ułatwień płatniczych przewidzianych w art. 233-237, płatność powinna zostać dokonana przed upływem terminu lub terminów ustalonych w ramach tych ułatwień.

§ 2. Organ celny może, na wniosek dłużnika, przedłużyć termin zapłaty w wypadkach, o których mowa w art. 229. Przedłużenie terminu nie może przekroczyć czasu potrzebnego dłużnikowi na podjęcie działań niezbędnych do wywiązania się z obowiązku; art. 237 § 2 pkt 1 stosuje się odpowiednio.

§ 3. Jeżeli wniosek o umorzenie należności zostanie przedstawiony zgodnie z art. 248 lub gdy towar został zajęty z zamiarem późniejszego orzeczenia przepadku zgodnie z art. 244 pkt 4 lit. b), obowiązek uiszczenia kwoty należności przez dłużnika zostaje zawieszony.

nowe brzmienie § 1 i 3 w art. 233 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 232.

§ 1. Wpłata kwoty należności powinna zostać dokonana w gotówce lub w każdy inny sposób mający takie same skutki płatnicze, zgodnie z obowiązującymi przepisami. Może ona zostać również dokonana przez zaliczenie nadpłat powstałych z tytułu wcześniej dokonanych wpłat należności.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wyrażoną w EURO równowartość kwoty, powyżej której należności uiszcza się w formie bezgotówkowej.

Art. 233.

[§ 1. Jeżeli kwota należności dotyczy towarów zgłoszonych do procedury celnej nakładającej obowiązek uiszczenia należności, organ celny może odroczyć na wniosek osoby zobowiązanej termin płatności tej kwoty, o ile osoba ta złożyła zabezpieczenie i spełnia warunki określone w art. 234.]

<§ 1. Jeżeli kwota należności dotyczy towarów zgłoszonych do procedury celnej nakładającej obowiązek uiszczenia należności, organ celny może, na wniosek dłużnika spełniającego wymogi określone w art. 197 § 2a pkt 1-4, odroczyć termin płatności tej kwoty, jeżeli zostało złożone zabezpieczenie.>

§ 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, organ celny pobiera opłatę prolongacyjną od odroczonej kwoty należności. Stawka opłaty prolongacyjnej wynosi 50% stawki odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych w wysokości określonej w przepisach odrębnych. Opłatę prolongacyjną pobiera się za okres od dnia następującego po upływie terminu płatności, o którym mowa w art. 231 § 1 pkt 1, do chwili spłaty odroczonej kwoty. W innych wypadkach opłatę prolongacyjną pobiera się od dnia odroczenia płatności do chwili jej spłaty.

[§ 3. *Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:*

art. 234 skreśla się z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

- 1) *wzór wniosku o odroczenie płatności oraz dokumenty, które należy do niego dołączyć,*
- 2) *szczegółowe warunki i tryb postępowania przy odraczaniu płatności należności.]*

<§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) **wzór wniosku o odroczenie płatności, dokumenty, które należy do niego dołączyć, oraz termin, w którym wniosek może zostać złożony,**
- 2) **szczegółowe warunki i tryb postępowania przy odraczaniu płatności należności**

nowe brzmienie pkt 1 w § 2 w art. 236 wchodzi w życie jw.

- z uwzględnieniem szczegółowych wymogów, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o odroczenie płatności, oraz obowiązujących terminów uiszczania kwot należności i odraczania płatności.>

[Art. 234.

Zgodę na odroczenie płatności mogą otrzymać osoby, które spełniają wymogi określone w art. 197 § 2a pkt 1-4.]

Art. 235.

Organ celny może odroczyć płatność należności:

- 1) oddzielnie dla każdej kwoty należności zarejestrowanej na warunkach określonych w art. 227 § 1 lub w art. 229,
- 2) łącznie dla wszystkich zarejestrowanych należności na warunkach określonych w art. 227 § 1, w okresie wyznaczonym przez organ celny, nie dłuższym niż 31 dni,
- 3) łącznie dla wszystkich należności, które podlegają jednemu zarejestrowaniu, zgodnie z art. 227 § 2.

Art. 236.

§ 1. Termin odroczenia płatności wynosi 30 dni.

§ 2. Termin, o którym mowa w § 1, oblicza się w następujący sposób:

[1) jeżeli odroczenie płatności dokonywane jest zgodnie z art. 235 pkt 1, termin ten liczy się od dnia następującego po dniu, w którym kwota należności została zarejestrowana przez organ celny; w wypadku zastosowania art. 228 termin 30 dni zostaje skrócony o liczbę dni odpowiadającą okresowi przekraczającemu 7 dni przeznaczonych na zarejestrowanie kwoty należności,]

- <1) jeżeli odroczenie płatności jest dokonywane zgodnie z art. 235 pkt 1, termin ten liczy się od dnia następującego po dniu, w którym kwota należności została zarejestrowana przez organ celny; w wypadku zastosowania art. 228 termin 30 dni zostaje skrócony o liczbę dni odpowiadającą okresowi przekraczającemu termin 2 dni przeznaczonych na zarejestrowanie kwoty należności,>
- 2) jeżeli odroczenie płatności dokonywane jest zgodnie z art. 235 pkt 2, termin ten liczy się od dnia następującego po dniu, w którym upływa okres rozliczeniowy przyjmowania zgłoszeń celnych; zostaje on skrócony o liczbę dni odpowiadającą połowie liczby dni obejmujących okres rozliczeniowy,
- 3) jeżeli odroczenie płatności dokonywane jest zgodnie z art. 235 pkt 3, termin ten liczy się od dnia następującego po dniu, w którym upływa okres, podczas którego towary były zwalniane; zostaje on skrócony o liczbę dni odpowiadającą połowie liczby dni tego okresu.
- § 3. Jeżeli liczba dni określonych w § 2 pkt 2 i pkt 3 jest nieparzysta, to liczba dni, którą należy odjąć od 30 dni, jest równa połowie liczby parzystej, mniejszej o jeden od tej liczby nieparzystej.

[Art. 237.

- § 1. *Organ celny może udzielić dłużnikowi ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności.*
- § 2. *Udzielenie ułatwień, o których mowa w § 1:*
- 1) *uzależnione jest od złożenia zabezpieczenia; jednakże, gdy złożenie zabezpieczenia mogłoby spowodować, ze względu na sytuację dłużnika, poważne trudności natury gospodarczej lub społecznej, można odstąpić od wymogu jego złożenia,*
- 2) *uprawnia do poboru odsetek od kwot należności; jeżeli spłata odsetek może spowodować, ze względu na sytuację dłużnika, poważne trudności natury gospodarczej lub społecznej, organ celny może odstąpić od żądania ich spłaty.*
- § 3. *Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowe warunki i tryb udzielania ułatwień płatniczych, o których mowa w § 1.]*

<Art. 237.

- § 1. **Organ celny może udzielić dłużnikowi, spełniającemu wymogi określone w art. 197 § 2a pkt 1-3, ułatwień płatniczych innych niż odroczenie płatności. Ułatwieniem płatniczym innym niż odroczenie płatności może być w szczególności rozłożenie spłaty całości lub części kwoty należności na raty.**
- § 2. **Udzielenie ułatwień, o których mowa w § 1:**
- 1) **jest uzależnione od złożenia zabezpieczenia; jednakże, gdy złożenie zabezpieczenia mogłoby spowodować, ze względu na sytuację dłużnika, poważne trudności natury gospodarczej lub społecznej, można odstąpić od wymogu jego złożenia,**
- 2) **uprawnia do poboru, przy odpowiednim zastosowaniu art. 233 § 2, opłaty prolongacyjnej od kwot należności; jeżeli uiszczenie tej opłaty**

nowe brzmienie art.
237 wchodzi w życie z
dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)

może spowodować, ze względu na sytuację dłużnika, poważne trudności natury gospodarczej lub społecznej, organ celny może odstąpić od jej poboru.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) wzór wniosku o udzielenie ułatwienia płatniczego innego niż odroczenie płatności, dokumenty, które należy do niego dołączyć, oraz termin, w którym wniosek może zostać złożony,
 - 2) szczegółowe warunki i tryb postępowania przy udzielaniu ułatwień płatniczych, o których mowa w § 1,
 - 3) maksymalną wysokość kwoty podlegającej ułatwieniom płatniczym,
 - 4) maksymalny okres, na jaki ułatwienia płatnicze mogą być udzielone,
 - 5) częstotliwość, z jaką ułatwienia płatnicze mogą być udzielone na rzecz jednego dłużnika,
 - 6) sposób wyliczenia opłaty prolongacyjnej od kwoty udzielanego ułatwienia płatniczego
- z uwzględnieniem szczegółowych wymogów, jakie powinna spełniać osoba ubiegająca się o udzielenie ułatwienia płatniczego innego niż odroczenie płatności, oraz obowiązujących terminów uiszczania kwot należności.>

Art. 238.

Niezależnie od tego, jakiego rodzaju ułatwienie płatnicze jest udzielone dłużnikowi, może on spłacić całość lub część kwoty długu przed upływem wyznaczonego terminu.

Art. 239.

Każda kwota należności może zostać w imieniu dłużnika, za jego zgodą, spłacona przez osobę trzecią.

Art. 240.

- § 1. Jeżeli nie zostało złożone zabezpieczenie albo gdyby kwota złożonego zabezpieczenia nie pokryła długu celnego, kwota należności może być zabezpieczona na majątku dłużnika przed terminem płatności, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa, że nie zostanie ona uiszczona.
- § 2. Zabezpieczenia, o którym mowa w § 1, można dokonać również przed zarejestrowaniem kwoty należności, jeżeli zachodzi uzasadniona obawa uchylania się dłużnika od uiszczenia tych należności.
- § 3. Jeżeli zabezpieczenie, o którym mowa w § 1, następuje przed zarejestrowaniem kwoty należności, organ celny określa w decyzji o zabezpieczeniu przybliżoną kwotę w oparciu o dane dotyczące podstawy ustalenia wysokości tej kwoty.

Art. 241.

- § 1. Jeżeli nie zostało złożone zabezpieczenie albo gdyby kwota złożonego zabezpieczenia nie pokryła długu celnego, towar, na którym ciąży należność,

może być przez organ celny zatrzymany lub zajęty w celu zabezpieczenia kwoty należności, do czasu ich uiszczenia. Zatrzymanie lub zajęcie takiego towaru może być dokonane bez względu na prawa osób trzecich i z pierwszeństwem przed wszystkimi obciążeniami i przywilejami.

§ 2. Jeżeli nie zostanie uiszczona kwota należności za towar, o którym mowa w § 1, może on zostać sprzedany przez organ celny w celu pokrycia ciążącej na nim kwoty należności.

§ 3. Z kwoty uzyskanej ze sprzedaży pokrywa się, w następującej kolejności:

- 1) koszty sprzedaży,
- 2) koszty przewozu, przeładunku i składowania – poniesione przez Skarb Państwa,
- 3) kwotę należności,
- 4) należności obciążające towar na podstawie przepisów odrębnych.

nowe brzmienie § 3 w art. 242 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

§ 4. Nadwyżkę pozostałą po pokryciu kosztów i należności, o których mowa w § 3, zwraca się osobie uprawnionej. Nadwyżka przechodzi na rzecz Skarbu Państwa, jeżeli osoba uprawniona nie zgłosi się po jej odbiór w ciągu 12 miesięcy od dnia jej zawiadomienia lub od dnia, kiedy stwierdzono brak możliwości doręczenia zawiadomienia.

Art. 242.

§ 1. Jeżeli kwota należności nie została uiszczona w terminie, organ celny pokrywa ją ze złożonego zabezpieczenia.

§ 2. Od kwot należności nie uiszczonych w terminie pobiera się odsetki według zasad i w wysokości określonej w odrębnych przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych.

[§ 3. W wypadkach powstania długu celnego, o których mowa w art. 210-213 oraz art. 218 i art. 219, pobiera się odsetki liczone od dnia powstania długu, według zasad i wysokości określonych w przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych.]

<§ 3. W wypadkach powstania długu celnego, o których mowa w art. 210-213 oraz art. 218 i 219, pobiera się odsetki liczone od dnia powstania długu, w wysokości określonej w przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od należności podatkowych. Przepis art. 277 stosuje się odpowiednio.>

§ 4. Kwot należności można dochodzić w ciągu 5 lat, licząc od dnia, w którym zostały zarejestrowane.

§ 5. Bieg przedawnienia terminu, o którym mowa w § 4, przerywa:

- 1) wszczęcie egzekucji,
- 2) wszczęcie postępowania karnego, postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe lub postępowania przed sądem administracyjnym.

§ 6. Po każdym przerwaniu przedawnienie biegnie na nowo, począwszy od dnia:

- 1) wniesienia wpłaty,
- 2) ściągnięcia ostatniej wpłaty w trybie egzekucji administracyjnej lub stwierdzenia przez organ egzekucyjny, że egzekucja stała się bezskuteczna,

- 3) uprawomocnienia się orzeczenia sądu wydanego w postępowaniu w sprawie o przestępstwo skarbowe lub wykroczenie skarbowe, albo wyroku lub postanowienia sądu administracyjnego.

§ 7. Przedawnienie uwzględnia się z urzędu.

Art. 242¹.

Jeżeli w odniesieniu do danego towaru wydana została decyzja stwierdzająca powstanie długu celnego na podstawie art. 210-214 i należności celne przywózowe zostały uiszczone, towar ten uważa się za krajowy bez obowiązku zgłoszenia do procedury dopuszczenia do obrotu, pod warunkiem spełnienia wszystkich wymogów przewidzianych w przepisach odrębnych.

Art. 243.

W postępowaniu przed organami celnymi stosuje się przepisy o postępowaniu egzekucyjnym w administracji, jeżeli przepisy niniejszej ustawy nie stanowią inaczej.

DZIAŁ IV

Wygaśnięcie długu celnego

Art. 244.

Dług celny wygasa:

- 1) przez uiszczenie kwoty należności,
- 2) przez umorzenie kwoty należności,
- 3) przez przedawnienie,
- 4) jeżeli wobec towarów zgłoszonych do procedury celnej, która określa obowiązek uiszczenia kwoty należności:
 - a) zgłoszenie celne zostało unieważnione zgodnie z art. 68,
 - b) towary, przed ich zwolnieniem, zostały zajęte i orzeczono ich przepadek, zniszczono je na polecenie organu celnego lub zgodnie z art. 186, stały się przedmiotem zrzeczenia na rzecz Skarbu Państwa, zostały zniszczone lub zostały ostatecznie utracone ze względu na ich charakter, wypadek losowy lub działanie siły wyższej,
- 5) w wypadkach, o których mowa w art. 210, jeżeli towary, wobec których powstał dług celny, zostały zajęte przy nielegalnym wprowadzaniu i równocześnie lub w późniejszym terminie orzeczono ich przepadek.

Art. 245.

Dług celny, o którym mowa w art. 224, wygasa również w wypadku unieważnienia dokumentów wymaganych do uzyskania preferencji taryfowych określonych w tym przepisie.

DZIAŁ V**Zwrot i umorzenie należności celnych***[Art. 246.*

- § 1. Należności celne są umarzane, jeżeli w chwili zarejestrowania kwota należności nie wynikała z obowiązujących przepisów lub gdy kwota ta została zarejestrowana niezgodnie z art. 229 § 3.*
- § 2. Należności celne są zwracane, jeżeli w chwili uiszczenia kwota tych należności nie wynikała z obowiązujących przepisów lub gdy kwota ta została zarejestrowana niezgodnie z art. 229 § 3.*
- § 3. Należności celne nie podlegają zwrotowi ani umorzeniu, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do zapłacenia lub zarejestrowania kwoty nie wynikającej z obowiązujących przepisów, są wynikiem świadomego działania osoby zainteresowanej.*
- § 4. Należności celne są zwracane lub umarzane na wniosek dłużnika złożony przed upływem 3 lat, licząc od dnia jego powiadomienia o tych należnościach. Wniosek należy złożyć we właściwym urzędzie celnym.*
- § 5. Organ celny dokona zwrotu lub umorzenia z urzędu, gdy stwierdzi przed upływem 3 lat od powiadomienia dłużnika, że zachodzą okoliczności uzasadniające zwrot lub umorzenie.]*

<Art. 246.

- § 1. Należności celne są umarzane, jeżeli w chwili zarejestrowania kwota należności nie była prawnie należna lub gdy kwota ta została zarejestrowana pomimo zaistnienia wypadków określonych w art. 229 § 3.**
- § 2. Należności celne są zwracane, jeżeli w chwili uiszczenia kwota tych należności nie była prawnie należna lub gdy kwota ta została zarejestrowana pomimo zaistnienia wypadków określonych w art. 229 § 3.**
- § 3. Należności celne nie podlegają zwrotowi ani umorzeniu, jeżeli okoliczności, które doprowadziły do zapłacenia lub zarejestrowania kwoty prawnie nienależnej, są wynikiem świadomego działania osoby zainteresowanej.**
- § 4. Należności celne są zwracane lub umarzane na wniosek dłużnika złożony przed upływem 3 lat, licząc od dnia jego powiadomienia o tych należnościach.**
- § 5. Organ celny dokona zwrotu lub umorzenia z urzędu, gdy stwierdzi przed upływem 3 lat od powiadomienia dłużnika, że zachodzą okoliczności uzasadniające zwrot lub umorzenie.**
- § 6. Termin, o którym mowa w § 4, może ulec przedłużeniu, jeżeli dłużnik udowodni, że niezłożenie wniosku przed upływem 3 lat od dnia powiadomienia go o tych należnościach było spowodowane nieprzewidzianymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.>**

nowe brzmienie art. 247 i 248 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)
nowe brzmienie art. 246 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

[Art. 247.

Cło podlega zwrotowi, jeżeli po jego uiszczeniu na wniosek osoby zainteresowanej unieważniono zgłoszenie celne.]

<Art. 247.

Należności celne podlegają zwrotowi, jeżeli po ich uiszczeniu unieważniono zgłoszenie celne na wniosek osoby zainteresowanej.>

[Art. 248.

- § 1. *Zwrot lub umorzenie cła może nastąpić również po ustaleniu, że zarejestrowana kwota cła dotyczy towarów objętych procedurą celną i nie przyjętych przez osobę wprowadzającą, ze względu na to, iż w chwili, o której mowa w art. 69, towary były wadliwe lub niezgodne z warunkami kontraktu, w wyniku którego dokonano przywozu tych towarów. Nie uznaje się za towary wadliwe towarów uszkodzonych po ich zwolnieniu.*
- § 2. *Zwrot lub umorzenie cła, o którym mowa w § 1, jest dopuszczalne, gdy:*
- 1) towary nie zostały użyte, chyba że wstępne ich użycie okazało się konieczne do stwierdzenia ich wadliwości lub niezgodności z warunkami kontraktu, oraz*
 - 2) towary zostały wywiezione poza polski obszar celny.*
- § 3. *Na wniosek osoby zainteresowanej organ celny może zezwolić na zniszczenie towarów, objęcie ich w celu powrotnego wywozu procedurą tranzytu, objęcie procedurą składu celnego lub umieszczenie ich w wolnym obszarze celnym, zamiast ich wywozu. W celu otrzymania jednego z przewidzianych wyżej przeznaczeń celnych towary są uważane za towary niekrajowe.*
- § 4. *Cło nie jest zwracane lub umarzane w odniesieniu do towarów, które przed ich zgłoszeniem o dopuszczenie ich do obrotu zostały objęte procedurą odprawy czasowej w celu przeprowadzenia prób, chyba że wykazano, iż fakt ich wadliwości lub niezgodności z warunkami kontraktu nie mógł zostać ujawniony podczas tych prób.*
- § 5. *Cło jest zwracane lub umarzane, w wypadkach określonych w § 1, na pisemny wniosek dłużnika złożony przed upływem 1 roku, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o tym cle.]*

<Art. 248.

- § 1. **Należności celne mogą zostać zwrócone lub umorzone również po ustaleniu, że zarejestrowana kwota tych należności dotyczy towarów objętych procedurą celną i nieprzyjętych przez osobę wprowadzającą ze względu na to, że w chwili, o której mowa w art. 69, towary były wadliwe lub niezgodne z warunkami kontraktu, w wyniku którego dokonano przywozu tych towarów. Nie uznaje się za towary wadliwe towarów uszkodzonych po ich zwolnieniu.**
- § 2. **Zwrot lub umorzenie należności celnych od towarów, o których mowa w § 1, są dopuszczalne, gdy:**
- 1) towary nie zostały użyte, chyba że wstępne ich użycie okazało się konieczne do stwierdzenia ich wadliwości lub niezgodności z warunkami kontraktu oraz**

2) towary zostały wywiezione poza polski obszar celny.

- § 3. Na wniosek osoby zainteresowanej organ celny może zezwolić na zniszczenie towarów, objęcie ich w celu powrotnego wywozu procedurą tranzytu, objęcie procedurą składu celnego lub umieszczenie ich w wolnym obszarze celnym, zamiast ich wywozu. W celu otrzymania jednego z przewidzianych wyżej przeznaczeń celnych towary są uważane za towary niekrajowe.
- § 4. Należności celne nie są zwracane lub umarzane w odniesieniu do towarów, które przed ich zgłoszeniem o dopuszczenie ich do obrotu zostały objęte procedurą odprawy czasowej w celu przeprowadzenia prób, chyba że wykazano, iż fakt ich wadliwości lub niezgodności z warunkami kontraktu nie mógł zostać ujawniony podczas tych prób.
- § 5. Należności celne są zwracane lub umarzane, w wypadkach określonych w § 1, na pisemny wniosek dłużnika złożony przed upływem roku, licząc od dnia powiadomienia dłużnika o tych należnościach.
- § 6. Termin, o którym mowa w § 5, może ulec przedłużeniu, jeżeli dłużnik udowodni, że niezłożenie wniosku przed upływem roku od dnia powiadomienia go o tych należnościach było spowodowane nieprzewidzianymi okolicznościami lub działaniem siły wyższej.>

nowe brzmienie § 2 w art. 250 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 249.

Nie podlegają zwrotowi odsetki, które zostały pobrane z tytułu nieterminowego uiszczenia należności celnych, chyba że niewłaściwe ustalenie kwoty należności było wynikiem błędu organu celnego, a dłużnik w żaden sposób nie przyczynił się do powstania tego błędu.

Art. 250.

- § 1. Kwota należności celnych podlegających zwrotowi zaliczana jest z urzędu na zaległe lub bieżące zadłużenie z tytułu innych należności celnych.
- [§ 2. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w § 1, należności celne podlegają zwrotowi w terminie 30 dni, licząc od dnia wydania decyzji orzekającej ich zwrot.]
- <§ 2. W razie braku zadłużenia, o którym mowa w § 1, należności celne podlegają zwrotowi w terminie 3 miesięcy, licząc od dnia doręczenia decyzji orzekającej ich zwrot.>
- § 3. Od zwracanych należności celnych przywozowych lub wywozowych nie płaci się odsetek, chyba że niewłaściwe ustalenie kwoty należności było wynikiem błędu organu celnego, a dłużnik w żaden sposób nie przyczynił się do powstania tego błędu. W takim wypadku odsetki oblicza się od dnia uiszczenia należności podlegających zwrotowi.
- § 4. Od należności nie zwróconych w terminie określonym w § 2 płaci się odsetki liczone od daty wydania decyzji orzekającej ich zwrot.
- § 5. Odsetki, o których mowa w § 3 i 4, oblicza się według zasad i w wysokości określonych w przepisach dotyczących pobierania odsetek za zwłokę od zaległości podatkowych.

Art. 251.

Jeżeli umorzone lub zwrócone należności celne stają się ponownie należne, odsetki wypłacone przez organ celny zgodnie z art. 250 § 3-5 podlegają zwrotowi.

Art. 252.

[§ 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne wypadki, w których należności celne przywozowe lub wywozowe są zwracane lub umarzane, oraz tryb i warunki dokonywania zwrotu lub umorzenia.]

<§ 1. Rada Ministrów może określić, w drodze rozporządzenia, inne wypadki, w których należności celne są zwracane lub umarzane, tryb i warunki dokonywania zwrotu lub umorzenia oraz termin, w którym może być złożony wniosek o zwrot lub umorzenie należności celnych. Rozporządzenie powinno w szczególności uwzględniać zapewnienie zachowania tożsamości towaru oraz umożliwić dochowanie przez organ celny terminu na dokonanie zwrotu lub umorzenia należności celnych.>

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór wniosku o dokonanie zwrotu lub umorzenia należności celnych oraz dokumenty, które należy do niego dołączyć.

<Art. 252¹.

Organem celnym właściwym do rozstrzygania w pierwszej instancji w sprawach uregulowanych przepisami niniejszego działu jest dyrektor izby celnej.>

TYTUŁ VIII**PRZEDSTAWICIELSTWO W SPRAWACH CELNYCH****DZIAŁ I****Przedstawicielstwo****Art. 253.**

§ 1. Przedstawicielstwo może być:

- 1) bezpośrednio – jeżeli przedstawiciel działa w imieniu i na rzecz innej osoby,
- 2) pośrednio – jeżeli przedstawiciel działa we własnym imieniu, lecz na rzecz innej osoby.

§ 2. Jeżeli postępowanie przed organem celnym dotyczy towaru, którego rodzaj lub ilość wskazuje na przeznaczenie do działalności gospodarczej, to:

[1) przedstawicielem bezpośrednim osoby może być wyłącznie pracownik tej osoby, agencja celna, adwokat lub radca prawny,]

<1) przedstawicielem bezpośrednim osoby może być wyłącznie pracownik tej osoby, agencja celna, adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy,>

2) przedstawicielem pośrednim osoby może być wyłącznie agencja celna.

nowe brzmienia pkt 1 w § 2 w art. 253 i § 2 w art. 254 wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

nowe brzmienie § 1 w art. 252 i dodany art. 252¹ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

- § 3. W wypadkach innych niż te, o których mowa w § 2, przedstawicielem osoby może być:
- 1) agencja celna jako przedstawiciel bezpośredni lub pośredni,
 - 2) osoba fizyczna posiadająca pełną zdolność do czynności prawnych jako przedstawiciel bezpośredni.

Art. 254.

- § 1. Organ celny może zażądać od przedstawiciela przedstawienia pisemnego upoważnienia, określającego rodzaj udzielonego przedstawicielstwa oraz zakres czynności, do których jest upoważniony.

[§ 2. Przedstawiciel dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis upoważnienia. Adwokat lub radca prawny może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu upoważnienia. Osoba prowadząca agencję celną może uwierzytelnić odpis upoważnienia udzielonego agencji celnej.]

<§ 2. Przedstawiciel dołącza do akt oryginał lub urzędowo poświadczony odpis upoważnienia. Adwokat, radca prawny lub doradca podatkowy może sam uwierzytelnić odpis udzielonego mu upoważnienia. Osoba prowadząca agencję celną może uwierzytelnić odpis upoważnienia udzielonego agencji celnej.>

- § 3. Przedstawicielem osoby fizycznej, w wypadkach gdy rodzaj lub ilość towaru nie wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej, może być członek najbliższej rodziny tej osoby, który złoży wiarygodne oświadczenie o istnieniu upoważnienia do działania w jej imieniu.
- § 4. Czynności dokonane przez przedstawiciela w granicach upoważnienia pociągają za sobą skutki bezpośrednio dla osoby, która ustanowiła przedstawiciela.
- § 5. Przedstawicielem może być jedynie osoba krajowa, z wyłączeniem osób, o których mowa w art. 3 § 1 pkt 11 lit. c).
- § 6. Agencja celna może udzielić dalszego upoważnienia innej agencji celnej do wykonania określonych czynności za zgodą osoby udzielającej upoważnienia.

Art. 255.

Osobę, która dokonuje czynności bez upoważnienia do działania w imieniu lub na rzecz innej osoby, albo osobę, która dokonuje czynności w imieniu lub na rzecz innej osoby bez upoważnienia do jej reprezentowania, uważa się za działającą we własnym imieniu i na swoją rzecz.

DZIAŁ II

Agencja celna

Art. 256.

- § 1. Agencja celna może dokonywać przed organami celnymi wszelkich czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego, w szczególności:
- 1) badać towary i pobierać ich próbki przed dokonaniem zgłoszenia celnego,
 - 2) przygotowywać niezbędne dokumenty i dokonywać zgłoszenia celnego,

- 3) uiszczać należności celne przywozowe lub celne wywozowe oraz inne opłaty,
- 4) podejmować towary po ich zwolnieniu,
- 5) składać zabezpieczenie kwoty wynikającej z długu celnego,
- 6) wnosić odwołania i inne wnioski podlegające rozpatrzeniu przez organy celne.

§ 2. Czynności przed organami celnymi w imieniu agencji celnej mogą dokonywać:

- 1) upoważniony pracownik agencji celnej lub
 - 2) osoba fizyczna prowadząca agencję celną
- wpisani na listę agentów celnych.

Art. 257.

§ 1. Na listę agentów celnych wpisuje się osobę fizyczną, jeżeli spełnia następujące warunki:

- 1) posiada obywatelstwo polskie,
- 2) ma pełną zdolność do czynności prawnych,
- 3) korzysta z pełni praw publicznych,
- 4) posiada co najmniej średnie wykształcenie,
- 5) nie jest skazana prawomocnym wyrokiem za przestępstwo przeciwko wiarygodności dokumentów, mieniu, obrotowi pieniędzmi i papierami wartościowymi, przestępstwo gospodarcze lub za przestępstwo skarbowe,
- 6) swoim postępowaniem daje rękojmię prawidłowego wykonywania czynności agenta celnego,
- 7) złożyła z wynikiem pozytywnym egzamin na agenta celnego przed komisją egzaminacyjną, powoływaną przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych,
- 8) wystąpiła z wnioskiem o wpis na listę agentów celnych, nie później niż w okresie 2 lat od spełnienia warunku określonego w pkt 7.

§ 2. Listę agentów celnych prowadzi minister właściwy do spraw finansów publicznych.

§ 2a. Minister właściwy do spraw finansów publicznych ogłasza listę agentów celnych w Dzienniku Urzędowym Ministerstwa Finansów.

§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych skreśla z listy agentów celnych osobę w wypadku:

- 1) gdy został naruszony jeden z warunków, o których mowa w § 1,
- 2) niewykonywania czynności agenta celnego przez okres co najmniej dwóch lat,
- 3) jej śmierci.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może zawiesić działalność agenta celnego na czas trwającego się przeciwko osobie agenta postępowania karnego o przestępstwo wymienione w § 1 pkt 5.

Art. 258.

- § 1. Osoba prowadząca agencję celną ponosi pełną odpowiedzialność majątkową wobec organów celnych za pokrycie kwot długów celnych lub innych opłat, jakie powstały na skutek nieprawidłowego lub nieterminowego dokonania albo niewykonania czynności, do których została upoważniona agencja celna.
- § 2. W wypadku udzielenia dalszego upoważnienia, o którym mowa w art. 254 § 6, odpowiedzialność majątkową, o której mowa w § 1, ponoszą solidarnie agencje celne upoważnione do działania.
- § 3. Osoba prowadząca agencję celną jest zobowiązana do złożenia dyrektorowi właściwej izby celnej kaucji gwarancyjnej w formie, o której mowa w art. 199 § 1 pkt 1 lub pkt 2, na zabezpieczenie pokrycia roszczeń organów celnych z tytułu odpowiedzialności, o której mowa w § 1. Kaucja gwarancyjna może stanowić część zabezpieczenia generalnego w wypadkach, o których mowa w art. 197 § 3. **art. 260 skreślony**
- § 4. W wypadku niezłożenia kaucji, o której mowa w § 3, agencja celna nie może dokonywać przed organami celnymi żadnych czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego. **pkt 1 w art. 261 skreślony**

Art. 259.

Działalność w formie agencji celnej może prowadzić osoba krajowa w rozumieniu art. 3 § 1 pkt 11 lit. a) i lit. b), która nie prowadzi innej działalności gospodarczej poza działalnością przewozową, spedycyjną lub polegającą na prowadzeniu publicznego składu celnego, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 261.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 2) tryb przeprowadzania egzaminu kwalifikacyjnego osób ubiegających się o uprawnienie do wykonywania czynności agenta celnego oraz sposób powoływania komisji egzaminacyjnej, kwalifikacje członków komisji, zakres i sposób przeprowadzania egzaminu, a także wysokość opłat egzaminacyjnych przeznaczonych na pokrycie działalności i wynagrodzenia jej członków,
- 3) sposób prowadzenia i tryb dokonywania wpisu na listę agentów celnych,
- 4) tryb przyjmowania oraz wysokość kaucji gwarancyjnej, o której mowa w art. 258 § 3,
- 5) sposób prowadzenia ewidencji i rejestracji dokumentów podlegających kontroli celnej,
- 6) inne rodzaje działalności, które może wykonywać osoba prowadząca agencję celną.

TYTUŁ IX

POSTĘPOWANIE W SPRAWACH CELNYCH

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 262.

Do postępowania w sprawach celnych stosuje się odpowiednio przepis art. 12 oraz przepisy działu IV ustawy - Ordynacja podatkowa.

Art. 262¹.

[§ 1. Od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez dyrektora izby celnej, z zastrzeżeniem art. 278 § 3, nie służy odwołanie, jednak strona niezadowolona z decyzji może zwrócić się do tego organu z wnioskiem o ponowne rozpatrzenie sprawy. Do wniosku stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące odwołań, z uwzględnieniem § 2.]

<§ 1. W wypadku wydania decyzji w pierwszej instancji przez dyrektora izby celnej, z zastrzeżeniem art. 278 § 3, odwołanie od tej decyzji rozpatruje ten sam organ celny.>

[§ 2. Pracownik lub funkcjonariusz celny, który brał udział w wydaniu decyzji, której dotyczy wniosek o ponowne rozpatrzenie sprawy, podlega wyłączeniu od udziału w ponownym rozpatrzeniu sprawy i wydaniu decyzji.]

<§ 2. Pracownik lub funkcjonariusz celny, który brał udział w wydaniu decyzji, której dotyczy odwołanie, podlega wyłączeniu od udziału w postępowaniu odwoławczym i wydaniu decyzji w tym postępowaniu.>

§ 3. Przepisy § 1 i 2 stosuje się odpowiednio do postanowień.

Art. 262².

§ 1. W sprawach wznowienia postępowania zakończonego decyzją ostateczną dyrektora izby celnej, stwierdzenia nieważności oraz uchylecia lub zmiany takiej decyzji właściwy jest ten organ.

§ 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może z urzędu wszcząć postępowanie i stwierdzić nieważność decyzji ostatecznej wydanej przez dyrektora izby celnej.

Art. 263.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) właściwość miejscową organów celnych, uwzględniając kierunki i nasilenie obrotu towarowego z zagranicą w ramach polskiego obszaru celnego,
- 2) dyrektora lub dyrektorów izb celnych wyznaczonych do prowadzenia postępowań dotyczących pozwoleń na karnet TIR oraz decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej, uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitości rozstrzygania spraw w tych postępowaniach.

nowe brzmienie § 1 i 2 w art. 262¹ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 263¹.

- § 1. Organy celne przestrzegają z urzędu swojej właściwości miejscowej i rzeczowej.
- § 2. Właściwość miejscowa i rzeczowa organów celnych jest ustalana z uwzględnieniem również zakresu zadań i terytorialnego zasięgu działania tych organów określonych na podstawie przepisów odrębnych, a w szczególności przepisów o wprowadzeniu programów pilotażowych, o których mowa w art. 5 ust. 1a i 1b ustawy z dnia 21 czerwca 1996 r. o urzędach i izbach skarbowych (Dz.U. Nr 106, poz. 489, z 1997 r. Nr 121, poz. 770 i Nr 141, poz. 943, z 2000 r. Nr 120, poz. 1268, z 2001 r. Nr 110, poz. 1189 oraz z 2002 r. Nr 89, poz. 804).

Art. 264.

- § 1. Jeżeli przepisy odrębne nie stanowią inaczej, osoba prawna, która powstała w wyniku:
- 1) przekształcenia innej osoby prawnej,
 - 2) połączenia osób prawnych,
- jest następcą prawnym przewidzianych przepisami prawa celnego praw i obowiązków przekształconej osoby prawnej albo każdej z łączących się osób prawnych.
- § 2. Przepis § 1 stosuje się odpowiednio do jednostek organizacyjnych nie mających osobowości prawnej.

Art. 265.

- § 1. Organ celny wszczyna postępowanie z urzędu w celu rozstrzygnięcia w drodze decyzji w sprawie sytuacji prawnej towaru przywożonego na polski obszar celny lub z niego wywożonego przez nieznaną osobę, bez konieczności ustanawiania dla niej kuratora lub przedstawiciela.
- § 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, decyzja wydawana jest w sprawie bez oznaczania strony.

Art. 265¹.

- §1. Decyzja ostateczna, na mocy której strona nabyła prawo, może być na jej wniosek lub za jej zgodą uchylona lub zmieniona przez organ celny, który ją wydał, jeżeli przepisy szczególne nie sprzeciwiają się uchyleniu lub zmianie takiej decyzji i przemawia za tym interes publiczny lub ważny interes strony.
- §2. W przypadku, o którym mowa w § 1, organ celny wydaje decyzję w sprawie uchylenia lub zmiany dotychczasowej decyzji.

Art. 265².

Jeżeli upłynęły 3 lata od dnia powstania długu celnego, organ celny:

- 1) nie wszczyna bądź odmawia wszczęcia postępowania w sprawie stwierdzenia nieważności decyzji,
- 2) nie wznawia postępowania.

Art. 266.

- § 1. Organ celny może połączyć toczące się przed nim oddzielne sprawy, w celu ich łącznego rozpoznania lub także rozstrzygnięcia, jeżeli dotyczą tej samej osoby i są ze sobą w związku.
- § 2. W wypadku, o którym mowa w § 1, organ celny wydaje postanowienie o połączeniu spraw. Na postanowienie to nie przysługuje zażalenie.

<Art. 266¹.

dodany art. 266¹
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

- § 1. Postępowanie zawiesza się w wypadku, gdy organ celny w jego toku wystąpił z wnioskiem o pomoc prawną do organu celnego państwa obcego lub innego uprawnionego podmiotu państwa obcego.**
- § 2. Na postanowienie w sprawie zawieszenia postępowania służy zażalenie.>**

Art. 267.

Pisma skierowane do osób nie znanych z miejsca pobytu lub adresu oraz decyzję, o której mowa w art. 265, wywiesza się na okres 14 dni w urzędzie celnym, w którym prowadzone jest postępowanie. Pismo oraz decyzję uważa się za doręczone po upływie tego terminu.

Art. 268.

- § 1. Osoby zamieszkałe lub przebywające za granicą, nie mające adresu w Polsce, jeżeli nie ustanowiły pełnomocnika w Polsce, mają obowiązek wskazania w Polsce pełnomocnika do doręczeń, przy pierwszej czynności dokonanej przed organem celnym. Ustanowienie pełnomocnika lub wskazanie pełnomocnika do doręczeń jest skuteczne także w postępowaniu, o którym mowa w art. 274².
- § 2. W razie zaniedbania obowiązku, o którym mowa w § 1, stosuje się odpowiednio art. 267.
- § 3. W wypadku zatrzymania towaru organ celny poucza osobę, której towar zatrzymano, o obowiązku wskazania w Polsce pełnomocnika do doręczeń oraz o skutkach niedopełnienia tego obowiązku, co potwierdza się pisemnym protokołem.

Art. 269.

Organ celny wszczyna postępowanie z urzędu w sprawach dotyczących towaru przywożonego na polski obszar celny lub wywożonego z polskiego obszaru celnego w obrocie pocztowym.

Art. 270.

- § 1. Organ celny może przyjąć jako dowód w postępowaniu dokumenty sporządzone przez organy celne państwa obcego lub inne uprawnione podmioty państwa obcego.
- § 2. Organ celny może żądać od stron postępowania:

- 1) urzędowego tłumaczenia na język polski dokumentów sporządzonych w języku obcym,
- 2) przedłożenia dokumentów zagranicznych zalegalizowanych przez właściwe organy polskie działające w kraju albo polskie przedstawicielstwa dyplomatyczne lub urzędy konsularne.

<Art. 270¹.

§ 1. Jeżeli przepis prawa nie wymaga urzędowego potwierdzenia określonych faktów lub stanu prawnego w drodze zaświadczenia, organ celny odbiera od strony, na jej wniosek, oświadczenie złożone pod rygorem odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.

dodany art. 270¹
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

§ 2. Przed odebraniem oświadczenia organ celny uprzedza stronę o odpowiedzialności karnej za fałszywe zeznania.>

Art. 271.

Organ celny może na wniosek strony wstrzymać wykonanie decyzji w sprawie długu celnego, od której wniesiono odwołanie, po złożeniu przez stronę zabezpieczenia określonego przez ten organ.

Art. 272.

Organ celny nie podejmuje czynności postępowania, jeżeli strona, która z mocy przepisów prawa ma obowiązek wpłacenia z góry należności tytułem opłat lub kosztów postępowania, tego obowiązku mimo pisemnego wezwania nie dopełni w terminie 7 dni od dnia doręczenia wezwania.

Art. 273.

Prowadzenie postępowania karnego skarbowego lub postępowania karnego nie stanowi przeszkody do prowadzenia postępowania na podstawie przepisów niniejszej ustawy, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej.

Art. 274.

Skarga do sądu administracyjnego w sprawie dotyczącej zgłoszenia celnego może zostać wniesiona dopiero po wyczerpaniu toku instancji w postępowaniu przed organami celnymi.

Art. 274¹.

- § 1. W wypadkach, o których mowa w art. 38, art. 53 § 1, art. 59 § 2 pkt 1 i art. 77 § 1, sprzedaż towaru następuje w trybie i na zasadach określonych w przepisach o postępowaniu egzekucyjnym w administracji.
- § 2. Sprzedaż towaru, z zastrzeżeniem § 3, jest równoznaczna z dopuszczeniem towaru do obrotu, chyba że towar został sprzedany pod warunkiem dokonania powrotnego wywozu.
- § 3. Jeżeli sprzedaż jest dokonywana pod warunkiem nadania przeznaczenia celnego określonego przez organ celny, to obowiązki związane z nadaniem

przeznaczenia celnego, wynikające z przepisów prawa celnego, powstają z chwilą wydania towarów nabywcy.

Art. 274².

Do postępowania w sprawie przepadku towaru stosuje się przepisy Kodeksu postępowania cywilnego.

DZIAŁ II

Oplaty w sprawach celnych

Art. 275.

- § 1. Organ celny pobiera opłatę za wydanie pozwolenia, chyba że przepis **pkt 2 w § 3 w art. 275**
szczególny stanowi inaczej. **skreślony**
- § 2. Organ celny pobiera opłatę za przechowanie towarów w depozycie lub w magazynie celnym prowadzonym przez organ celny.
- § 3. Organ celny pobiera opłaty manipulacyjne za:
- 1) wykonywanie czynności kontroli celnej,
 - 3) potwierdzenie pochodzenia lub statusu celnego towaru,
 - 4) zatwierdzenie współczynnika produktywności lub określenie sposobu jego obliczenia,
 - 5) unieważnienie zgłoszenia celnego,
 - 6) objęcie towaru procedurą tranzytu,
 - 7) czynności podejmowane w celu pokrycia z zabezpieczenia kwoty wynikającej z długu celnego,
 - 8) wpis na listę agentów celnych,
 - 9) rozpatrzenie wniosku dotyczącego ochrony własności intelektualnej.
- § 4. Organ celny pobiera opłaty manipulacyjne dodatkowe za czynności podejmowane w wyniku:
- 1) naruszenia przez osobę terminu do dokonania czynności lub dostarczenia dokumentów niezbędnych do nadania przeznaczenia celnego towaru,
 - 2) usunięcia towaru spod dozoru celnego,
 - 3) naruszenia przez osobę warunków lub terminów ustalonych przy objęciu towaru procedurą zawieszającą lub gospodarczą procedurą celną,
 - 4) naruszenia warunków zwolnienia towaru od należności celnych przywozowych lub wywozowych,
 - 5) wykonywania na wniosek osoby zainteresowanej czynności przewidzianych w przepisach prawa celnego w miejscu innym niż urząd celny lub poza czasem pracy urzędu celnego.

Art. 276.

[§ 1. Z zastrzeżeniem § 2, opłaty manipulacyjne dodatkowe powinny być określone w kwocie odpowiadającej podejmowanym czynnościom i nie mogą być wymierzone w kwocie wyższej niż 40% wartości celnej towaru.]

<§ 1. Z zastrzeżeniem § 2 i 2a, opłaty manipulacyjne dodatkowe powinny być określone w kwocie odpowiadającej podejmowanym czynnościom i nie mogą być wymierzone w kwocie wyższej niż 40% wartości celnej towaru.>

[§ 2. Jeżeli po przedstawieniu towaru organ celny wykaże różnicę między towarem przedstawionym a ujawnionym w wyniku rewizji celnej, to od osoby, o której mowa w art. 39, pobiera się opłatę manipulacyjną dodatkową w wysokości wartości towaru odpowiadającej różnicy.]

<§ 2. Jeżeli po przedstawieniu towaru wprowadzonego na polski obszar celny organ celny wykaże nadwyżkę towaru ujawnionego w wyniku rewizji celnej w stosunku do przedstawionego, to od osoby, o której mowa w art. 39, pobiera się opłatę manipulacyjną dodatkową w wysokości wartości celnej towaru odpowiadającej nadwyżce.>

w art. 276: nowe brzmienie § 1 i 2 i dodany § 2a wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

<§ 2a. Jeżeli po zgłoszeniu towaru wyprowadzanego z polskiego obszaru celnego, organ celny wykaże w wyniku rewizji celnej mniej towaru w stosunku do ilości zadeklarowanej w zgłoszeniu celnym, to od osoby wyprowadzającej towar z polskiego obszaru celnego pobiera się opłatę manipulacyjną dodatkową w wysokości wartości towaru odpowiadającej różnicy.>

§ 3. Środki finansowe z opłat, o których mowa w § 2 oraz w art. 275, przeznacza się na usprawnienie funkcjonowania organów celnych oraz na premie dla funkcjonariuszy celnych i pracowników podległych ministrowi właściwemu do spraw finansów publicznych, w szczególności dla tych, którzy przyczynili się bezpośrednio do wykrycia przestępstw lub wykroczeń celnych i dewizowych.

dodany § 2 w art. 277 wchodzi w życie jw.

§ 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi sposób rozdysponowania środków, o których mowa w § 3, oraz zasady przyznawania premii.

§ 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia:

- 1) stawki opłat za wydanie pozwolenia oraz wypadki, w których opłat tych się nie pobiera,
- 2) stawki opłat manipulacyjnych, manipulacyjnych dodatkowych oraz opłat za przechowywanie towarów,
- 3) czynności kontroli celnej, za które pobierana jest opłata manipulacyjna.

Art. 277.

<§ 1.> Opłaty są pobierane na zasadach i w trybie ustalonych dla należności celnych przywózowych i wywózowych.

<§ 2. W sprawach zwrotów lub umorzeń opłat przepisy art. 246, art. 249-251 oraz art. 252¹ stosuje się odpowiednio.>

TYTUŁ IXa

KONTROLA CELNA

DZIAŁ I

Przepisy ogólne

Art. 277¹.

§ 1. W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa, przywozu towaru na polski obszar celny lub wywozu z tego obszaru, organ celny może w szczególności:

- 1) kontrolować dokumenty i dane handlowe, w tym także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych,
- 2) ustalać tożsamość osób,
- 3) dokonywać oględzin towarów,
- 4) kontrolować księgowość,
- 5) badać towary i pobierać ich próbki,
- 6) przeprowadzać rewizję celną,
- 7) zatrzymywać i kontrolować środki transportu,
- 8) przeszukiwać osoby i pomieszczenia.

§ 2. Ponadto organ celny może zatrzymać pojazd lub inny środek przewozowy i dokonać kontroli rodzaju paliwa, poprzez pobranie próbek paliwa ze zbiornika pojazdu lub innego środka przewozowego. W razie stwierdzenia nieprawidłowości organ celny sporządza protokół i przekazuje go właściwym organom.

<§ 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, szczegółowy sposób oraz tryb przeprowadzenia kontroli, o której mowa w § 2, uwzględniając konieczność stosowania skutecznych metod technicznych w tym zakresie.>

dodany § 3 w art. 277¹ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 277².

- § 1. Jeżeli nie można w inny sposób stwierdzić, czy osoba przewozi towary nie przedstawione lub nie zgłoszone, organ celny może przeszukać tę osobę.
- § 2. Przeszukanie nie powinno naruszać godności osobistej osoby przeszukiwanej oraz powinno być przeprowadzone przez osobę tej samej płci, w warunkach wykluczających obecność osób postronnych.
- § 3. W wypadku uzasadnionego podejrzenia, że osoba ukrywa towary w swoim organizmie, można skierować tę osobę na specjalistyczne badania lekarskie.
- § 4. Z przeprowadzonego przeszukania osoby sporządza się protokół, a w wypadku wykonywania badań, o których mowa w § 3, na wniosek osoby, która została poddana tym badaniom, organ celny wydaje zaświadczenie o terminie i miejscu ich przeprowadzania.

Art. 277³.

§ 1. Czynności kontroli celnej mogą być prowadzone w siedzibie kontrolowanego oraz w innych miejscach związanych z prowadzoną przez niego działalnością

bądź w miejscach, w których mogą się znajdować towary wprowadzone na polski obszar celny z zagranicy lub dokumenty dotyczące tych towarów.

- § 2. Przepis § 1 stosuje się również w wypadku, gdy kontrolowany prowadzi działalność bądź przechowuje towary lub dokumenty w lokalu mieszkalnym.
- § 3. Organ celny może wchodzić do lokalu mieszkalnego w wypadku uzasadnionego podejrzenia, że znajduje się w nim towar lub dokumenty dotyczące towaru, którego rodzaj lub ilość wskazują na przeznaczenie do działalności gospodarczej i który został wprowadzony na polski obszar celny z naruszeniem przepisów prawa. Przepisy Kodeksu postępowania karnego o przeszukaniu stosuje się odpowiednio.
- § 4. Jeżeli kontrolowany posiada oddziały lub zakłady na terenie właściwości innego organu celnego niż właściwy dla siedziby kontrolowanego, do przeprowadzenia czynności kontroli celnej w tym oddziale lub zakładzie upoważniony jest również organ celny właściwy ze względu na siedzibę kontrolowanego.

Art. 277⁴.

Osoba posiadająca towary jest zobowiązana na jej koszt do wykonywania czynności umożliwiających przeprowadzenie kontroli celnej, a w szczególności do rozładowania, okazania oraz załadowania towaru po zakończeniu czynności kontroli celnej.

Art. 277⁵.

Każda osoba będąca w posiadaniu towaru, środka transportu lub osoba odpowiedzialna za wykonanie obowiązków wynikających z przepisów prawa celnego zobowiązana jest do niezwłocznego zawiadomienia organu celnego o stwierdzeniu naruszenia, usunięcia lub zniszczenia zamknięć celnych bez zgody organu celnego.

Art. 277⁶.

Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, warunki wykonywania czynności kontroli celnej, ze szczególnym uwzględnieniem rodzajów procedur celnych oraz kontrolowanych towarów.

DZIAŁ II

Kontrola celna towarów wprowadzanych na polski obszar celny lub wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego

Art. 277⁷.

Jeżeli organ celny stwierdzi, że deklaracja skrócona obejmująca przedstawione towary nie spełnia wymogów określonych w przepisach wydanych na podstawie art. 42 § 3, lub gdy wraz z przedstawieniem towaru nie została złożona deklaracja skrócona albo dokumenty, które mogą być wykorzystane w charakterze tej deklaracji, a organ celny nie odstąpił od wymogu złożenia deklaracji skróconej,

towar składa się w magazynie celnym, w depozycie urzędu celnego lub w innym miejscu wskazanym przez organ celny.

Art. 277⁸.

- § 1. W wypadku podejmowania czynności kontroli celnej dotyczących wprowadzanych na polski obszar celny lub wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego przesyłek pocztowych, organ celny może w szczególności kontrolować dokumenty pocztowe, w tym wykazy i deklaracje, oraz sprawdzać liczbę przywożonych lub wywożonych paczek z liczbą wskazaną w wykazie zdawczym.
- § 2. Rewizję celną przesyłek pocztowych i pobieranie próbek towarów w nich przesyłanych przeprowadza się w obecności zgłaszającego lub pracownika urzędu pocztowego.

Art. 277⁹.

**pkt 3 w art. 277⁹
skreślony**

W wypadku towarów wprowadzanych na polski obszar celny lub wyprowadzanych z polskiego obszaru celnego przez podróżnych, organ celny może w szczególności:

- 1) ustalać tożsamość osoby, w tym kontrolować dokumenty uprawniające do przekraczania granicy państwowej,
- 2) przeprowadzać rewizję celną bagażu,
- 4) przeszukiwać osoby.

Art. 277¹⁰.

- § 1. W celu ustalenia, czy towary zostały wprowadzone na polski obszar celny lub wyprowadzone z tego obszaru zgodnie z przepisami prawa celnego, organ celny może zatrzymywać środki transportu i podejmować inne czynności kontroli celnej.
- § 2. Zatrzymanie środków transportu może być dokonane tylko przez umundurowanych funkcjonariuszy celnych znajdujących się w pobliżu oznakowanego pojazdu służbowego.
- § 3. Zatrzymywanie środków transportu, innych niż środki transportu przemieszczające się po drodze, odbywa się przy udziale innych służb lub instytucji, a w szczególności:
- 1) policji,
 - 2) Straży Granicznej,
 - 3) służb lotniczych i morskich,
 - 4) służb administracji kolei państwowych.
- § 4. Po zatrzymaniu środka transportu organ celny może w szczególności:
- 1) kontrolować dokumenty i dane dotyczące środka transportu oraz osoby kierującej pojazdem, z wyłączeniem dokumentów uprawniających do kierowania środkiem transportu, z zastrzeżeniem § 5,
 - 2) kontrolować dokumenty dotyczące przewożonych towarów,
 - 3) sprawdzać zamknięcia celne, jeżeli z dokumentów wynika, że zostały one nałożone,
 - 4) przeprowadzać rewizję środków transportu i towarów.

§ 5. Organ celny może kontrolować dokumenty uprawniające do kierowania środkiem transportu, jeżeli osoba kontrolowana nie posiada innych dokumentów pozwalających określić jej tożsamość albo występuje uzasadniona wątpliwość, co do ich autentyczności.

<§ 6. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór i sposób oznakowania pojazdów służbowych Służby Celnej, uwzględniając w szczególności zapewnienie jednoznacznej identyfikacji pojazdów.>

dodany § 3 w art. 277¹⁰ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 277¹¹.

§ 1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić konwój celny, w wypadku gdy:

- 1) niemożliwe jest nałożenie zamknięć celnych, a zachowanie tożsamości towaru jest niezbędne do przestrzegania warunków procedury celnej lub istnieje uzasadnione podejrzenie, że towar może zostać usunięty spod dozoru celnego,
- 2) istnieje uzasadnione podejrzenie, że towary nie zostaną dostarczone do urzędu celnego albo miejsca uznanego lub wyznaczonego przez organ celny,
- 3) kwota długu celnego mogącego powstać w związku z przewozem towarów w ramach procedury tranzytu jest wyższa niż kwota zabezpieczenia,
- 4) procedurą tranzytu objęte są towary niekrajowe, których przemieszczanie ma się zakończyć poza polskim obszarem celnym,
- 5) w ramach procedury tranzytu przewożone są towary, których przewóz jest związany ze zwiększonym ryzykiem.

§ 2. Organ celny może zobowiązać osobę odpowiedzialną za wykonywanie czynności przewidzianych przepisami prawa celnego, aby określone czynności w ramach konwoju celnego wykonywały wyspecjalizowane jednostki działające w zakresie ochrony osób lub mienia.

§ 3. Koszty konwoju celnego ponosi osoba odpowiedzialna za wykonywanie obowiązków przewidzianych przepisami prawa celnego.

Art. 277¹².

§ 1. Organ celny, w drodze decyzji, może zarządzić strzeżenie przez funkcjonariuszy celnych towarów w wypadku, gdy:

- 1) towar wprowadzony na polski obszar celny na skutek nieprzewidzianych okoliczności lub działania siły wyższej nie zostanie dostarczony do urzędu celnego albo miejsca wyznaczonego lub uznanego przez organ celny,
- 2) towar wprowadzony na polski obszar celny wymaga przeładunku,
- 3) towar czasowo składowany nie może zostać przekazany do depozytu lub do magazynu celnego.

§ 2. W wypadku, o którym mowa w art. 277¹¹ § 1 pkt 1, organ celny zamiast konwoju może zarządzić strzeżenie towaru.

§ 3. Przepis art. 277¹¹ § 3 stosuje się odpowiednio.

DZIAŁ III**Kontrola celna wykonywana poza urzędem celnym****Art. 277¹³.**

- § 1. Czynności kontroli celnej, wykonywane poza urzędem celnym albo miejscem wyznaczonym lub uznanym przez organ celny, są prowadzone po uzyskaniu upoważnienia organu celnego. Upoważnienie powinno określać zakres kontroli celnej.
- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych określi, w drodze rozporządzenia, wzór upoważnienia, o którym mowa w § 1.

Art. 277¹⁴.

- § 1. Organ celny dokonujący czynności kontroli celnej obowiązany jest okazać kontrolowanemu upoważnienie do jej przeprowadzenia oraz legitymację służbową.
- § 2. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie mająca osobowości prawnej, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są członkom zarządu, wspólnikowi lub innej osobie upoważnionej do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego.
- § 3. W razie nieobecności osób, o których mowa w § 1 i 2, upoważnienie oraz legitymacja służbowa okazywane są pracownikowi lub osobie czynnej w miejscu wszczęcia kontroli celnej.
- § 4. Okazanie upoważnienia osobom, o których mowa w § 1-3, jest równoznaczne z zawiadomieniem o rozpoczęciu kontroli celnej.
- § 5. Kopię upoważnienia pozostawia się kontrolowanemu.
- § 6. Organ celny dokonujący czynności kontroli celnej może wchodzić na grunt oraz do budynków, lokalu lub innych pomieszczeń.

Art. 277¹⁵.

- § 1. Czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności kontrolowanego lub osoby przez niego wskazanej, chyba że kontrolowany zrezygnuje z prawa uczestniczenia w czynnościach kontroli celnej. Jeżeli kontrolowanym jest osoba prawna lub jednostka organizacyjna nie posiadająca osobowości prawnej, czynności kontroli celnej dokonuje się w obecności osób upoważnionych.
- § 2. Oświadczenie o rezygnacji z prawa uczestnictwa w czynnościach kontroli celnej składane jest na piśmie. W razie odmowy złożenia oświadczenia organ celny wykonujący czynności kontroli celnej dokonuje odpowiedniej adnotacji, dołączając ją do akt sprawy.
- § 3. W wypadku nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 277¹⁴ § 2 czynności kontroli celnej dokonywane są w obecności przywołanego świadka, chyba że spełnienie tego warunku uniemożliwiałoby lub znacznie utrudniało wykonywanie czynności kontroli celnej. Świadek nie musi być obecny przy czynnościach kontroli celnej dotyczących przeprowadzenia dowodu z ksiąg, ewidencji, zapisków lub innych dokumentów.

- § 4. Z czynności kontroli celnej, dokonywanych podczas nieobecności kontrolowanego lub osób wymienionych w art. 277¹⁴ § 2, sporządza się protokół, który niezwłocznie doręcza się kontrolowanemu.

Art. 277¹⁶.

- § 1. Kontrolowany, osoba upoważniona do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownik oraz osoba współdziałająca z kontrolowanym są obowiązani umożliwić wykonywanie czynności kontroli celnej, a w szczególności:

- 1) udostępnić towary, dokumenty lub środki transportu oraz zapewnić dostęp do pomieszczeń oraz innych miejsc będących przedmiotem kontroli,
- 2) umożliwić pobranie próbek towarów,
- 3) zapewnić wgląd w dokumenty i ewidencje objęte zakresem kontroli, także sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych, a zwłaszcza dokumenty handlowe, księgowe i finansowe, nawet jeżeli mają one charakter poufny,
- 4) umożliwić sporządzenie kopii dokumentów,
- 5) umożliwić sporządzenie szkiców, filmowanie i fotografowanie oraz dokonywanie nagrań dźwiękowych,
- 6) przeprowadzić na żądanie organu celnego inwentaryzację w zakresie niezbędnym na potrzeby kontroli,
- 7) wydać za pokwitowaniem towary lub dokumenty, jeżeli organ celny uzna za niezbędne przeprowadzenie ich dalszej analizy lub dokładniejszej kontroli,
- 8) udostępnić w niezbędnym zakresie środki łączności, a także inne urządzenia techniczne, jeżeli są one niezbędne do wykonania kontroli,
- 9) udzielić niezbędnej pomocy technicznej, jeżeli dokumenty lub ewidencje będące przedmiotem kontroli zostały sporządzone z zastosowaniem technik elektronicznego przetwarzania danych [./ < , >

<10) przedstawić na żądanie organu celnego urzędowe tłumaczenie na język polski dokumentów, mających znaczenie dla kontroli celnej, sporządzonych w języku obcym,

11) zapewnić warunki do pracy, w tym, w miarę możliwości, samodzielne pomieszczenie i miejsce do przechowywania dokumentów.>

<§ 1a. Obowiązki określone w § 1, z wyjątkiem obowiązków wskazanych w pkt 4 i pkt 8, kontrolowany powinien wykonać nieodpłatnie.>

- § 2. Kontrolowany jest obowiązany udzielać wszelkich wyjaśnień w sprawach objętych zakresem kontroli celnej.
- § 3. Osoby upoważnione do reprezentowania lub prowadzenia spraw kontrolowanego, pracownicy oraz osoby współdziałające z kontrolowanym są obowiązani udzielać wyjaśnień dotyczących przedmiotu kontroli celnej, wynikających z zakresu wykonywanych czynności lub zadań.
- § 4. Organ celny dokonujący czynności kontroli celnej może przesłuchiwać świadków.

dodane pkt 10 i 11 w § 1 i § 1a w art. 277¹⁶ wchodzi w życie z dn. 10.08.2003 r. (Dz.U. z 2003 r. Nr 120, poz. 1122)

Art. 277¹⁷.

- § 1. W trakcie przeprowadzania czynności kontroli celnej organ celny sporządza protokoły w szczególności z:
- 1) kontroli dokumentów i ewidencji,
 - 2) zabezpieczenia dokumentów i dowodów rzeczowych,
 - 3) rewizji celnej,
 - 4) przesłuchania świadków,
 - 5) pobierania próbek towarów i ich badania.
- § 2. Organ celny obowiązany jest zapoznać osobę obecną przy czynnościach kontrolnych z treścią protokołów.
- § 3. Protokoły, o których mowa w § 1, podpisują organ celny i osoby obecne przy czynnościach kontroli celnej. Jeżeli osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej odmówi podpisania protokołów, organ celny obowiązany jest umieścić w protokołach odpowiednią adnotację.
- § 4. Osoba obecna przy czynnościach kontroli celnej może, w terminie 7 dni od zapoznania jej z treścią protokołów, zgłosić zastrzeżenia.

Art. 277¹⁸.

- § 1. Z przeprowadzonych czynności kontroli celnej sporządza się protokół pokontrolny.
- § 2. Protokół pokontrolny powinien zawierać:
- 1) wskazanie kontrolowanego,
 - 2) wskazanie osób kontrolujących,
 - 3) określenie przedmiotu i zakresu kontroli celnej,
 - 4) określenie miejsca i czasu przeprowadzenia czynności kontroli celnej,
 - 5) opis dokonanych ustaleń,
 - 6) przedstawienie dowodów,
 - 7) pouczenie o prawie złożenia zastrzeżeń lub wyjaśnień.
- § 3. Organ celny obowiązany jest zapoznać kontrolowanego z treścią protokołu pokontrolnego.
- § 4. Protokół pokontrolny podpisuje organ celny wykonujący czynności kontroli celnej oraz kontrolowany.
- § 5. Jeżeli kontrolowany odmówi podpisania protokołu pokontrolnego, organ celny obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.
- § 6. Jeżeli kontrolowany nie był obecny przy wykonywaniu czynności kontroli celnej, organ celny obowiązany jest umieścić w protokole pokontrolnym odpowiednią adnotację.
- § 7. Protokół pokontrolny sporządza się w trzech egzemplarzach, z których jeden doręcza się kontrolowanemu.
- § 8. Kontrolowany w terminie 14 dni od dnia doręczenia protokołu pokontrolnego, może zgłosić zastrzeżenia lub wyjaśnienia.
- § 9. Organ celny jest obowiązany rozpatrzyć zastrzeżenia, o których mowa w § 8, i w terminie 14 dni zawiadomić kontrolowanego o sposobie ich załatwienia.

- § 10. W razie nie złożenia zastrzeżeń w terminie określonym w § 8, przyjmuje się, że kontrolowany nie kwestionuje ustaleń kontroli celnej.
- § 11. Zastrzeżenia, o których mowa w § 8, oraz ustosunkowanie się organu celnego do tych zastrzeżeń stanowią integralną część protokołu.

dodany art. 277^{18a}
wchodzi w życie z dn.
10.08.2003 r. (Dz.U. z
2003 r. Nr 120, poz.
1122)

<Art. 277^{18a}.

- § 1. W sprawach nieuregulowanych w tytule IXa ustawy stosuje się odpowiednio art. 270¹ tej ustawy oraz przepisy rozdziałów 2, 5, 6, 10, 11, 14, 16, 22 i 23 działu IV ustawy - Ordynacja podatkowa, z wyłączeniem art. 182-184 i art. 190.
- § 2. W kwestiach powiadomienia o miejscu i terminie przeprowadzenia dowodu z zeznań świadków, opinii biegłych lub oględzin stosuje się odpowiednio art. 289 ustawy - Ordynacja podatkowa.>

TYTUŁ IXb

Czynności operacyjno-rozpoznawcze

Art. 277¹⁹.

W celu ustalenia zgodności z przepisami prawa przywozu towarów na polski obszar celny oraz wywozu towarów z tego obszaru organy celne organizują i realizują czynności operacyjno-rozpoznawcze.

Art. 277²⁰.

- § 1. Czynności operacyjno-rozpoznawcze organów celnych polegają na uzyskiwaniu, gromadzeniu, przetwarzaniu i sprawdzaniu w sposób jawny lub niejawny informacji dotyczących wymiany towarowej z zagranicą, jeżeli zachodzi przypuszczenie narażenia interesów i praw majątkowych Skarbu Państwa albo konieczność uzyskania rozpoznania w tym zakresie.
- § 2. Organy celne są uprawnione do korzystania z informacji gromadzonych przez organy uprawnione do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych na podstawie odrębnych ustaw, w tym również z danych zgromadzonych w formie zapisu informatycznego, z zachowaniem zasad określonych w przepisach o ochronie informacji niejawnych lub informacji stanowiących tajemnicę skarbową.
- § 3. Zabronione jest udzielanie informacji uzyskanych w wyniku czynności operacyjno-rozpoznawczych osobom i instytucjom innym niż sąd i prokurator lub organy uprawnione na mocy odrębnych ustaw do wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych albo wykorzystywanie tych informacji w celu innym niż ściganie przestępstw i wykroczeń lub przeprowadzenie kontroli celnej.
- § 4. Przepisu § 3 nie stosuje się, jeżeli zatajenie informacji prowadziłoby do zagrożenia życia, zdrowia lub wolności człowieka albo gdy ustawa lub zawarta przez Rzeczpospolitą Polską umowa międzynarodowa nakłada obowiązek udzielenia takich informacji określonemu organowi.

- § 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych zapewnia ochronę form i metod wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych.

Art. 277²¹.

- § 1. Przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych, podejmowanych w celu wykrycia przestępstw:
- 1) skarbowych polegających na uszczupleniu należności publicznoprawnej dużej wartości albo gdy wartość przedmiotu czynu zabronionego jest duża,
 - 2) przeciwko obrotowi gospodarczemu, jeżeli mogą spowodować znaczną szkodę majątkową,
 - 3) ściganych na mocy umów i porozumień międzynarodowych
- albo w celu ustalenia tożsamości osób uczestniczących w tych przestępstwach lub przejęcia przedmiotów przestępstwa, minister właściwy do spraw finansów publicznych, przed wszczęciem postępowania karnego bądź postępowania w sprawie o przestępstwo skarbowe może zarządzić niejawne nadzorowanie przemieszczania, przechowywania i obrotu przedmiotami przestępstwa, jeżeli nie stworzy to zagrożenia dla życia lub zdrowia ludzkiego.
- § 2. O wydany w trybie § 1 zarządzeniu należy niezwłocznie poinformować Prokuratora Generalnego, którego także informuje się o przebiegu i wynikach podjętych czynności. Prokurator Generalny może nakazać zaniechanie tych czynności.
- § 3. Stosownie do zarządzenia, o którym mowa w § 1, organy i instytucje państwowe są obowiązane dopuścić do dalszego przewozu przesyłki zawierające przedmioty przestępstwa w stanie nienaruszonym lub po ich usunięciu albo zastąpieniu w całości lub części.
- § 4. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z Ministrem Sprawiedliwości określa, w drodze rozporządzenia, sposób przeprowadzania i dokumentowania czynności, o których mowa w §1, oraz sposób dokumentowania czynności operacyjno-rozpoznawczych uwzględniając zapewnienie zachowania porządku publicznego oraz możliwość podjęcia czynności niejawnych dopiero w wypadku, gdy inne środki okazały się bezskuteczne albo zachodzi wysokie prawdopodobieństwo ich nieskuteczności lub nieprzydatności do ustalenia zgodności z prawem przywozu lub wywozu towarów.

Art. 277²².

- § 1. Funkcjonariusze celni przy wykonywaniu czynności operacyjno-rozpoznawczych mogą korzystać z pomocy osób niezatrudnionych w administracji celnej.
- § 2. Dane o osobach, o których mowa w § 1, mogą być ujawnione wyłącznie na żądanie sądu w wypadku uzasadnionego podejrzenia popełnienia przez te osoby przestępstwa ściganego z oskarżenia publicznego.
- § 3. Tworzy się fundusz operacyjny, którym dysponuje minister właściwy do spraw finansów publicznych. Środki na ten fundusz są corocznie zapewniane w budżecie państwa w części, której dysponentem jest minister właściwy do spraw finansów publicznych.

- § 4. Za udzielenie pomocy, o której mowa w § 1, może być przyznane wynagrodzenie z funduszu, o którym mowa w § 3.
- § 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych określa, w drodze rozporządzenia, formy, metody, tryb i warunki wykonywania czynności operacyjno-rozpoznawczych, mając w szczególności na uwadze zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości tych czynności oraz sposób pokrywania z funduszu operacyjnego ich kosztów z uwzględnieniem wynagrodzeń, o których mowa w § 4.

Art. 277²³.

- § 1. Czynności, o których mowa w art. 277²⁰-277²², wykonują funkcjonariusze celni zatrudnieni w wyodrębnionych komórkach organizacyjnych administracji celnej.
- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z ministrem właściwym do spraw wewnętrznych, określa, w drodze rozporządzenia, wykaz wyodrębnionych komórek organizacyjnych, o których mowa w § 1, tryb naboru do nich oraz sposób i zakres szkoleń, uwzględniając potrzeby wynikające z konieczności zapewnienia właściwej realizacji zadań ustawowych.

TYTUŁ IXc

Zasady użycia środków przymusu bezpośredniego

Art. 277²⁴.

- § 1. Funkcjonariusze celni mogą stosować środki przymusu bezpośredniego wobec osób niepodporządkowujących się ich poleceniom wydanym w celu realizacji zadań ustawowych.
- § 2. Środki przymusu bezpośredniego mogą być użyte wyłącznie w zakresie niezbędnym do osiągnięcia podporządkowania się poleceniom, o których mowa w § 1, lub do skutecznego odparcia bezpośredniego i bezprawnego zamachu na funkcjonariusza celnego.
- § 3. Dopuszczalne jest stosowanie tylko takich środków przymusu bezpośredniego, które odpowiadają potrzebom wynikającym z istniejącej sytuacji, i pod warunkiem, że w inny sposób nie można skutecznie oraz bezpiecznie wykonać czynności służbowych.

Art. 277²⁵.

- § 1. Funkcjonariusze celni są uprawnieni do stosowania następujących środków przymusu bezpośredniego:
- 1) użycia siły fizycznej,
 - 2) użycia indywidualnych technicznych i chemicznych środków lub urządzeń przeznaczonych do obezwładniania i konwojowania osób albo do zatrzymywania oraz unieruchamiania pojazdów mechanicznych i innych środków przewozowych.

- § 2. Rada Ministrów określi, w drodze rozporządzenia, rodzaje oraz warunki i sposoby użycia środków przymusu bezpośredniego, a także sposób wyposażania funkcjonariuszy celnych w środki, o których mowa w § 1 pkt 2, uwzględniając zapewnienie możliwie najmniejszej dolegliwości dla osób.

TYTUŁ X

ORGANY WŁAŚCIWE W SPRAWACH CELNYCH

Art. 278.

- § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych:

- 1) sprawuje nadzór w sprawach celnych,
- 2) współdziała w kształtowaniu polityki celnej państwa,
- 3) realizuje budżet państwa w zakresie ustalonym dla organów celnych,
- 4) kształtuje politykę kadrową i szkoleniową w organach celnych,
- 5) współpracuje z organami celnymi innych państw oraz organizacjami międzynarodowymi,
- 6) prowadzi postępowania w sprawach celnych określonych w ustawie,
- 7) wykonuje inne zadania określone w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może wyznaczyć, w drodze rozporządzenia, dyrektora izby celnej do prowadzenia w pierwszej instancji postępowań w sprawach, o których mowa w art. 5 § 1, w art. 5¹ § 1 i w art. 257 § 2, 3 i 4. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres spraw, które może prowadzić dyrektor izby celnej uwzględniając potrzebę zapewnienia jednolitości rozstrzygania spraw w tych postępowaniach.

- § 3. W wypadku, o którym mowa w § 2, od decyzji wydanej w pierwszej instancji przez dyrektora izby celnej służy odwołanie do ministra właściwego do spraw finansów publicznych.

Art. 279.

- § 1. Organami celnymi, stosownie do ich właściwości, są:

- 1) naczelnik urzędu celnego - jako organ pierwszej instancji, chyba że przepis szczególny stanowi inaczej,
- 2) dyrektor izby celnej - jako organ odwoławczy od decyzji i postanowień naczelnika urzędu celnego.

- § 2. W rozumieniu niniejszego tytułu urzędem celnym jest urząd, o którym mowa w art. 284 § 2.

- § 3. Organem celnym wyższego stopnia dla naczelnika urzędu celnego jest dyrektor izby celnej.

Art. 279¹.

- § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może powołać Radę Celną jako organ opiniodawczo-doradczy w sprawach celnych.

- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, powołując Radę Celną, określi, w drodze zarządzenia, zadania, tryb pracy oraz organizację, w tym liczbę członków Rady.
- § 3. Członków Rady Celnej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, po zasięgnięciu opinii organizacji reprezentujących środowiska gospodarcze.
- § 4. Przewodniczącego Rady Celnej powołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych, zaś wiceprzewodniczących wybierają ze swojego grona członkowie Rady.

**dodane § 4 i 5 w art.
282 wchodzi w życie
z dn. 10.08.2003 r.
(Dz.U. z 2003 r. Nr
120, poz. 1122)**

Art. 280.

- § 1. Do zadań dyrektora izby celnej należy:

- 1) realizacja polityki celnej państwa,
- 2) sprawowanie nadzoru nad naczelnikami urzędów celnych,
- 3) rozstrzyganie w II instancji w sprawach należących w I instancji do naczelników urzędów celnych,
- 4) rozstrzyganie w I instancji w sprawach celnych określonych w przepisach szczególnych,
- 5) realizacja polityki kadrowej i szkoleniowej w podległych jednostkach organizacyjnych Służby Celnej,
- 6) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,
- 7) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
- 8) wykonywanie innych zadań określonych w ustawie oraz w przepisach odrębnych.

art. 281 skreślony

- § 2. Do zadań wyznaczonych przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych dyrektorów izb celnych należy ponadto prowadzenie indywidualnych postępowań dotyczących:

- 1) pozwoleń na karnet TIR,
- 2) decyzji w sprawach ochrony praw własności intelektualnej.

Art. 282.

- § 1. Dyrektora izby celnej i jego zastępcę powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych.
- § 2. Naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje minister właściwy do spraw finansów publicznych na wniosek dyrektora izby celnej.
- § 3. Zastępcę naczelnika urzędu celnego powołuje i odwołuje dyrektor izby celnej na wniosek naczelnika urzędu celnego.

- <§ 4. Stanowiska, które wiążą się z podporządkowaniem służbowym funkcjonariuszy celnych lub pracowników, w szczególności stanowiska: kierownika zmiany, referatu, oddziału oraz naczelnika wydziału w izbie celnej, są stanowiskami kierowniczymi w jednostkach organizacyjnych Służby Celnej.**

§ 5. Do obsadzania i zwalniania stanowisk, o których mowa w § 4, stosuje się odpowiednio przepisy dotyczące powoływania i odwoływania zastępcy naczelnika urzędu celnego.>

Art. 283.

Do zadań naczelnika urzędu celnego należy:

- 1) dokonywanie wymiaru i poboru należności celnych,
- 2) nadawanie towarom przeznaczenia celnego oraz wykonywanie innych czynności przewidzianych przepisami prawa celnego,
- 3) sprawowanie dozoru celnego i wykonywanie kontroli celnej,
- 4) zwalczanie i ściganie przestępstw skarbowych i wykroczeń skarbowych w zakresie ustalonym Kodeksem karnym skarbowym,
- 5) wykonywanie innych zadań zleconych w przepisach odrębnych.

art. 285 skreślony

Art. 283a.

Organy celne współpracują z Szefem Krajowego Centrum Informacji Kryminalnych w zakresie niezbędnym do realizacji jego zadań ustawowych.

Art. 284.

- § 1. Dyrektorzy izb celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów oraz za pośrednictwem naczelników urzędów celnych.
- § 2. Naczelnicy urzędów celnych wykonują zadania przy pomocy podległych urzędów.
- § 3. Minister właściwy do spraw finansów publicznych, w drodze rozporządzenia, tworzy i znosi izby i urzędy, o których mowa w § 1 i 2, oraz określa ich siedziby, uwzględniając kierunki i nasilenie obrotu towarowego z zagranicą w ramach polskiego obszaru celnego.
- § 4. Organizację izb celnych i urzędów celnych określa statut nadany, w drodze zarządzenia, przez ministra właściwego do spraw finansów publicznych.
- § 5. Minister właściwy do spraw finansów publicznych tworzy Centralne Laboratorium Celne oraz ośrodki szkoleniowe, a także określa ich organizację i zakres działania.

Art. 286.

- § 1. Organy administracji publicznej oraz inne państwowe i gminne, powiatowe oraz wojewódzkie samorządowe jednostki organizacyjne są obowiązane współdziałać i nieodpłatnie udzielać organom celnym pomocy technicznej przy wykonywaniu zadań określonych w ustawie.
- § 2. Rada Ministrów, w drodze rozporządzenia, określi zasady współdziałania organów celnych z organami i jednostkami, o których mowa w § 1, oraz zakres ich świadczeń na rzecz organów celnych.

Art. 287.

- § 1. Minister właściwy do spraw finansów publicznych w porozumieniu z właściwym ministrem może upoważnić, w drodze rozporządzenia, inne organy administracji państwowej do wykonywania niektórych zadań organów celnych. Rozporządzenie powinno szczegółowo określać zakres upoważnienia tych organów oraz miejsca, w których wykonują one zadania organów celnych.
- § 2. Organom administracji publicznej przy wykonywaniu zadań, o których mowa w § 1, przysługują prawa i obowiązki organów celnych.

Art. 288.

- § 1. Właściwym w sprawach wyznaczenia lub uznania miejsca przez organ celny jest dyrektor izby celnej.
- § 2. Minister właściwy do spraw finansów publicznych może określić, w drodze rozporządzenia, wymogi, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane przez organ celny, warunki i tryb postępowania przy wyznaczaniu lub uznawaniu oraz znoszeniu przez organ celny tych miejsc, okres, na jaki mogą zostać przez organ celny uznane lub wyznaczone te miejsca, wypadki, w których czynności przewidziane przepisami prawa celnego mogą być dokonywane w tych miejscach, oraz rodzaj towarów, którym może zostać nadane przeznaczenie celne w tych miejscach. Rozporządzenie powinno uwzględniać właściwość urzędów celnych do dokonywania czynności określonych przepisami prawa celnego w zależności od rodzaju towarów lub procedur celnych, a w zakresie wymogów, jakie musi spełniać miejsce wyznaczone lub uznane - konieczność skutecznego sprawowania dozoru celnego.

TYTUŁ XI**PRZEPISY PRZEJŚCIOWE I KOŃCOWE****Art. 289.**

Postępowania wszczęte i nie zakończone przed dniem wejścia w życie niniejszej ustawy podlegają rozpatrzeniu według przepisów dotychczasowych, z wyjątkiem postępowań dotyczących wydawania koncesji na prowadzenie agencji celnych i pozwoleń na prowadzenie składów celnych.

Art. 290.

- § 1. Zezwolenia na prowadzenie składów celnych wydane przez Prezesa Głównego Urzędu Cei na podstawie przepisów dotychczasowych zachowują ważność na okres 12 miesięcy od dnia wejścia w życie niniejszej ustawy, pod warunkiem dostosowania prowadzonej działalności do przepisów prawa celnego w terminie 3 miesięcy od tego dnia.
- § 2. Składy celne prowadzone na podstawie zezwoleń, o których mowa w § 1, traktowane są jako składy celne publiczne w rozumieniu niniejszej ustawy, przy czym odpowiedzialność określoną w art. 107 ponosi prowadzący skład celny.
- § 3. Do cofania zezwoleń, o których mowa w § 1, stosuje się odpowiednio przepisy niniejszej ustawy dotyczące cofania pozwoleń na prowadzenie składu celnego.

Art. 291.

- § 1. Z dniem wejścia w życie ustawy dotychczasowe zezwolenia na prowadzenie agencji celnych stają się koncesjami w rozumieniu niniejszej ustawy; jednak prowadzenie dalszej działalności uzależnione jest od złożenia kaucji gwarancyjnej, przewidzianej w niniejszej ustawie, w terminie 3 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy.
- § 2. W wypadku niezłożenia kaucji gwarancyjnej, organ celny wyznacza odpowiedni termin zakończenia działalności agencji celnej.

**art. 294–296
pominięte (tekst w
obw.)**

Art. 293.

- § 1. Zarządzający wolnym obszarem celnym na podstawie dotychczasowych przepisów, w okresie 12 miesięcy od dnia wejścia w życie ustawy, dostosuje dotychczasową działalność w wolnym obszarze celnym oraz funkcjonowanie wolnego obszaru celnego do wymogów prawa celnego.
- § 3. Przedsiębiorcy posiadający w dniu ogłoszenia niniejszej ustawy prawo do dodatkowych zwolnień celnych, które mogą być realizowane w okresie 3 lat od dnia rozpoczęcia przez nie działalności gospodarczej na terenie wolnego obszaru celnego w obrocie towarowym pomiędzy wolnym obszarem celnym a pozostałym polskim obszarem celnym, korzystają z tych zwolnień na dotychczasowych zasadach do dnia upływu tego terminu.

Art. 297.

Z dniem wejścia w życie niniejszej ustawy traci moc ustawa z dnia 28 grudnia 1989 r. – Prawo celne (Dz.U. z 1994 r. Nr 71, poz. 312, z 1995 r. Nr 85, poz. 427 i Nr 87, poz. 434, z 1996 r. Nr 106, poz. 496 oraz z 1997 r. Nr 6, poz. 31), z wyjątkiem art. 106f.

**§ 2 w art. 293
skreślony**

art. 292 skreślony